தமிழ்நாட்டின் சமூக கலாச்சார வரலாறு
1565 முதல் 2000 வரை

நூலாசிரியர்

முனைவர் ரா. ராமசுப்பிரமணியன்

உதவிப் பேராசிரியர், வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார்

பல்கலைக்கழகம்,

திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு.

வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார்

பல்கலைக்கழகம்

தொலைவு மற்றும் தொடர் கல்வி இயக்குனர்

திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு.012 627-

ஜனவரி - 2024

வ.எ	இயல்	உள்ளடக்கம்	ப. எ
1	I	மதுரை நாயக்கர்கள் - திருமலைநாயக்கர் - செஞ்சி நாயக்கர்கள் - தஞ்சை நாயக்கர்கள் - நாயக்கர்களின் கீழ் சமூக மற்றும் கலாச்சார நிலை - கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை மற்றும் தமிழ் கலாச்சாரத்திற்கு நாயக்கர்களின் பங்களிப்பு.	1-29
2	II	மராட்டியர்களின் கீழ் தமிழ்நாடு - சமூகம்: சாதி அமைப்பு - நிலை பெண்கள் - ராஜா செர்போஜியின் சாதனைகள் - தஞ்சை மராட்டியர்களின் ஆட்சியில் இலக்கியம் - சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் - மராட்டியர்களின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி	30-64
3	III	மறவ நாடு மற்றும் ராமநாட்டின் சேதுபதிகள் - சமூகம் - கலாச்சார பங்களிப்பு; நவாப்களின் நிர்வாகம் - கிராம நிர்வாகம் - சமூகம் - பஞ்சங்கள் மற்றும் நோய்கள் - பெண்களின் நிலை - பொருளாதார மற்றும் மத வாழ்க்கை - ஐரோப்பியர்களின் சமூக தாக்கம் ; மதம்: சைவம்: புனித ராமலிங்கம்- வைஷ்ணவம்: பிளவு	65-109
4	IV	கிறிஸ்தவம்: நிறுவனத்தின் கொள்கை - வளர்ச்சி மற்றும் தாக்கம் - மேற்கத்திய கல்வியின் அறிமுகம் - அரசு கல்வி - தொழில்முறை மற்றும் தொழில்நுட்ப கல்வி - பெண் கல்வி.	110-155
5	V	நிர்வாக மற்றும் தொழில் வல்லுனர்களின் எழுச்சி - நீதிக்கட்சி மற்றும் பிராமணரல்லாத இயக்கம் - ஈ.வி.ஆர் , ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதி - சுயமரியாதை இயக்கம் - சமூக மாற்றத்திற்கு திராவிட இயக்கத்தின் பங்களிப்பு - திராவிடக் கட்சிகளின் சமூக - கலாச்சார தாக்கம்	156-207
		கூடுதல் வாசிப்பு நூல்கள்	208

அலகு - 1

மதுரை நாயக்கர்கள் - திருமலைநாயக்கர் - செஞ்சி நாயக்கர்கள் - தஞ்சை நாயக்கர்கள் - நாயக்கர்களின் கீழ் சமூக மற்றும் கலாச்சார நிலை - கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை மற்றும் தமிழ் கலாச்சாரத்திற்கு நாயக்கர்களின் பங்களிப்பு

நோக்கங்கள்

- நாயக்கர்களின் கீழ் சமூக மற்றும் கலாச்சார நிலை
- நாயக்கர்கள் தமிழ் கலாச்சாரம் மற்றும் கட்டிடக்கலைக்கு அவர்கள் பங்களிப்பு

விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் தென்னிந்தியாவில் டெக்கான் பீடபூமி பகுதியில் நிறுவப்பட்டது. 1336 ஆம் ஆண்டில் ஹரிஹாரா I மற்றும் அவரது சகோதரர் சங்கம வம்சத்தைச் சேர்ந்த புக்கா ராயா முதலாவதாக இதை நிறுவினர். பேரரசு அடிப்படையில் இஸ்லாமிய படையெடுப்பிற்கு எதிரான போராட்டத்தின் விளைவாகும். பேரரசு அதன் தலைநகரான விஜயநகரத்திலிருந்து அதன் பெயரைப் பெற்றது. இது 1646 வரை நீடித்தது, ஆனால் இன்னும் நீடித்த செல்வாக்கை ஏற்படுத்த முடிந்தது. இந்த பிரிவில், விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நயங்கரா முறையின் கீழ், தமிழகத்தில் நாயக்கின் ஆட்சியின் ஆட்சி மற்றும் நிர்வாகம் குறித்து விவாதிப்போம்.

நயனகர அமைப்பு

1336 யு.னு. இல், விஜயநகர பேரரசு நிறுவப்பட்டது. பேரரசும் அதன் பேரரசர்களும் தமிழ்நாடு, கர்நாடகா, ஆந்திரா உள்ளிட்ட பல மாகாணங்களை தங்கள் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். அவர்களின் ஆட்சியின் போது, விஜயநகர பேரரசர்கள் நாயங்கர (நாயக்கர்) முறையை உருவாக்கினர், இதன் மூலம் பரந்த பேரரசு பல்வேறு மாநிலங்களாக அல்லது மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, நாயக்கர்கள் (பிரபுக்கள்) மாகாணங்களின் பொறுப்பில் வைக்கப்பட்டனர். தமிழகம் ஐந்து மண்டலங்களாக பிரிக்கப்பட்டது:

- வேலூர்
- செஞ்சி
- தஞ்சாவூர்
- மதுரை
- திருவடிகை

ஒவ்வொரு மண்டலத்தையும் ஒரு உச்ச மண்டபத் தலைவர் (மகா மண்டலாதிபதி) நிர்வகித்தார். இந்த நியமனங்கள் மன்னர் மற்றும் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவருக்கு உதவ மற்ற அதிகாரிகள் இருந்தனர். இந்த கட்டளைகள் சிவில், இராணுவ மற்றும் நீதித்துறை விஷயங்களில் சுயாதீனமாக செயல்பட்டு வந்தன. அவர்கள் வருவாயில் ஒரு பங்கை மையத்திற்கு பங்களித்து வந்தனர். கிங் அவர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விகிதங்களின் அடிப்படையில், தேவைப்படும்போது இராணுவ ஆதரவு மையத்தால் கோரப்பட்டது.

அமைப்பின் பிற பண்புகள் பின்வருமாறு: நாயங்கரா அமைப்பின் பொருள் ஐரோப்பிய கிராண்ட் சிஸ்டத்தின் ஐரோப்பிய அமைப்பிலிருந்து உருவாகிறது. இந்த அமைப்பில், நாயக் ஒரு மாகாணத்தின் இராணுவ நிர்வாகியாக இருந்தார். அவருக்கு ஒரு வற்றாத வருமானத்தை வழங்குவதற்காக, அவருக்கு நிலங்கள் மன்னரால் வழங்கப்பட்டன. இது அனைத்து நிலங்களும் ராஜாவுக்கு சொந்தமானது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது, மேலும் அதை அவர் சார்ந்திருப்பவர்களுக்கு விநியோகிக்க உரிமை உண்டு. அமரா நயங்கரா அமைப்பு பின்வரும் விதிகளைக் கொண்டதாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது:

நாயக்கரின் வருவாய் பகிர்வு நில மானியங்களை அடிப்படையாகக கொண்டது இராணுவ உதவி (வீரர்களின் எண்ணிக்கை) அரசு தன்னை வரையறுக்கப்பட்ட வரம்புகளை வழங்கப்பட வேண்டும் ழுழநாயக்கர்கள் தங்கள் சொந்த கோட்டைகளை உருவாக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

அவா்களின் உள் நிா்வாக விஷயங்களைப் பற்றிய முடிவுகளை எடுப்பதற்கு முழு சுதந்திரமும் அவா்களுக்கு உண்டு.இந்த நாயங்கரா முறையின் கீழ், விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் 200 பாகங்களாக பிரிக்கப்பட்டு 200 நாயக்கர்களால் ஆளப்பட்டது என்று நுனிஸ் கூறுகிறார்.

அரச விழாக்களின் போது, நாயக்கர்கள் மன்னருக்கு விலையுயர்ந்த பரிசுகளையும், கோதுமை, இறைச்சி போன்ற உணவுப் பொருட்களையும் அனுப்புவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

சட்டம் ஒழுங்கு என்பது நாயக்கர்களின் பிரதான கடமையாக இருந்தது. அவர்களின் நிலங்களில் விவசாய உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட இருந்தது. உற்பத்தியில் 9.∴10 பகுதியை அவர்கள் தங்கள் பங்குகளாக திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

மொத்த வருவாயில் 50 சதவிகிதம் இராணுவம் மற்றும் நிகழ்வு மலாண்மை போன்ற பிற கடமைகளுக்கு மேலதிகமாக நாயக்கால் மன்னருடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டது.

சில நாயக்கர்கள் தங்கள் பதவிகளில் இருந்து நீக்கப்பட்டனர், மேலும் அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றாததற்காக தண்டிக்கப்பட்டனர். அவர்களின் நிலங்கள் மன்னரால் கைப்பற்றப்பட்டன. மகா மண்டேஸ்வரா் மற்றும் நாயக்கா் ஆகியவற்றிற்கு இடையிலான வேறுபாடு மகா மண்டலேஸ்வரருக்கும் நாயக்கிற்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் உண்மைகளுக்குள் உள்ளன:

மையத்திற்கு வருவாய் மற்றும் இராணுவப் பொருட்களுக்குப் பொறுப்பான மண்டலத்தின் நிரந்தர வதிவாளராக நாயக்கர் இருந்தார். மகா மண்டலேஸ்வரர் மாற்றத்தக்க வைஸ்ராய் ஆவார், வருவாய் அல்லது இராணுவ பகிர்வுக்கு எந்தக் கடமையும் இல்லை. அவர் அரச பிரதிநிதி மட்டுமே.

நாயக்கர் விசுவாசத்தையும் அவரது வருவாய் மற்றும் இராணுவப் பகிர்வுத் தன்மையையும் மேற்பார்வையிடுவதே மகா

மண்டலேஸ்வரர். சக அறிக்கைகளும் மன்னருடன் மகா மண்டலேஸ்வரரால் பகிரப்பட்டன

நாயங்கரா முறை ஐரோப்பாவின் நில மானிய முறைக்கு ஒத்ததாக கருதப்பட்டாலும், ஐரோப்பிய அமைப்பில் பிரபுக்கள் அனுபவித்த அரசியல் முக்கியத்துவத்தை நாயக்கர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. நாயக்கர்கள் இராணுவ தளபதிகளாக மட்டுமே நடத்தப்பட்டனர். ஆவை எந்த நேரத்திலும் மன்னரால் அகற்றப்பட்டன.

நாயஙக்ர அமைபபின் குறைபாடுகள் முகக் ியமாக நாயகரக்ளால் பாலயாகரா முறையை அறிமுகப்படுத்தியதன் காரணமாக இருந்தன. பால்அயாகரஸ் மன்னரை விட நாயக்கர்களுக்கு அதிக விசுவாசமாக செயல்பட்டார். ஒவ்வொரு நாயக்கருக்கும் தனது சொந்த நிர்வாக முறையை சுயாதீனமாக மையத்தின் குறுக்கீடு இல்லாமல் கொண்டிருந்ததால், அவர்கள் ஆட்சி செய்த மாகாணங்களில் இந்த மையத்திற்கு நேரடி மற்றும் சீரான கட்டுப்பாடு இல்லை.

செஞ்சி நாயக்கரக்ள

வையப்ப நாயக்கர்

செஞ்சி தொண்டை மண்டலத்தின் ராணுவ முக்கியத்துவமுடைய காவல் கோட்டமாகத் திகழ்ந்தது. சோழர்களுக்குச் சொந்தமான இந்த இடத்தில் விஜயரங்க நாயக்கர் என்பவர் ஒரு கோட்டையைக் கட்டியதாகக் கூறப்படுகிறது. குமாரகம்பணர் காலத்திலிருந்து செஞ்சி தொண்டை மண்டலத்தின் தலைமையகமாக இருந்து வந்தது. விருப்பண்ண உடையார் என்பவர் இதன் மகாமண்டலேஸ்வரராக இருந்தார். இராணுவ முக்கியத்துவமிக்க செஞ்சி கிருஷ்ணதேவராயரின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் தொண்டை மண்டலம் பல குறுநிலப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அரச குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் கிருஷ்ணதேவராயரின் மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தனர். ஆத்திரமடைந்த அவர் வையப்ப நாயக்கர், துபாகி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர், விஜயராகவ நாயக்கர், வெங்கடப்ப

நாயக்கர் ஆகிய நால்வரது தலைமையின் கீழ் ஒரு வலிமையான படையைத் தொண்டை மண்டலத்துக்கு அனுப்பினார். இப்பெரும்படை வேலூரில் முகாமிட்டது. இதையறிந்த கிளர்ச்சித் தலைவர்கள் கிருஷ்ணதேவராயரின் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டு, கப்பம் செலுத்த ஒப்புக் கொண்டனர். வையப்ப நாயக்கர் இவர்கள் செலுத்த வேண்டிய திறையைத் தீர்மானித்தார்.

மூன்று மண்டலங்கள்

அதன்பின் விஜயநகரப் படை வேலூரிலிருந்து செஞ்சி சென்று முகாமிட்டது. அப்போது சோழ மண்டலக் குறுநிலத் தலைவர்கள் செலுத்த வேண்டிய கப்பத்தொகை முடிவு செய்யப்பட்டது. அதுமட்டுமல்ல. தமிழ்நாடு முழுவதும் மூன்று மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஆளுநர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அந்த மூன்று மண்டலங்களாவன: 1) செஞ்சி மண்டலம். இப்பகுதி கொள்ளிடத்திலிருந்து நெல்லூர் வரை இருந்தது 2) தஞ்சை மண்டலம். நீர்வளமிக்க பகுதி 3) மதுரை மண்டலம்.. சின்ன திம்மய்ய நாயக்கரின ் மகனான வையப்ப நாயக்கர் செஞ்சி மண்டலத்துக்கு நாயக்கராக நியமிக்கப்பட்டார். எனவே கிருஷ்ணதேவராயரால் நியமிக்கப்பட்ட வையப்ப நாயக்கரே செஞ்சி மண்டலத்தின் முதல் நாயக்கர் ஆவார்.

மகா நாயக்கர

வையப்ப நாயக்கர் செஞ்சியிலேயே தங்கி ஐந்தாண்டு காலம் ஆட்சி செய்தார். தன்னை செஞ்சி நாயக்கராக ்கிய கிருஷ்ணதேவராயருக்கு நன்றிக்கடன்பட்டு விசுவாசத்தோடு வேலை செய்தார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் செஞ்சி நாயக்கம் நிலை பெற்றது புகழ் பெற்றது. வையப்ப நாயக்கர் ஜம்பை சிவன் கோயிலுக்கு மானியம் வழங்கினார் (1530). வடஆர்க்காடு மாவட்ட மாதிரிமங்கலத்தில் பிராமணர்களுக்கு ஒரு அக்கிரகாரத்தை ஏற்படுத்தினார் (1532). வையப்ப நாயக்கரின் கீழ் பணியாற்றிய வேலூர் பொம்மு நாயக்கரை வரியில்லா நிலத்தைத் திருக்கோவிலூர் தாலுக்காவிலிருந்த பள்ளிச்சந்தல் கோயிலுக்குத் தானமாகக் கொடுக்க

ஆணையிட்டார். வசவப்ப நாயக்கர் என்பவர் வையப்ப நாயக்கர் பெயரில் இரு கிராமங்களைக் கொடையாகக் கொடுத்தார் (1538). வையப்ப நாயக்கர் வலயத்தூர் ஆலயத்துக்கு இரண்டு கிராமங்களை மானியமாக வழங்கினார் (1541). இவர் மகாநாயக்கர் என்று புகழ் பெற்றார். வையப்ப நாயக்கர் கிருஷ்ணதேவராயருக்கும், அவருக்குப்பின் வந்த அச்சுதருக்கும் நன்றி விசுவாசத்தோடு நடந்து கொண்டார்.

துபாகி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர

வையப்ப நாயக்கர் செஞ்சி நாயகத்தைத் தோற்றுவித்து அதன் முதல் நாயக்கராக ஐந்தாண்டு காலம் ஆட்சி செய்தபின் அவரது நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரை செஞ்சியின் ஆட்சியராக நியமித்தார். கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் வையப்ப நாயக்கருக்கு அடுத்த நிலை இராணுவத் தலைவராக இருந்தவர். இவர் துபாகி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் என்று அழைக்கப்பட்டார். இவரது பெயருக்குப்பின் உள்ள முற்சேர்க்கை (ீசநகைை)யான துபாகி என்பது பட்டப்பெயர். இவர் பெத்த கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இவர் விஜயநகர மன்னர் அரவீடு அரிய இராமராயரின் சமகாலத்தவர்.

பெயர் மாற்றம்

துபாகி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் கோனேரி செட்டியின் மகனாகக ் கருதப்படுகிறார் செட்டி குலத்தைச் சேர்ந்த இவரது பதிமூன்றாண்டு கால ஆட்சியில் செஞ்சி நாயக்கம் பலம் பெற்று விரிவடைந்தது. செஞ்சி அரசு வடதமிழ் நாட்டின் சென்னை, பாண்டிச்சேரி, நெல்லூரின் பெரும்பகுதி, சித்தூர், வேலூர், சந்திரகிரி ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. இதன ் தென் எல்லை கொள்ளிடக் கரை வரை சென்றது. இந்த எல்லையே செஞ்சி மண்டலத்தைத் தஞ்சை, மதுரை மண்டலங்களின் எல்லைப் பகுதியாக இருந்தது. கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் செஞ்சிக் கோட்டையை மேலும் பலப்படுத்தி ஆனந்தகிரி என்ற பெயரை இராஜகிரி என்று மாற்றினார்.

வாரிசு

கிருஷ்ணப்ப நாயக்கருக்கு லட்சுமாம்பா, வெங்கலாம்பா என்று இரண்டு மனைவியர ் இருந்தனர். லட்சுமாம்பாவின் மகன் முதலாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர். வெங்கலாம்பாவின் பிள ்ளைகள் மூவர்: 1) சூரப்ப நாயக்கர் 2) திவாகரன் 3) பைரவன். இம்மூவருள் சூரப்ப நாயக்கர் துபாகி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் வாரிசாக அரியணையேறினார

சூரபப் நாயக்கர

சூரபப நாயக்கர் துபாகி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் இரண்டாவது மனைவி வெங்கலாம்பாவுக்குப் பிறந்தவர். முதல் மனைவி லட்சுமாம்பாவுக்குப் பிறந்த கிருஷ்ணப்பா இளவயதினராக இருந்தமையால் சூரப்ப நாயக்கர் செஞ்சியின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார் இதை விஜயநகரப் பேரரசர் சதாசிவராயர் (1542-1570) அங்கீகரித்தார். எனவே சூரப்பர் சதாசிவராயருக்கு நன்றியுணர்வோடு பணியாற்றினார். பின்னர் இவரது மாற்றாந்தாய் மகனான கிருஷ்ணப்ப நாயக்கருடன் இணைந்து செஞ்சியை ஆட்சி செய்தார். இருவரும் சதாசிவராயருக்கு விசுவாசத்துடன் இருந்தனர்.

அங்கீகாரம

தலைக்கோட்டைப் போரின் போது (1565) சூரப்ப நாயக்கர் சதாசிவராயருக்குப் படையுதவி செய்தார். அதன் காரணமாக பவனபுருஷோத்தமன் சூரப்பருக்கு கர்நாடக சிம்மாசன பிரதீஷ்டபாணாச்சாரியா என்ற பட்டத்தை வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினார். இது அவர் தலைக்கோட்டைப் போரின் போது விஜயநகரப் பேரரசுக்குச் செய்த உதவிக்குச் கிடைத்த அங்கீகாரமாகும். சூரப்ப நாயக்கர் கலாரசிகர் கலைஞர்களின் புரவலர். இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த பிரபல இரத்னகேட்டா ஸ்ரீனிவாச தீட்சிதரை ஆதரித்தார். தீட்சிதர் பதினெட்டு நாடகங்களையும், அறுபது பாடல்களையும் படைத்தவர். இவர் எழுதிய பவனாபுருஷோத்தமா என்ற நாடகத்தை அவருக்குப் புரவலராக இருந்த சூரப்ப நாயக்கருக்கு அர்ப்பணித்தார்.

முதலாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர

சூரப்பருக்குப்பின் அவரது மாற்றாந்தாய் மகனும் சகோதரனுமான கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் ஆட்சிக்கு வந்தார். இவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் இரண்டு கல்வெட்டுகளில் (1546, 1575) காணப்படுகின்றன. ஆனால் இவை இவரது ஆட்சிக் காலத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குப் பயன்படுவதாயில்லை. வட ஆர்க்காட்டில் கிடைத்த மற்றொரு கல்வெட்டும் (1570) சிதைந்த நிலையில் உள்ளது. மிகுந்த முயற்சியோடு இக்கல்வெட்டை ஆராய்ந்தோர் ஒரு தகவலைத் தருகின்றனர். அதாவது முதலாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் பச்சமகன் என்பவருக்கு நிலத்தை உதிரப்பட்டியாகக் கொடுத்தார். போரில் பங்கேற்றமைக்காகக் கொடுக்கப்படுவது உதிரப்பட்டி நிலமாகும். தலைக்கோட்டைப் போரில் சிறப்பாகப் பங்கேற்றமைக்காக கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் பஞ்சமகனுக்கு நிலக்கொடை கொடுத்து பெருமை செய்தார் என்று கருதப்படுகிறது.

இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர

இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் வைய்யப்ப கிருஷ்ணப்ப தொண்டம் நாயக்கர் என்று கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்படுகிறார். இதன் மூலம் இவர் முதலாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் மகனாகவும், வையப்ப நாயக்கரின் பேரனாகவும் இருக்கலாம் என்று ஊகிக்கப் படுகிறது. இவர் ஆரவீடு முதலாம் ஸ்ரீரங்கர் (1586-1614), இரண்டாவது வெங்கடர் (1614) ஆகிய விஜயநகர மன்னர்களின் சமகாலத்தவர். கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் அரவீடு விஜயநகர மன்னர் வெங்கடரின் மேலாண்மையை ஏற்க மறுத்தார். கப்பம் கட்டாமல் கிளர்ச்சி செய்தார். இக்கிளர்ச்சியை முறியடிக்கும் பொருட்டு வெங்கடர் ஒரு படையை அனுப்பினார். அப்படை கிருஷ்ணப்பரைத் தோற்கடித்து, கைது செய்து, சிறையில் அடைத்தது. பின்னர் தஞ்சை நாயக்கர் இரகுநாதர் தலையிட்டு இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரை சிறையிலிருந்து விடுவித்தார்.

எதிரப்பை எதிர்கொண்டார்

இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் தீவிர வைணவர். எண்ணியதை முடிக்கும் மனத்திண்மை பெற்றவர். இவர் சிதம்பரம் கோவிந்தராஜப் பெருமாள் கோயிலைப் புதுப்பிப்பதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டார். ஆனால் அதற்கு சிதம்பரம் கோயில் தீட்சிதர்கள் ஆட்சேபம் தெரிவித்தனர் தீவிரமாக எதிர்த்தனர். இந்த எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் புனரமைப்புப் பணியைத் தொடர்ந்தார் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர். தீட்சிதர்கள் வன்முறையில் இறங்கினர். தற்கொலை செய்து கொள்ளப்போவதாக மிரட்டினர். அவர்களது மிரட்டல்களுக்கு நாயக்கர் செவிசாய்க்கவில்லை. ஒரு பெண் உட்பட சில எதிர்ப்பாளர்கள் தீக்குளிக்க முயன்றனர். பொறுமையிழந்த கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தி நிலைமையை கட்டுக்குள் கொண்டு வந்தார். இத்துப்பாக்கிச் சூட்டில் சிலர் மாண்டனர். கோவிந்தராஜர் ஆலயத் திருப்பணி வெற்றிகரமாக முறியடிக்கப்பட்டது.

சமய சுதந்திரம்

இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் வெள்ளாற்றின் முகத்துவாரத்தில் கிருஷ்ணபட்டினம் என்ற துறைமுகப் பட்டினத்தைத் தோற்றுவித்தார். அதுவே பின்னர் போர்டோ நோவோ (ீழசவழ ழேஎழ) என்று அழைக்கப்பட்டது. இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் போர ் ச்சுக்கீசிய சமயப் பரப்பாளர்களான ஜெஸ்யூட்கள் (துநளரவைள) சமயப் பணியாற்றி வந்தனர். கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் தீவிரமான வைணவராக இருந்த போதிலும் கிறித்துவ மதப் பிரச்சாரத்தைத் தடை செய்யவில்லை. சமயப் பொறையைக் கடைப்பிடித்தார்.

மக்களின் செல்வாககு

இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் மக்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்கு பெற்றிருந்தார். வேலூர் நாயக்கர் உட்பட பல துணை நாயக்கர்கள் இவருக்கு ஆதரவாகவும் இவரது ஆட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டும் இருந்தனர். இதைக் கண்டு பொறாத ஆரவீடு விஜயநகர மன்னர ் வெங்கடர் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரைக் கீழ்பணிய வைக்கத் தீர்மானித்தார். அதன்படி

ஒரு படையை அனுப்பி செஞ்சி நாயக்கரைப் பணிய வைத்தார் (1607-1608). அதுமட்டுமல்ல. கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் டச்சுக்காரர்கள் கடலூரில் ஒரு தொழிற்கூடத்தைக் கட்டிக் கொள்வதற்காகக் கொடுத்த உத்தரவையும் திரும்பப் பெறச் செய்தார். விஜயநகர மன்னரின் இச்செயல் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கருக்கு மிகுந்த ஏமாற்றத்தையும், மனவருத்தத்தையும், டச்சுக்காரர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்ற முடியாமல் போனதால் அவமரியாதையையும் கொடுத்தது. மன்னருக்கும் நாயக்கருக்கும் இடையேயான இடைவெளி அதிகரித்தது.

உளநாட்டுப் போர்

வெங்கடருக்குப் பிறகு இரண்டாம் ஸ்ரீரங்கர் விஜயநகர மன்னரானார் (1614-1632). இவர் காலத்தில் உள்நாட்டுப் போர் (ஊளைடை றுயச) எழுந்தது. செஞ்சி நாயக்கர் இரண்டாம் கிருஷ்ணப்பர் கப்பம் கட்ட மறுத்துவிட்டார. இவரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட வேலூர் சங்கர நாயக்கர் ஸ்ரீரங்கருக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தார். இக்கிளர்ச்சியை செஞ்சி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரும், மதுரை முத்து வீரப்ப நாயக்கரும் ஆதரித்தனர். விஜய நகர மன்னர் சார்பாக எச்சம நாயக்கரும் தஞ்சை இரகுநாத நாயக்கரும் இப்போரில் பங்கேற்றனர். இந்த உள்நாட்டுப் போர் மூன்றாண்டுகள் நடைபெற்றது. இறுதியில் 1616 ஆம் ஆண்டு திருச்சிக்கருகே தோப்பூரில் நடைபெற்ற போரில் வேலூர் சங்கர நாயக்கர் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பின்னர் சிதம்பரத்துக்கருகே நடைபெற்ற போரிலும் கிளர்ச்சிப்படை தோற்கடிக்கப்பட்டது. இந்த இரட்டைத் தோல்வி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கருக்குப் பெரும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் பின்வாங்கிச் சென்று செஞ்சிக் கோட்டையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார். இறுதியில் கிருஷ ணப்ப நாயக்கரும் தோற்கடிக்கப்பட்டு, மன்னிக்கப்பட்டு, மீண்டும் செஞ்சி நாயக்கராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்த உள்நாட்டுப் போரில் கிளர்ச்சிக்காரர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டாலும், விஜயநகரப் பேரரசின் பலவீனமும் சரிவும் தெளிவாகத் தெரிந்தன. பேரரசின் பலவீனத்தைப்

பயன்படுத்திக் கொண்டு செஞ்சி, தஞ்சை, மதுரை நாயக்கர்கள் போர்க்கொடி உயர்த்தத் தொடங்கினர்.

செஞ்சி நாயக்கர்களின் வீழ்ச்சி பீஜப்பூர், கோல்கொண்டா சுல்தானியங்கள் விஜயநகரப் பேரரசுக்கு நிரந்தர சவால்களாக இருந்தன. ஆரவீடு விஜயநகர அரசர்களின் அக்கறையெல்லாம் இவர்களது ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து பேரரசைக் காப்பாற்றுவதிலேயே இருந்தது. ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக் காலத்தில் விஜய நகரப் பேரரசுக்கு எதிராக மதுரை திருமலை நாயக்கர் தஞ்சை, செஞ்சி நாயக்கர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு விஜயநகரப் பேரரசுக்கு

எதிராகக் கூட்டுச் சதியில்

சுல்தானிடம் சரண

விஜயநகரப் பேரரசர் ஸ்ரீரங்கர் செஞ்சி மீது படையெடுத்துச் சென்று (1645) செஞ்சிப் படையையும், மதுரைப் படையையும் தோற்கடித்தார். வேறுவழியின்றி மதுரை, செஞ்சி நாயக்கர்கள் கோல்கொண்டா, பீஜப்பூர் சுல்தான்களின் உதவியை நாடினர். இதைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட கோல்கொண்டா சுல்தான் கடற்கரை வழியாகப் படையெடுத்துச் சென்று டச்சுக்காரர் வசமிருந்த புலிக்காட்டையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார் (1646). அதேபோன்று பீஜப்பூர் சுல்தானின் படை வேலூரையும், செஞ்சியையும் கைப்பற்றிக் கொண்டது (1649). இப்பீஜப்பூர் படையெடுப்பு செஞ்சி நாயக்கத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது

வீழ்ச்சியின் விளைவு

செஞ்சி நாயக்கத்தின் வீழ்ச்சி தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் விபரீத விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. செஞ்சியைக் கைப்பற்றிய பீஜப்பூர் படை செஞ்சிக் கோட்டையில் சேமித்து வைக்கப்பட்ட பொருட்களையும், செல்வத்தையும் கைப்பற்றிக் கொண்டது. பலகோடி ரூபாய் ரொக்கமும் கணக்கிலடங்கா தங்கமும், நகைகளும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. அதுமட்டுமல்ல. செஞ்சி நாயக்க மக்கள் கொடுமைகளுக்குள்ளாயினர். மக்கள் கட்டாய மதமாற்றம் செய்யப்பட்டனர். மசூதிகள் கட்டப்பட்டன. அதுமட்டுமல்ல.

பீஜப்பூர் படை தெற்கு நோக்கிச் சென்று தஞ்சையையும், மதுரையையும் சூறையாடி பணியச் செய்தது. தமிழ்நாடு பீஜப்பூர், கோல்கொண்டா தயவில் இருந்தது. முகமதியர் ஆதிக்கம் கொடிகட்டிப் பறந்தது. இவற்றின் கூட்டு விளைவாகத் தமிழ்நாட்டில் தெலுங்கர் செல்வாக்கு பலவீனமடைந்தது.

தஞ்சை நாயக்கரகள

13-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைப்பகுதியில் சோழர் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பிறகு தஞ்சாவூர் தாழ்ச்சியுற்றது. அங்கு நிலையான ஆட்சி இல்லை. பாண்டியப் பேரரசின் பிடிக்குள் சிக்கியது சோழ நாடு. அதன்பிறகு மதுரை சுல்தான்களின் ஆதிக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. மதுரை சுல்தானியத்தை வீழ்த்திய விஜயநகர் சோழநாட்டை விஜயநகரப் பேரரசின் பகுதியாக்கிவிட்டது. கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தில் (1509-1530) சோழ நாடு மதுரை நாயக்கத்தின் பகுதியாக இருந்தது. அவரது வாரிசான அச்சுதராயர காலத்தில் (1530-1542) சோழ நாடு மதுரை நாயக்கத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு தஞ்சை நாயக்கமாக்கப்பட்டது

செவப்ப நாயக்கர

தஞ்சை நாயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர் செவப்ப நாயக்கர். அவரே அதன் முதல் நாயக்கர். திம்மப்ப நாயக்கரின் மகன் செவப்ப நாயக்கர். திம்மப்ப நாயக்கர் வட ஆர்க்காடு நெடுங்குன்றத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தவர். அவர் கிருஷ்ண தேவராயரின் வாயில் காப்பாளராகவும், தளவாயாகவும் விசுவாசத்துடன் பணியாற்றியவர். திம்மப்ப நாயக்கருக்கும் பயாம்பிகைக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர் செவப்ப நாயக்கர்.

உழைப்பால் உயர்ந்தவர்

செவப்ப நாயக்கர் கிருஷ்ணதேவராயர், அச்சுதராயர் ஆகிய பேரரசர்களின் கீழ்ப் பணியாற்றியவர். அவர்களின் நம்பிக்கையையும், நன்மதிப்பையும் பெற்றவர். அறிவுத் திறமையாலும், நேர்மையாலும், அயரா உழைப்பாலும் உயர்ந்தவர். அச்சுதராயரின் மைத்துனி மூர்த்திமாம்பாவைத்

திருமணம் செய்து கொண்டதன் மூலம் அரச குடும்பத்துடன் உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். விஜயநகரப் பேரரசர் அச்சுதராயர் அவரது சகலை செவப்பனரை தஞ்சை நாயக்கராக நியமித்தார் (1532). செவப்ப நாயக்கர் தஞ்சை மண்டல நாயக்கரானதன் மூலம் தஞ்சை நாயக்க வம்சாவளியைத் தோற்றுவித்தார். தஞ்சை நாயக்கம் தஞ்சாவூர், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் பகுதி, திருச்சி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

செய்த சேவைகள

செவப்ப நாயக்கர் சிறந்த நிர்வாகி, அரசியல் விவேகி, பொதுநல நாட்ட முடையவர். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் பல பொதுநலப் பணிகளை மேற்கொண்டார். குறிப்பாக நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்காகத் தஞ்சையில் பெரிய குளம் ஒன்றை வெட்டச் செய்தார். அதற்கு சிவப்பனேரி என்று பெயரிடப்பட்டது. இவர் சமய சகிப்புத் தன்மையைக் கடைப்பிடித்தார். முஸ்லீம் அருட்தொண்டர்களை ஆதரித்து அவர்களுக்குத் தானங்கள் கொடுத்தார். அதேபோன்று செவப்ப நாயக்கர் போர்ச்சுக்கீரியரின் நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்தார். அவர்கள் நாகையில் குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தார். நாகைத் துறைமுகத்தைச் செப்பனிட்டார். டச்சுக்காரர்களுடனும் நட்புறவோடு இருந்தார். தஞ்சைக் கோட்டை கட்டப்பட்டது. கோயில் திருப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆலயங்களுக்குப் பல கிராமங்கள் தானமாக அளிக்கப்பட்டன. செவப்ப நாயக்கர் இலக்கிய நாட்டமுடையவர். தத்துவ சிந்தனையாளர். பிரபல இலக்கியப்புலமை படைத்த தத்துவர் மத்வா குரு விஜயின்திர தீர்த்தர் இவரது அரசவையை அலங்கரித்தார். சுருங்கக்கூறின், செவப்ப நாயக்கர் தஞ்சை நாயக்கத்தைத் தோற்றுவித்து, பலப்படுத்தி, புகழ் பெறச் செய்தார்.

அச்சுதப்ப நாயக்கர

செவப்ப நாயக்கரைப் போன்றே அவருக்குப்பின் தஞ்சை நாயக்கரான அச்சுதப்பரும் விஜயநகர விசுவாசி. விஜய நகரப் பேரரசர் அச்சுதப்பராயரின் நினைவாக இவருக்கு இப்பெயர்

சூட்டப்பட்டது. செவப்ப நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இவர் பட்டத்து இளவரசராயிருந்து நிர்வாக அனுபவம் பெற்றார். தலைக்கோட்டைப் போரின் போது (1565) அச்சுதப்பர் விஜயநகரத்துக்குப் படை உதவியும், பொருள் உதவியும் செய்தார். பின்னர் வல்லத்தில் மதுரை-செஞ்சி கிளர்ச்சிக் கூட்டுப் படைக்கும் விஜயநகரப் படைக்கும் போர் மூண்ட போது அச்சுதப்ப நாயக்கர் விஜயநகர் பேரரசருக்குத் துணையாக இருந்தார். இதுவே மதுரை-தஞ்சை நாயக்கர்களுக்கிடையே தீரா விரோதத்திற்கு வித்திட்டது. இலங்கைக்கும் போர்ச்சுக்கீசியருக்குமிடையே நடைபெற்ற போரில் இவர இலங்கையை ஆதரித்தார். இப்போரில் தோல்வியுற்ற இலங்கை மன்னருக்கு தஞ்சையில் அடைக்கலம் கொடுத்தார்.

அறப் பணிகள

அச்சுதப்ப நாயக்கரின் பிரதம அமைச்சராக இருந்தவர் கோவிந்த தீட்சிதர், சிறந்த அறிவாளி. அறிவுக்கூர்மைமிக்க நிர்வாகி. அச்சுதப்பரிடம் போர்த் திறமையும் சமயப் பற்றும் ஒருங்கே அமைந்திருந்தன. இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் கும்பகோணம் மகாமக குளம் தூர்வாரப்பட்டது. பல கோயில்களின் உட்கட்டுமானப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன் தானங்கள் தாராளமாக வழங்கப்பட்டன. குறிப்பாக ஸ்ரீரங்கம் கோயில். தந்தையைப் போன்றே இவரும் நீர்ப்பாசனப் பெருக்கத்துக்குச் சிறப்பிடம் கொடுத்தார். அச்சுதப்ப நாயக்கர் திருவாடிக்கருகே காவேரிக்குக் குறுக்கே கட்டிய அணை குறிப்பிடத்தக்கது. பிராமணர்களுக்குப் பல அக்கிரகாரங்கள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. இவரது மகன் இரகுநாத நாயக ்கர் யுவராஜாவாக இருந்து அச்சுதப்பருக்கு உதவியாக இருந்தார். எனினும் அச்சுதப்ப நாயக்கரின் கடைசி காலத்தில் அடிக்கடி போர்களும் குழப்பங்களும் ஏற்பட்டன. சந்திரகிரியிலும், வேலூரிலும் இருந்த நாயக்கர்கள் தஞ்சைக்கு வாரிசுரிமை கோரியதால் இக்குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன.

இரகுநாத நாயக்கர்

இரகுநாத நாயக ் கர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவுடன் தந்தை அச்சுதப்ப நாயக்கர் விட்டுச் சென்ற அரச பாரத்தை சுமக்க வேண்டியதாயிற்று. இவர் ஆட்சிக் காலத்தில் உள்நாட்டுப் போர ் துவங்கிற்று. வேலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த விஜயநகரப் பேரரசுக்கான வாரிசுரிமைப் போராட்டம் போரில் முடிந்தது. இப்போரில் விஜயநகர விசுவாசியான இரகுநாத நாயக்கர் பங்கேற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இப்போராட்டத்தில் பேரரசின் சார்பாகப் போட்டியிட்ட எச்சம நாயக்கரை ஆதரித்தார் தஞ்சை நாயக்கர். எச்சம நாயக்கரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட ஜக்கராயரை மதுரை, செஞ்சி நாயக்கர்கள் ஆதரித்தனர். இவ்விரு தரப்பினருக்குமிடையே தோப்பூரில ் நடைபெற்ற போரில் (1616) ரகுநாத நாயக்கரின் உதவியுடன் பேரரசுப் படை வெற்றி பெற்றது.

போரின் விளைவு

தோப்பூர் போரின் விளைவாக இரகுநாத நாயக்கருக்குப் பெரிய பயன் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. தோப்பூர் போர் விஜயநகரப் பேரரசை மேலும் பலவீனப்படுத்தியதே யன்றி இரகுநாத நாயக்கரின் நிலையை உயர்த்தவில்லை. தஞ்சை நாயக்கருக்கும் மதுரை நாயக்கருக்கும் இடையேயான விரோதமும் குரோதமும் அதிகரித்தனவேயன்றி குறையவில்லை. தமிழ்நாட்டில் இருபெரும் நாயக்கியங்களின் தலைவர்களாயிருந்த நாயக்கர்கள் தெலுங்கர்களாக இருந்தபோதிலும ் இவர்களுக்கிடையே கடுமையான பொறாமைப் போட்டி நிலவியது.

பல்கலை வலல்வர

இரகுநாத நாயக்கர் பல்கலை வல்லவர். இவர் சமஸ்கிருதத்திலும் தெலுங்கிலும் புலமைமிக்கவர். இவரது அரசவை புலவர்களாலும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளாலும் நிறைந்திருந்தது. இரகுநாதர் இசைஞானி. இவர் புதிய இராகங்களையும், தாளங்களையும், மேளங்களையும் உருவாக்கினார். இவரது சங்கீத சுதா இசை பற்றிய வடமொழி நூலாகும். இவரது மனைவி பத்ராம்பா சிறந்த கவிஞர்.

இரகுநாதரின் இசை மற்றும் இலக்கியப் படைப்புகள் பல. கோவிந்த தீட்சிதரின் மகன் யஞ்னநாராயணா அவரது சாகித்ய இரத்னாகரா என்ற நூலில் இரகுநாதரின் ஆட்சிச் சிறப்பைப் பற்றி விவரித்துள்ளார். இரகுநாதர ் மத்துவ மேதைகளான சுதின்ரா, இராகவேந்ரா ஆகியோருக்குப் புரவலர். இவரது அரண்மனை நூலகமே பின்னர் சரஸ்வதி மகால் நூலகமாக விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இரகுநாதர் திறமைமிக்க வாள் வீச்சாளரும்கூட. குதிரை சவாரியில் வல்லவர். தரங்கம்பாடியில் டேனிஷ் குடியிருப்பு உருவாக உதவியவர் (1620). இதுவே பின்னர் ஆங்கிலேயர் தஞ்சை நாயக்கர்களிடம் வர்த்தக உதவிகோர வழிவகுத்தது. இரகுநாத நாயக்கர் தஞ்சை நாயக்கர்களில் தலைசிறந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

விஜயராகவ நாயக்கர்

இரகுநாத நாயக்கரையடுத்து தஞ்சை நாயக்கரான விஜயராகவ நாயக்கர் விஜயநகரப் பேரரசுக்கு விசுவாசமாக இருந்து விரோதியானவர். பழிபாபத்துக்கு அஞ்சாதவர். விஜயநகரப் பேரரசர் மூன்றாம் ஸ்ரீரங்கர் தனது மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டு தமிழ்நாட்டின் மீது படையெடுத்து வந்த போது மதுரை, செஞ்சி நாயக்கர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தனர். ஆனால் விஜயராகவர் பேரரசரை ஆதரித்தார். அப்போது மதுரையை ஆட்சி செய்த திருமலை நாயக்கர் கோல்கொண்டா சுல்தானின் உதவியோரு ஸ்ரீரங்கரைத் தோற்கடித்தார். ஸ்ரீரங்கர் தோல்வியடைந்ததை அறிந்த விஜயராகவ நாயக்கர் மனதை மாற்றிக் கொண்டார். தோல்வியுற்று அடைக்கலம் கேட்டு வந்த ஸ்ரீரங்கரின் வேண்டுகோளை நிராகரித ்துவிட்டார் விஜயராகவர். எனவே, ஸ்ரீரங்கர் மைசூரில் அடைக்கலம் கேட்டு செல்லவேண்டியதாயிற்று. விஜயராகவ நாயக்கரின் இயலாமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட பீஜப்பூர் கோல்கொண்டா சுல்தான்கள் தஞ்சை மீது படையெடுத்தனர். முதலில் படையெடுத்து வந்த கோல்கொண்டா சுல்தானிடம் சரணடைந்தார் விஜயராக நாயக்கர். அதன்பின் படையெடுத்துவந்த பீஜப்பூர் சுல்தானுக்குப் பயந்து காட்டுக்குள்

சென்றுவிட்டார். பீஜப்பூர் படை தஞ்சை, மன்னார்குடி, வல்லம் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றியது. சேமித்து வைத்திருந்த செல்வமெல்லாம் சூறையாடப்பட்டது. தொற்று நோய்க்கு அஞ்சிய பீஜப்பூர் படை பின்வாங்கிச் சென்றது. பாதுகாப்பு புறக்கணிப்பு பீஜப்பூர் படை பின்வாங்கிச் சென்றபின் வனவாசத்திலிருந்து திரும்பிய விஜயராகவ நாயக்கர் பூஜை செய்தால் ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று நம்பினார். பெரும் பொருட்செலவில் நவராத்திரி பூஜை நடத்தப்பட்டது. பிராமணர்களின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் சமயச் சடங்குகளில் கஜானாவைக் காலி செய்தார். அரசியல் பிரச்சனைக்கு சமயத்தீர்வு எதுவுமில்லை என்பதை அறியாத விஜயராகவர் பாதுகாப்பைப் புறக்கணித்தார். அதற்கான விலையை விரைவிலேயே கொடுக்க நேரிட்டது.

தஞ்சையின் வீழ்ச்சி

விஜயநகரப் பேரரசர் மூன்றாம் ஸ்ரீரங்கர் தமிழ்நாட்டின் மீது படையெடுத்து வந்த போது மதுரை திருமலை நாயக்கருக்கு எதிராகப் பேரரசரை ஆதரிக்காததை மறக்கவோ மன்னிக்கவோ தயாராயில்லை. விஜயராகவரைத் தண்டிக்கும் பொருட்டு மதுரை சொக்கநாத நாயக்கர் தஞ்சைமீது படையெடுத்தார். விஜயராகவ நாயக்கர் போர்க்களத்திலேயே கொல்லப்பட்டார். தஞ்சை நாயக்கம் மதுரை நாயக்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. மதுரை சொக்கநாத நாயக்கரின் சகோதரர் அழகிரி தஞ்சை ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். தஞ்சை நாயக்கம் முடிவுக்கு வந்தது. அதன்பின் தஞ்சை மராத்தியர் வசமாயிற்று.

நிர்வாகம

நாயக்க நிர்வாக அமைப்பு விஜயநகர பேரரசு பாணியை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருந்தாலும் பெரியதாக உணரப்படவில்லை. திருமலை நாயக் மதுரையில் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அவர் சுயாதீனமாக ஆட்ச செய்யத் தொடங்கினார், இது விஜயநகர பேரரசின் அமைப்பைப் போலவே மாறிவரும் காலத்திற்குத் தேவையான சிறிய மாற்றங்களுடன் இருந்தது. இந்த வரலாற்று

அவதானிப்புகள் திரு நெல்சன் எழுதிய மதுரை நாட்டில் கிடைக்கின்றன் பேராசிரியர் ஆர்.சத்யநாதையர் எழுதிய நாயக்கர் வரலறு டி.வி.மஹாலிங்கத்தின் 'திருநெல்வேலி வரலாறு' மற்றும் வையபுரிப் பிள்ளை எழுதிய வரலாற்றுப் பாடலான 'ராமப்பையன் அம்மானாய்'. ஆளுநர்களால் பிரிக்கப்பட்டு ஆட்சி செய்யப்பட்ட அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் மைய அரசு மைய மையமாக இருந்தது. பாலயங்கள் ஆளுநர்களின் ஆட்சி மற்றும் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்தன. பாலயங்களுக்கு அனைத்து அதிகாரங்களும் மையத்தால் வழங்கப்பட்டன, அது உள்ளூர் ஆட்சியிலோ நிர்வாகத்திலோ தலையிடவில்லை. இது விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்திற்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையிலான ஒருங்கிணைப்பு மையத்தால் அமைக்கப்பட்ட கூட்டாட்சி விதியாக பாலய அதிகார ஆட்சியின் மூலம் தோன்றுகிறது. ராஜா ராஜ்யத்தின் மைய சக்தியாகவும், மன்னனின் கட்டளைகள் நிலத்தின் சட்டமாகவும் இருந்தன. அரசர்கள் மற்றும் மக்களின் அனைத்து மரபுகளையும் மன்னர்கள் பின்பற்றினர். அவர்கள் சடங்குகள், செயல்பாடுகள் மற்றும் கலை மற்றும் கலாச்சார விழாக்களில் பங்கேற்றனர். அனைத்து மதங்களும் முறையாக மதிக்கப்பட்டன. அமைச்சர்கள் ஆலோசனைத் திறனில் இருந்தபோதிலும், அமைச்சராகத் தொடர அவர்கள் மன்னரின் நம்பிக்கை வட்டத்தில் இருக்க வேண்டியிருந்தது. நாயக் இராச்சியத்தின் மத்திய அரசாங்கத்தில் பல்வேறு பணியாளர்கள் இருந்தனர்:

தலவாய் முதலமைச்சராகவும், படைகளின் ஜெனரலாகவும் இருந்தார். அவர்கள் போர் தலைவர் மற்றும் நிர்வாகத் தலைவர் என்ற இரட்டை பொறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளனர். தலவாய் நாட்டின் நடைமுறை ஆட்சியாளராக கருதப்பட்டார். பிராமணர்கள் பொதுவாக தலவாய்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

- பிரதானி நிதியமைச்சராக இருந்தார். தலவாய் விலகி இருந்தபோது, அவர் தலவாயின் அதிகாரங்களை

ஏற்றுக்கொண்டார். மற்ற அமைச்சர்களை விட பிரதானி மிகவும் சக்திவாய்ந்தவர்.

- ராயாசம் அரசாங்கத்தின் தலைமை செயலாளராக கருதப்பட்டார். அவர் அரசாங்கத்தின் ராஜாவாக இருந்தார், மேலும் மன்னருடன் நெருங்கிய தொடர்பில் இருந்தார்.
- கனக்கர் தலைமை கணக்காளராக இருந்தார்.
- ஒருங்கிணைப்பு முயற்சிகளுடன், வெளிவிவகாரங்கள் மற்றும் உள் தொடர்புகளுக்கு தனதிபதி பொறுப்பேற்றார்.
- மற்ற அதிகாரிகள் முறையே அரசாங்கத்தின் மூத்த மற்றும் இளைய பணியாளர்களாக திருமந்திர நாயகம் மற்றும் ஆதபகரன் ஆகியோர் அடங்குவர்.

மாநில ஆளுகை

மாநிலங்கள் ‘சீமாய்’ என்று அழைக்கப்பட்டு ஆளுநர்களின் கட்டளையின் கீழ் இருந்தன. ராஜ்யத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருந்த அந்த ஆளுநர்கள அதிக அதிகாரங்களை அனுபவித்தனர். அவர்கள் தலவாய் வழியாக மன்னரின் கட்டளைப்படி செயல்பட்டனர். ஆளுநர்களின் கீழ், 72 பாலாயங்கள் ஆட்சி செய்யப்பட்டன. இந்த நிர்வாகம் உள்ளூர் நிர்வாக முறைக்கு சமமாக இருந்தது, இது முன்னர் பின்பற்றப்பட்டது. இந்த பலாயகர் அமைப்பு மன்னரின் பலத்தையும் அவரது ஆட்சியையும் மேம்படுத்த சிறந்ததாக கருதப்பட்டது.

உள்ளூர் நிர்வாகம

சோழ இராச்சியத்தின் உள்ளூர் நிர்வாக முறையை மாற்றிய நாயக்கின் ஆட்சியின் போது அயகர் அமைப்பு சமூகத்தில் ஆழமாக பதிந்திருந்தது. அயாகர் அமைப்பில் கிராம மட்டத்தில் அதிகாரிகள் உட்பட 12 பேர் இருந்தனர். அவற்றில் முக்கியமானவை: கணக்குகளுக்கு கர்ணம், வருவாய் வசூலுக்கு மணியாகரர், உள்ளூர் பொலிஸ் மற்றும் சட்டம் ஒழுங்குக்கு தலியாரி. குழுவில் உள்ள மற்றவர்கள்

அரசாங்க அதிகாரிகளாக கருதப்படவில்லை, ஆனால் அயகர் அமைப்பின் குழுவை மட்டுமே உருவாக்கினர். அவர்களுக்கு நிலங்களும் பரிசாக வழங்கப்பட்டன. இருப்பினும், அவர்கள் 'ஜோடி' எனப்படும் வரிகளை செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்த முறையை பின்னர் ஆங்கிலேயர்கள் பின்பற்றினர்.

நீதிபதி

நீதி என்பது மன்னரின் களமாக இருந்தது. கிருஷ்ணதேவராய எழுதிய அமுக்தமால்யா என்ற இலக்கியப் படைப்பில் இது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன்படி 'நீதியை வழங்குவது ராஜாவின் கடமை'. இருப்பினும், நடைமுறையில், பாலயகர் அந்தந்த மட்டங்களில் நீதியை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். நாயக்கர்கள் கடுமையான தண்டனைகள் மற்றும் குற்றங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தினர். இயற்கை நீதி காரணிகள் மற்றும் அமைதியைப் பேணுதல் பற்றியும் அவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டினர்.

இராணுவ அமைவுகள

நாயக்கின் வலிமை அவர்களின் இராணுவ சக்தி மற்றும் அவர்களின் உளவுத்துறை அமைப்பு பற்றியது. அவர்கள் அனைத்து வகையான சக்திகளையும் பயன்படுத்தினர். இருப்பினும், பீரங்கி படை வரலாற்றாசிரியர்களால் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை. அவர்கள் அரேபியர்கள் மற்றும் போர்த்துகீசியர்களிடமிருந்து யானைகளையும் குதிரைகளையும் வாங்கினர். உளவுத்துறை அமைப்பு மிகவும் நன்றாக இருந்தது மற்றும் நாயக்கின் முக்கிய பலம் இந்த வலுவான அமைப்பில் உள்ளது.

நிதி

நில வருவாய் முதன்மை வருமான ஆதாரமாக இருந்தது. தொழில் வரி மற்றும் செல்வ வரி ஆகியவை அந்த நேரத்தில் நடைமுறையில் இருந்தன. திருமண வரியும் வசூலிக்கப்பட்டது. கோயில் திருவிழாக்களுக்கும் பிடாரி வரி விதிக்கப்பட்டது. வெளிநாட்டினருக்கு தனிப்பயன் கடமை விதிக்கப்பட்டது மற்றும் ஆயுதங்களை ஏந்தியவர்களுக்கு வரி

விதிக்கப்பட்டது, இன்னும் அதிகமாக. வரி குறிப்பிட்டிருந்தாலும், இரக்கமற்ற வருவாய் வசூல் முறையின் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட குடிமக்களால் இந்த சுமை உணரப்பட்டது. சேகரிக்கப்பட்ட பணத்தின் பெரும்பகுதி போர்கள், அரண்மனை அல்லது பிற செயல்பாடுகள் அல்லது விழாக்களுக்காக செலவிடப்பட்டது.

பாளையக்காரர் அமைப்பு

இந்த அமைப்பு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் 72 பாலாய்களை உள்ளடக்கியது. ஒவ்வொரு பாலயத்திற்கும் உள்ளூர் இனத்தவர்களிடமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பலாயகர் தலைமை தாங்கினார். அவர்களுக்கு மூன்று வகையான அதிகாரம் இருந்தது:

- நிதி மற்றும் வருவாய் வசூல்: மொத்த வசூலில், அவர்கள் குறிப்பிட்ட அளவு வருவாயை மன்னருடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது, மீதமுள்ளவை தங்கள் சொந்த நிர்வாகம் மற்றும் பிற தொடர்புடைய செலவுகளுக்காக வைத்திருக்க முடியும்.
- நீதி: அவர்களின் அதிகார வரம்பில் உள்ள அனைத்து தகராறுகளையும் வழக்குகளையும் சமாளிக்க அவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.
- ராணுவம்: வருவாயில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை இராணுவ பராமரிப்புக்காக பாலாயக்கர்கள் செலவிட வேண்டும்.

பாலயக்கர்கள் தங்கள் சொந்த அரசாங்கத்தை அமைத்தனர். அன்றாட விவகாரங்கள் அவர்களின் அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட்டன, இது மையத்தில் அரசாங்கத்தைப் போலவே உருவாக்கப்பட்டது. அவர்களிடம் ஒரு பிரதானி இருந்தது. அவர்களிடம் ‘ஷரோ’ முறையும் இருந்தது. ஷரோ நிலங்களை ஒதுக்கீடு செய்த விவசாயிகள் அமைதி மற்றும் இராணுவத்திற்கான போரின் போது போராடும் நேரத்தில் பயிர்களை வளர்ப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பலாயகர் அமைப்புக்கு அதன் சொந்த

நன்மை தீமைகள் இருந்தன. இருப்பினும், இந்த அமைப்பு ராஜ்யத்திற்கு அமைதியான மற்றும் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட உள்ளூர் நிர்வாக முறையை வழங்கியது.

நாயக்கர்கள் ஆட்சிமுறை, சமுதாய நிலை, மற்றும் கலைத்துறைச் சாதனைகள்

சமுதாய நிலை

நாயக்கர்களின் ஆட்சி என்பது, தமிழர்- களின் ஆட்சி என்பதை தெலுங்கர்களின் ஆட்சி என்று கூறுவதே பொருத்தமானதாகும் . .. நாடககர்கள் முக்கிய அரசுப்பொறுப் புகளில் தெலுங்கர்களையே நியமித்தார்கள் இதனால் தமிழ் இனத்து . மக்களிடையே பனக்குறை இருந்து வந்தது இதைப்போக்க ., நாயக்- கர் பன்னர்கள் , பல்வேறு தமிழ்வீரர்களைப் பாளையக்காரர்களாக நியமித்ததனால், இவர்களால் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சிறப்- புடன் நிர்வகித்து வரமுடிந்தது. பழங்கால இந்து மன்னர்களைப் போன்றே , நாயக்கர் மன்னர் - களும், பிராமணர்களைப் போற்றி ஆதரித்து , அவர்களுக்கு அக்ரகா - ரங்கள் அமைப்பதற்குப் பெரும் பணம் செலவு செய்தார்கள் குடி . மக்களிடையே பிராமணர்கள் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுச் சலு - கைகளை அநுபவித்து வரும்பொழுது , சூத்திரர்கள் என்றும் , தீண்- டத்தகாதவர்கள், என்றும் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களிடையே, கிறித்துவ மதக் கோட்பாடுகள் பெரும் புகழைப் பெற்றன.

ஆனால் இந்த வேளாண்மை, பருவ மழையை நம்பியிருக்ச , பல சமயங்களில் , பருவமழை பொய்த்ததினால் , நாட்டில் பஞ்சம் அடிக்கடி ஏற்பட்டது நாயக்கர் மன்னர்கள் ஒரு சில குளங்களை . மட்டும் வெட்டினாரகளேயொழிய , வேளாண்மையை மேம்படுத்த நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்கவில்லை இந்நிலையில் இந்து . -மன்னர் கள் நீர்ப்பாசனத் துறைக்கு என்று தனி அமைச்சகத்தை நிறுவிச் செயல்பட்ட செய்தியை அறிய முடியவில்லை என்றும் 8. ஸ்டெயின் அவர்களின் கூற்று இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது மதுரை ., செஞ்சி, தஞ்சை, திருச்ச போன்ற நகரங்கள் , நாயக்கர் மன்னர்களின் ஆட்சி காலத்தில் வளத்தோடு இருந்து வந்தாலும் , ஏனைய கிரதமப்பகுதி- கள் அனைத்தும் , வறுமையிலேயே வாடி வந்தன .

நாட்டு மக் ஞக்குக் குடிசைத் தொழில்களும் கூடுதல் வருமா -
னத்தைத் தந்தன என்றாலும் ., மேலை நாட்டவரின் வாணிபத்தின் வளர்ச்சியையும், மேலாண்மையையும் நாயக்கர்கள் முறைப் படுத் இக் சட்டுப்படுத்தாததால் , உள்நாட்டுத் தொழில் நருந்தது மட்டு மின்றிப் பின்னர், இவ்வாணிபர்களே, இந்த நாட்டை அடிமைப் படுத்தி ஆளும் அதிகாரத்தையும் பெற்றார்கள்.

இன்று முன்னேறியிருக்கும் அளவிற்கு , நாயக்கர் காலத்தில் பெண்கள் முன்னேறியிருக்கவில்லைஉயர்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்த . பெண்கள் ஆடை அணிகலன்சளுடன் சுகவாழ்வு வாழ , தாழ்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் , கல்வி அறிவின்றிக் sro marr say tb உழைக்க வேண்டியிருந்ததுசதி ., பலதாரக் திருமணம், பொது மகளிர் முறை முதலியன அக்காலத்தில் சமுதாயக் கொடுமைகளாசு விளங்கின .

வடமொழிக் கல்வியும் வேதப்பாடசாலைகளும் , மன்னர்களின் ஆதரவைப் பெற்றன .' தெலுங்கு மற்றும் தமிழ்க் கவிஞர்களும் போற்றி ஆதரிக்கப்பட்டார்கள் நாயக்க மன்னர்கள் ., வைணவ மதத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தாலும் கிறித்துவமதம் ., இசுலாமிய மதம் உட்பட எல்லா மதங் ளும் வளர்ச்சி பெற இவர்கள் - தடை யாக விளங்கவில்லை கிராமமக்கள் தங்கள் பரபு வழச்கப்படி ., கிராம தேவதைகளை வணங்கி வந்தார்கள் - கராமத் தெய்வங்களுக் . குப் பெரும் கோவில்கள் எதுவும் கட்டப்படவில்லை - இந்து உயர் . குலத்துத் தெய்வங்களுக்கே பெரும் கோவில்கள் கட்ட்ப்பட்டன.

சாதி பிரிவு

நாயக்கர் ஆட்சி மற்றும் சேதுபதி ஆட்சியின் போது அடிக்கடி படையெடுப்பதால், மக்கள் நேரடி தாக்குதலுக்கு உள்ளாகினர். வாழ்க்கை அமைதியாக காணப்படவில்லை. சமூகம் ஆழ்ந்த வேரூன்றிய சாதி அமைப்புகளின் கீழ் வாழ்ந்ததால், சாதி வேறுபாடு மட்டும் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். குலாவும் கோத்ராவும் முதன்மையாகக் கருதப்பட்டனர். பிராமணர்கள்

மிக உயர்ந்த இடத்தை பிடித்தனர். தலவாய், பிரதானி, ராயாசம் ஆகியவை பிராமணர்களால் மட்டுமே ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட அரசாங்க பதவிகளில் இருந்தன. அவர்கள் மன்னரின் தலைமை ஆலோசகர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் விஷயங்களை முன்னறிவிக்கவும், தெய்வீக ஆசீர்வாதம் பெறவும் முடிந்ததால், பிராமணர்கள் மிக உயர்ந்தவர்களாக கருதப்பட்டனர். அவர்களுடன் புரோஹிட்களும் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டனர். அடுத்த அடுக்கில், கம்மலார் காணப்பட்டார். அவர்கள் ஜாதியில் ஐந்து துணை பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தனர்: கார்பென்டர், கோல்ட் ஸ்மித், பிளாக் ஸ்மித், லாக் ஸ்மித் மற்றும் சிற்பி. பெருமளவில், நயக்கரின் காலத்தில் நலிந்தவர்கள் அதிகரித்து வரும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஜாதிகளுக்கு இடையிலான திருமணங்கள் நாயக்கர்களால் தடை செய்யப்பட்டன. இந்த தகவல் 1623 ஆம் ஆண்டு கல் கல்வெட்டில் கிடைக்கிறது.

பெண்களின் நிலை

உயர் அடுக்கு பெண்கள் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள், மேலும் புத்திசாலிகள். பெண்களின் கல்வி முறைப்படி இல்லை. திருமணங்களின் போது வரதட்சணை நடைமுறையில் இருந்தது மற்றும் மணமகனுக்கு சொத்துக்கள் மற்றும் நகைகள் பரிசாக வழங்கப்பட்டன. உயர் அடுக்கு வர்த்தகர்கள் பல பெண்களை மணந்து கொண்டிருந்தனர். மன்னர்கள் 200 க்கும் மேற்பட்ட மனைவிகளைக் கொண்டிருந்தனர். திருமலை நாயக்கருக்கு 200 மனைவிகள் இருந்தனர், அவர்கள் சதி பயிற்சியைப் பின்பற்றி இறந்தபோது தங்களை எரித்துக் கொண்டனர். அச்சுதப்ப நாயக்கரின் 300 க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் இருந்தனர். சதி பயிற்சி மற்ற அடுக்கு மக்களிடையே காணப்படவில்லை. கணவருக்கு துணையாக இருப்பதைத் தவிர சமூகத்தில் பெண்கள் எந்த அந்தஸ்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

பொருளாதாரம

மதுரையில் நெசவு பிரபலமாக இருந்தது. தூத்துக்குடி முத்து டைவிங்கில் கவனம் செலுத்தி வந்தது. மழைப்பொழிவு மற்றும் நதிநீர் பகுதிகளில் விவசாய நடவடிக்கைகள் பிரதானமாக இருந்தன. டவுன்ஷிப்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன, மக்கள் சிறிய வர்த்தகங்களை மேற்கொண்டனர். கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் துணி சாயமிடுதல் போன்றவையும் ஒரு தொழிலாக பின்பற்றப்பட்டன. பொருளாதார வளர்ச்சி மிகக் குறைவாக இருந்தது, மக்கள் பழமைவாத பொருளாதார வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர்.

நாயக்கர் மன்னர்காலத்திய கலைத்துறையும் கட்டிடக்கலையும்

பாரம்பரியமாக வரக்கூடிய தமிழகச் கலைத்துறையின் மாண்- புகளை நாயக்கர் மன்னர்களும் பாதுகாத்துப் பெருமைப்படுத்திஞர்- கள் கலைத்துறையின் அடிப்படைத் . தன்மைகளும், கருத்துகளும், காலவோட்டத்தை எதிர்த்து மாருது நின்றாலும், அவ்வப்பொழுது, புதிய சாதனைகள் , இத்துறையில் ஏற்பட்வே செய்தன இவ்வாறு . நாயக்கர்களின் பெருமை மிக்கச் சாசனையாக விளங்கி நிற்பது மதுரை மீனாக்ஷிஅம்மன் கோவில் அமைப்ப இக்கோவில் .கும்-17ம் நூற்றாண்டின் திராவிடக் -

கட்டிடக்கலைக்குச் சான்று கூறி நிற்கிறது என்று பேராசிரியர் மகாலிங்கம் கருதுகிறார் இக்கோவில் . உயர்ந்த கோபுரங்களையும் , கூம்புகளோ அல்லது வளைவுகளோ இல் - லாத சமதளத்தைக் சொண்ட மேற்கூரைகளையும் , எண்ணிறந்த சிற்ப வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட தூண்களையும் கொண்டு விளங்கு - கிறது நீண்ட சதுரவடிவைக் .கொண்ட் இக்கோவில் , வடக்குத் தெற்காக 720 அடிகளையும் , கிழக்கு மேற்காக 8384 அடிகளையும் , கொண்டு விளங்குகிறது - மண்டபங்களுக்குப் புகழ்பெற்ற இக் . கோவிலில், ஆயிரம்கால் மண்டபம் தனிச் சிறப்புப் பெற்று விளங்கு கிறது இக்கோவிலின் கிழக்குப் பகுதியில் ., 330 அடி நீளமும் , 105 அடி அகலமும் கொண்ட புதுமண்டபம்::" திருமலை நாயக்கரால் கட்டப்பெற்று, அழகிய சிற்பவேலைகள் கொண்ட தூண்கள்ப் பெற்று விளங்குகிறது.

மதுரை நாயக்கர்கள் , திருவரங்கத்திலுள்ள ரெங்கநாதர் ஆலயத்திலும் கவனம் செலுத்தி , தென்னகத்தின் மிகப் பெரிய கோவில் என்னும் நிலைக்கு அதை உயர்த்தினார்கள் இக்கோவிலின் . வெளிப் பிரகாரம் , 2880 அடி நீளத்தையும் , 8475 அடி-அகலத்தை . யும் கொண்டு விளங்குகிறது மத்தியிலுள்ள மூலவரைச் சுற்றி ஏழு . பிரகாரங்களை இக்கோவிலில் காணலாம்.

இதே போன்று , தூண் நிறைந்த நீண்ட தாழ்வாரங்களுக்குப் புகழ் பெற்ற இராமேசுவரம் கோவிலும் மற்றும் , சிதம்பரம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோவில்களும் , நாயக்கார் மன்னர்களின் கட்டிடக் - கலைக்கும், சமயப் பணிக்கும் சான்றுகள் கூறி நிற்கின்றன.

இத்தியாவில், ஆதாரப்பூர்வமான முழு உருவச்சிலைகளைக் காணு வது அரிது என்ருலும் , தென்னகத்தில், பழங்காலம் தொட்டே , குறிப்பாக நாயக்கர்களின் காலத்தில் , பல உருவச் சிலைகளைக் கோவில்களில் காணமுடிகிறது என்று வரலாற்றறிஞர் வின்சென்ட் ஸ்மித் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள் ."" தஞ்சை நாயக்க மன்னரின் அவைக்களத்தில் சிறந்து விளங்கிய அறிஞர் கோவிந்த இட்டுதர் அவர்களின் உருவச்சிலை ; கும்பகோணம் கும்பேசுவரர் கோவிலிலும், பட்டீசுவரம் சிவன் கோவிலிலும் அமைக்கப்பட்டிருக் - றது மேலும் பட்டீசுவரம் கோவிலில் தஞ்சை நாயக்கர் அரச . வமிசத்தினரின் உருவங்களைக் காணலாம் இதே போன்ம்று . கும்பகோண இராமசாமிகோவிலில், இரகுநாத நாயக்கரின் முழுஉருவச் சிலையைக் காணமுடிகிறது இருவரங்கம் கோவிலில் ., சில மதுரை நாயக்கர்களின் உருவச்சிலைகளைக் காணமுடிகிறது . - எல்லாக் கோ வில்களையும் விட் , மதுரை மீனாக்ஷி அம்மன் கோவிலிலும், புதுமண்டபத்தில், பெரும் அளவிலான உருவச் சிலைகள் இடம் பெற்றுள்ளன . குறிப்பாகப் புதுமண்டபத்தில் , மதுரை நாயக்கர் அரச வமிசத்தைச் சேர்ந்த, பத்து மன்னர்களின் உருவச்சிலைகளை நாம் காணலாம்.

நாயக்கர் மன்னர்கள் கட்டிய பெரும் அரண்மனைகள் பல இன்றும் நமக்கு காட்சிப் பொருள்களாக விளங்குகின்றன .

இந்தியஇசுலாமியக் கட்டிடக் கலையின் பாணியில், மேலைநாட்டுக் கட்டிட்க் கலையின் பாணியும் விரவிக் கட்டப்பட்ட மதுரை திருமலைநாயக்கர் மகால் இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகத் திகழுகிறது வட இந்தி .யாலில் தாஜ்மகால் எவ்வாறு புகழ்பெற்று விளங்குகிறகோ, அதே போன்று, ஏறத்தாழ அதேகாலத்தில் கட்டப்பட்ட மதுரை திருமலை நாயக்கர் மகால் தென்னகத்தில் புகழ் பெற்று விளங்குகிறது.

நாயக்க மன்னார்கள் கட்டிய பாதுகாப்புக் கோட்டைகளும் , இவர்களின் கலைத்திறமைக்குச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன . செஞ்சிக் கோட்டை , திருச்சிக் கோட்டை , இண்டுக்கல் கோட்டை , இருமயம் கோட்டை , நாமக்கல் கோட்டை முதலியனவும் , மதுரை தெப்பக்குளமும் நாயக்கர்களின் கடடுமானக் இறனுக்குச் சான்று - களாக விளங்குகின்றன இம்மன்னார்கள் இசைக்கலையையும் ., ஓவியக் கலையையும் ஆதரித்து வளர்த்து வந்தார்கள் நாயக்கர் . காலத்திய ஒவியக்கலையை, மதுரை மீனாகஷி அம்மன் கோவிலிலும், மகாலிலும் இன்றும் காணலாம்.

நாயக்கர் மன்னர்களின் காலத்தில் , வடமொழியும், தெலுங்கு மொழியும் பெற்ற ஆதரவைத் தமிழ்மொழி பெறவில்லை தஞ்சை . இரகுநாதநாயக்கர் எழுதிய '*பாரிஜாத அபஹரணம் ””, கோவிந்த இட்சிதர் எழுதிய “சங்கீத சுதா ”, விசயராகவநாயக்கர் எழுதிய “-ரகுநாதாப்யுதயம்"', குமரகுருபரர் எழுதிய மீனாட்சியம்மை-: பிள்ளைத் தமிழ்””, சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் எழுதிய பிரபுலிங்க * லீலை”, ராமபத்ர தீட்சிதர் எழுதிய *'ஜான பரிணயம் ”' முதலிய இலக்கிய படைப்புகள் இம்மன்னர்களின் காலத்திய இலக்கியச் சாதனைகளாக விளங்குகின்றன.

நாயக்கர் காலக் கலை வளர்ச்சி

நாயக்க மன்னர்கள் , கலைகளில் ஈடுபாடு உள்ளவர்கள் .

தமிழ்நாட்டுக்கு அவர்களால் அருமையான கட்டடங்களும், சிற்பங்களும், ஓவியங்களும் கிடைத்தன மிகப்பெரிய கோயில் . மண்டபங்களும், துவாரபாலகர் சிலைகளும் இவர்களால்

உருவாக்கப்பட்டன தமிழகத்தில் திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் .64 கோயில்களில் கோபுரங்கள் எழுப்ப முயன்று பணக்குறையாலோ வேறு காரணத்தாலோ திருப்பணிகள் நின்றுவிட்டன மதுரை . **இராய கோபுரமும்** அவற்றில் ஒன்றாகும் ஒரு சமயம் கல்லில் உருவம் . செதுக்கிக் கொண்டிருந்த சிற்பி , தன் உதவியாளரிடம் வெற்றிலைச் சுருளுக்குக் கை நீட்டினான்.

உதவியாள் எங்கோ போயிருந்தான் சிற்பத்தைப் பார்த்துக் .

கொண்டே பின்புறம் கையை நீட்டியபடி வெற்றிலை பாக்குக் கேட்டதை, அங்கு வந்த மன்னர் திருமலை கண்டு அவரே வெற்றிலைச் சுருள் மடித்துக் கொடுத்தார் அரசரே தனக்கு . வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்ததை அறிந்த சிற்பி, தன் விரல்களை வெட்டிக்கொண்டான் மன்னர் அவ்விரல்களுக்கு மாற்றாகப் . இஃது உண்மையோ . பொன்னால் விரல்கள் செய்து அளித்தார் கதையோ, மன்னரின் கலை ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துவதாக இச்செய்தி விளங்கக் காணலாம் மீனாட்சி கோயிலில் உள்ள . பிட்சாடனர் சிலை, மோகினி வடிவம் , காளியின் நடனம் , சிவனின் ஊர்த்துவ தாண்டவச்சிலை போன்றவற்றை வேறு எங்கும் காண இயலாது ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் . இருக்கும் **அரிச்சந்திரன், குறவன், குறத்தி** சிலைகள் அற்புதமானவை.

கலைகள் வளர்ந்தனகட்டடம் ., சிற்பம், ஓவியம், இசை ஆகிய கலைகளில் பலர் வல்லவராய் இருந்தனர் தெலுங்கு இசை ., நாட்டில் பரவியது தெலுங்குப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் தமிழர்க்கு . கோயில்கள் .அறிமுகமாயின, பண்பாட்டின் கருவூலங்களாகத் திகழ்ந்தன நாயக்கர் காலச் சிற்பங்கள் ., திராவிடச் சிற்ப இலக்கணம் பொருந்தியவை மிக நுணுக்கமான . இவை அளவில் பெரியன . வேலைப்பாடுகள் கொண்டவை.

எவ்வளவு பெரிய மகால் என்று பார்த்து அதிசயப்படுகின்றீர்களா? வேண்டாம் திருமலை மன்னர் கட்டியதில் ! எஞ்சிய பகுதிகள் . நான்கில் ஒருபகுதிதான் இப்போது உள்ளது

இது இத்தாலிய நாட்டுச் சிற்பியால் .இடிக்கப்பட்டுவிட்டன

இதோ இந்த மகாலில் இன்று .வரைபடம் வரைந்து அமைக்கப்பட்டது ! எஞ்சியுள்ள சொர்க்க விலாசம் என்ற பகுதியைப் பாருங்கள்40 அடி உயரமுள்ள வழுவழுப்பான சுதைத்தூண்கள் தாங்கும் மண்டபத்தைக் காணுங்கள். இதுதான் அரசர் அரியணையில் இருந்து ஆட்சி செய்த இடம் இரண்டு குதிரைச் சிற்பங்கள் அழகு செய்யும் படிகளைக் . ஆண்டுதோறும் . கடந்து இந்த இடத்தை அடையலாம் அங்கயற்கண்ணி அம்மையிடம் செங்கோலைப் பெற்றுவந்து மன்னர், இந்த மண்டபத்தில் உள்ள அரியணையில் அமர்வது வழக்கம் . நவராத்திரி விழாவின்போது, ஒன்பது நாள்களிலும் இந்தச் சொர்க்க விலாசத்தில் மன்னர் கொலு இருப்பார் பழுதடைந்த இந்தப் பளிங்கு . .பி. வண்ண மாளிகையை கி1868இல் நேப்பியர் பிரபு, மூன்று இலட்ச ரூபாய் செலவு செய்து பாதுகாத்தார்.

நாயக்கர்கள் காலத்தில் சிற்றிலக்கியங்கள் பெருகின . திருமலை மன்னர், தெலுங்கையே ஆதரித்தார் எனினும் இவருடைய . அவையில் குமரகுருபரர் பாடிய போது, மீனாட்சியம்மையே குழந்தை வடிவாக வந்து கேட்டதாக ஒரு கதை உண்டு . குமரகுருபரர் **மீனாட்சியம்மைப் பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சியம்மை குறம்** ஆகிய இரு நூல்களை மீனாட்சியின் மீது பாடினார் . அதிவீரராம பாண்டியர், வரதுங்கராம பாண்டியர் என்ற சிற்றரசச் சகோதரர்கள், திருக்குருகைப்பெருமாள் கவிராயர் , இராபர்ட் டி நொபிலி பாதிரியார் , பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் , சுப்பிரதீபக் கவிராயர், வீரமாமுனிவர், உமறுப்புலவர், திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் ஆகியோர் நாயக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்து இலக்கியம் படைத்த புலவர்களாவர்.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்வி

- தஞ்சை நாயக்கர்கள் சமூகம் மற்றும் கலாச்சாரம் பற்றிய உங்கள் பாராட்டுகளை விளக்குக.

  ____

- தமிழ் கலாச்சாரத்தில் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையில் நாயக்கர்கள் பங்கு விளக்குக.

  ____

அலகு - 2

மராட்டியர்களின் கீழ் தமிழ்நாடு - சமூகம்: சாதி அமைப்பு - நிலை பெண்கள் - ராஜா செர்போஜியின் சாதனைகள் - தஞ்சை மராட்டியர்களின் ஆட்சியில் இலக்கியம் - சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் - மராட்டியர்களின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி

நோக்கங்கள்

- மராட்டியர்களின் சமூக அமைப்புகள்
- மராட்டியர் சமூகத்தில் பெண்கள் என்ன நிலை
- தஞ்சை மராட்டியர்களின் ஆட்சியில் இலக்கியம்
- மராட்டியர்கள் அமைத்த கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

தஞ்சாவூர் மராத்தியர்கள்

18 ஆம் நூற்றாண்டின் காலம், இசை, இலக்கியம் மற்றும் தெற்கின் நாடகம் மற்றும் மத நம்பிக்கைகளின் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கின் ஒரு காலமாக நினைவூட்டுகிறது. தஞ்சாவூர் (முன்னர் தஞ்சாவூர்) கலை மற்றும் கற்றலுக்கான அரச ஆதரவைக் கண்ட இந்த கலாச்சார எழுச்சியின் மையமாக இருந்தது. 17 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து 1855 வரை தஞ்சாவூரை மராத்தியர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தனர். தஞ்சாவூரில் மராட்டியர்களின் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் ஆட்சியை பிரிவு ஆராயும். அதே கண்ணோட்டத்தில், தஞ்சை நோக்கி மராத்தா ஆட்சியாளர்களின் ஆட்சியும் பங்களிப்பும் அலகுக்கு விவாதிக்கப்பட்டன, மற்றும் ராஜா செர்போஜின் வாழ்க்கை, படைப்புகள் மற்றும் பங்களிப்புகளின் விரிவான சுருக்கங்கள் பிரிவு கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

தஞ்சை மராத்தியர்கள் ஆட்சி

17 ஆம் மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் பன்சில் வம்சத்தின் தஞ்சை மராத்திய இராச்சியம் அதிகாரத்தில் இருந்தது. அவர்களது சொந்த மொழி மராத்தி மொழி. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ ஆட்சியின் அழிவு (குறிப்பாக சுமார் 1436), தஞ்சாவூர் பகுதி பாண்டியர்களின்

ஆட்சியின கீழ் வந்தது, பின்னர் மாலிக் காபுரின் படையெடுப்பைத் தொடர்ந்து, அது சீர்குலைந்தது. பாண்டியா தலைவர்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தினர். மேலும் தஞ்சாவூரை தஞ்சாவூரை விட்டு தப்பி ஓடி தில்லி சுல்தான் கட்டாயப்படுத்தினர். ஆனால் விரைவில், அவர்கள் விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தால் கைப்பற்றப்பட்டனர்.

மதுரை மற்றும் தஞ்சாவூரின் ஆளுநர்களாக (நாயக்கர்கள்) தெலுங்கு பாலிஜா சாதிக்கு சொந்தமான அவரது நம்பகமான உறவை பேரரசர் நியமித்தார். மதுரை நாயக்க வம்சத்தின் சக்கனாத நாயக்கிற்கும் தஞ்சாவூரின் அவரது மாமா விஜயராகவ நாயக்கத்திற்கும் இடையில் உள்ள ஒரு குடும்பத்தின் சண்டையால் போருக்கு வழிவகுத்தது, இறுதியில் தஞ்சாவூரை தோற்கடித்தது. தஞ்சாவூர் நாயக்கர்களின் ஆட்சி 1673 வரை நீடித்தது, மதுரை ஆட்சியாளரான சக்கனாத நாயக்கர் தஞ்சாவூரில் படையெடுத்து அதன் ஆட்சியாளரான விஜயராகவனைக் கொன்றார். நாயக்கர் வம்சம் அதன் அழிவிலிருந்து 1674 ஆம் ஆண்டில் தஞ்சாவூர் மன்னர் என்று நிறுவப்பட்ட ஆலகிரி நாயக்கர் ஆவார். மதுரை ஆட்சியை எதிர்த்து அலகிரி துவங்கினார் மற்றும் மதுரை நாயக்கருக்கு வருவாய் பங்களிப்பை வழங்க மறுத்தார். இது தஞ்சாவூருக்கும் மதுரைக்கும் இடையே உள்ள உறவு உறவைக் கொண்டுவந்தது. வெங்கண்ணா, அலகாரினை முடித்து, தன்னை ஆளுக்கொரு அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ள ஆர்வமாகக் கூறினார். அவர் பிஜப்பூரை அணுகினார் சுல்தான் அலகிரியை அழிக்க வேண்டும். அலகிரி மைசூர் நாட்டில் வெளியேற்றப்பட்டார். இதற்கிடையில், மராத்தா ஆட்சியாளர் சிவாஜி ராஜா 1674 ஆம் ஆண்டில் சத்ரபதி ஆனார், தன்னை ஒரு அரசர் என்று அறிவித்தார், தனது சொந்த நாணயங்களைப் பறித்துக்கொண்டார். செங்கமலா தாஸ் (தஞ்சாவூர் நாயக்கர் மன்னரின் கடைசி மன்னர்) அவர் சிம்மாசனத்தில் ஏறினபோது 4 ஆண்டுகள் மட்டுமே இருந்தார். பிஜப்பூர் சுல்தானின் பொது எகோஜி (வ்யன்கோஜி)

கும்பகோணத்தில் அனைத்து கொள்ளையுடனும் திரும்பினார். திவான் என அமரிக்க முடியாது, ராய்சாம் வெங்கனால் தஞ்சாவூர் பவர் கைப்பற்றவும், அதன் அரசராக எடுத்துக்கொள்ளவும் எகோஜியை பரிந்துரைத்தார்.

புனேயில் இருந்து தஞ்சாவூருக்கு பயணம

பிஜாப்பூரின் ஆதில்ஷா அதன் பிரபுக்களிடையே ஷாஜி ராஜே இருந்தார், 1636 முதல் 1666 இல் அவர் இறக்கும் காலம் வரை அவர் பெங்களூரின் அதிபதியாக இருந்தார். இதற்கிடையில் அவரது மகன் சிவாஜி ராஜே முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் மற்றும் ஆதில்ஷாவின் வலிமைக்கு சவால் விடுத்தார் மற்றும் ஒரு வலுவான ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கினார் புனேவின் பழைய ஜாகிர் முதல் அரேபிய கடல் வரை நீடித்த மற்றும் கொங்கன் கடலோரப் பகுதியின் பல பகுதிகளை உள்ளடக்கிய அவரது சொந்த இராச்சியம். 1676 ஆம் ஆண்டில், சத்ரபதி சிவாஜி தனது வாழ ்நாளின் கடைசி பெரிய பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினார் - தெற்கில் கைப்பற்றுவதற்காகவும் தெற்கில் ஷாஜி ராஜாவின் தோட்டத்தை சுதந்தரித்திருந்த அவரது சகோதரர் வியன்கோஜி சந்திக்கவும். 1677 ஆம் ஆண்டில், சத்ரபதி சிவாஜி குதுப் ஷாவைச் சந்தித்தார், அவர் தனது நகரத்திற்குள் நுழைந்த வலிமையான மராத்தா படைகளால் ஆனார். மராட்டிய மன்னனின் நட்புரீதியான சண்டைகள் நிம்மதியாக இருந்த குதுப் ஷா தனது இராணுவத்தின் ஒரு பகுதியை தெற்கில் மராட்டிய இராணுவத்துடன் சேர்த்துக் கொள்வதற்காக உடனடியாக ஒப்புக் கொண்டார். சத்ரபதி சிவாஜி தலைமையிலான குதுப்ஹுஹி துருப்புகளுடன் மராட்டிய இராணுவம், விரைவில் காவேரிக்கு வடக்கே உள்ள அனைத்து கோட்டைகள் மற்றும் முக்கிய நகரங்களையும் கைப்பற்றியது. தஞ்சாவூருக்கும், சத்ரபதி சிவாஜிக்கும் நதிக்கு அப்பால்தான் வியன்கோஜியை சந்தித்தார், பின்னர் அவரது முகாமுக்கு திரும்பினார். இந்த நேரத்தில், அவர் செஞ்சி கோட்டையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பினார் மற்றும் அது இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மற்றும் வலுவான கோட்டையாக மாறியது மற்றும்

அங்கு தனது சொந்த நம்பகமான அதிகாரிகளை வைத்தார், அவரது தலைநகரான ராய்காட் திரும்பினார். சத்ரபதி சிவாஜி 1676-1677 ஆம் ஆண்டு செஞ்சி மற்றும் தஞ்சாவூர் தஞ்சாவூரு மீது படையெடுத்தார் மற்றும் அவரது சகோதரரான சாந்தாஜியை கொலெருணியின் வடக்கே அனைத்து நாடுகளின் ஆட்சியாளராகவும் ஆக்கினார். சிவாஜியின் ஆட்சியின் கடைசி ஆண்டுகளில், மதுரையில் உள்ள சோக்கநாதருடன் வியன்கோஜி இணைந்தார்.

1676 ஆம் ஆண்டில் பிஜப்பூர் சார்பில் வியன்கோஜி ஒரு தஞ்சைக்கு இராணுவத்தை வழிநடத்தியிருந்தார். தஞ்சாவூரின் நாயக்கர் மன்னரை வெளியேற்றினார். மன்னர் என்ற அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டார். தஞ்சாவூர் மராட்டிய ஆட்சி 1675-ல் தொடங்கியது. அவர் தஞ்சாவூரின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டு 1684 வரை ஆட்சி செய்தார். தஞ்சாவூர் தனது சொந்த கடல் துறைமுகங்களுடன் மிகவும் வளமான சமவெளி, ஒரு பரிசு கையகப்படுத்தல் ஆகும். இதன் விளைவு பெங்களூரின் புறக்கணிப்பையும், மைசூர் ஆட்சியாளருக்கு விற்ற மொகலாயர்களால் கைப்பற்றப்பட்டதும் ஆகும். 1680 மற்றும் 1681 ஆண்டுகள் மராத்தாக்களுக்கு அதிர்ச்சிகரமான ஆண்டுகள் இருந்தன. சத்ரபதி சிவாஜி 1680 ஆம் ஆண்டில் இறந்தார். இரண்டு ராஜ்யங்களும் அப்போதிலிருந்து வெவ்வேறு வழிகளைப் பின்பற்றின. கலாச்சார எழுச்சியின் மையம் தஞ்சாவூர் மாநிலமாக இருந்தது, அங்கு கலை மற்றும் கற்றலுக்கான அரச ஆதரவாளர்கள் புதிய நாவல்களான புதிய இலக்கிய படைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளனர். பதினேழாம் நூ ற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து தஞ்சாருக்கு மராட்டிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது, அது 1855 இல் பிரித்தானியரால் கைப்பற்றப்பட்டது.

தஞ்சாவூர் மராத்தான்

- வியன்கோஜி 1676-1684
- ஷாஜுஜி 1684-1712
- செர்ஜிஜி-நான் 1712-1728

- துக்கோஜி 1728-1736
- பிரதாப் சிங் 1739-1763
- துல்ஜாஜி 1763-1787
- ஹமா் சிங் 1787-1798
- செர்ஜிஜி-இரண்டாம் 1798-1833
- சிவாஜி இரண்டாம் 1833-1855

வியன்கோஜி (1676-1684)

வியன்கோஜியின் ஆட்சி மேலும் போர்கள் மற்றும் மோதல்களால் குறிக்கப்பட்டது. மைசூரைச் சேர்ந்த சிக்காதேவரயாவுடன் புரிந்துணர்வு செய்து, பெங்களூரு ஜாகீரை 3 லட்சத்திற்கு விற்றார். அவர் விளைபொருட்களை வரியாக வசூலித்து கோயில்களில் குவித்துள்ளார் என்று கூறப்படுகிறது. வடக்கிலிருந்து மராட்டியர்களை இறக்குமதி செய்து நிர்வாகத்தை மறுசீரமைத்தார். தந்தை பிரிட்டோ கருத்து தெரிவிக்கையில், வியன்கோஜி பொதுமக்கள் மற்றும் அவர்களின் நலனில் அக்கறை காட்டவில்லை. அவர் தனது மூத்த மகன் ஷாஹூஜிக்கு தஞ்சை பெல்ட்டை ஒப்படைத்து இறந்தார்.

ஷாஜூஜி இரண்டாம் (1684-1712)

வியன்கோஜிவின் மூத்த மகன் பன்னிரண்டு வயதில் அரியணை ஏறினாா். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில், மொகலாயா்கள் கொரமண்டல் கடற்கரையும், திருச்சிராப்பள்ளியையும் ஆக்கிரமித்தனா். ஷாஜூஜீ இலக்கியம் ஒரு புரவலா் ஆவாா். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில், எல்லைப்புற நிலங்களை கட்டுப்படுத்த மது மற்றும் ராம்நாட் ராஜாவுடன் அடிக்கடி சண்டைகளும் போராட்டங்களும் இருந்தன.

சோ்போஜி (1675-1728)

சரபோஜிஜி எனவும் அழைக்கப்பட்டாா், நான் வியன்கோஜிக்கு இளைய மகன் 1712 முதல் 1728 வரை அவா் ஆட்சி செய்தாா். மதுரை நாயக்கத்துடன் வழக்கமான போா் மற்றும் சா்ச்சைகள் அவருக்கு இருந்தன. அவா் பொன்சல் வம்சத்தின் மூன்றாவது ராஜா ஆவாா். தஞ்சாவூரின்

மீது மராட்டியர்களின் கட்டுப்பாட்டை ஒருங்கிணைத்து, கலை மற்றும் இலக்கியத்தை ஆதரித்தார்.

சேர்போஜி ஐ இன் ஆட்ச கணிசமான முக்கியத்துவமான இலக்கிய படைப்புகளுக்கு அறியப்பட்டது. தஞ்சாவூர் நூலகத்தில் தமிழ் கையெழுத்துப் பிரதி அத்வைத கிருட்டனா காவிரி அணைக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியைப் பற்றி பேசுகிறது, மதுரை நாயக்கரின் இந்த பழுதுபார்க்க மறுக்கிறார். வறட்சி மற்றும் பஞ்சம் தொடர்ந்து, பின்னர், தேவையான பழுது செய்யப்பட்டன. காவேரி அணைக் கரைக்கு வருபவர்களுடன் சண்டையிடுவதற்காக ராஜாவை பாராட்டிய சரபோஜி சிராத்ரா என்ற சமஸ்கிருத கையெழுத்துப் பெயர் உள்ளது. இங்கே மேற்கூறியவாறு, மராவா போரில் வெற்றிபெற்ற ஒரு நிகழ்விற்குக் குறிக்க வேண்டும். சேர்போஜி ஐ ஒரு பக்தியான மற்றும் தொண்டு முடியாட்சியாக வழங்கப்படுகிறது. திருவார்தாடியிலுள்ள மங்கமதம் மற்றும் திருக்கடையாரில் சரபோஜிராஜபுரம் போன்ற பிராமணர்களுடன் பிரம்மன்களை அவர் அளித்தார். தஞ்சாவூரில் உள்ள ஆனந்தவள்ளி திருவிழாவில் வேதாக்கவி எழுதிய வித்யபராயனாயிற்று. வித்யாவுடன் தனிப்பட்ட ஆன்மாவின் திருமணம் பற்றி அது பேசுகிறது. சரபராஜ விலாசா மற்றும் ரத்தினினமான்மா ஆகியோர் சமஸ்கிருத கையெழுத்துப் பிரதி சிவாஜியின் முன்னோடி மற்றும் சாதனைகளுடன் தொடர்புபடுத்தியது. சிவாஜிகரித்ரமாக தமிழ் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது.

சேர்போஜி நான் அவரது சொந்த ஒரு முறையான ஆண் சந்ததி இல்லை. இருப்பினும், அவரது மரணத்திற்குப் பின், காதுருஜாவின் நபரில் ஒருவரான ஷாஜுஜி ஐஐ என்ற பெயர் பெற்றவர் மற்றும் சேர்போஜி ஐ இன் சட்டவிரோதமான சந்ததி என்று கூறிக்கொண்டார்.

டக்கோஜி (1728-1736)

செர்கோஜியாவின் இளைய சகோதரர் டக்கோஜி, 1728 முதல் 1736 வரை தஞ்சாவூரை ஆட்சி செய்தார். அவரது

ஆட்சிக் காலம் சாந்தா சாஹிப்பின் படையெடுப்பைக் கண்டது, மதுரை ஒரு முஸ்லீம் படையெடுப்புக்கு இடமளித்தது.

பிரதாப் சிங் 1739-1763

டுக்கோவின் இறப்புக்குப் பிறகு அராஜகத்தின் ஒரு காலப்பகுதியும், 1739 ஆம் ஆண்டில் பிரதாப் சிங் அரியணையில் வந்தார். அவர் 1763 வரை ஆட்சி செய்தார். அவர் முஹம்மத் அலி, கர்நாடகத்தின் நவாப் உடன் இணைந்து, பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி, கர்நாடக வார்ஸில் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிராகவும், ஏழு ஆண்டுகள் போரிலும் தஞ்சாவூர், கர்நாடக மற்றும் பிரித்தானியர்களுக்கிடையில் முத்தரப்பு உடன்படிக்கை கையெழுத்தானது, இதன் மூலம் அவர் கர்நாடகத்தின் நவாபின் ஒரு அடிமையாக ஆனார்.

துல்ஜாஜி (1763-1787)

தல்ஜாஜி மிகவும் பலவீனமான ஆட்சியாளர் மற்றும் தஞ்சாவூரின் கடைசி சுதந்திரமான ஆட்சியாளர் ஆவார். 1773 ஆம் ஆண்டில் தஞ்சாவூர் 1798 வரை ஆட்சி செய்த கர்நாடக நவாபினால் இணைக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் இயக்குநர்களால் சிம்மாசனம் அவருக்கு மீண்டும் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அவரது மறுசீரமைப்பு ஒரு பெரும் விலையில் வந்தது, அது அவரது சுதந்திரத்தை இழந்துவிட்டது.

அமர் சிங் (1787-1798)

அமர் சிங், கிழக்கு இந்திய கம்பெனி உதவியுடன் தனக்கு சொந்தமான அரியணையை கைப்பற்றினார். இளம் வயதினரான சேர்போஜி இன் இடத்தில் கம்பெனி உடனான ஒரு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் அவர் தன்னை ராஜாவாக அறிவித்தார். அமர் சிங் கொடூரமானவராகவும், கொடுங்கோலராகவும் குறிப்பிடப்படுகிறார். பிதா ஸ்க்வார்ட்ஸ் ஆளுநர் ஜெனரல் ஜெனரல் கார்ன்வாலிக்கு முறையிட்டபோது, அவர் செஞ்சோஜி ஐஐ ஐ தஞ்சாவரின் மன்னராக மீண்டும் கொண்டுவந்தார்.

ராஜா சேர்போஜ

தஞ்சாவூர் மராட்டியத்தின் கடைசி ஆட்சியாளரான செர்ஜிஜி (1777-1832) அவரது ஆதிக்கத்திற்குள் முழுமையான இறையாண்மையைக் காட்டினார். எனினும், அவருடைய வழித்தோன்றல்கள் தஞ்சாவூரின் தலைசிறந்த மஹாராஜாக்கள் இன்றைய நாள் வரை செழித்திருக்கின்றன. செர்ஜிஜி 1777 ஆம் ஆண்டில் மராத்தா அரசரான சத்ரபதி சிவாஜி அரச குடும்பத்தில் பிறந்தார். தஞ்சாவூரின் மன்னராக இருந்த ராஜா துளசா, 1787 ம் ஆண்டு தனது மகனாக அவரை மத வழிபாட்டு முறைகளை ஒழுங்காக நடத்தினார். ஒரு டேனிஷ் மதபோதகரான ரெவ் கிரிஸ்டியன் ப்ரிட்ரிச் ஸ்வார்ட்ஸின் கவனிப்பில் சிறுவன் ஒப்படைக்கப்பட்டான். செர்ஜிஜி ஆட்சியின் போது, 1798 ஆம் ஆண்டு முதல் 1832 வரை அவரது இறப்பு வரை, முதல் முறையாக, தஞ்சாவூர் தர்பார் வழக்கு விசாரணையில் பதிவு செய்யப்பட்டது. டெல்டா பிராந்தியம் சுபெடரின் கீழ் ஐந்து மாவட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. சாகுபடி நிலங்கள் நல்ல லாபத்தை அளித்தன மற்றும் நீதித்துறை முறை மிகவும் திறமையானது மற்றும் பாராட்டுக்குரியது. செர்போஜி கூட பல பக்தர்கள் அல்லது ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஓய்வு ஸ்தலங்களுக்காக கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த யாத்ரீகர்கள் இலவச போர்டிங் மற்றும் தங்குமிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர் மற்றும் அவர்களது தேவைகளை அரசு கவனித்துக்கொண்டது. அனைத்து சர்.்.ப்ஜியிலும் ஒத்தநாதூரில் உள்ள ஒரு முக்கியமான சத்திரம் கட்டப்பட்டது. செர்போஜி நவவிதா கலாநிதி சலா என்ற பள்ளியை நிறுவினார், அதில் வேடங்களும், சாஸ்திரங்களும், மொழிகளும் இலக்கியமும், விஞ்ஞானமும், கலைகளும் கைவினைகளும் கற்பிக்கப்பட்டன.

டேரன்கம்பாடியில் டான்ஸ ுடன் நெருக்கமான உறவுகளை பராமரித்து, தங்கள் பள்ளிகளை அடிக்கடி சந்தித்து, அவர்களது செயல்பாட்டை பாராட்டினார். அவர் தனது பேரரசு மீது அனைத்து போதனைகள் மற்றும் கல்வி ஐரோப்பிய முறைகள் செயல்படுத்த முயற்சி. இந்தியப்

பெண்களின் விடுதலைக்கான ஆதரவாளராகவும், பெண்கள் ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் புரட்சிகர கல்வி மூலம் அவர் ஆதரவாளராகவும் இருந்தார். 1805 ஆம் ஆண்டில் தேவநாகரி வகையுடன் தென்னிந்தியாவில் முதன்முதலில் இது ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியை நிறுவியது. 'நவா வைத்திய கலாநிதி வர்ணயந்தா சலா' என்றழைக்கப்படும் கல் வகை பத்திரிகையை அவர் நிறுவியுள்ளார். சர்போஜி பத்து நீர் பாசனங்களையும் குடிமைப் பயன்பாட்டிற்கு பல கிணறுகளையும் அமைத்தார். தஞ்சாவூர் நகரம் முழுவதும் நிலத்தடி வடிகால் அமைப்பை அவர் நடைமுறைப்படுத்தினார். செர்போஜி மனிதர்கள் மற்றும் மிருகங்களுக்கான மூலிகை (உள்நாட்டு மருத்துவம்) மருந்தை உருவாக்கிய ஆராய்ச்சி நிறுவனமான தனுவந்தரி மஹால் நிறுவப்பட்டது. இந்நிறுவனம் நோய்வாய்ப்பட்ட மக்களைக் கவனித்து தாமதமாக பிரபலமடைந்த வழக்குத் தாள்களை பராமரித்தது. இங்கு, நவீன மருத்துவம், ஆயுர்வேத, யுனானி மற்றும் சித்த பாடசாலைகள் ஆகியவை மருத்துவ மருத்துவத்திற்காக மருந்துகள் மற்றும் மூலிகைகள் மீது ஆராய்ச்சி செய்து ஆய்வு செய்து பதினெட்டு தொகுதிகளை ஆய்வு செய்தன. சேர்போஜமுக்கியமான மூலிகைகள் ஆய்வு மற்றும் நேர்த்தியான கை ஓவியங்கள் வடிவத்தில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

தனுன் மஹாலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மருத்துவ பரிந்துரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பல்வேறு நோய்களை குணப்படுத்த நடைமுறைகளை விவரிக்கும் தொகுப்புகள் தொகுக்கப்பட்டன. இந்த கவிதைகளை சேகரித்து ஒரு புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டது, இது சரபேந்திர வைத்திய முரையல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. செப்டம்பர் 2003 ல், டாக்டர் பத்ரிநாத் மற்றும் தஞ்சாவூரின் இளவரசன் பாபாஜி ராஜா பன்சில் மற்றும் மன்னர் செர்ஜிஜி ஜஜ இன் ஆறாம் சந்ததியினர் ஆகியோருக்கு இடையே நடந்த ஒரு சந்திப்பு 200 ஆண்டு பழமையான கையெழுத்துப் பிரதிகள்

இருப்பதாகக் கண்டறிந்த கண் அறுவைச் செயல்களின் பதிவுகள் கொண்ட சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தில் பிரின்ஸ் சேர்போஜி ஐஐ நடத்தியது. சேர்போஜி இத்தகைய நடவடிக்கைகளை நடத்துவது என்பது விசித்திரமானது அல்ல. அவர் பொதுவாக எங்கு சென்றாலும், அறுவை சிகிச்சையுடன் கண்புரை நோயால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்கிறார். செர்ஜிஜியின் ‘நடவடிக்கைகள்’ ஆங்கிலத்தில் விரிவாக பதிவு செய்யப்பட்டு நோயாளியின் நோயாளியின் வரலாற்றில் பதிவு செய்யப ்பட்டுள்ளன. இந்த கையெழுத்துக்கள் சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தில் சேகரிப்பில் ஒரு பகுதியாகும். தஞ்சாவூர் அரண்மனை வளாகத்தில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள முதல் விலங்கியல் பூங்காவை செர்ஜிஜி உருவாக்கியுள்ளார். தஞ்சாவூரில் இருந்து ஐம்பது கிலோமீட்டர் தூரத்திலுள்ள மனோராவில் ஒரு கப்பல் கட்டியை செர்ஜிஜி நிறுவினார். சேர்போஜி வணிகத்திற்கான ஒரு வானிலை மையத்தை நிறுவியது. அவர் ஒரு துப்பாக்கி தொழிற்சாலை, ஒரு கடற்படை நூலகம் மற்றும் அனைத்து வகையான ஊடுருவல் கருவிகளுடன் ஒரு கடற்படை கடையையும் கொண்டிருந்தார். ஓவியம், தோட்டம், நாணயம் சேகரித்தல், தற்காப்பு கலைகள் மற்றும் தேர்-பந்தயம், வேட்டை மற்றும் காளை சண்டை.

செர்ஜிஜி நடன மற்றும் இசை போன்ற பாரம்பரிய இந்திய கலைகளின் ஒரு புரவலர் ஆவார். ‘குமரேசம்பவா சாம்பூ’, ‘முத்ரரச்ஷ்சாயா’ மற்றும் ‘தேவேந்திர குருவன்ஜி’ போன்ற புகழ்பெற்ற படைப்புகளை அவர் எழுதியுள்ளார், மேலும் கர்நாடக இசை இசைத்தொகுப்பு மற்றும் வயலின் போன்ற மேற்கத்திய இசை வாசிப்புகளை அறிமுகப்படுத்தினார். தஞ்சாவூரின் அரண்மனையில் ஐந்து மாடிகளைக் கொண்ட சர்ஜா மஹாடி மற்றும் சல்வநாயக்கன்பட்டிணத்தில் உள்ள மனோரா கோட்டை டவர் ஆகியவை செர்போஜின் ஆட்சியில் கட்டப்பட்டன. அவர் இந்த நினைவுச்சின்னங்களின் உச்சியில் மின்னல் தண்டுகளை

நிறுவி, போஸ்லே வம்சத்தின் வரலாற்றைப் பெற்றார். இது பிரகதீஸ்வரர் கோயிலின் தென்மேற்கு சுவரில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது உலகின் நீளமான கல்வெட்டாகக் கருதப்படுகிறது. பிரகதீஸ்வரர் கோயில் போன்ற பல கோயில்களையும் புதுப்பித்தலைத் தவிர்த்த செர்ஜிஜி புனரமைக்கப்பட்டு புனரமைக்கப்பட்டது. ராயல் ஆசியாடிக் சமுதாயத்தின் தீவிர ஆர்வமுள்ளவராகவும், உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

1820-21ல், செர்போஜி காசிக்கு புனித யாத்திரை மேற்கொண்டார், மேலும் 3,000 சீடர்கள் மற்றும் முகாமையாளர்களைக் கொண்டது. அவர் பாதையில் பல இடங்களில் முகாமிட்டு, ஏழைகள் மற்றும் ஏழைகளுக்குத் துரோகம் செய்து, அன்புள்ள செயல்களில் 7 மார்ச் 1832 அன்று இறந்தார். அவரது மரண சாம்ராஜ்யம் முழுவதும் துக்கப்பட்டு, அவரது இறுதி ஊர்வலம் 90,000 க்கும் அதிகமானோர் கலந்து கொண்டனர்.

செர்போஜியின் மிகப் பெரிய பங்களிப்பு

தஞ்சாவூரின் நாயக்கர் மன்னர்களால் (1535-1675) ஒரு சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் அரண்மனை நூலகமாக நிறுவப்பட்டது, எனினும் அது விலைமதிப்பற்ற வேலைகள், வரைபடங்கள், அகராதிகள், நாணயங்கள் மற்றும் கலைப்பொருட்கள் ஆகியவற்றால் செர்போஜியைப் பெற்றது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து 4000 புத்தகங்களை அவர் வாங்கிப் பறித்து, அவருடைய நூலகத்தை தனது புத்தகம் சேகரித்தார். நூலகப் பத்தியில் மருத்துவப் பழக்கங்கள் ஆங்கிலத்தில், அவரது கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தன. அவரது நூலகம் வேதாந்தா, இலக்கணம், இசை, நடனம் மற்றும் நாடகம், கட்டிடக்கலை, வானியல், மருத்துவம், யானைகளின் பயிற்சி மற்றும் குதிரைகள் ஆகியவற்றில் உபதேசங்களைக் கொண்டிருந்தது. தென்னிந்தியாவில் முதல் தேவநாகரி அச்சிடப்பட்ட பத்திரிகையை செர்ஜிஜி அமைத்தார். அவர் பல பண்டிதர்களை பரந்தளவில் அனுப்பி, இந்த நூலகத்திற்கு

ஏராளமான புத்தகங்கள் மற்றும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சேகரித்தார். நூலகத்தில் உள்ள அனைத்து புத்தகங்களும் ஆங்கிலத்தில் அவரது சொந்த சுயசரிதை எடுத்துச் செல்கின்றன. இவை தவிர, 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிரெஞ்சு-மராத்தா கடிதமொன்றை மோடி ஆவணங்களாக அறியப்பட்ட மராத்தா நீதிமன்றத்தின் தினசரி நடவடிக்கைகளை நூலகம் கொண்டுள்ளது.

உலகின் நூலகங்களின் ஆய்வுகளில் தி என்ஸைக்ளோப்பீடியா பிரிட்டானிக்கா இது 'இந்தியாவில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க நூலகம்' என்று குறிப்பிடுகிறது. நூலகம் நாயக்கர் அரண்மனையின் மையத்தில் அமைந்துள்ளது. இது 1918 ஆம் ஆண்டு பொது மக்களுக்காக திறக்கப்பட்டது. பார்வையாளர்களுக்காக ஒரு சிறிய அருங்காட்சியகம் உள்ளது. இரண்டாம் சிவாஜி (1833-1855) தஞ்சாவூரின் கடைசி மராத்தா ஆட்சியாளராகவும் 1832 முதல் 1855 வரை ஆட்சி செய்தார். அவர் பலவீனமாகவும் பலவீனமாகவும் இருந்தார். 1855 ஆம் ஆண்டில் அவர் இறந்தபிறகு, தஞ்சாவூர் பிரித்தானியரால் இணைக்கப்பட்டது.

நிர்வாகம் மற்றும் பொருளாதாரம்

மன்னர் ஒரு மந்திரி சபையின் மூலம் தனது நாட்டின் நிர்வாகத்தில் உதவினார். இந்த மந்திரி சபையின் தலைமைத் தலைவர் மந்திரி அல்லது டால்வாய் ஆவார். தால்வாய் இராணுவத்தின் தலைவராக இருந்தார். நீதிமன்றத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அடுத்த பிரதானி அல்லது தீன் தாபிர் பண்டிட் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். அளவு மற்றும் முக்கியத்துவம் குறைந்து வரும் வரிசையில் நாடு சுபாஷ், சீமைஸ் மற்றும் மாகனம்களாக பிரிக்கப்பட்டது. பட்டுக்கோட்டை, மாயாவரம், கும்பகோணம், மன்னார்குடி மற்றும் திருவாடி ஆகியவை நாட்டின் ஐந்து சாகுபடிகள். ஆட்சியாளர் தனது வரிகளை மக்களிடமிருந்து தனது மிராசத்களால் அல்லது கூட்டிசையர் மூலம் சேகரித்தார். அவர்கள் கிராமம் மட்டத்திலிருந்து சரியான முறையில்

சேகரிக்கப்பட்டு கிராமத்தின் வேளாண் விளைபொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தனர். இப்பகுதியில் முதன்மையான பயிர்களில் அரிசி ஒன்று இருந்தது, சாகுபடிக்கு பயன்படுத்தப்படும் நிலம் பெரிய நிலப்பிரபுக்களால் சொந்தமானது. இது அனாதரமா சாஸ்திரி ஏழைகளுக்கான நிலைமைகள் எந்த வெளிநாட்டு வர்த்தகமும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. நாட்டிலுள்ள ஒரே வெளிநாட்டு வர்த்தகம், ஐரோப்பிய வணிகர்கள், ராஜாவிற்கு வாடகைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பணம் கொடுத்தது. நாணய அமைப்பு ஒரு சக்ரம் அல்லது பொன் (1 சக்ராம் ஸ்ரீ ஒன்று மற்றும் ஒரு பிரிட்டிஷ் கிழக்கு இந்தியா கம்பெனி ரூபாய் மூன்று-நான்கில் நான்கில்) பயன்படுத்தப்பட்டது. மற்ற நாணயங்களுக்கான வழிமுறைகள் பகோடா (1 பகோடா ஸ்ரீ மூன்று மற்றும் ஒரு அரை கம்பனி ரூபாய்), ஒரு பெரிய பானம் (ஒரு கம்பெனி ரூபாய் ஒரு ஆறில் ஒரு பங்கு) மற்றும் ஒரு சிறிய பானம் (ஒரு ரூபாயின் ஒரு பதின்மூன்றாவது).

தஞ்சாவூர் மராட்டிய ராஜ்யத்தின் கதை வெறுமனே அரசியல் அரசியல் அல்ல. தஞ்சாவூர் ஒரு நூற்றாண்டில் கலாச்சாரம், இசை, நாடகம் மற்றும் இலக்கியத்தின் நீரூற்று. ராசாக்கள் கலைகளின் உண்மையான ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர். இந்த நாளில் பரதநாட்டின் நடன வடிவம் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் அல்ல, மராட்டிய காலத்தில் தாசியாத்தன் அல்லது தஞ்சாவூர் நாட்டியத்தை ஆதரிக்கிறது. தேவதாசி பாரம்பரியம் இசை மற்றும் நடன வடிவங்களை நிலைநிறுத்தியதுடன் புதிய சேர்க்கைகள் மூலம் அவற்றைச் செம்மைப்படுத்தியது. தஞ்சாவூரில் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மராட்டிய ஆட்சி முடிந்தது. பொதுவாக பொதுமக்கள் போராட்டம் மற்றும் வார்ஸ், லஞ்சம் மற்றும் வரிகளின் அழுத்தத்தின் கீழ் அனுபவித்த ஒரு கொடுங்கோன்மை என்ற விதிமுறையாகக் காணப்பட்டது. செர்போஜி ஐஐ தவிர மற்றவர்கள் தங்கள் கவனம் மற்றும் போரை நோக்கி திணித்து, கொள்ளையடிப்பார்கள்.

17 ஆம் மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் பன்சில் வம்சத்தின் தஞ்சை மராட்டிய அரசு அதிகாரத்தில் இருந்தது. அவர்களது சொந்த மொழி மராட்டிய மொழி.

- பிஜாப்பூரின் ஆதில்ஷா அதன் பிரபுக்களிடையே ஷாஜி ராஜே இருந்தார், 1636 முதல் 1666 இல் அவர் இறக்கும் காலம் வரை அவர் பெங்களூரின் அதிபதியாக இருந்தார். இதற்கிடையில் அவரது மகன் சிவாஜி ராஜே முகலாயப் பேரரசின் வலிமை மற்றும் ஆதில்ஷாவுக்கு சவால் விடுத்தார் புனேவின் பழைய ஜாகிர் முதல் அரேபிய கடல் வரை நீடித்த மற்றும் கொங்கன் கடலோரப் பகுதியின் பல பகுதிகளை உள்ளடக்கிய அவரது சொந்த இராச்சியம்.
- 1676 ஆம் ஆண்டில் சத்ரபதி சிவாஜி தனது வாழ்நாளின் கடைசி பெரிய பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினார் - தெற்கில் கைப்பற்றுவதற்காகவும் தெற்கில் ஷாஜி ராஜாவின் தோட்டத்தை சுதந்தரித்திருந்த அவரது சகோதரர் வைன்கோஜி சந்திக்கவும்.
- 1676 ஆம் ஆண்டில் பிஜப்பூர் சார்பில் தஞ்சாவூருக்கு இராணுவத்தை வழிநடத்திவிட்டு, தஞ்சாவூரின் நயாகரா மன்னரை வெளியேற்றுவதற்காக தனது சொந்த ஆட்சி விதித்தார். மன்னர் என்ற அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டார். தஞ்சாவூர் மராட்டிய ஆட்சி 1675-ல் தொடங்கியது. அவர் தஞ்சாவூரின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டு 1684 வரை ஆட்சி செய்தார்.
- 1676 ஆம் ஆண்டில், சத்ரபதி சிவாஜி தனது வாழ்க்கையின் கடைசி பெரிய பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினார் - தெற்கைக் கைப்பற்றி, தெற்கில் ஷாஜி ராஜாவின் தோட்டத்தை வாரிசாகக் கொண்ட அவரது வளர்ப்பு சகோதரர் வியன்கோஜியைச் சந்திக்க.

- வின்கோஜியின் மூத்த மகன் பன்னிரண்டு வயதில் அரியணை ஏறினார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில், மொகலாயர்கள் கொரமண்டல் கடற்கரையும், திருச்சிராப்பள்ளியையும் ஆக்கிரமித்து, அஞ்சலி செலுத்தும்படி கட்டாயப்படுத்தினர்.
- செரபோஜி (1675-1728), செரபோஜிஜி எனவும் அழைக்கப்பட்டார். இவர் வயானோஜி ஒரு இளைய மகனாக இருந்தார். 1712 முதல் 1728 வரை அவர் ஆட்சி செய்தார். மதுரை நாயகத்துடன் வழக்கமான போர் மற்றும் சர்ச்சைகள் அவருக்கு இருந்தன.
- செர்போஜி ஐ ஆட்சி கணிசமான முக்கியத்துவம் இலக்கிய படைப்புகள் அறியப்பட்டது. தஞ்சாவூர் நூலகத்தில் தமிழ் கையெழுத்துப் பிரதி அத்வைத கிருட்டனா காவிரி அணைக்
- கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியைப் பற்றி பேசுகிறது, மதுரை நாயக்கரின் இந்த பழுதுபார்க்க மறுக்கிறார்.
- செர்ஜிஜிக்கு நான் சொந்தமாக ஒரு சட்டபூர்வமான ஆண் சந்ததி இல்லை. இருப்பினும், அவரது மரணத்திற்குப் பின், காதுருஜாவின் நபரில் ஒருவரான ஷாஜுஜி ஐஐ என்ற பெயர் பெற்றவர் மற்றும் சேர்போஜி ஐ இன் சட்டவிரோதமான சந்ததி என்று கூறிக்கொண்டார்.
- செர்கோஜியாவின் இளைய சகோதரர் டக்கோஜி, 1728 முதல் 1736 வரை தஞ்சாவூரை ஆட்சி செய்தார். அவரது ஆட்சிக் காலம் சாந்தா சாஹிப்பின் படையெடுப்பைக் கண்டது, மதுரை ஒரு முஸ்லீம் படையெடுப்பை முறியடித்தது.
- 1739 ஆம் ஆண்டில் பிரதாப் சிங் அரியணையில் வந்தபோது, டக்கோயின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து அராஜகம் ஏற்பட்டது. அவர் 1763 வரை ஆட்சி செய்தார். முஹம்மத் அலி, கர்நாடகத்தின் நவாப் உடன் இணைந்து, பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய

கம்பெனியை ஆதரித்தார். கர்நாடக வார்ஸில் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி மற்றும் ஏழு ஆண்டுகள் போர். பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் இயக்குநர்களாக 'அவருடைய மாட்சிமை' என்று அழைக்கப்பட்ட கடைசி மன்னர் ஆவார்.

- தல்ஜாஜியின் மிக பலவீனமான ஆட்சியாளர் மற்றும் தஞ்சாவூரின் கடைசி சுதந்திரமான ஆட்சியாளர் ஆவார். 1773 ஆம் ஆண்டில், தஞ்சாவூர் 1776 வரை ஆட்சி செய்த கர்நாடக நவாபினால் இணைக்கப்பட்டது.
- அமர் சிங் கிழக்கு இந்திய கம்பனியின் உதவியுடன் தனக்கு அரியணையை கைப்பற்றினார். இளம் வயதினரான சேர்போஜி ஐஐ இன் இடத்தில் கம்பெனி உடனான ஒரு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் அவர் தன்னை ராஜாவாக அறிவித்தார். அமர் சிங் கொடூரமானவராகவும், கொடுங்கோலராகவும் குறிப்பிடப்படுகிறார்.
- தஞ்சாவூரின் மராத்தியத் தலைமையின் கடைசி ஆட்சியாளரான செர்போஜி ஐஐ (1777-1832), அவருடைய ஆதிக்கத்தின் மீது முழுமையான இறையாண்மையைக் காட்டினார்.
- செர்ஜிஜி ஆட்சியின் போது 1798 ஆம் ஆண்டு முதல் 1832 ஆம் ஆண்டுவரை அவரது இறப்பு வரை நீடித்தது, தஞ்சாவூர் தர்பார் வழக்கு விசாரணையில் பதிவு செய்யப்பட்டது. டெல்டா பிராந்தியம் சுபெடரின் கீழ் ஐந்து மாவட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. சாகுபடி நிலங்கள் நல்ல லாபத்தை அளித்தன மற்றும் நீதித்துறை முறை மிகவும் திறமையானது மற்றும் பாராட்டுக்குரியது.
- செர்போஜி நவாவித்யா கலாநிதி சலா என்ற பள்ளியை நிறுவினார், அதில் மொழிகள், இலக்கியம், விஞ்ஞானம் மற்றும் கலை மற்றும் கைவினை வேதாக்கள் மற்றும் சாஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றைக் கற்பித்தன.

- சேர்போஜி மூலிகை உற்பத்தி செய்யும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தனுவந்தரி மஹால் நிறுவப்பட்டது (உள்நாட்டு மருத்துவம்) மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் மருந்து.
- தனுவ மஹாலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மருத்துவ பரிந்துரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு நோய்களை குணப்படுத்தும் நடைமுறைகளை விவரிக்கும் தொகுப்புகள் தொகு. இந்த கவிதைகளை சேகரித்து ஒரு புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டது, இது சரபேந்திர வைத்திய முரையல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- தஞ்சாவூரில் இருந்து ஐம்பது கிலோமீட்டர் தொலைவில் மனோராவில் ஒரு கப்பல் கட்டியை அமைத்தனர். சேர்போஜி வணிகத்திற்கான ஒரு வானிலை மையத்தை நிறுவியது. அவர் ஒரு துப்பாக்கி தொழிற்சாலை, ஒரு கடற்படை நூலகம் மற்றும் அனைத்து வகையான ஊடுருவல் கருவிகளுடன் ஒரு கடற்படை கடையையும் கொண்டிருந்தார். ஓவியம், தோட்டம், நாணயம் சேகரித்தல், தற்காப்பு கலைகள் மற்றும் புரவலன் தேர்-பந்தயம், வேட்டை மற்றும் காளை சண்டை ஆகியவற்றிலும் சேர்ஜிஜி ஆர்வமாக ஆர்வமாக இருந்தார்.
- சேர்போஜி மற்ற மதங்களின் திறந்த மனப்பான்மையும் சகிப்புத் தன்மையும் கொண்டிருந்தது. கிரிஸ்துவர் மதபோதகர்களால் நடத்தப்படும் சபைகளிலும் பள்ளிகளிலும் சுதந்திரமாக நிதியளிக்கப்பட்டார். தஞ்சாவூர் பட் ஹுசைன் துர்காவின் ஆதரவாளராகவும் இருந்தார்.
- தஞ்சாவூரின் நாயக்கர் அரசர்களால் (1535-1675) ஒரு அரண்மனை நூலகமாக சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் நிறுவப்பட்டது. எனினும், அது சேர்பேரிஜி, இது விலைமதிப்பற்ற படைப்புகள், வரைபடங்கள்,

அகராதிகள், நாணயங்கள் மற்றும் கலைப்பொருட்கள் ஆகியவற்றால் நிறைந்திருந்தது.

- சொ்போஜின் ஆட்சியின் கீழ், ஆட்சியாளா் தனது வரிகளை மக்களிடமிருந்து தனது மிராசத்களால் அல்லது கூட்டிசையா் மூலம் சேகரித்தாா். அவா்கள் கிராமம் மட்டத்திலிருந்து சரியான முறையில் சேகரிக்கப்பட்டு கிராமத்தின் வேளாண் விளைபொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தனா்.
- தஞ்சாவூா் மராட்டிய ராஜ்யத்தின் கதை வெறுமனே அரசியல் அரசியல் அல்ல. தஞ்சாவூா் ஒரு நூற்றாண்டில் கலாச்சாரம், இசை, நாடகம் மற்றும் இலக்கியத்தின் நீரூற்று.

மதம் மற்றும் சமூக அமைப்பின் பங்கு

பக்தி தா்மம் என்று ஒரு கடவுளைப் பற்றி பிரசங்கித்த பல முக்கிய தலைவா்களால் மராட்டியா்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனா். அவா்கள் கா்மாவை நம்பினா் மற்றும் சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாட்டை ஆதரிக்கவில்லை. ஒற்றுமை மற்றும் சுயராஜ்யம் என்ற எண்ணம் மராட்டியா்களை ஒன்றிணைத்தது. பக்தி துறவிகளின் பங்கும் முக்கியமானது மற்றும் ஒரு தேசம் என்ற உணா்வை அவா்களுக்குள் ஏற்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தது. பெண்களின் உயா்ந்த நிலை மற்றும் பக்தி தா்மத்திலும் அவா்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனா். சாதி அமைப்பு மற்றும் சமூக சமத்துவத்தின் குறிக்கோளுக்கு எதிரான கண்டனமே மக்கள் அவா்களை ஆதரித்ததற்குக் காரணம்இ இது மராட்டியா்களின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது. மிகவும் செல்வாக்கு மிக்கவா்களில் சிலா்: ராம் தாஸ்இ ஏக்நாத்இ துகா ராம் மற்றும் வாமன் பண்டிட்.

ராஜா செர்போஜியின் சாதனைகள்

இரண்டாம் சரபோஜி ஒரு தலைசிறந்த அரசா். ஜெர்மானிய சமய பரப்புக் குழுவை சேர்ந்த ஃப்ரெட்ரிக் ஸ்வார்ட்ஸ் மூலமாகக் கல்வி பயின்றபோதிலும் , பலரும்

எதிர்பார்த்தபடி, அவர் கிறித்தவ மதத்தை தழுவவில்லை. அதேபோல மேற்கத்திய அறிவியல் மற்றும் மருத்துவத்தைக் கையாளும் மருத்துவராக சரபோஜி திகழ்ந்தார். எனினும் இந்தியப் பாரம்பரியத்தை சிரத்தையுடன் அவர் பின்பற்றினார். பல ஐரோப்பிய மொழிகளைக் கற்று நிபுணத்துவம் பெற்ற அவர் அனைத்து துறைகளைச் சார்ந்த புத்தகங்களைக் கொண்ட மிகப் பிரபலமான நூலகத்தை வைத்திருந்தார்.

ஒரு அச்சகத்தை நிறுவுவது சரபோஜியின் நவீனத் திட்டங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. (இதுவே மராத்தி மற்றும் சமஸ்கிருத மொழிகளுக்கான முதலாவது அச்சகமாகும்). சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தை மேம்படுத்துவதும் அவரது திட்டங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. அவரது அரசவை மூலம் நவீனப் பொதுப் பள்ளிகளை நிறுவி ஆங்கிலம் மற்றும் பிரதேச மொழிகளில் பாடங்கள் இலவசமாகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் அவரது அதிநவீனத் திட்டமாக இருந்தது.

சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் நாயக்க மன்னர்களால் கட்டப்பட்டு இரண்டாம் சரபோஜி மன்னரால் செறிவூட்டப்பட்டது. மராத்திய அரசவையின் அன்றாட அலுவல்கள், 18ஆம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சு-மராத்தியர் இடையே நடந்த கடிதப்போக்குவரத்து ஆகியன மோடி எழுத்துவடிவ ஆவணங்களாக அமைந்துள்ளன. மராத்தி மொழியில் அமைந்த ஆவணங்கள் மோடி எழுத்து வடிவில் எழுதப்பட்டன.

அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த தரங்கம்பாடி சமய பரப்புக்குழுவைச் சேர்ந்த அறிஞர் சி.எஸ். ஜான் என்பவரைக் கல்வித் துறையின் முன்னோடியாக மன்னர் சரபோஜி கருதினார். ஜான் , கல்வித் துறையில் புதிய பரிசோதனைகளையும் சீர்திருத்தங்களையும் மேற்கொண்டார். பாடத்திட்டம் மற்றும் கல்விப்பயிற்றும் முறைகளில் அவர் நவீன முறைகளையும் மாணவர்களுக்கு உறைவிடப்பள்ளி முறையை அறிமுகம் செய்தார். 1812இல் ஆங்கிலேய காலனி அரசுக்கு அவர்

சமர்ப்பித்த முக்கியத் திட்டத்தில் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில வழியில் இந்திய மாணவர்களுக்கு இலவசப் பள்ளிகளை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். கிறித்தவர் அல்லாத மாணவர்களுக்கு ஆங்கில வழிக் கல்வி கிடைக்காத சூழல் நிலவிய காலகட்டம் அதுவாகும்.

சென்னை ஆளுநர் தாமஸ் மன்றோ 1820ஆம் ஆண்டில் தொடக்கப் பொதுப்பள்ளிகளுக்கான ஒரு திட்டத்தை யோசனையாக கூறினார். ஆனால் கம்பெனி அரசு 1841ஆம் ஆண்டு வரை நவீனப் பள்ளிகளை உள்ளூர் குழந்தைகளுக்காகச் சென்னையில் ஏற்படுத்தவேவில்லை. இதற்கு மாறாக ஜெர்மானிய சமயப்பரப்புக்குழு ஆங்கில வழி மற்றும் வட்டார மொழிப்பள்ளிகள் பலவற்றைத் தெற்கு மாகாணங்களில் 1707ஆம் ஆண்டு முதல் நடத்தியுள்ளனர்.

இரண்டாம் சரபோஜி , சமயபரப்புக்குழு மற்றும் காலனி அரசுக்கு முன்னோடியாக 1803ஆம் ஆண்டிலேயே தஞ்சாவூரில் கிறித்தவர்கள் அல்லாத உள்ளூர் குழந்தைகளின் கல்விக்காக முதலாவது நவீனப் பொதுப்பள்ளிகளை நிறுவினார். உயர் கல்வி நிறுவனங்களை இந்திய அரசர்கள் நடத்திய போதிலும் அவர்கள் தொடக்கப் பள்ளிகளை நடத்தியதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

ஆதரவற்றவர்கள் மற்றும் ஏழை மாணவர்களுக்கு எனத் தஞ்சாவூர் மற்றும் இதர அண்டை இடங்களில் இலவச தொடக்க மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நிறுவி நிர்வகித்தது மன்னர் சரபோஜியின் மிக முக்கியமான முன்முயற்சியாகும். அனைத்து நிலைகளிலான பள்ளிகள் , நன்கொடைப் பள்ளிகள் , கல்லூரிகள், சமஸ்கிருத உயர் கல்விக்கான பாடசாலைகள் ஆகியன அவற்றில் அடங்கும். அரசவை மேன்மக்கள், வேத அறிஞர்கள், ஆதரவற்றோர், ஏழைகள் ஆக அனைவருக்கும் இந்தப் பள்ளிகள் சேவை புரிந்தன. புதிய அல்லது நவீன கல்வி முறைக்காக 'நவவித்யா'

முறையை அரசவை நடத்திய இந்தப் பள்ளிகளில் அறிமுகம் செய்தது மற்றொரு முக்கிய முன்முயற்சியாகும்.

1803ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட முக்தாம்பாள் சத்திரம் அரசரின் விருப்பமான அன்ன சத்திரமாகும். அங்கு 1822 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு வகுப்பறைகளில் காலையும் மாலையும் 15 ஆசிரியர்கள் பல்வேறு சமூகத்தைச் சேர்ந்த மொத்தம் 464 மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தனர். மதப்பரப்பாளர்கள் கண்ணந்தன்குடியில் நடத்திய ஏழைக் கிறித்தவ மாணவர்களுக்கான பள்ளியையும் சரபோஜி ஆதரித்தார். அவரது வள்ளல் தன்மைக்குச் சான்றாக ஆதரவற்றோருக்கான பள்ளி விளங்கியது.

மனிதர்களுக்காகவும் விலங்குகளுக்காகவும் மூலிகை மருந்துகளைத் தயாரித்த 'தன்வந்தரி மஹால்' என்ற ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை சரபோஜி நிறுவினார். நோயாளிகளின் ஆவணங்களைப் பராமரிக்கும் முறையும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. நவீன மருத்துவர்கள் , ஆயுர்வேதம், யுனானி, சித்த மருத்துவம் ஆகியவற்றின் மருத்துவர்கள் மருத்துவச் சிகிச்சைக்கான மருந்துகள் குறித்து ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டனர். 18 தொகுதிகள் அடங்கிய ஆராய்ச்சி புத்தகத்தையும் சரபோஜி மன்னர் உருவாக்கினார். பிரத்யேகமான கை ஓவியங்கள் மூலமாக முக்கிய மூலிகைகள் பற்றியத் தகவல்களை சரபோஜி பட்டியலிட்டுப் பாதுகாத்தார்.

ஆளுநர் மன்றோவின் கல்விக் கணக்கெடுப்புக்காக உருவாக்கப்பட்ட 1823ஆம் ஆண்டின் அறிக்கைப்படி தஞ்சாவூர் முழுவதும் இருந்த 44 பள்ளிகளில் அரசவை மூலமாக 21 இலவச பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டன. சமயப் பரப்பாளர்கள் 19 பள்ளிகளையும், ஆலய நிர்வாகம் ஒரு பள்ளியையும் நடத்தின. ஆசிரியர்கள் தாங்களாகவே இலவசமாக மூன்று பள்ளிகளை நடத்தினார்கள். மிக முக்கியமான புனிதத்தல வழித்தடங்களில் அமைந்திருந்த பதிமூன்று சத்திரங்கள் மூலமாக யாத்ரிகர்களுக்கும்

ஏழைகளுக்கும் உணவும் உறைவிட வசதியும் செய்து கொடுக்கப்பட்டது.

நவீனக் கல்வி முறை தொடர்பான சரபோஜியின் புதிய முன்முயற்சிகள் தஞ்சாவூர் மேன்மக்களுக்கு அப்போதைய காலனி ஆதிக்கச் சமூக மற்றும் பொருளாதார முறைமைக்குள் நுழையவும் பயன்பெறவும் வழி செய்தன. அரசவை அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் பிராமணர்களுக்கு ஐரோப்பிய பயன்பாட்டு அறிவு , தொழில்நுட்பங்கள், கலைகள், ஆகியவற்றில் பயிற்சி கிடைத்து அவர்கள் காலனி கால நவீனத்துவத்தின் முன்னணி முகவர்களாக மாறினார்கள். ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற துபாஷிகள் , எழுத்தர்கள், ஐரோப்பிய மற்றும் இந்திய அரசவைகளுக்கு இடையே மத்தியஸ்தம் செய்த இந்து மற்றும் கிறித்தவ மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பல பொறுப்புக்களை ஏற்க முடிந்தது. சரபோஜி அரசவையின் இரண்டு பண்டிதர்கள் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நடத்திய புனித ஜார்ஜ் கோட்டைக் கல்லூரியில் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் அச்சுக் கலாச்சாரத்தின் தலைவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். சரபோஜி, ஜான் ஆகியோரின் வாழ்வியல் திட்டங்கள் காலனியாதிக்கத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் வரலாற்றில் தனிநபர்களும் , டேனிய-தமிழ் மீன்பிடி கிராமங்களைப் போன்ற இடங்களும் , மராத்திய - தமிழ் இளவரசர் ஆட்சிப்பகுதியும் வகித்த பாத்திரத்தை படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

பாரம்பரிய இந்தியக் கலைகளான நடனம் மற்றும் இசையை ஆதரிப்பதில் பெரும் கொடையாளராக சரபோஜி விளங்கினார். குமாரசம்பவ சம்பு , தேவேந்திர குறவஞ்சி, முத்ரராக்சஸ்யா ஆகிய புத்தகங்களையும் அவர் எழுதியுள்ளார். கர்நாடக இசையில் மேற்கத்திய இசைக்கருவிகளான கிளாரினட் , வயலின் ஆகிய கருவிகளை அவர் அறிமுகம் செய்தார். தஞ்சாவூர் ஓவியத்தைப் பிரபலப்படுத்தும் பணிகளை அவர் செய்தார். ஓவியம் வரைதல் , தோட்டமிடுவது,

நாணயங்களைச் சேகரிப்பது , தற்காப்புக் கலைகள் , ரதப் போட்டிகள், வேட்டை, எருதுச் சண்டை ஆகியவற்றைப் பிரபலப்படுத்துவதில் சரபோஜி ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். தஞ்சாவூர் அரண்மனை வளாகத்தில் தமிழ்நாட்டின் முதலாவது வன உயிரியல் பூங்காவை அவர் அமைத்தார்.

1832இல் மார்ச் 7ஆம் தேதி ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகால ஆட்சிக்குப் பிறகு சரபோஜி மரணமடைந்தார். அவரது அரசு சார்ந்த அனைத்து பகுதிகளிலும் அவரது மறைவு குறித்து துக்கம் அனுசரிக்கப்பட்டது. அவரது இறுதி யாத்திரையில் 90 ஆயிரம் பேருக்கும் அதிகமாக கலந்துகொண்டனர். அவரது இறுதி ஊர்வலத்தில் சமயப்பரப்பாளரான அருட்தந்தை பிஷப் ஹீபர் இவ்வாறு கூறினார்.

தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி

மோடி இவன மூட்டை 690 சரசுவதி மசால் மூலகத்திலள்ள ஓலை மற்றும் கரசிதச் சுவடிகளில் பட்டியல் உள்ளது , இதிலிருந்து அக்காலத் ஜில் இருந்த தமிழ் மூல்கள் எலை எவை , யாறால் எழுதப்பட்டன என்ற வீவரங்களை அறிந்து கொள்ளலாம். மராட்டிய மன்னர்கள் தாய்மொழியால் மாறுபட்டிருப்பழம் , தாங்கள் ஆட்சி செய்த பகுதி மக்களில் மொழியையும் , இலக்கியத்தையும் போற்றிக் காத்ததோடு அதன் வளர்ச்சியிலம் பெரும்பங்கு கெவ்டிருந்தனர் என்பதை இதன்வழி அறியலாம். எகே வி அல்லது வெங்கோஜியிம் மகனால சகசி இலக்கிய ஆர்வ மிக்கவர். அவேர 1கரவேரி கல்யால நாடகம்! எறும் தமிம் நாடக மூ லைத் தெலங்கு எழுத்தில் எழுதியுள்ளார் (12-193-டி.2429). இவரது காலத்தில் இவறைச் சிறப்பித்த எழுதிய சில மா ல்களும் கானப்படுகின்றன . 1வி&$ணு சாகராச விலாசம்! எலம் நூலாகும் இத , ஆசிரியர் பெயர் தெறியவில்லை (12-289-டி.2372).

முத்துக்கவிராயர் இயற்றிய 'ep வஞ்சி நாடகம்! தெலுங்கு எழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது (12-290-ட.23947). ! சந்திரிகா காச விலாசம்! , !பூலோக தேவேந்திர விலாசம்! , தியா கேசர் குறவஞ்சி! தகியவையும் இறைச் சிறப்பித்தப் பாடுவன (12-292-902417; 12-169; 12-29-9.2441). இவை தவிர , சங்கர நாராயன விலாசம் (12-287-டி.23698), கும்பகோனப் புராலம், வாசுதேவகவி, டுறாமபாரதி ஆகியோரின் சிநங்காரப் பதங்கள் முதலியனவும் சகசி காலத்திய பிற இலக்கியங்களாகும் (மோஃ ,3.கக,கஉ6). முதலாம் சரபோஜி காலத்தில்! ஸரகசியம் 1॥ என்ற நாலை ஒப்பிலாமரீவிப் புலவர் இயற்ற , !1மிழலைச் சதகம்! சருக்கரைப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது (மோ.ஃஆ.க,க,67). இரவ்டாம் துளஎஜாவிம் காலத்தில் சீர்காழி அருவாசலக்கவிராயர் 1இராம நாடகக் கீர்த்தனை! யை இயற்றி அதற்காகத் துளஜாவிடம் பரிசில் பெற்றுள்ளார் (சமமோத 498-237). இரல்டாம் சரபோஜியின் காலத்தில் கொட்டைழர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் புகழ்பெற்ற சவிகுராக விளங்கினார். இவர் கோடச்சுரக்கோவை, தஞ்சைப் பெருவுடையார் உலா , சரபேந்திர பூபாலக் முறவஞ்சி நாடகம் நகிய நூல்களை இயற்றியதோடு "சரபேந்திர வைத்திய முறைகள்! என்ற மருத்தவ மூல் வரிசைகளையும் சரபோசிக்காக எழுதிக் கொடுத்தார் (12-293). இன்றும் மோடி துலயங்களின்வ ழி கிடைக்காத பல தமிழ் இலக்கி யங்கள் தஞ்சை மராட்டியரிள் காலத்தே உருவாகித் தமிழன்னைக்கு அஸி சேர்த்தன எனின் மிகையன்று.

சரஸ்வதி மஹால் நூலகம

தஞ்சாவூரின் நாயக்க மன்னர்களின் அரண்மனை நூலகமாக சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் நிறுவப்பட்டது. சேவப்பா நாயக்கர் (1532-1560) தஞ்சை நாயக்கர் வம்சத்தின்

நிறுவனா் ஆவாா். செர்போஜி-ஐஐ விலைமதிப்பற்ற படைப்புகள், வரைபடங்கள், அகராதிகள், நாணயங்கள் மற்றும் கலைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டது. தஞ்சாவூரில் மராட்டிய ஆட்சியின் ஆரம்பம் பற்றி நாங்கள் ஏற்கனவே விவாதித்திருந்த போதிலும், ஒரு சிறிய கணக்கு இன்னும் சிறப்பாக யூனிட் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது. தஞ்சாவூரில் உள்ள நாயக்கர் மன்னர்கள் மன்னரின் கடைசி மன்னராக இருந்த விஜயராகவ நாயக்கர் (1634- 1674), 1662 ம் ஆண்டு மதுரையில் உள்ள சோக்கநாத நாயக்கருடன் தனது வாழ்க்கையை இழந்தார். மதுரை நாயக்கர் தஞ்சை ஆளுநராக ஆலகிரி நியமிக்கப்பட்டார். இது தஞ்சாவூர் இராச்சியத்தில் நீண்ட உள்நாட்டுப் போரினால் ஏற்பட்டது. மதுரை நாயக்கர் மன்னரின் ஆளுமையை அலகாரி எதிர்த்தார், அது அலகிரி மற்றும் சோக்கநாத நாயக்கர் ஆகியோருக்கு இடையிலான உறவைத் துண்டித்தது. செங்கமலாதாஸ் விஜயராகவரின் குழந்தை மகன். தஞ்சாவூரில் நாயக்கர் என செங்கமலதாஸ் செய்ய விஜயராகவரின் ரங்கசாமி வேங்கன் வேண்டினார், தஞ்சாவரை கைப்பற்ற இந்த உளவு மற்றும் போரில் வெங்கனுக்கு எந்தப் பயனும் கிடைக்கவில்லை. எனவே அவர் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதற்காக தமிழ்நாட்டில் மகோத்தா ஆட்சியை நிறுவியது இந்த பிரிவில் நீங்கள் சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தின் ஸ்தாபக மற்றும் மேம்பாட்டு பற்றிய படிப்பீர்கள், இது ஆசியாவில் உள்ள பழமையான நூலகங்களில் ஒன்றல்ல, ஆனால் தமிழ், சமஸ்கிருத மற்றும் சில மொழிகளில் எழுதப்பட்ட பனை இலை கையெழுத்துப் பிரதிகளும் அரிதான சேகரிப்புகளும் பிற இந்திய மொழிகள். நூலகம் விரிவாக்கம் மற்றும் கடையில் புத்தகங்கள் தொகுப்பதில் மகாராஜா செர்ஜிஜி முயற்சிகள் கணக்கீடு செய்யும். தவிர, பிரிவு நூலகம், அருங்காட்சியகம் சிறப்புகளை கோடிட்டு மற்றும் அதன் நிர்வாகம். கூடுதலாக, பிரிவு நூலகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளையும் நூலகத்தின் செயல்பாடுகளை விரிவாக விவரிக்கிறது.

தானஞ்சோர் மஹாராஜா சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் பல்வேறு கலாச்சாரங்கள் மற்றும் தஞ்சாவூரில் உள்ள நயாகஸ் மற்றும் மராத்திகளின் அடுத்தடுத்த வம்சத்தினர் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட அறிவு ஒரு புதையல் ஆகும். தஞ்சாவூர் நாயக்க மன்னர்களால் சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் அரண்மனை நூலகமாக நிறுவப்பட்டது (1535-1675), எனினும் இது செர்ஜிஜி-ஐஐ விலைமதிப்பற்ற படைப்புகள், வரைபடங்கள், அகராதிகள், நாணயங்கள் மற்றும் கலைப்பொருட்கள் ஆகியவற்றால் செறிவூட்டியது. நூலகத்தின் பெயரின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் மஹாராஜா செர்போஜி என்ற பெயர், மராத்தா மன்னர் மஹாராஜா செர்ஜிஜி ஐஐ க்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, நூலகத்தை வளர்ப்பதில் ஒரு சிறப்பு ஆர்வம் கொண்ட ஒரு புகழ்பெற்ற அறிஞர் ஆவார். வட இந்தியாவில் சமஸ்கிருத கல்வி கற்கும் அனைத்து புகழ்பெற்ற மையங்களிலிருந்தும் அதிகமான பணிகளை வாங்குவதற்கும், பல பண்டிதர்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும் பனாரஸுக்கு அவர் மேற்கொண்டார் என்று கூறப்படுகிறது. அவரது முயற்சியின் காரணமாக, 36,326 தலைப்புகளில் விரிவான சமஸ்கிருத கையெழுத்துப் பதிவேடு உள்ளது, இதில் மகாராஜா செர்ஜிஜி ஐஐ சேகரிக்கப்பட்ட ஒரு நல்ல பகுதி. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் 4,000 புத்தகங்களை அவர் வாங்கினார், தனது நூலகத்தை தனது புத்தகப் புத்தகங்களுடன் சேர்த்து வளர்த்தார். நூலகத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட மருத்துவ நூல்கள் ஆங்கிலத்தில்,

அவரது கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தன. அவரது நூலகம் வேதாந்தா, இலக்கணம், இசை, நடனம் மற்றும் நாடகம், கட்டிடக்கலை, வானியல், மருத்துவம், யானைகளின் பயிற்சி மற்றும் குதிரைகள் ஆகியவற்றில் உபதேசங்களைக் கொண்டிருந்தது. செர்ஜிஜி தென் இந்தியாவில் முதல் தேவநாகரி அச்சிடும் பத்திரிகையை அமைத்தார். அவர் பல பண்டிதர்களை பரந்தளவில் அனுப்பி, இந்த நூலகத்திற்கு ஏராளமான புத்தகங்கள் மற்றும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சேகரித்தார். நூலகத்தில் உள்ள அனைத்து புத்தகங்களும்

ஆங்கிலத்தில் அவரது சொந்த சுயசரிதை எடுத்துச் செல்கின்றன. இவை தவிர, 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிரெஞ்சு-மராத்தா கடிதமொன்றை மோடி ஆவணங்களாக அறியப்பட்ட மராத்தா நீதிமன்றத்தின் தினசரி நடவடிக்கைகளை நூலகம் கொண்டுள்ளது. உலகின் நூலகங்களைப் பற்றிய கணக்கெடுப்பில் தி என்ஸைக்ளோப்பீடியா பிரிட்டானிக்கா இது 'இந்தியாவில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க நூலகம்' என்று குறிப்பிடுகிறது. நூலகம் நாயக்கர் அரண்மனை மையத்தில் அமைந்துள்ளது. இது 1918 ஆம் ஆண்டு பொது மக்களுக்காக திறக்கப்பட்டது. பார்வையாளர்களுக்கு அங்கு ஒரு சிறிய அருங்காட்சியகம் உள்ளது. நூலகத்தின் கையெழுத்துப் பிரதித் துறையானது சமஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு மற்றும் மராத்தியில் கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கொண்டிருக்கிறது. இது தஞ்சாவூரில் உள்ள பல முக்கிய அறிஞர்கள் மற்றும் தனி நபர்களின் நூ லகங்களைக் கைப்பற்றிய போது மேலும் அதிகரித்தது. மஹாராஜா செர்போஜி நூலகத்தின் குறிப்பு புத்தகங்கள் மற்றும் கிட்டத்தட்ட 4,500 ஆங்கில, பிரெஞ்சு, லத்தீன், இத்தாலியன் மற்றும் பிற மொழிகளில் புத்தகங்களை சேகரித்தார். அரிதான மற்றும் வெளியிடப்படாத கையெழுத்துப் பிரதிகளை அச்சிடப்பட்ட புத்தக வடிவில் வெளியிடுவதற்கு நூலகம் அதன் சொந்த அச்சுப்பொறிகளையும் கொண்டுள்ளது. நூலகத்தில் காணப்படும் அரிய சேகரிப்பு புத்தகங்கள் சில பின்வருமாறு:

- 1784 ஆம் ஆண்டில் டாக்டர் சாமுவேல் ஜான்ஸனின் அகராதி வெளியிடப்பட்டது
- 1791 ஆம் ஆண்டில் ஆம்ஸ்டர்டாமில் அச்சிடப்பட்ட சித்திர பைபிள்
- 1807 ஆம் ஆண்டில் சென்னை அலாம்நாக் அச்சிடப்பட்டது
- லாவோயிஸரின் ட்ரெயிட் எலேமெண்டோ் டி சிமி ("வேதியியல் கூறுகள்")
- ராஜா சேர்போஜி ஐஐ இல் பிஷப் ஹெப்பர் குறிப்புகள்

- லண்டனின் வில்லியம் டோர்னின் கடித கடிதங்கள், ராஜா செர்போஜி ஐஐ மற்றும் சரஸ்வதி மஹால் நூலகம்
- உலகின் பண்டைய வரைபடங்கள்
- தஞ்சாவூர் நகர்ப்புற திட்டமிடல் ஆவணங்கள் நிலத்தடி வடிகால் அமைப்பு, புதிய நீர் விநியோக குழாய் அமைப்பு உட்பட
- சார்ல்ஸ் லு ப்ருனால் மனிதனின் பரிணாம கோட்பாட்டின் சித்தரிப்பு வரைபடங்கள

நூலகங்களின் சிறப்பு, அருங்காட்சியகம் மற்றும் நிர்வாகம்

நூலக அருங்காட்சியகம்: 1965 ஆம் ஆண்டில் நூலகத்தின் அபிவிருத்திக்கான நிதியுதவி வழங்கியபோது, 1965 இல், மைக்ரோ.ஃபிலிம் மற்றும் காடழிப்புகளுக்கான உள்ளடக்கங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அப்போதிலிருந்து ஆவணங்கள் மற்றும் ஸ்கேன் செய்ய எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை இன்றைய தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி அதே கணினியை கையாளுக. இது 2003 இல் நிறுவப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்கான தேசிய கையொப்பத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ‘கையெழுத்து பாதுகாப்பு மையம்’ (ஆஊஊ) ஆகும். தஞ்சாவூர் மஹாராஜா செர்போஜியின் சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் தஞ்சாவூரில் உள்ள நாயக்கர்கள் மற்றும் மராத்திகளின் அடுத்தடுத்த வம்சத்தினர் உருவாக்கிய அறிவு மற்றும் கலாச்சாரம் மற்றும் வற்றாத புதையல் வீடு ஆகியவற்றின் கட்டுக்கடங்காத களஞ்சியமாக உள்ளது. கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தின் அனைத்து அம்சங்களிலும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் மிகவும் அரிய மற்றும் மதிப்புமிக்க சேகரிப்புகளைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாயக்கர் மற்றும் மராட்டிய வம்சங்களின் ஆட்சியின் போது தஞ்சாவூர் கலை மற்றும் இலக்கியத்தின் மையமாக இருந்தது. அரசர்கள் பல்வேறு துறைகளில் நூலகத்தை சேகரித்து வளர்ப்பதற்கு வழிவகுத்தனர். மகாராஜா செர்ஜிஜி,

மற்ற மராத்திய மன்னர்கள் மத்தியில், கற்றலின் பல பிரிவுகளில் ஒரு புகழ்பெற்ற அறிஞர் ஆவார்.

அவரது இளமைப் பருவத்தில் அவர் ஒரு டேனிஷ் மதபோதகர் தந்தை ரெவ். ஸ்வார்ட்ஸின் செல்வாக்கின் கீழ் வந்தார், அவரது தந்தையின் நண்பரும், வழிகாட்டியான செர்போஜி ஐஐ யும் அவரது ஆரம்ப கல்வி அவருக்கு கீழ் இருந்தது. ஒரு பெரிய உற்சாகத்துடன் அவர் நூலகத்தின் செறிவூட்டலுக்கு சிறப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். இது பெரும் கலெக்டர் செர்ஜிஜிக்கு உரிய பொருத்தமாக உள்ளது, அந்த நூலகம் அவருக்கு பெயரிடப்பட்டது. கடந்த மராட்டிய ராணியின் தப்பிப்பிழைத்தல் வரை, நூலகம் ஒரு அரண்மனை சொத்து. கடைசியாக ராணியின் மரணத்திற்குப் பின், நூலகம் அவளது சொத்துக்களுடன் சேர்ந்து சிவில் நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தொடுத்தது. தஞ்சாவரின் மக்கள் இந்த நூலகத்தை ஒரு தேசிய பெருமை என்று தங்களை ஆர்வத்தோடு ஆர்வத்தொடங்கினர். சென்னை அரசு அறக்கட்டளை அறக்கட்டளையின் கீழ் நூலகத்தை கையகப்படுத்தியது மற்றும் நூலகத்தின் மேலாண்மைக்கு ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியது.

மாவட்ட கலெக்டரின முன்னாள் அலுவலக அதிகாரியின் கீழ் ஒரு ஐந்து உறுப்பினர் குழு நூ லகத்தை பராமரிக்க நியமிக்கப்பட்டது. நூலகத்தின் பெயர் ‘சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்திலிருந்து’ தஞ்சாவூர் மகாராஜா செர்போவின் சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. 1983 இல், நூலகம் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிறுவனமாக அறிவிக்கப்பட்டது. 1975 ஆம் ஆண்டின் பதிவு செய்யப்பட்ட சமுதாயச் சட்டத்தின் கீழ ˙ தமிழ்நாட்டின் ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழுவொன்றை அகற்றவும் மற்றும் பதிவு செய்யவும் தமிழ்நாடு அரசு உத்தரவிட்டது. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் முன்னாள் உறுப்பினர்கள், பரிந்துரைக்கப்பட்ட அறிஞர்கள், ராயல் குடும்பத்திலிருந்து உறுப்பினர்கள், நூலகத்தின் இயக்குனர். இயக்குனர்

சங்கத்தின் செயலாளர் ஆவார். இந்த நூலகம் நூலகத்தின் பராமரிப்பிற்காக தமிழக அரசிடமிருந்து நிதியுதவியைப் பெற்றுள்ளது, மேலும் மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கான இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படுகிறது. 1979 ல் பல்வேறு பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டன:

- பண்டிட்ஸ் பிரிவு,
- பாதுகாப்பு பிரிவு,
- மைக்ரோ.ஃ.பில்ம் பிரிவு,
- வெளியீடு பிரிவு,
- சந்தைப்படுத்தல் பிரிவு,
- பிரிண்ட் பிரிவில்,
- பிணைப்பு பிரிவு மற்றும்
- குறிப்பு புத்தகம்.

பண்டிட் பிரிவு: தமிழ், தெலுங்கு, மராத்தி, மோடி மற்றும் சமஸ்கிருத மொழிப் பண்டிதர்கள் இந்த பிரிவில் வேலை செய்கிறார்கள். இவற்றின் வேலை தன்மை, கையெழுத்துப் பிரதிகள், எடிட்டிங் மற்றும் பேராசிரியர்களை பராமரிக்கிறது. அதன்படி, நூலகம் தென்னிந்திய கலாச்சாரம் பிரதிபலிக்கும் கையெழுத்துப் பிரதிகளை கொண்டுள்ளது. முதன்மை சேகரிப்புகளுடன் கூடுதலாக நூலகம் தஞ்சாவூரில் அல்லது வேறு இடங்களில் வசிக்கின்ற பல பண்டிதர்களின் தனிப்பட்ட நூலகங்கள் மற்றும் அவர்களது ஆதரவாளர்கள் ஆகியோரிடமும் வந்தது. இப்போது கூட, இந்த நூலகம் தாராளமான மக்களிடமிருந்து கையெழுத்துப் பிரதிகள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இது பனை-இலை மற்றும் காகித வடிவத்தில் 46,695 கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

சமஸ்கிருத கையெழுத்துப் பிரதிகளின் தொகுப்பு

இந்த நூலகத்தில் உள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளின் எண்ணிக்கை சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ளது 46,695 இலிருந்து 39,300 கையெழுத்துப்பிரதிகள் இந்த மொழியில் உள்ளன. இந்த நூலகத்தின் சமஸ்கிருத கையெழுத்துப்

பிரதிகளின் தொகுப்பு ஒரு தனித்துவமான மதிப்பைக் கொண்டுள்ளது, அதில் ஆசிரியர்களின் இலக்கிய படைப்புகள் 400 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பரவியுள்ளன. சமஸ்கிருதத்திற்காக பயன்படுத்தப்படும் கதைகள் கிரந்த், தேவநாகரி, நந்திநாகரி, தெலுங்கு மற்றும் சில மலையாள, கன்னட, ஒரியா ஆகிய மொழிகளில் உள்ளன. டாக்டர் ஏ. சி. பர்னெல் இந்த நூலகத்தின் சமஸ்கிருத கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்கு ஒரு பட்டியலைத் தயாரித்து இந்தத் தொகுப்பை இவ்வாறு விவரித்தார்: “நூலகம் அதைக் கேட்கலாம். அது என்று நான் தடையின்றி பதிலளிக்க முடியும். ஏறக்குறைய அனைத்து சமஸ்கிருத படைப்புகளும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பது வேறுபட்ட அங்கீகாரங்களில் உள்ளது என்பது இப்போது அங்கீகரிக்கப்பட்ட உண்மை.

இந்த விஷயத்தில் நூ லகம் நிகரற்றது. புதிய சமஸ்கிருத கையெழுத்துப் பிரதிகளில் சிலவற்றை உள்ளடக்கிய இன்னும் அறியப்பட்ட அனைத்து மிக முக்கியமான கையெழுத்துப் பிரதிகளும் இதில் உள்ளன. காகித டிரான்ஸ்கிரிப்ட்களை தயாரிப்பதற்கான செலவு இப்போது மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. நான் தீர்ப்பளிக்கும் வரையில் தஞ்சையில் 50,000 டாலருக்கும் குறைவான செலவில் இது போன்ற ஒரு தொகுப்பை உருவாக்க முடியாது, ஆனால் பல கையெழுத்துப் பிரதிகள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தனித்துவமானவை.” ஐஐ. தமிழ் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் தொகுப்பு: இந்த நூலகத்தில் சுமார் 3,518 தமிழ் கையெழுத்துக்கள் உள்ளன. அவை பனை-இலைகளில் உள்ளன மற்றும் பின்வரும் பிரிவுகளில் உள்ளன.

- சங்கம் பற்றிய அரிய கருத்துக்கள்.
- கிளாசிக்கின் வெளியிடப்படாத பகுதிகள்.
- சைவ, வைஷ்ணவ மற்றும் ஜைன் வேலை.
- பின்னர் அனைத்து விளக்கங்கள் மற்றும் கவிதை
- விதிவிலக்கான மதிப்பின் மருத்துவ படைப்புகள்.

இம்பீரியல் சோழ மண்டலத்திற்குச் சொந்தமான சில அரிய படைப்புகளில் மானபிரவாள் பாணியின் வட்டாரங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மருத்துவ கையெழுத்துப் பிரதிகள் மிகவும் மதிக்கத்தக்கவை, மதிப்பு வாய்ந்தவை. தஞ்சாவதி மஹாலில் செய்யப்பட்ட மருத்துவ பதிவுகளையும் செயல்முறைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட பலர் கோட்டையூர் சிவகாளுன் தேசிகர் போன்ற புகழ்பெற்ற தமிழ் அறிஞர்களால் எழுதப்பட்டது.

தெலுங்கு கையெழுத்துப் பிரதிகளின் சேகரிப்பு

இந்த நூலகத்தில் ஏறத்தாழ 802 தெலுங்கு கையெழுத்துப் பிரதிகள் உள்ளன, இவை பெரும்பாலும் பனை-இலை மற்றும் சில ஆவணங்களில் உள்ளன. தென்னிந்திய தெலுங்கு இலக்கியம் தொடர்பான குறிப்பாக கையெழுத்துப் பிரதிகள் மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தவை. முக்கிய தெலுங்கு கிளாசிக் - பத்யா கவியஸ், துவிபாடா கவியஸ், பிரபாண்டஸ் போன்றவை. இந்த நூலகத்தில் கிடைக்கிறது.

மராத்தி கையெழுத்துப் பிரதிகளின் தொகுப்பு

இந்த நூலகத்தின் மராத்தி கையெழுத்துப் பிரதிகளில் தென்னிந்திய மஹாராஷ்டிர அகதிகளின் எண்ணிக்கை 307, பதினேழாம், பதினேழாம் மற்றும் பத்தொன்பதாம் நூ ற்றாண்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ளது. ராமதாசி மற்றும் தத்தத்ரேயா மடங்கிற்கு சொந்தமான மராத்திய நாட்டைச் சேர்ந்த புனிதர்களின் தலைமையே ஆகும். மியூட்ஸை அலங்கரித்த பெரிய ஞானிகள் எழுதப்பட்ட படைப்புகள், கவிதைகள்: மஹ்ரத்தாவின் ஆட்சி நூற்றுக்கணக்கான அசல் படைப்புகள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புகளை விட்டு சென்றது. மராத்தி கையெழுத்துப் பிரதிகள் பெரும்பாலும் காகிதத்தில் இருக்கின்றன, பனை-இலைகளில் சில. தெலுங்கு எழுத்துகளில் (மராத்தி மொழியில்) காகித கையெழுத்துக்கள் எழுதப்பட்டன. தத்துவங்கள், இலக்கியம், நாடக இசை, சொல், மருத்துவம் மற்றும் விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்களைக் கொண்டு இந்த கையெழுத்துப்பிரதிகள் சமாளிக்கின்றன.

மோடி ஆவணங்கள் சேகரிப்பு

மோடி மராத்திய மொழியில் மராத்திய மொழியிலும், தஞ்சாவூரின் மராத்திய கிளைகளின் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக ஆவணங்களையும் பதிவு செய்ய மராத்தி மொழியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது மராத்திய நீதிமன்றத்தின் தினசரி நடவடிக்கைகளை பதிவு செய்கிறது. அவர்கள் 'மராத்திய ராஜ் ரெக்கார்ட்ஸ்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஏறக்குறைய 850 மோடி ஆவணங்களை உள்ளடக்கிய 850 மூட்டை நூ லகத்தில் கிடைக்கிறது. மராத்திய மொழியில் எழுதப்பட்ட அனைத்து காகித கையெழுத்துப் பிரதிகளும் இவை. நாகரி கதை மொழியில் எழுதப்பட்டு, தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் வெளியிடப்படுகின்றன. தஞ்சாவூரின் மராத்தியர்களின் வரலாற்றின் உள்நாட்டு மூலப்பொருள்கள்.

புத்தகங்கள் சேகரிப்பு

பழைய புத்தகங்கள் மற்றும் புதிய புத்தகங்கள் அடங்கிய ஒரு குறிப்புப் புத்தகம் உள்ளது. பழைய புத்தகங்களை பெரும்பாலும் ராஜா பிரான்சு, செர்ஜிஜி ஐஐ ஆகியோரின் வாழ்நாளில் 4,500 புத்தகங்களை ஆங்கிலம் பிரஞ்சு, ஜேர்மன், இத்தாலி, கிரேக்க மற்றும் டேனிஷ் மொழிகளில் கொண்டுள்ளது. இந்த புத்தகங்கள் பல பாடங்களைக் கையாள்கின்றன. தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி, மராத்தி, தெலுங்கு மற்றும் பிற இந்திய மற்றும் வெளிநாட்டு மொழிகளில் உள்ள 42,600 க்கும் அதிகமான புத்தகங்கள் உள்ளன. இந்த புத்தகங்கள் பல்வேறு மொழிகளில் மொழியின்படி பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

ராஜா சர்போஜி ஐஐ நிறுவப்பட்ட சரஸ்வதி மஹால் தஞ்சை மராத்தர்களின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியது. 1824 இல் சரஸ்வதி மஹால் விஜயம் செய்த ராபின்சன் படி, இது முழுமையான கல்வி கற்ற மையமாக இருந்தது, அங்கு மேற்கு மாதிரியில் ஆராய்ச்சி வசதிகள் கிடைத்தன. இக்கோயிலில் இந்து கோயில்களின் கட்டுமானப் பணிகளில்

பழங்கால கட்டிடக்கலை முறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. இந்தோ-சரசோனிக் வகை கட்டிடக்கலைகளும் பின்பற்றப்பட்டன. தஞ்சாவூர் மராத்தான் பல கோவில்களைக் கட்டியது. தஞ்சாவூர் மற்றும் வைத்தியநாத சுவாமி கோவிலில் உள்ள பிரஹாதேஸ்வர ஆலய வளாகத்தில் கட்டப்பட்ட கணேசா கோவிலில் பாரம்பரியமிக்க உதாரணங்கள் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் பல உாழரடவசநைள கட்டப்பட்டது. அவர்களில் ஆர்தானாடில் உள்ள கோழிப்பண்ணை ஒரு அற்புதமான ஒன்றாகும். இசை நடனம் கலை, ஓவியம் மற்றும் அச்சிடுதல் ஊக்கம் பெற்றது.

மராட்டிய சிற்பங்கள் அழகானவை மற்றும் அலங்காரங்கள். அவை ஒற்றைக் கல் மீது பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை சுவர்களில் மற்றும் தூண்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களுக்கு அதிகமான செய்திகள் மற்றும் மதிப்புகள் உள்ளன. பிரதாப் சிங்கின் மனைவியான அம்மணி அம்மாவின் வெண்கல உருவமாக மராத்திய சிற்பத்தின் சிறப்பம்சங்களில் ஒன்றாகும். இது ஒரு உருவப்படம் ஆகும். இப்போது திருவிடைமருதூர் கோவிலில் உள்ளது. சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் அவள் கையில் ஒரு விளக்கு வைத்திருக்கும் நிலைப்பாடு உள்ளது. ஒரு கிளி தனது வலது தோள் மீது அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் கோவிலில் வெள்ளி பூசப்பட்ட புல்வெஹானா மற்றொரு சிற்பம். மன்னர் சேர்போஜி ஐஐ இன் கல் சிற்பங்கள் ஆர்ட் ஒரு சிறந்த துண்டு இருந்தது. இந்த சிலை இப்போது சரஸ்வதி மஹால் நூலகின் தஞ்சாவூரில் உள்ளது.

ஓவியங்கள்

தஞ்சாவூர் பிரஹாகேஸ்வாரா கோவிலில் சுப்ரமணிய கோவிலின் முன் மண்டபத்தில் உள்ள சித்திர ஓவியங்கள் மராத்திய ஓவியத்தின் பாரம்பரிய எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். மராத்திய ஆட்சியாளர்களின் மதிப்புமிக்க ஓவியம் ஓவியங்கள் தஞ்சாவூர் அரண்மனை மற்றும் சரஸ்வதி மஹாலின் உள் சுவர்களை அலங்கரிக்கின்றன. மன்னர் சேர்போஜி ஐஐ தந்தையின் ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டுபிடித்து, தஞ்சாவூர் பிற

சுதேச அரசுகளை முன்னெடுத்து முன்னேறவும், ஒரு புதிய வயதில் முன்னேறவும், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு பொருத்தமான போட்டியாளராக வெளிப்படவும் உதவியது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் ஒரு அறிவொளியும் கல்விமான ஆத்மாவும்; லத்தீன் மொழியிலும், சமஸ்கிருதத்திலும் இருந்த வீட்டிலிருந்த பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ சகாப்தத்தின் மிகச்சிறந்த இந்திய மஹாராஜாவும், தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழியில் இலக்கிய படைப்புகளை உரையாடவும் தொகுக்கவும் முடியும். பல அரசர்கள் சண்டை மற்றும் உள்நாட்டுப் போர்களில் செர்ஜிஜி-இரண்டாம் அமைதி, செழிப்பு மற்றும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்தியது, புதிய நிர்வாக மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தங்களை முன்னெடுத்தது. முழு பிரபஞ்சத்திலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட ஞானத்தையும் அறிவையும் பெற்ற ஒரு புதையல், சுவரொட்டியின் நலனுக்காக.

மதிப்பிட்டு கேள்வி

- தஞ்சாவூரில் மராட்டிய ராஜ்யத்தின் ஆதிக்கத்தை விளக்க

  ____

- தஞ்சாவூர் மராட்டிய ஆட்சியாளர்களை விரிவாக விவாதிக்க

  ____

- ராஜ செர்போஜீயின் படைப்புகள் மற்றும் சாதனைகள் விவரிக்க

  ____

அலகு – மூன்று

மறவ நாடு மற்றும் ராமநாட்டின் சேதுபதிகள் - சமூகம் - கலாச்சார பங்களிப்பு; நவாப்களின் நிர்வாகம் - கிராம நிர்வாகம் - சமூகம் - பஞ்சங்கள் மற்றும் நோய்கள் - பெண்களின் நிலை - பொருளாதார மற்றும் மத வாழ்க்கை - ஐரோப்பியர்களின் சமூக தாக்கம் ; மதம்: சைவம்: புனித ராமலிங்கம்- வைஷ்ணவம்: பிளவு

நோக்கங்கள்

- மறவ நாடு மற்றும் ராமநாட்டின் சேதுபதிகள்
- நவாப்களின் கிராம நிர்வாகம்
- சைவம், வைஷ்ணவம் மதங்கள்

ராமநாட்டின் சேதுபதிகள்

இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டின் ராமநாதபுரம் மற்றும் சிவகங்கை மாவட்டங்களில் வாழ்ந்த மார்வார் சமூகத்தின் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சேதுபதிகள். அவர்கள் சுதந்திரமாகக் கருதப்பட்டு ராம்நாத் ராஜ்யத்தை ஆட்சி செய்தனர். அவர்கள் குறிப்பாக இராணுவ வலிமைக்கு அங்கீகாரம் பெற்றனர். 8 நாட்களுக்குள் 30 முதல் 40 ஆயிரம் ஆயுதமேந்திய வீரர்களைத் திரட்டும் திறன் கொண்ட சேதுபதிகளின் திறன், நாயக்கர்கள், நவாபும் மராத்தார்களும் கூட பயந்தனர். மதுரை நாயக்கர் அல்லது முதுகிருஷ்ணப நாயக்கர் முதன் முதலாக பதிவு செய்யப்பட்ட சேதுபதி ஆவார். இவர் உதயன் ரகுநாத சேதுபதி எனும் தலைப்பில் 1606-1621 இல் ஆட்சி செய்தார். பின்னர், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் தங்கள் சுதந்திரத்தை இழந்தனர், அதற்கு பதிலாக ஜமீன்தார்கள் ஆனார்கள். இந்த பிரிவு, கலாச்சாரம் சம்பந்தமாக சேதுபதிகளின் பங்களிப்பை விவாதிப்போம். சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார மற்றும் மத நிலைமைகளை அவர்களின் ஆட்சியின் போது நாங்கள் விவாதிப்போம்.

ராமநாதபுரத்தில் உள்ள சேதுபதி ஆட்சி பல அம்சங்களில் கவனிக்கத்தக்கது. சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார மற்றும் மத நிலைமைகளுக்கு தஞ்சாவூர் நகரில் அவர்கள் மிகவும் பாராட்டத்தக்க சூழ்நிலையை உருவாக்கியுள்ளனர்.

நிர்வாக முறை

சேதுபதி நாட்டின் பெரும்பான்மையான மக்கள் மராஸ். நாடு எட்டு வருவாய் மாவட்டங்களாகவும் எழுபது இரண்டு பிரயாணிகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் பாளையக்காரர்களால் ஆளப்பட்டனர். கிராம நிர்வாகத்தை மணியக்காரர் கவனித்தார். கணக்கர் நோக்கங்களுக்காக கணிக்கப்பிலா என்ற உதவியாளர் அவருக்கு இருந்தார். நீர்ப்பாசனம் மற்றும் குடிநீர் வசதிகள், தெரு கிணறுகள், கால்வாய்கள் மற்றும் குளங்கள் தோண்டுவதன் மூலம் மேம்படுத்தப்பட்டன. அவர்கள் கோட்டையைச் சுற்றி கோட்டையை கட்டியெழுப்பினர்; கோட்டையைச் சுற்றி பெரிய கோழிகளை தோண்டியெடுத்தனர். சில சேதுபதிகளும் தங்கள் சொந்த நாணயங்களை வெளியிட்டனர். ராம்நாத் சேதுபதியின் ஆட்சி சிறப்பு வகையான பாதுகாப்பு முறையால் குறிக்கப்பட்டது. கால்நடைகள் மற்றும் வர்த்தகர்களின் பொருட்கள் உட்பட பல கிராமங்கள் மற்றும் அவற்றின் சொத்துக்கள் இந்த பாதுகாப்பு முறையின் கீழ் இருந்தன. பாதுகாப்பு அடுக்குகளில் இரண்டு நிலைகள் இருந்தன:

- தேசா காவல் (மேக்ரோ செக்யூரிட்டி)
- ஸ்டால காவல் (மைக்ரோசார் செக்யூரிட்டி) ஸ்டாலா காவல் தலைகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன மற்றும் மேற்பார்வை செய்யப்பட்டன.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பல தலைவர்கள் இருந்தனர். ஒவ்வொருவரும் மன்னர் காணிகளின் வடிவில் பரிசுகளை அனுபவித்தனர். மன்னர் பல அதிகாரிகள் இருந்தனர். மிக முக்கியமான பதவி, ‘கரிகாத்திரா’, மன்னர்கள் நுழைவாயிலுக்கு முன்னால் அமர்ந்து, நாட்டை ஆட்சி செய்தார். சேதுபதி ராஜாவின் கட்டளையை நிறைவேற்றும் மற்றொரு முக்கியமான அம்சம் தனுத்திப்பாளியாகும். இந்த நிலையில் பிள்ளை சமூகத்தினர் மட்டுமே நியமிக்கப்பட்டனர். இது தவிர, மன்னர் கப்பல் அதிகாரிகளாக தாண்டலும் நாகுதாவும் இருந்தனர்.

பொருளாதார நிலைமைகள

அந்த நேரத்தில் நிதி நிர்வாகம் சிறந்ததாக கருதப்பட்டது. நில வருவாய் மன்னர் வருவாய் ஒரு பெரிய ஆதாரமாக உருவாக்கப்பட்டது. முத்து சேகரிப்பது மூலம் முத்துக்களை சேகரிக்க உரிமை உண்டு. ரமேஸ்வரம் மற்றும் தூ த்துக்குடி கடலோரப் பகுதி, சுங்க வரி, முதலியன போன்ற பல்வேறு வகை வரிகளை அவர்கள் சுமத்தினர். வரி வசூல் உரிமைகளில் சிலவும் தனியார் முகவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன. எனினும், பின்னர் அந்த நேரத்தில் பல போர்களில் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைந்தது மற்றும் வளர்ச்சியடைந்தது. தவிர, வெள்ளம், பஞ்சம், மற்றும் சூறாவளிகள் இருந்தன. விவசாயம முதன்மை ஆக்கிரமிப்பு ஆகும். கார்போரேட் தயாரித்தல் மற்றும் எண்ணெய் பிரித்தெடுத்தல் வணிகம் ஆகியவை அந்த வட்டாரத்தில் செழித்தோங்கியது. 1706 ஆம் ஆண்டு மராவர் சீமாய் பகுதியில் கடுமையான வறட்சி கண்டது. கௌசகரை கடற்கரையில் மீன்பிடி உரிமைகள் கிசான் சேதுபதி மூலம் டச்சுக்கு வழங்கப்பட்டது. அவர் ராமநாதரை வைகைக்கு அணை கட்டினாா.

சமூக நிலைமைகள

பல சாதியினரைச் சேர்ந்தவர்கள் சேத்துப்பாத்தியின் சமுதாயத்தில் ஆட்சி புரிந்தனர். நான்கு குழுக்களாக பிரிக்கப்பட்டன:

- பிராமணர்கள்
- சத்திரியார்
- வைசியர்
- சூத்திரர்

ஒவ்வொரு சாதியினருக்கும் பல துணை சாதிகள் இருந்தன. சாதி அடிப்படையிலான வேறுபாடு சமூகத்தில் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு சமுதாயமும் தனித்தனியாக ஒதுக்கப்பட்ட இடமாக இருந்தது, கோட்டாய் என்று அழைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு கோட்டையிலும் ஒரே ஒரு

சமூகம் மட்டுமே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அரிதான சந்தர்ப்பங்களில், அனைத்து வகையான சமுதாயங்களும் ஒரே கோட்டையில் வாழ்ந்தன. பாலாநாயகர், செனியார், தொட்டியார், சாலுப்பார், செர்சிக்காரர், மற்றும் உலகக்கார் ஆகியோர் துணைத் தொகுதியினர்.

மத நிலைமைகள

அந்த சமயத்தில், சேதுபதிவின் பெரும்பாலான குடிமக்கள் சிவன் மற்றும் விஷ்ணுவை வணங்கினர். அவர்கள் அனைத்து விதமான மத திருவிழாக்களையும் கொண்டாடினர். முருகனுக்கு தாய் போஸம் திருவிழா சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகிறது. ராமேஸ்வரத்தில், ராமர் வணங்கி வழிபாடு செய்தார் மற்றும் தண்டேஸ்வரர் பூஜைகளை நடத்தினார். தவிர, சிவன் லிங்கம் பூஜா காளியம்மன் பூஜா, பல்லக்கு நாயக்கர், பூஜை மற்றும் துர்க்க பூஜை நடத்தப்பட்டன. விஜய ரகுநாத சேதுபதி ஹிரண்ய கர்பா யக்ஞை நிகழ்த்தினார். எனவே, 'ஹிரான்யா கர்பயாஜி' என்ற பட்டத்தை அவர் பெற்றார். அவர் ஒரு தீவிர ஷீவிட் ஆவார். சேதுபதி மன்னர்கள் தங்கள் காலத்தில் நிறைய கோவில்களை ஆதரித்தனர். ரகுநாத சேதுபதி ஒரு சில கோயில்களைக் கட்டினார், மேலும் சிலவற்றை புதுப்பித்தார். இரண்டாவது வெளி வளைய பாதையை அமைப்பதன் மூலம் ராமேஸ்வரம் கோயில் அவனால் விரிவாக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் வருமானத்தில் ஒரு பகுதி ராமேஸ்வரம் கோயிலுடன் பகிரப்பட்டது. அவர்கள் திருப்புல்லாணி கோயில் மற்றும் உத்திரகோசமங்கை கோயிலுக்கும் நிதி வழங்கினர். கிசவன் சேதுபதி மன்னர் பல மடிகளுக்கு நிதி வழங்கினார். சேதுபதி கிங்ஸ் நயரக்ரி விழாவை நாயக்கர்கள் செய்த அதே பாணியில் கொண்டாடினார். மதுரை, திருவனந்தபுரம் கோயில்களுக்கு விஜய ரகுநாதர் நிதி வழங்கினார். ராமேஸ்வரம் கோயில் குறிப்பாக அவரை கவனித்து வந்தது. பொதுவாக, கோயில்கள் குருக்கால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன, பட்டருக்கு தோப்புக்காரர் மற்றும் நந்தவநகரர் போன்ற உதவியாளர்கள் உதவினார்கள். கோயில் கருவூலத்தை

பண்டாரதத்கல் கவனித்து வந்தார். அந்த நேரத்தில், மூன்று வகுப்பு முஸ்லிம்கள் இருந்தனர்:

- வெளிநாட்டு வர்த்தகர்கள் இருந்த மரைகயர்கள்
- அரண்மனைகளில் பணிபுரிந்தவர்கள் மற்றும் இராணுவப் படைகளில் இருந்தவர்கள் யார் ரோவர்ஸ்
- நெசவுத் தொழிலில்

பரமக்குடி, மற்றும் ஐயங்கணூடி போன்ற இடங்களை முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் ஆக்கிரமித்தனர். மிளகு வர்த்தகத்தில் இருந்த முஸ்லிம்கள், மலபார் மத்லஸ் என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் மிகவும் செல்வந்தர்கள் மற்றும் சேதுபதி வம்சத்திற்கு அருகில் இருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் வழிபாட்டு இடத்திற்கு ஜும்மா பல்லவிசலை கட்டினார்கள். சேதுபதி மன்னர்கள் காலத்தில் மராவர் சீமாவில் கிறித்தவ மதம் பரவியது. எனினும், கிசான் சேதுபதி காலத்தில், மாற்ற முயற்சிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. அவர் கிறிஸ்தவத்திற்கும் அதன் செல்வாக்கிற்கும் தண்டனையாக இருந்தார். சில வரலாற்றாசிரியர்கள் இந்த மாற்றங்கள் காரணமாக அரசியல் நெருக்கடியை சமாளிக்க ஒரு அரசியல் முடிவு என்று கருதுகின்றனர், சிலர் இது அவரது தனிப்பட்ட வெறுப்பு என கருதுகின்றனர். எனினும், விஜயராகுண சேதுபதி கிறித்துவம் மற்றும் அதன் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவாக இருந்தார். அவர் தேவாலயத்தை கட்டியெழுப்ப அனுமதிக்கிறார், மேலும் கட்டுமானத்திற்காக தேவையான பொருட்களை அவருக்கு வழங்கவும் உதவுகிறார். எனினும், அவரது ஆட்சியின் பிற்பகுதியில், விஜயராககுண சேதுபதி கிறிஸ்தவர்களை சித்திரவதை செய்தார். அவரை வெற்றி பெற்ற வாதுகநாத தேவர் கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவினார்.

ராம்நாத்தின் சேதுபதிகளின் கலாச்சார பங்களிப்பு

எனவே, ராம்நாட்டில் (மவதர் சீமாயின்) சேதுபதி தீஸ்ஸின் ஆட்சி, அவர்களின் வீரம் மற்றும் இராணுவ வலிமைக்கு வரலாற்று மற்றும் வீரமாக கருதப்பட்டது.

கோயில்களை கட்டியெழுப்புதல் மற்றும் புனரமைத்தல் ஆகியவை பிராமாதேய நன்கொடைகளை உருவாக்கியது அவற்றின் சமூக முன்னுரிமைகள் ஆகும். எனினும், கலை மற்றும் கலாச்சாரம் அல்லது சிற்பங்கள் மற்றும் கட்டடக்கலை சிறப்பம்சங்கள் பற்றி எந்த முக்கிய பங்களிப்புகளும் கிடையாது. சேதுபதி அவர்கள் விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் பாளயகர் அமைப்புகளில் நிறுவப்பட்ட உள்ளூர் நிர்வாகக் கொள்கைகளின் வீரர்கள் மற்றும் ஆர்வமுள்ள பின்பற்றுபவர்களாக அவர்களின் நம்பகத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தினார். அவர்களின் ஆட்சி காலத்தில், இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் தங்கள் மத சுதந்திரத்தையும் வளர்ச்சியையும் கொண்டிருந்தனர், மேலும் ஆயுதப் படைகள் உட்பட அரச விவகாரங்களில் பங்கு பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும், கிறித்துவம் அத்தகைய சுதந்திரத்தை அனுபவித்து, துன்புறுத்தலை மற்றும் சித்திரவதைக்கு முகம் கொடுக்கவில்லை. சாதி அமைப்பு மிகவும் வலுவாக இருந்ததால், செயல்பாட்டு பிரிவுகளும் வாழ்க்கை வடிவங்களும் சாதி சார்ந்த மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான சமூக வாழ்க்கையை காட்டுகின்றன. ஒரு பஞ்சம் தவிர, சேதுபதிகளின் ஆட்சியின் மற்றுமொரு அமைதியான மற்றும் வளமான காலத்தைக் குறித்தது. பொதுவாக, மன்னர்கள் ஆடம்பரமான செலவில் ஒரு ஆடம்பரமான வாழ்வைக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் பலதாரமணத்தை கடைப்பிடித்தனர். அவர்களது மனைவிகள், சட்டி (உதங்கட்டு) முறையின் மூலமாக மன்னர் மறைவில் தங்களைக் கொல்ல முயன்றனர். சேதுபதி ஆட்சியாளர்களின் குடும்ப மரம் காலக்கிரமமாக விஜயநகர சாம்ராஜ்ஜியத்தின் போது ராம்நாட்டில் தங்கள் அதிகாரத்தை புரிந்துகொள்வதற்கு காலவரிசைப்படி வழங்கப்பட்டுள்ளது; நாயக்கர் பேரரசு, மற்றும் சுதந்திரமான ஆட்சி. இன்று கூட, இந்த சாதுப்பத்திய சரித்திரத்தின் ஒரு பகுதியாக நினைவுகூறப்பட வேண்டிய ஜமீன்தார்களின் வடிவத்தில் அவர்களின் வம்சம் நமக்கு

மத்தியில் உள்ளது. மதுரை நாயக்கரின் கீழ் உள்ள தலைவர்கள்:

- சதக்கக் தேவர் சேதுபதி (1590-1621)
- குட்டன் சேதுபதி (1621-1637)
- தலாவை சேதுபதி (1637-1659)
- ரகுநாத சேதுபதி (1659-1670)
- சுதந்திர அரசர்கள
- ரகுநாத் கிலவன் (1670-1708)
- விஜய ரகுநாத சேதுபதி ஐ (1708-1723)
- சுந்தரேஸ்வர ரகுநாத சேதுபதி (1723-1728)
- குமார முத்து விஜய ரகுநாத சேதுபதி (1728-1734)
- முத்துகுமார ரகுநாத சேதுபதி (1734-1747)
- ரக்கா தேவர் (1747-1748)
- விஜய ரகுநாத சேதுபதி ஐஐ (1748-1760)
- முத்துராமலிங்க சேதுபதி ஐ (1760-1794)
- பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்தின் முக்கியத்துவத்தின் கீழ் சுதேச ஆட்சியின் ஆட்சியாளர்
- மங்களேஸ்வரி நச்சியார் (1795-1803)

ஜமீன்தார்கள் பின்வருமாறு:

- மங்களேஸ்வரி நச்சியார் (1803-1807)
- அன்னஸ்வாமி சேதுபதி (1807-1820)
- ராமசுவாமி சேதுபதி (1820-1830)
- முத்து சேலா தேவர் சேதுபதி (1830-1846)
- பார்வத வர்தானிஆமால் நாச்சியார் (1846-1862)
- முத்துராமலிங்க சேதுபதி ஐஐ (1862-1873)
- வார்டுகளின் நீதிமன்றம் (1873-1889)
- பாஸ்கர சேதுபதி (1889-1903)
- தீனக சேதுபதி
- ராஜ ராஜேஸ்வரா சேதுபதி (1903-1929)
- சண்முக ராஜேஸ்வரா சேதுபதி (1929-1967)

- ராமானாத சேதுபதி (1967-1979)
- ராஜேஸ்வரி நச்சியார் (1979-தற்போது வரை)

நவாப்களின் நிர்வாகம்

1736-ஆம் ஆண்டு மதுரை நாயக்கர் ஆட்சி வீழ்ச்சி அடைந்த பின்னர் பாளையங்கள் குழப்பக் காடுகளாயின. 1690-களில் மதுரை நாயக்கர் நாடு ஆர்க்காடு நவாபுகளின் ஆட்சியின் கீழ்க்கொண்டுவரப்பட்டது. நாயக்கர்களுக்குப் பதில் நவாபுகள் பாளையக்காரர்களின் மேலதிகாரிகளாயினர். பாளையக்காரர்கள் நவாபுகளுக்குக் கப்பம் கட்டும் கட்டாயத்துக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இந்த ஆட்சி மாற்றத்தைப் பாளையக்காரர்கள் விரும்பவில்லை வேறு வழியின்றி ஏற்றுக் கொண்டனர். 1750-களில் ஆர்க்காட்டு நவாபுகள் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தபோது அவர்கள் பாளையக்காரர்களின் புது மேலாண்மைக்கு ஒரு மேல்நிலக்கழாராயினர். ஆங்கிலேயர் வரி வசூலைத் தீவிரப்படுத்திய போது அவர ˙களுக்கும் பாளையக்காரர்களுக்குமிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டன் இந்த மோதல்கள் கிளர்ச்சிகளாக மாறின.

நவாப் கிராமின் நிர்வாகம் அதன் சமூகம் பஞ்சம் நோய்கள் பெண்களின் நிலை பொருளாதாரம் மத வாழ்க்கை இவை எல்லாம் - இது பிற . ஒரு கிராமத்தின் உயரிய அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன அதன் நிர்வாகத்தின் முக்கிய . ஊர்களுக்கும் போராட்டமானது பாதிக்காக அநேக சமூக நோய்கள் பெண்களின் நிலை மற்றும் பொருளாதார பரிந்துரைகள் வளர்ச்சிக்கு பல சிக்கல்களை உருவாக்கின .ஒரு கிராமத்தின் வளர்ச்சியும் சமூக உடல் நலமும் அதிக வளர்ச்சிப்படுகின்றனஇதன் வரையறைகள் விழிப்புணர்ச்சியும் . மெல்லிய பொறுப்பும் அதிகமாக கொண்டு செல்வம் பகின்றன.

பஞ்சம் மற்றும் நோய்கள் உடனடியாக உள்ளன அதன் . போது கிராமத்தின் மக்கள் தங்கள் உடலுக்கு ஏற்படும் நாவல்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தி வாழ்க்கையை அளிக்கின்ற க நாவல்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் முதலியவற்றை பெரும்பாலும்

பயன்படுத்திஇ மக்கள் அறியக்கூடிய மூச்சுப் பரிட்சைகள் மற்றும் சோதனைகள் அவர்களை நோய்களின் மூலம் பாதிக்கின்றன.

பெண்களின் நிலையும் அவர்கள் அனுபவிக்கும் காட்சிகளும் பெரும்பாலும் கிராமத்தின் அளவில் விவசாயம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு மூலம் அடிப்படையில் அடித்துள்ளது பெண்களின்தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை கட்டுப்படுத்தும் முக்கிய பகுப்பாகும் அவர்கள் தங்கள் வீட்டில் . வேலையில் அனுபவிக்கும் சிக்கல்கள்.

ஐரோப்பியர்களின் சமூக தாக்கம்

இந்தியாவில் ஐரோப்பியர்களின் வருகை இந்திய சமூகம்இ பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியலின் பல்வேறு அம்சங்களில் குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது .இங்கே சில முக்கிய தாக்கங்கள் உள்ளன:

- பொருளாதார தாக்கம்: ஐரோப்பிய காலனித்துவம் இந்திய தொழில்களை சீர்குலைத்ததுஇ பணப்பயிர்களை அறிமுகப்படுத்தியது மற்றும் ஐரோப்பிய நலனுக்காக வளங்களை சுரண்டியது, இது உள்நாட்டுத் துறைகளின் தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் காலனித்துவ வர்த்தகத்தை சார்ந்து இருக்க வழிவகுத்தது.
- அரசியல் தாக்கம்: ஐரோப்பிய சக்திகள் இந்தியாவில் காலனித்துவ ஆட்சியை நிறுவி, இந்திய ஆட்சியாளர்களை அடிபணியச் செய்து, அரசியல் நிறுவனங்கள், மற்றும் நிர்வாக அமைப்புகளை பாதித்து, இறுதியில் இந்திய தேசியம் மற்றும் சுதந்திர இயக்கத்திற்கு வழி வகுத்தது.
- சமூக மற்றும் கலாச்சார தாக்கம்: ஐரோப்பிய மிஷனரிகள், கல்வி மற்றும் மதிப்புகள் பாரம்பரிய நெறிமுறைகளை சவால் செய்தன, இது மேற்கத்திய கல்வியறிவு பெற்ற இந்திய

உயரடுக்கின் வளர்ச்சிக்கும் கலாச்சார மோதலுக்கும் வழிவகுத்தது, இந்தியாவின் சமூக கட்டமைப்பை வடிவமைக்கிறது.

- உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நவீனமயமாக்கல்: ஐரோப்பிய சக்திகள் தங்களுடைய சொந்த பொருளாதார நலன்களுக்காக உள்கட்டமைப்பை உருவாக்கியது, ரயில்வே, துறைமுகங்கள் மற்றும் தந்தி நெட்வொர்க்குகளை உருவாக்கியது, ஆனால் முதன்மையாக ஒட்டுமொத்த இந்திய மக்களுக்கு நன்மை செய்வதை விட காலனித்துவ தேவைகளுக்கு சேவை செய்வதில் கவனம் செலுத்தியது.
- வளங்களைச் சுரண்டுதல் மற்றும் வடிகட்டுதல்: ஐரோப்பிய காலனித்துவ சக்திகள் இந்தியாவில் இருந்து செல்வத்தைப் பிரித்தெடுத்து, அதன் வளங்களை ஐரோப்பிய தொழில்களின் நலனுக்காகச் சுரண்டி, இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் பொருளாதார வளர்ச்சியின்மை மற்றும் வறுமைக்கு வழிவகுத்தது.
- தேசியவாதம் மற்றும் சுதந்திர இயக்கம்: ஐரோப்பிய இருப்பு தேசியவாதம் மற்றும் எதிர்ப்பின் உணர்வைத் தூண்டியது, சுயராஜ்யம் மற்றும் ஐரோப்பிய ஆதிக்கத்திலிருந்து இந்தியாவின் விடுதலைக்காக வாதிடும் இயக்கங்களை ஊக்குவிக்கிறது, காந்தி போன்ற தலைவர்கள் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தில் முக்கிய நபர்களாக உருவெடுத்தனர்.

இந்தியாவில் ஐரோப்பியர்களின் வருகையின் தாக்கம் சிக்கலானது மற்றும் பன்முகத்தன்மை கொண்டது . இது பொருளாதார மாற்றங்கள், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தாலும், அது சுரண்டல் ,

சமூக சீர்குலைவுகள் மற்றும் பாரம்பரிய அமைப்புகளின் அரிப்புக்கு வழிவகுத்தது . ஐரோப்பிய காலனித்துவத்தின் மரபு இந்தியாவின் சமூக-அரசியல் நிலப்பரப்பை வடிவமைத்து, அதன் காலனித்துவ கடந்த காலத்தை அதன் முன்னேற்றம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான அபிலாஷைகளுடன் சமரசம் செய்வதற்கான அதன் தொடர்ச்சியான முயற்சிகளைத் தொடர்கிறது.

இந்தியாவில் ஐரோப்பியர்களின் வருகை இந்திய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய தருணத்தைக் குறித்தது . இது நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல், சமூக மற்றும் கலாச்சார நிலப்பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது . ஐரோப்பிய காலனித்துவம் வளங்களைச் சுரண்டுவதற்கும், தொழில்மயமாக்கலுக்கும், காலனித்துவ ஆட்சியை நிறுவுவதற்கும் வழிவகுத்தது . இது எதிர்ப்பையும் இந்திய தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சியையும் தூண்டியது, இறுதியில் சுதந்திர இயக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது .இந்தியாவில் ஐரோப்பிய வருகையின் தாக்கம், முன்னேற்றம் மற்றும் சுயநிர்ணயத்திற்காக பாடுபடும் அதே வேளையில், காலனித்துவ மரபுகளுடன் பிடிபடுவதால், நாட்டின் பாதையைத் தொடர்ந்து வடிவமைத்து வருகிறது.

ஐரோப்பாவில் பதினான்காம் நூற்றாண்டு தொட்டே எழுந்த சமயச் சீர்திருத்த உணர்ச்சியைப்பற்றி முன் இயல்களில் குறிக் கப்பட்டது அதன் பல .திறப்பட்ட காரணங்களும் அவ்வப் போது சொல்லப்பட்டன பொதுவில் வளரும் கலை உணர்ச்சிக் . கேற்பச் சமயக் கொள்கைகள் மாறவில்லை சுமார் இருநூறு . ஆண்டு காலமாக இதில் மக்களிடையே முரண்பாடு இருந்து வந்தது சமயக் . கொள்கைகளை மாற்ற முடியாதென்பது ஒரு சாரார் வாதம்அதைக .ி காலத்திற்கேற்ப மாற்றி அமைக்கத் தான் வேண்டுமென்பது மற்றொரு சாரார் கூற்றுஒன்று வைதீக .(கத்தோலிக்க ச் சமயமாகவும் மற்றது(மறுப்பாளர் இயக்கு மாகவுமிருந்தன ஆனால் இப்பொழுது அது ஒரு .

பலங்கொண்ட இயக்கமாக மாறியது இது நாம் கண்கூடாகக் . காணக்கூடிய காரணம்ஆ .னால் உண்மையில் சமயச் சீர்திருத்த மனப்பான்மை ஓர் இயக்கமாக மாறுவதற்குக் காரணம் ஐரோப்பாவில் எழுந்த தேசிய உணர்ச்சியே ஆகும் ஆகவே தேசிய நாடுகளின் . வரலாற் றிற்குப் பிறகு இந்த இயக்கத்தின் வரலாறு அமைவது மிகப் . பொருத்தமாயிருக்கின்றது. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் விக்ளில் , ஹஸ் போன்ற சமயச் சீர்திருத்தவாதிகள் எழுந்தபோது அவர்கள் வெகு சுலபமாக அடக்கப்பட்டார்கள் அதற்குக் காரணம் அப்போது . அவர்கள் பிறந்த இங்கிலாந்திலோ, போஹேமியா நாட்டிலோ போதிய தேசிய உணர்ச்சி ஏற்படவில்லை ஆனால் .76ஆம் நூற்றாண்டில் மார்டின் ஓத்தரை அவ்விதமாகக் கட்டுப்படுத்தக் கூடவில்லை . பேரரசர் ஆணையையும் மீறி , நாட்டினின்றும் வெளியேற்றப்பட வேண்டிய அவரைச் சாக்சனி நாட்டின் சிற்றரசர் தம் பாது காப்பில் வைத்துக்கொண்டார் அதை ஜெர்மனி நாடு முழு . வதும் மறைமுகமாக ஆதரித்தது பிரான்ச .ீஸ் தம் நாட்டின் பகைவரான சார்லஸை வலிமை குன்றச் செய்யக் கத்தோலிக் கரரயிருந்தும் ஜெர்மனியை ஆகரித்தா ரென்றால் தேசிய உணர்ச்சி புது மத மாற்ற இயக்கத்திற்கு ஆதரவு அளித்தது என்பதில் என்ன ஐயம் இருக்கக்கூடும்? மத மாற்ற இயக்கம் இது வரை வலுப் பெருததற்குக் காரணம் மதத்தின்மேல் மக்கள் கொண்ட பேரன்பு ஆனால் . இப்பொழுது தேசியம் என்று சொல்லப்படும் நாட்டுப் பற்று இதை ஆகவேதான் .மீறிவிட்டது பதினாரும் நூற்றாண்டில் மத மாற்றக் கொள்கை ஒரு பேரியக்க மாகவே மாறியது . இவ்வியக்கம் முதல் மூதல் ஜெர்மனி நாட்டில் தோன்று வதற்கும் தேசியமே காரண மென்போம் மார்டின் லூத்தர் யாரும் இதுவரை காணாத . ஒருண்மையைக் கண்டதால் அங்கு இவ் வியக்கம் முதல் முதல் தேசிய நாடுகள் . பலம் பெற்றது என்று கூறுவது சரியல்ல வீறுகொண் டெழுந்த சாலத்தில் ஜெர்மனி நாடு மட்டும் பல சிற்றரசுகளாய்ப ் பிரிந்து ஓற்றுமை குன்றி நிற்பதை ஜெர்மானிய மக்களால் சடுக்கக் கூடவில்லை .” இதற்குக் காரணம்

போப்பாண்டவரின் அரசியல் நடத்தையே என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள் . ஆகவே அவரது அரசியல் திட்டத்தை மாற்ற முன்வரும் எவ்வித இயக்கத்திற்கும் அவர்கள் ஆதரவு தரக் காத் இருந்தார்கள் . டெட்சல் விற்ற பரவமன்னிப்புச் சீட்டுகள் இங்குப் பெருங் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தின வென்றால் அதற்கும் முதல் காரணம் அரசியலாகவே இருந்தது பேரரசர்கள் ஆளும் ஒன்று . பட்ட நாடுகளிலே டெட்சல் கையாண்ட பணம் தண்டும் முறை நடைபெற இயலாததாக முடிந்திருக்கும் ஆனால் ஜெர்மனி .Am சிறு நாடுகளாகப் பிரித்திருந்ததால் அவருக்கு இம்முறையைக் கையாள முடிந்தது என்ற எண்ணம் மக்கள் மனத்தை வருத் தியது இதுபற்றியே . லூத்தரின் பிரச்சனைகளுக்கு அங்குச் இறந்த வரவேற்புக் இடைத்தது அக்காலக் . இது மட்டுமல்ல கலை வளர்ச்சியில் ஜெர்மனி நாடு முதல் இடம் பெற்றிருந்தது . அச்சு இயந்திரக்தை முதல் முதல் கண்டுபிடித்தவர்கள் ஐரோப் பாவில் ஜெர்மானியரே , ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களில் அதைக் கொண்டு சென்றவர்களும் அவர்களே . 7500ஆம் ஆண்டு முடி வடைவதற்குள் அவர்கள் இத்தாலியில் மட்டும் நூற்றுக்கும் அதிகமான அச்சு இயந்திரங்களைப் புகுத்தி யிருந்தார்கள்இவ் . வழியாய்ப் பழைய நூல்களையும் புதியனவாக எழுதப்பட்ட நூல் களையும் பெருவாரியாக மக்களுக்கு அளிக்க அவர்களால் முடிந் தது . இக்காரணங்கள் பற்றியே மத மாற்ற இயக்கம் முதலில் ஜெர்மனியில் ஏற்பட்டது.

இவ்வியக்கம் அங்குப் பலம் பெறுவதற்கு முக்கிய காரணம் அதற்குப் போதிய எதிர்ப்பு இல்லாததே அப்பொழுது அந்நாட் . டில் அரசியல் தலைவரா யிருந்தவர் பேரரசர் ஐந்தாம் சார்லஸ். அவருக்கு அரசியல் திறமை போதிய அளவில்லைஅவருடைய . அரசுக்குட்பட்ட பிரதேசமோ மிகப் பெரிதாக இருந்தது . ஸ்பெயின், நெதர்லாந்து, ஆஸ்டிரியா முதலிய நாடுகளோடு ஜெர்மனிக்கும் அவர் அரசராயிருந்தார் இன்னும் நேப்பிள்ஸ் ., சிசிலி, சார்டீனியா, ஆப்பிரிக்காவின் சில பாகங்கள் , அமெரிக்கா வில் தெரிந்த பகுதிகள் இவை யாவும் அவர் கீழிருந்தன இவை . களைக் கொண்டு ஒருவன்

தன்னை வலிமையுள்ளவளுகவும் செய்து கொள்ளலாம்? வலிமையற்றவனாகவும் செய்து கொள்ளலாம் . சார்லஸ் உறுதியான உளமின்மையாலும், வீரக் குறைவாலும் தம்மை வலிமையற்றவராகச் செய்துகொண்டார் மாக்சிமிலியன் பேரரசர் . இறந்த பின்னர் அவர் ஆட்சியின்தீழிருந்த ஜெர்மனிக்குத் தம்மை அரசராக ஆக்கிக்கொள்ள மூடிவு செய் தார் ஆனால் பிரஞ்சு . மன்னரின் போட்டியால், மிகுதியான பணம் செலவழித்தே ஜெர்மனியைதக் தம் ஆட்டியின் சீழ்க் கொண்டு வந்தார் ஆதலால் . பொதுவில் ஜெர்மனி அவரை அரசறாகத் தேர்ந்தெடுத்த போதிலும் , அது மன ஒன்றிப்பின் பயனாய் ஏற்பட்ட தேர்தல் அல்ல இந்தத் . தேர்தல்1619ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 28ஆம் நாள் நடந்து முடிந்தது.

இரண் டாண்டுகளுக்குப் பிறகே வொர்ம்ஸ் பட்டணத்தில் ஒரு கூட்டம் கூட்டி லூத்தரை நாட்டை விட்டு வெளியேற்ற ஓரு ஆணை பிறப் பித்தார் சார்லஸ்)1521). ஆனால் அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வர யாரும் முயற்சி எடுக்கவில்லை அதற்குப் பதிலாக சேக்சனி ., ஹெஸ் என்ற இரு சிறு பகுதிகளின் சிற்றரசர்கள் லூத்தரை ஒளித்து வைத் சார்லஸ் இதைக் கண்டு அச்சமுற்றாரே .தனர் . ஒழிய, செயலில் ஈடுபடவில்லை அதற்குப் . பதிலாகத் தமது அரசின் ஒரு பகுதியாகிய ஆஸ்டிரியாவை அடுத்த ஆண்டே தம் சகோதரர் பெர்டினான்டின் கண்காணிப்பில் விட்டு வைத்தார் . லூத்தர் 7517 ஆம் ஆண்டிலேயே போடப்புக்கு எதிராக எழுந்து தம் மத மாற்ற இயக்கத்தைத் தொடங்கி யிருந்தார் ஆனால் . 80 ஆண்டுக் காலம் அவர் எதிர்ப்பில்லாமலேயே காலம் கடத்த முடிந்தது இந்தக் . காலத்தில் அவரது இயக்கம் வேர் கொண் டதில் வியப்பு டெட்சல் அளித்த பாவமன்னிப்புச் .ஏதுமில்லை சிட்டுகளை எதிர்த்த லூத்தருக்கே தாம் செய்த செயலின் சிறப்பு மூ தலில். நாள் செல்லச் செல் .தெரியவில்லைலவேதான் கத்தோ லிக்க மதத்தின் அடிப்படையையே தாம் எதிர்த்ததை அவர் உணர்ந்தார் . ஏனெனில் டெட்சல் செய்த போதனை, போப் பினால் கற்பிக்கப்பட்டது அதை எதிர்த்ததால் லூத்தர் போப் பின் .

ஆனால் இதைத் தெரிந்த . தலைமையையே எதிர்த்துவிட்டார் பின்னும் அவர் தம் கொள்கையை விட்டுக்கொடுப்பதாக இல்லை . 7520-ல் அப்போது போப்பாண்டவரா யிருந்த பத்தாம் லெயோ அவரைத் இருச்சபைக்குப் புறம்பாக்க ஆணை பிறப்பித்தார் . லூத்தர் அந்த ஆணையையும்)011) திருச்சபையின் சட்டத் தொகுதியையும் கூ0)1, யவிட்டன்பர்க் கடைத்தெருவில் (சுட்டெரித்தார்)1521). இதற்குப் பின் வொர்மில் கூட்டம் கூடியது ஜெர்மனிக்கு வெளியே .

புறம்பாக்கப்பட்ட லூத்தர் அப்பொழுதுதான் விவிலிய நாலை ஜெர்மனியில் மொழி பெயர்க்கத் தீவிரமாகத் துவங்கினார் அடுத்த . ஆண்டு நூரம்பர்க் பட்டணத்தில் கூடிய இரண்டாவது கூட்டமும் பயனின்றி முடிந்தது சார்லஸ் தமது இத்தாலியச் சண்டையிலேயே . இந்நிலையில் சமயக் குழப்பம் வளர்வதைத் தவிர .ஈடு பட்டிருந்தார் வேறு வழியில்லை.

லூத்தர் சமயச் சீர்திருத்தம் என்று கூறினவுடனே பொது மக்கள் தங்கள் நிலைமை உயரச் சீர்திருத்தம் நடக்க வேண்டு மென்று எண்ணினார்கள்அப்போது ஜெர்மனியில் எப்போதும் எங்கும் . நடப்பதுபோல், செல்வர் மேலும் மிகுந்த செல்வாக ளாகவும், ஏழைகள் மேலும் மிகுந்த ஏழைகளாகவும் விரைவில் மாறிக்கொண் டிருந்தார்கள் . அவர்கள் உடனே புரட்சி செய்யத் தொடங்கினார்கள் . ஜெர்மனியின் தென்மேற்குப் பகுதியில் இப் புரட்சி விரைவாகப் பரவியது லூத்தர் தமது புரட்சியை . முதன் முதல் பாமர மக்களிடையே தோற்றுவித்தார் விட்டன் . பார்க்கிலும் அதைச் சுற்றிலுமிருந்த அன்றாட வேலைக்காரர்கள் லூரத்தரின் புரட்சி மொழிகளைக் கேட்டிருந்தார்கள் அவருடை .ய கொள்சைகளுக்கு ஆதாரம் காட்ட 95 காரணங்களை எழுதி விட்டன்பர்க் கோவிலின் சுதவிலே அவர் பதித்ததை அவர்கள் கண்டிருந்தார்கள் ஆசுவே . இப்பொழுது தங்கள் புரட்சிக்கு ஆதரவாக அவர்களும் 12 காரணங்கள் காட்டினார்கள்லூத்து . ரைப்போல் அவர்களும் விவிலிய நூலில் ஆதாரம் காட்டினார்கள் (1524). புரட்சி பரவியது ; ஆனால் அது கொடூரமாக அடக்கப் பட்டதுலூத்தர் ., செல்வரின் சலுகையில்

வளர்ந்தவர். ஆகையால் அவர் பாமர மக்களை ஆதரிக்கவில்லை . அதற்குப் பதிலாக அவர்களைத் தண்டித்து அடக்கும்படி அவர் பிரபுக் களுக்கு அறிக்கை விடுத்தார்.

இதற்குப் பிறகு லூத் தரின் இயக்கம் நசித்திருக்க வேண்டும். ஆயினும், பிரபுக்களும் சிற்றரசர்களும் அவருக்குப் பெரிய பக்க பலமளித்தார்கள் .1526, 1529 இந்த இரண்டாண்டுகளில் இரண்டு கூட்டங்களைப் பேரரசர் சார்லஸ் , ஸ்பியர் என்ற இடத்தில் கூட்டினார் லூத்தரின் போக்கைக் சண்டிப்பதே . அவற்றின் நோக்கம் . . காலம் அதற்கேற்றதாகவு மிருந்தது ஆயினும், பேரரசர் காட்டிய கோழைத்தனம் அவருடைய விரோதி களுக்கு வலிமை அளித்தது .

முதல் கூட்டத்தில் ஜெர்மனியின் ஒவ்வோர் இராச்சியமும் சமயத்தைக் கடவுளின் ஆணைப்படி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது . உடனே சேக்சனி , ஹெஸ் போன்ற பிரதேசங்கள் லூத்தரைப் பின்பற்றுவதே கடவுளுக்கேற்புடையதாகும் என்று மூடிவு செய்தன மூன்றாண்டுகள் கழித்து இரண்டாவதாகக் . கூடிய கூட்டத்தில் பேரரசர் வொர்ம் ம கூட்டத்தின் முடிவை வற்புறுத் தினார் ஒரு ஆனால் இப்போது அதற்கு எஇர்ப்பு ஏற்பட்டது . விதத்தில் எர்திருத்தவாதிகள் அன்றே எதர்ப்பாளர்களாக (80கூ)கா)5) மாறினார்கள்; அதிலிருந்து வலிமை பெற்றார்கள் ; எதிர்ப்பாளர் என்ற பெயரும் வளர்ந்தது.

7580ஆம் ஆண்டில் இந்த இயக்கம் உறுதுப்பட்டது இந்த . ஆண்டில் ஆக்ஸ்பர்க் உறுதிப்பாடு)0014655100 of Augsburg) என்ற புரோடஸ்டான்ட் மதத்தின் கொள்கைகள் உருப்பெற்றன . அடுத்த ஆண்டிலேயே இவற்றை ஆதரித்த எல்லா நாடுகளும் ஷ்மால்கால்டென்)14,9820 07 5040101820) என்ற ஒன்றிப்பில் கலந்தன . சார்லஸ் மன்னனே இன்னும் உறுதி கொள்ளவில்லை இவர்களை .

அடக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர் மனத்தில் எழுவதற்கு இன்னும் 73 ஆண்டுகள் பிடித்தனவென்றாால் , எத்தகைய உறுதிபின்மை அவரை ஆட்கொண்டிருந்தது என்பது ஒருவாறு விளங்கும்இயக் . உண்மையில் சமயச் சீர்திருத்த . கத்தின்

முக்கியத்துவம் இப்பொழுது அவருக்கு விளங்கவில்லை .
ரோாமிலிருந்த போப் ஆண்டவருக்கும் விளங்கவில்லையென்றே
கூறவேண்டும் இதுவே அகன் வெற்றிக்கு முதற் காரணமாக .
இருந்தது. 7546ஆம் ஆண்டு சார்லஸ் படை திரட்டிச் சண்டைக்குப்
புறப்பட்டார் அதற்கு முன்பே லூத்தர் இறந்து வ .ிட்டார். சாக்சனி
பிரபு மாரிஸைத் தம்மோடு சேர்த்துக்கொண்டு ஸ்பானிய தளகர்த்தர்
ஆல்வாவுடன் தாமே தலைவராகச் சார்லஸ் எல்ப் நதிக்கரையை
அடைந்தார் .7547-ல் முல்பெர்க் என்ற இடத்தில் நடந்த சண்டையில்
சார்லஸ் வெற்றி பெற்றார் . சாக்சனி எலக்டரும் ஹெஸ் பிரபுவும்
சிறை செய்யப்பட்டார்கள் . அப்போது பேரரசரின் பெருமை
உச்சநிலையி லிருந்ததுஎத்நிலை யிலும் அவர் விரைவாகச் செல்ல .
டிரன்ட் பட்ட ணத்தில் இருச்சபைக் கூட்டம் ஒன்று .எண்ணவில்லை
. கூடுவதாக இருந்தது அதன் திட்டப்படி ஜெர்மனியின் சமய
நிலையை ஒழுங்கு செய்து கொள்வதென்றும், அதற்குள் இடைக்கால
முறையாகப் பொதுவில் கத்தோலிக்க வழக்கங்களை அனுசரிக்க
வேண்டு மென்றும், அதுவரை மணம் செய்துகொண்ட குருக்கள்
தங்கள் மனைவிகளோடு வாழலாமென்றும் ஆக்ஸ்பர்க் என்ற
இடத்தில் ஆணை பிறப்பித்தார் ஆனால் கத்தோலிக்க நாடுகள் .
புரோடஸ் டான்டுகளுக்கு உரிமைகள் தர மறுத்தன.புரோடஸ்டான்டு .
நாடுகளும் கத்தோலிக்க மதம் தங்கள் எல்லையில் வர மறுத்தன .
இதனிடையில் சாக்சனிப் பிரபு மாரிஸாுக்கும் , ஆஸ்டிரியாவில்
ஆட்சி செய்த பேரரசரின் சகோதரன் பெர்டினான்டுக்கும் சார்ல
ஸிடம் மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டது ஜெர்மனியில் ஏறக்குறைய . 300
சிற்றரசுகள் இருந்தன இவைகளில் பல சமயக் காவலர் களைச் .
தழுவினால்" இவர்கள் புரோடஸ்டான்டு மதத்தைத் .சேர்ந்தவை

இவர்களுக்குத் தரப்பட்ட நில உரிமை நிற்குமா போகுமா என்ற
வினாவிற்கு இன்னும் பதில் தரப்படவில்லை ஆனால் அகு .ற்குள்
மாரிஸ் பிரபுவே சார்லஸை எதிர்த்தார் பிரஞ்சு மன்னர் அவருக்கு .
எதிர்பாராத இந்த எதிர்ப் .உதவினார் பால் மனந்தளர்ந்த பேரரசர்
மலைகளைக் கடந்து இத்தாலி Brio அடைந்தார்; சிறிது காலம் கழித்து

பிரஞ்சு மன்னரை எதிர்த்து மெட்ஸ் பட்டணத்தை முற்றுகையிட்டார். ஆனால் அதை அவரால் கைப்பற்ற முடியவில்லை இந்நிலையில் . அவர் தம் சகோதரர் பெர்டினான்டின் உதவியை நாடினார்.

பெர்டினான்ட் 15ச5ஆம் ஆண்டு ஆக்ஸ்பர்க்கில் ஒரு கூட்டம் கூட்டி ஜெர்மனியின் சமயநிலைக்கு ஒரு முடிவு காண எண்ணினார். இதன்படி கத்தோலிக்க மதம், லூத்தர் மதம் என்ற இவ்விரண்டி . னுள் ஒன்றை ஜெர்மனியின் ஒவ்வொரு நாடும் கைக்கொள்ள வேண்டியது .7538-க்கு முன்பு புரோடஸ்டான்டு மதத்தைப் பின்பற்றிய சமயக் காவலர் தங்களுக்குரிய நிலங்களைத் தாங்களே வைத்துக்கொள்ளவும், அதற்குப் பிறகு புது சமயத்தைத் தழுவின பரிபாலகர்கள் நிலங்களைப் போப்புக்குத் திருப்பித் 'தந்துவிடவேண்டுமென்றும் முடிவாயிற்று இது சமயச் சர் . இருத்த முயற்சிக்கு முடிவு காணவில்லைஆயினும் ., இம் மூயற்சியின் ஒரு பகுதி இதோடு முடிவாயிற்று.

2509ஆம் ஆண்டில் பிரான்ஸ் தேசத்தின் வட பாகத்தில்ஜான்) கல்வின்400 கேர. என்ற ஒரு குழந்தை பிறந்தது (வளர்ந்து வயது வந்த பிறகு கல்வின் பாரிஸ் பட்டணத்தில் குரு வாவதற்காக வேத சாத்திரம்)10201013) கற்கச் சென்றார்பிறகு . திடீரென்று அதை விடுத்து ஆர்லியான்ஸ்)0118உ பட்டணத் திற்குச் சென்று சட்டம் பயிலத் (.தொடங்கினார்1533-இல் மத மாற்ற எண்ணங்கள் அவரை ஈர்த்தன .

பிரஞ்சு நாட்டில் அப்பொழுது இத்தகைய எண்ணங்கள் கொடுமையாகத் தாக்கப் பட்ட காலம் , ஆகையால் கல்வின் அந்நாட்டை விட்டு ரைன் நதி வழியே ஜெர்மனி நாட்டை அடைந்தார்) அங்கே பாசல் .8உ81). என்ற நகரிலிருந்து அவருடைய * கிறித்தவ மதக் கொள்கைகள்" * (Institures of the Christian 881210 என்ற (நூல்7586 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது (உ) அதே சமயம் ஜினீவா . பட்டணம் திருச்சபைக்கு மாறாக எழுந்ததுகல்வின் அந்த இடத்திற்கு . வந்து சேர்ந்தார் .7588இல் ஒரு சிறு காலம் அவர் அத்நகரை விட்டு வெளியேற வேண்டியதாயிற்று ஆனால் பொதுவில் . 2586 முதல்

அவர் இறுதி எய்தும் வரை இங்கிருந்து ஐரோப்பிய மத மாற்றத்தின் ஒரு முக்கியத் தலைவராக விளங்கினார்.

கல்வினீயம் முதல் முதல் பிரான்ஸ் நாட்டில் பரவியது . கல்வின் பிரஞ்சுக் . இதற்குக் காரணம் கூறவேண்டியதில்லை காரர் . முதலில் பிரஞ்சு மொழியிலேயே . கல்வினிய நூல்கள் பிரஞ்சு பிரபுக்கள் முதல் முதல் கல்வினீயத்தை .எழுதப்பட்டன வரவேற்றார்கள் இதன் மூலம் குருக்கள் ஆதிக்கம் ஒழிந்து தங்கள் . ஆதிக்கம் பெருகும் என்று அவர்கள் ஆசையோடு நம்பினார்கள் . 7559ஆம் ஆண்டு பிரஞ்சு மன்னர் இரண்டாம் ஹென்றி இறந்த பின்பு அவருக்குப் பின் பட்டத்துக்கு வரப் போதிய வயதுள்ள பிள்ளை அவருக்கு இல்லை ஆகையால் ஆட்சி அவருடைய . தூய் கத்திரீன் டெமெடிச்சி என்பவருடைய கையில் வந்தது . அவள் கொடுமை உள்ளம் படைத்தவள் . இதனால் பிரபுக்களுள் வெறுப்பு ஏற்பட்டது . இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் நவார் (வலா அரசரைப் பின்பற்றினர் (; மற்றையோர் கைஸ்)0ப156/ குடும்பத்தைப் பின்பற்றினர் இவர்களில் . கைஸ் பகுதியினர் கத்தோலிக்க மதத்தைப் பின்பற்றினர்; நவார் பகுதியார் கல்வி னீயத்தைத் தழுவினர் முதலில் இரு . பகுதிமினரிடையே சமா தானம் நிலவப் பிரஞ்சு அரசின் சேன்சலர் பதவி வடுத்த லோப் பிடோல் ட)1101:01) ஒரு ஆணை பிறப்பித்தார் . அதன்படி புரோடஸ்டான்டுகள் சல நிபந்தனைகளோடு தங்கள் முறைப்படி கடவுளை வழிபடலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது ஆனால் . இரு திறத்தாரும் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

ஐரோப்பாவின் பல நாடுகளில் மத மாற்றம் இவிரமாக நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் ஸ்பெயின் நாட்டில் மட்டும் இத்தகைய மாற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை அது வைதிகக் . கொள்கையில்நிலைத்து நின்றது மட்டுமல்ல, மத மாற்றக் கொள்கை ஐரோப்பாவில் தலையெடுக்கா வண்ணம் இருக்க இயன்ற மட்டும் முயன்றது இதற்கு உதவியாகவே அந் நாட்டின் தலை சிறந்த வீரர் . டோன் இனிகோ .ஒருவர் பணி புரிந்தார் லோப்பஸ் டெ ரிகால்டே)00 70 1,062 00 00 8106) என்ற உயர் குலப் பிரபு ஒருவர் ஸ்பெயின்

மன்னனின் களகர்த்தராகப் பணி புரிந்தவர் , இடீரென்று உலக வாழ்வை வெறுத்து , துறவறம் பூண்டார் அவரே பிற்காலத்தில் . லோயோலா குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இக்னேஷியஸ் ஜுு])£ர்பட 1,03010ல.என்ற பெயர் பெற்றார் (இவர் 7540ஆம் ஆண்டு ஒரு சிலரைத் தம்மோடு செர்த்துக் கொண்டு கிறித்துவுக்காகப் போரிடப் போவதாக அறிவித்தார். இவ்விதமாய் இப்பொழுது நாம் பேசும் சேசு சபை)800120 08 325) தொடங்கியது இக்னேஷியஸ் குறித்த போர் ., கத்தி அல்லது வாள் முனையில் நடத்தும் போரல்ல ; அவர் குறித்தது மத மாற்ற எண்ணங்கள் தலையெடுக்காமல் செய்வதே இதற்காக . அவர்கள் ஐரோப்பாவெங்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்து இலவச மாய்க் கல்வி கற்பித்தார்கள் இதன் வழியாய் வைதிகத்தின் . இம் முறை விரைவில் . உயர்வையும் அவர்கள் போதித்தார்கள் பயனளித்தது பள்ளிக் கூடங்கள் துரிதமாக வள .ர்ந்து கல்லூரி களாகவும் பல்கலைக் கழகங்களாகவும் விரிந்தன பிரான்ஸ் ., போலந்து, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளிலும்கூட எதிர்ப்பாளர் அதிகமான வெற்றி பெருமல் தடுத்தவர்கள் சேசு சபைக் குருக்களே ஆகையால் இவர்கள் சமயச் எர்திருத்த மறுப்பியக்கத் தின் முன் பகுதியாக விளங்கினார்கள்.

இவர்களுக்கு உதவியாக டிரன்ட் பட்டணத்துக் கூட்டம் விளங்யெது ஐந்தாம் சார்லஸ் மன்னர் ஸ்பெயினில் ஆட்சி . செய்யத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே சமயக் கொள்கைகளை அலசி உறுதஇப்பாட்டுடன் முடிவு கூறுவதே சமயச் ர்திருத்த இயக்கத்திற்குத் தகுந்த தடை என்ற கொள்கை ஐரோப்பா வெங்கும் இருந்ததுஆனால் அது தடைப்பட்டுக் கடைசியில் . 12545 ஆம் ஆண்டு டிரன்ட் பட்டணத்தில் கூட்டப்பட்டது அது பிறகு பல இடங்களுக்கு . மாற்றப்பட்டு1268-இல் தான் கூட்டம் முடிவடைந்தது இதன் . இர்மானங்கள் முதலில்இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட விவிலிய நூலையே ஆத ரித்தன) வில்கேட் .112816) என்பது இதற்கு மற்றொரு பெயர் . இரண்டாவதாக, நம்பிக்கை இரட்சண்யத்திற்கு உத்தரவாதம் என்ற லூத்தரின் கொள்கை மறுக்கப்பட்டது என்ன .

குற்றங்கள் செய்த போதிலும் கடவுள் பேரில் நம்பிக்கை வைத்தால் நாம் இறுதிக் கதி சேர்வது தண்ணம் என்ற லூத்தரின் போதனை மறுக்கப்பட்டதுமூன்றாவதாக ., போப்பின் தலைமை உறுதிப் படுத்தப் பட்டது இவ்விதமாக வைதிகக் கொள்கைகள் .'மறு படியும் வலுப் பெற்றது பலருக்கு உறுதி அலித்தது ; சமயச் சர் திருத்தத்திற்கு ஆதரவு குறைந்தது.

1548ஆம் ஆண்டு வைதிகக் கொள்கைகளுக்குத் தீங்கிழைப் போரைத் தண்டிக்க அறமன்றம் நிறுவப்பட்டது இதைப்பற்றி . யோசனை கூறினவர் கர்தினால் கரப்பா)Cardinal Caraffa) என் பவர் .) இவர் பிற்காலத்தில் நான்காம் பால்£ஸ1 147) என்ற போப்பாகத் திகழ்ந்தார் சந்தேசு முள்ளவர்கள் இதன் முன் . விசாரணைக்குக் கொண்டுவரப் பட்டனர் சாட்சிகளின் பெயர்கள் முதலாய் . குற்றங்களை ஒப் . அவர்களுக்குச் சொல்லப்படவில்லை . புக்கொள்வதற்குக் கொடுமையான சித்திரவதைசெய்யப்பட்டது குற்றம் கண்டபின் அவர்களைத் தண்டிக்க அரசனிடம் ஒப்படைக் கப் பட்டார்கள் இந்த . இவ்விதமாய் உயிர் இழந்தவர்கள் பலர் . மன்றம் ஏறக்குறைய எல்லா ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டது) இதற்கு இன்குயிசிஷன் .1911511100) என்ற பெயர் தரப்பட்டது இந்தச் சொல்லுக்கு விசாரணை என்பது பொதுப் . ஆனால .பொருள் இந்த விசாரணை முறையைப் பற்றிப் பல நூல்கள் இதுவரை எழுதப்பட்டு விட்டன பொதுவில் கடுமையான . ஸ்பெயின் போன்ற . முறைக்கு இது எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது நாடுகளிலும் அதன் ஆட்சியின் கீழிருந்த ஹாலந்து போன்ற நாடுகளிலும் இது மிகவும் கொடுமையாக அமல் படுத்தப்பட்டது . ஆமினும், இதனால் வைதிகம் வெற்றி பெற்றதென்று கூற முடியாது . இப்போது அது அடைந்த வெற் நிக்கு முதற் காரணம் சேசு சபையும், டிரன்ட்கூட்டத்தில் முடி . வான முடிவுகளுமே யாகும்.

சமயச் சண்டைகள்

சமயம் சண்டையை அகற்றக்கூடியது ஆயினும் ., உலக வரலாற்றில் சமயம் சண்டையை மூட்டுவதாகவே இருந்திருக்

கின்றது சமயம் மக்களுள்ளத்தில் அளக்க முடியாத பற்றை . உண்டு பண்ணுகிறது ஆகவே அது அன்பையோ வெறுப் . பையோ அளக்க முடியாத அளவு காட்டுகின்றது இதனால் ஒரே . சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூடுவதும் வேறு சமயத்தாரை எதிர்ப்பதும் மரபாகிவிட்டது. நாம் இதுவரை விளக்கிய சமயச் சீர்திருத்தம் இயல்பாகவே போரை எழுப்பியது; பிரஞ்சு நாட்டில் சென்ற இயலில் நாம் படித்ததுபோல் இது பெரும் போருக்கு வித்திட்டது இப்போது . நெதர்லாந்து, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் சமயப் போர் எங்ஙனம் நடந்தது என்பதை விளக்குவோம் . ஸ்பெயின் நாட்டில் 1555ஆம் ஆண்டு பட்ட மெய்திய இரண்டாம் பிலிப் மன்னர் பொதுவில் எங்கும் வெற்றி கண்ட வீரரல்லர் எப்பொழுதும் அவர் வெற்றியை . அணுகுவதும் வெற்றி அவரை விட்டு அகல்வதுமாகவே அவருடைய வாழ்க்கை கடந்தது பிரான்ஸ் நாட்டுச் சண்டையில் . கலந்துகொண்டு பிரஞ்சு முடியையே கைப்பற்றலா மென்று அவர் கருதினார் ஒரு . சமயம் இத்த எண்ணம் கைகூடும் போலத் தோன்றியது ஆனால் . நான்காம் ஹென்றி மன்னர் திடீரென்று கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவினதால் பிலிப்பின் எண்ணம் கைகூடாமல் போயிற்று . அவ்விதமே இங்கிலாந்தோடு அவர் செய்த சண்டையிலும் எதிர் பார்த்த வெற்றி பெருந் தோல்வியாக மாறியது , இவைக ளெல்லாம் ஒரு விதத்தில் பிலிப் செய்த சமயச் சண்டைகள் அதுபோல் . 1567ஆம்ஆண்டு அவர் நெதர்லாந்துடன் தொடங்கிய சண்டையிலும் வெற்றி அவர் கையில் வந்தது போல் காட்டித் தோல்வியாக முடிந்தது. 16ஆம் நூற்றாண்டின் சமயச் சண்டையில் பிலிப் நெதர் . நாற்பத்திரண்டு . லாந்துடன் நடத்திய போர் மிகப் பெரிதாகும்) ஆண்டுக் காலம் இந்தப் போர் நடந்தது7567-7609). ஆல்வா பார்மா போன்ற அவருடைய பெரும் படைத்தலைவர்கள் இதில் அரசஜனோடு ஒத்துழைக்தார்கள் நெதர்லாந்து மக்களுக்கோ . உண்மையான உதவி எங்கிருந்தும் கிடைக்கவில்லை அஞ்சோ . பிரபு தம்மையே அவர்களின் முன் அரசராகச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடேயே அவர்களுக்கு உதவ மூன்

வந்தார் அந்த எண்ணம் பலிக்காது என்று கண்டவுடன் அவர் மது . உதவியை நிறுத்திக்கொண்டார் ஆங்கில நாட்டு . அரசியார் எலிசபெத்தும் பழக்கமற்ற படையையே அவர்களுக்குத் துணையாக அனுப்பினார்ஆயினும் ., பிலிப்புக்குக் கிடைத்தது தோல்வியே , இந்த விந்தையை விளக்குவதற்கு நாம் முதலில் பிலிப்பின் குணாதிசயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும் தம்முடைய . மூயற்சியோ உழைப்போ இல்லாமல் அவர் பெரியதோர் அரசுக்குத் தலைவ ரானார் அதை வைத்துக் காத்துக்கொள்ளுந் இறமை . அமெரிக்காவி லிருந்து அவருக்கு வத்த . பிலிப்புக்கு இல்லை வருவாய்க்குமேல் அவர் அமெரிக்காவின் ஆட்சிக்காகச் செலவழிக்க வேண்டி யிருந்தது தலைவர்களுக்குக் கூடத் இது ஐரோப்பியத் . ஆகையால் அவர்கள் காரணமின்றிப் பொறாமை . தெரிய வில்லை இந்தப் பொறுமையே பிலிப்பின் வீழ்ச்டிக்கு ஒரு . கொண் டார்கள் காரணமாக விருந்தது தவிர ., பிலிப் எப்பொழுதும் மேடரிட் பட்டணத்தில் வளர்ந்தவர் வெளிநாடுகளுக்கு அவர் அதிகமாகச் : சென்றதில்லை, ஆகையால் முடி மன்னருக்கு இருக்கவேண்டிய உலக அனுபவம் அவரிடமில்லை மதத்தில் மிகுந்த பற்றுக் . கொண்டவர் ஆனால் அதன் காரணமாகவே அவர் சுதந்திரக் . இதனால் ஒரு . கொள்கைகளுக்கு இடங்கொடுக்க மறுத்தார் விதத்தில் ஐரோப்பா முழுவதும் அவரை வெறுப்புக் கண் கொண்டு நோக்கியது வேறு குறுக் . இந்த நிலையில் பணமுடை . கிட்டது .

வெளித் தோற்றத்திற்கு அமெரிக்க வெள்ளியும் தங்கமும் வந்து குவிந்ததாகத் தெரிந்தது; ஆனால் உண்மையில் அரசாங்கத் இல் பணமில்லை. நெதர்லாந்துடன் செய்த சண்டையில் பிலிப் தமது கடற் படை வலியைக் கவனிக்கவில்லை நெதர்லாந்தியர் சிறந்த கடற் . படை சொண்டவர்கள் அவர்களைத் தோற்கடிக்க பிலிப் . கடலில் தமது வலிமையைப் பெருக்கியிருக்க வேண்டும் ஆனால் . இதைப் பற்றி அவர் சிறிதும் கவலை கொண்டதாகத் தெரிய வில்லை .

டச்சுக்காரர்கள் ஸ்பானியசோடு நிலத்தில் சண்டை செய்ய முன்வரவில்லை அதற்குப் பதிலாக ஸ்பரனியர்கள் . தங்கள்

நாட்டிற்குள் நுழைவது போலிருந்தால் தங்களுடைய ஏரிகளைத் இறந்து விட்டு, நாட்டைத் தண்ணீரில் மூழ்குவித்து.

அவர்களை வெளியேறும்படி செய்தார்கள் தவிர ., பிலிப் மன்னர் பண வசதியின்றித் தவித்தபோது இவர்களுக்குப் பணமுடையே யில்லை(கறக) ஏன்ட்வெர்ப் ., கென்ட் (பெ), பூரூஜெஸ் (Bruges), -yibsv@i_trorih (Amsterdam) போன்ற நெதர்லாந்து பட்டணங்கள் சிறந்த வாணிகத் தலங்களாக அப்போது விளங்கின ஐரோப்பாவின் . கடல் கடந்த வாணிகமும் பெரும் பாலும் இவர்கள் வைத்திருந்த கப்பல்கள் மூலமாகவே நடந்த தென்றால் இந்நாடு எத்தகைய செல்வ நாடாக இருந்திருக்க வேண்டும்தவிர !, இங்கே ஒற்றுமை யிருந்தது ; அதைப் பயன் படுத்த சைலன்ட் வில்லியம்)7971111800 1உ 511/0 (போன்ற சிறந்த தலைவர்களு மிருந்தார்கள் பெயருக்கேற்பப் பேச்சில் . பொழுது போக்காத இவர் தமது பொறுமையாலும் , திறமையாலும் தமது தாய்நாட்டிற்குச் றந்த பணியாற்றினார் கரன்ட் கூறுவது . Cure **சைலன்ட் வில்லியம் மன்னருக்கு ஹாலாந்து நாடு கடமைப்பட் டிருப்பது போல் எந்நாடும் எவருக்கும் கடமைப்பட வில்லை .?* இந்த நிலையில் ஸ்பானியப் படையே பிலிப்புக்கு இன்னல் விளைத்தது . 7576ஆம் ஆண்டு படைத் தலைவர் ஆல்வா இறந்தார் இவருடைய . இது . இடீர் மறைவால் பிலிப்புக்கு மிகுதியும் வலிமை குன்றியது ஒருபுறமிருக்க, ஸ்பானியப் படை, பய மிழந்தது ஆகவே பிலிப்பின் . வீரர்கள் தங்களுக்குச் சம்பளம் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை யென்று கலகம் விளைத்தார்கள் தாங்களே தலைவர்களைத் . தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு நெதர்லாந்து நாட்டைக் கொள்ளை அடிக்கத் உடனே இந் நாட்டின் தனியரசர் பதினெழுவரும் .தொடங்கினார்கள் தங்களுள் இருந்த சமய . ஒன்றுகூடி ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள் வேறுபாடுகளை மறந்து ஸ்பெயின் மன்னரை எதிர்த்து வெற்றி காணவேண்டு மென்பதே இந்த முடிவு இதுவரை புரோடஸ்டான்ட் . வட பாகமும் கத் தோலிக்கத் தென்பாகமும் பூரண ஒற்றுமையில்லாமல் இருந் தவை, இப்பொழுது பூரண ஒற்றுமை பெற்றன)1576). இந்த ஒற்றுமை உடன் படிக்கை சென்ட் (பே)

பட்டணத்தில் நிறை வேறியதால் இதற்குக் '*கென்ட் சமாதானம் ?" (201140க710 of Ghent) என்று பெயர் ஆயினும் ., மத உணர்சி அளக்க முடியாத ஆழமுடைய தல்லவா ? ஆகையால் .

. மூன்றாண்டுகளிலேயே இத்த ஒற்றுமை குலைந்தது7579ஆம் ஆண்டு வில்லியம் புரோ டஸ்டான்ட் கொள்கையைப் பின்பற்றிய வட நெதர்லாந்தின் ஏழு பிரதேசங்களை மட்டும் உட்ரெக்ட் இடத்தில் வில்லியம் ஒன்று சேர்த்தார்உட்ரெக்ட் ஓற்றுமை** இதற்கு ." * (Union of Utrecht) ster. பெயர் வழங்குகிறது.

அப்போது பிலிப் ஒரு பெருந் தவறு செய்தார் புதுப்புது . ஒற்றுமைகளுக்கு உயிர் கொடுக்கும் வில்லியத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்று அவர் தீர்மானித்தார் மனித குலத்திற்கே . வில்லியம் ஒரு புல்லுறுவி என்று சொல்லி , அவரைக் கொல்ப வருக்குத் தாம் நல்ல பரிசளிப்பதாகவும் பிலிப் அறிவித்தார் . இதைப் பின்பற்றிப் பலர் அவரைக் கொல்வதற்காகக் காத்துக் இடந்தனர் . 7588ஆம் ஆண்டு அவர் காயமடைந்தார் . ஆனால் உயிர் தப்பினார் . ஆயினும், கொலைகாரர் அவரை வெகுநாள் விட்டு வைக்கவில்லை . 7584ஆம் ஆண்டு அவர் டெப்ட்)0ச .என்ற ஊரில் கொல்லப் பட்டார் (அப்போது நெதர்லாந்தில் ஒரு பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டது பொதுச் . சபை கூடி ஏகமனதாக ஒரு முடிவு செய்தது மக்களின் . வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டிய மன்னன் அவர்களைக் காப்பதை விட்டுத் துன்புறுத்தி அடிமைகள்போல் நடத்தினால் மக்கள் சபை அவனை நிராகரித்து விட்டு வேரொருவனை அரசனாக்கலாம்?? என்பதே இந்த முடிவு . இவ்விதமாக நெதர்லாந்தின் வடபாகத்து ஏழு நாடுகளும் பிலிப்பை வெறுத்துத் தனி அரசு அமைத்துக் கொண்டன .

இந்தத் தீர்மானமும் இதன்பின் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியும் ஐரோப்பிய வரலாற்றில் மட்டுமல்ல, உலக வரலாற்றிலேயே ஒரு புது யுகத்தைப் புகுத்தினஇங்கிலாந்து ., அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகளில் பிற்காலத்தில் நடந்த புரட்சிகளுக்கெல்லாம் இவை காரணமாக இல்லா விட்டாலும் முன்னோடிகளாக இருந்தன என்பதில் ஐயமில்லை. 7609ஆம் ஆண்டில் பிலிப் மன்னர் நெதர்லாந்து நாடுக

ளோடு ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார் . இதோடு ஒரு நீண்ட போர் முடிந்தது பல காலம் செய்த சண்டையின் . . காரணமாக இந்த நாடுகளின் மக்கள் தன்னம் பிக்கை பெற்றார்கள் கடைசியாக அவர்கள் கண்ட வெற்றி அந்த நம்பிக்கையை உறுஇப் படுத்தியது ஆகவே இப்போரைத் தொடர்ந்து பல துறைகளில் . கப்பல் கட் . இவர்கள் வெற்றி கண்டார்கள்டும் தொழில் இவர்களுக்கே உரியது அதில் ஐரோப் . பாவுக்கே இவர்கள் வழிகாட்டிகளாக அமைந்தார்கள் இதைப் . போலவே நாடுகளுக்கிடையே அநாவசியமான சண்டைகளைத் தடுக்கச் சட்டங்களை எழுதினார்கள் இதில் பெயர் பெற்றவர் . குரோஷியஸ்). இவர் பெயரை சர்வதேச சட்ட நிபு ணர்கள் இன்றும் பொன்னேபோல் போற்றுகிறார்கள் லிடன் பல்கலைக் கழகம் பௌதிக சாஸ்தி . ரத்தில் இந்தக் காலத்தில் சிறந்த முன்னேற்றம் அடைந்தது வேளாண்மை . போன்ற மிகப் பயனுள்ள கலைகளிலும் நெதர் லாந்து மக்கள் மிக முன்னேற்றமடைந்தார்கள் இன்னும் நிற . ஓவியக் கலையிலும் , ஓவியக் கலையிலும் சிறந்த ஓவியர்கள் இப்போது தோன்றினார்கள் . ரெம்பிராண்ட்ஹால்ஸ் (85, டெனியர்ஸ்), ஜெரார்ட்டு வாக்)000) போன்ற ஹாலந்து நாட்டு ஓவியர்கள் இப்போது தோன்றி னார்கள் . ஓவியர் உலகம் இவர்களை விஞ்சியவர்களை இன்னும் காணவில்லை. ஆயினும், வெற்றி பெற்ற நெதர்லாந்து நாடுகள் தங்கள் அரசியல் முறையை எளிதில் அமைக்கக் கூடவில்லை . சைலன்ட் வில்லியமின் . பொதுவில் நாடு இரண்டாகப் பிளவு பட்டது மகனார் ஆரஞ்சு பிரபு மாரிஸ்)0சீயர06) ஒரு கட்சிக்குத் தலைவ ரானார்) ஓல்டன்பார்னேவெல்ட் .018200க:009100) மற்மொரு கட்சிக்குத் தலைவரானார் இவற்றில் இரண்டாவது கட்ச மிகுந்த . முற்போக்கானது இந்நிலையில் சமய வேறுபாடு வேறு குறுக் . இட்டது) கல்வினீயர்கள் கொமாரஸ் .6008106) என்பவரின் தலைமையில் கிளர்ச்சி செய்தார்கள் மாரிஸ் பிரபு இவர்களுக்கு . . இதனால் இக்கட்சி செல்வாக்குப் பெற்றது .உதவிஞர் ஓல்டன்பார்னேவெல்ட் கொல்லப்பட்டார்)1619). மாரிஸின் கை

ஓங்கியது ஆனால் அவர் ஆருண்டுக் காலத்தில் . உயிர் நீத்தார் .

) அவருக்குப் பின் பிரடிரிக் ஹென்றியும்117202110% 1) இரண்டாம் வில்லியமும்)44]11த00 11) அவரது கட்டுக்குத் ,கலைவர்களாகி அரசாங்கத்தை நடத்தி வந்தார்கள் .1650ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் வில்லியம் காலமான பின் பட்டத்திற் குரியவார் சிறு பிள்ளையாக இருந்தபடியால் ஓல்டன்பார்னே வெல்டின் கட்சி மறுபடியும் தலை . அதன் தலைவர் .தூக்கியது ஜான் டெ விட் மறுபடியும் இளர்ச்சி செய்தார். ஆயினும் அது பயன் தரவில்லை நாளடைவில் மாரிஸின் .

மைந்தர் மூன்றாம் வில்லியம் நெதர்லாந்தின் மன்னராகப் பட்டம் சூடினார் வில்லியம் எப்போதும் படைவலியில் கவனம் . செலுத் இினதால் பிற்காலத்தில் பதினான்காம் லூயியோடும் நெதர்லாந்து நாடு வெற்றியுடன் சண்டை செய்ய முடிந்தது.

3618ஆம் ஆண்டு பேரரசருக்கும் ஜொமனிக்குமிடையே மற் மொரு பெரும் போர் மூண்டது முப்பதாண்டுக் காலம் நடந்த இந்தப் . முப்பதாண்டுப்* போருக்குCurt'? (Thirty Years' War) என்று பெயர் .

உண்மையில் கத்தோலிக்கருக்கும் கல்வினீயத் தாருக்குமிடையே நடந்த இப்போர் ஐரோப்பிய வரலாற்றி கைக்கூலிப் படைகள் வேலை அவை சண்டை செய் வதை விட நாட்டைக் கொள்ளை .செய்தன அடிப்பதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தின படைகள் ஒருபு .ற மென்றால் அவைகளைப் பின் தொடர்ந்தவர்கள் பலர் இதனால் . சண்டையில் . ஒழுங்கான சண்டை எங்கும் நடக்கவில்லை

ஈடுபட்டவர்களைவிட ஒருவிதத்தில் சாதாரண மக்களே மிகவும் துன்பமும் பொருளிழப்பும் அடைந் தார்கள் சண்டையின் முடிவில் . 4,000,000 ஜெர்மானியர் எண்ணிக்கையில் குறைந்தார்கள் இது . அக்காலத்திய ஜெர் மானியர் எண்ணிக்கையில் நான்கில் மூன்று பாகமென்றால் எத் தகைய துன்பம் ஜெர்மனியில் விளைந்து) .ஒருவாறு பெறப்படும்

உலக மெங்கும் இப்பொழுது நூற்றாண்டு விழாக்கள் கொண் டாடப் படுகின்றன அத்தகைய விழா ஒன்று ஜெர் .மனியில் 7617ஆம் ஆண்டு கொண்டாடப் பட்டது அன்று லூத்தர் போப்புக்கு எதிராகச் .

. செய்த இளர்ச்சியின் நூற்றாண்டு விழா ஜெர்மனியில் மூன்றில் இரண்டு பகுதி மறுப்போர் கூட்டத்தில் அப்போது சேர்ந்திருந்தது .

புரோடஸ்டான்டுகள் இதை ஒரு மாபெரும் வெற்றியாகக் கருதினார்கள் தவிர .7555ஆம் டு நடந்த ஆக்ஸ்பர்க் . உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு ஜெர்மனியில் சமா தானம் நிலவியது நாடு . ஆகையால் மக்கள் . வளம் பெற்றது குதுரசலமாக இந்த விழாவில் கலந்து கொண்டார்கள்.

லூத்தரின் மதம் ஜெர்மனியில் உயிரற்று இருந்தது . லூத்தரின் காலத்திற்குப் பிறகு அவருடைய மதத்தினர் எண்ணிக்கை பெருகப் பெருகக் கட்டுப்பாடுகள் வளர்ந்தன இதனால் ஆக்ஸ்பர்க் . உடன்படிக்கை தந்த சமய வுரிமை ஜெர் மனியில் வெறும் இந்நிலையில் கல்லினியம் அங்குத் . பேச்சாகவே முடிந்தது தோன்றாம விருந்திருந்தால் மறுப்புக் கொள்கையே அங்கு நூத்திருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டும் லூத்தரின் மதம் உயிரற்ற . கல்வினியம் உயிர் பெற்ற மதமாக . பொருளாக இருந்தது ஆகையால் சுல்வினீயம் தோன்றியவுட .விளங்கியது னேயே வளரத் தொடங்கியது ஆனால் இதனாலேயே அங்கு இரண்டு . புரோடஸ்டான்ட்«Bac ஏற்பட்டன ஒன்று ல .ூத்தரின் கட்சி ; மற்றொன்று கல்வினீயக் கட்சி , சாக்சனி, பிரேண்டன்பர்க் போன்ற முக்கிய ஜெர்மானிய நாடுகள் லூத் ரின் கட்சியைப் பின்பற்றின . . தல்வினீயக் கட்சியில் ஒரு சிறு பகுதி மட்டும் சேர்ந்திருந்தது அதற்குத் தலைவரானவர் பேலடி னேட் மன்னர் பிரடிரிக் என்பவர்.

கத்தோலிக்கப் படை இந்நிலையைச் சுலபமாகக் காப்பாற்றி யிருக்கலாம்; ஆனால் அங்கும் ஒற்றுமை யில்லை முன் கூறியது . போல் பவேரிய அரசருக்கே பேரரசர் கை ஓங்குவது பிடிக்க கத்தோலிக்க மதம் வெல்ல வேண்டுமென்று பேரரசர் கட்சி .வில்லை ஆனால் அ .விரும்பியதுதோடு பேரரசு வெல்வது அதற்குப் பிடிக்கவில்லை வாலன்ஸ்டைனின் ஆற்றலே மாக்சமிலியன் . ஆகையால் அவரைப் பதவியினின்று .போன்றோர்க்கு ஒப்பவில்லை அவரும் காரணம் .நீக்க வேண்டுமென்று பேரரசரைத் தூண்டினார்கள்

அப்போது . காட்டாமலே அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கினார் "வலியவன் பொறுமையை இழக்கமாட்டான் " என்பது உண்மையாயிற்று பலர் எதிர்பார்த்தபடி அவர் இளர்ச்சி செய்ய . . எதிர்ப்பில்லாமலே தமது பதவியை விட்டு விலகஞர் .வில்லை உண்மையில் இது அவருக்கு வெற்றியாகவும் பேரரசருக்குத் .தோல்வியாசவும் முடிந்தது

வாலன்ஸ்டைனின் வேலை நீக்கத்திக்கு அண்மைக் காரண மாக இருந்தது கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாகத் இருச் சபையின் சொத்துக்களைக் கவர்ந்தவர்கள் அவற்றைத் இரும்பத் கரவேண்டு மென்று பேரரசர் இட்ட கட்டளைதான் ஆக்ஸ்பர்க் . ஆனால் .. உடன்படிக்கைப்படி பேரரசரின் கட்டளை ஒழுங்கானதே அதற்குக்கழ்ப்படிவது பலருக்கு முடியவில்லை வாலன்ஸ்டைனை . படைத் தலைமையினின்று நீக்கிவிட்டால் பேரரசை எளிதில் எதிர்த்து நிற்கக்கூடும் என்று பலர் எண்ணினர், இதற்கு உரமிட்டது பிரஞ்சு அரசாங்கம் அங்கே ரிச்சல்யு அப்பொழுது அமைச்சரா . அவர் சிறந்த அரசியல் நி .யிருந்தார்புணர் என்று செல்வாக்குப் பெற்றவர் அனால் . ஆகவே அவருடைய யோசனை பயனுற்றது . மறுபடியும் செயலாற்றுவதற்கு முன்பே சுவீடன் நாடு பேரரசரோடு) குஸ்டாவஸ் அடால்பஸ் . சண்டையில் இறங்கிற்று05(கஊய5 Adolphus) srairm பெயர் பெற்ற சுவீடன் மன்னர் படைக்குத் தலைவரானார் மறுப்பாள ருக்கு உதவவேண்டுமென்பது அவர் . முதல் எண்ணம்,ஆனால் வேறு அரசியல் தோக்கங்களும் கலந்து அவரைச் செயலில் இறக்கின.

சுப் படையை வீப்ிக்குக்கு அருகில் பிரீட்டன்பெல்ட் . (Breitenfeld) என்ற, இடத்தில் எதிர்த்தார்; பெரும் வெற்றி கண்டார் பிறகு . டேனிடுப், மேய்ன், ரைன் ஆறுகளின் கரையில் இருந்த இருச்சபைக்குரிய இடங்களைத் தாக்கினார் அவரை யாரும் எதிர்க்க . பிரீட்டன்பெல்ட் வெற்றி கத்தோலிக்கப் .வருவதாகக் தெரியவில்லை படைக்குப் பெருங் கலக்கத்தை உண்டு பண்ணியிருந்தது ஓரளவு . எதிர்ப்புக் காட்டிய தில்லியும், லெக் ஆற்றங்கரையிலே புண்பட்டு

வீழ்த்தார்; பிறகு அதன் காரணமாக அவர் இறந்தும் போனார் .

பவேரியா நாடும் மூனிச் பட்டணமும் குஸ்டாவஸின் கையில்

இவ்விதமாக ஒரே ஆண்டில் நிலைமை வெகுவாக .வீழ்ந்தன பீதி கொண்ட பேரரசர் மறு படியும் வாலன்ஸ் .மாறிவிட்டதுடைனின் உதவியை நாடினர்.

7628ஆம் ஆண்டு பேரரசுப் படை வாலன்ஸ்டைனின் . தலைமையின் 8ழ் லட்சன் என்றவிடத்தில் குஸ்டாவலைச் சந்தித்தது கடைசியில் மறுப் பாளர் . சண்டை நெடுநேரம் நடந்தது . ஆயினும் சண்டையிலே குஸ்டா . குட்டி வெற்றி சண்டது வஸ் உயிர் இழந்தார். அவரை இழந்த பின் மறுப்பாளர்கள்வலிவிழந்தனர் .

அவர்கள் அடைந்த வெற்றி அவர்களுக்குப் பயன் தராதென்பதை அதுமட்டு மல்ல . வாலன்ஸ்டைன் உணர்ந்தார்; இனி அவர்களிடமிருந்து கடுமையான எதிர்ப்பில்லை என்ப தையும் உணர்ந்தார் அப்பொழுது ஒரெண்ணம் அவர் மனத்தை ஆட் . கொண்டது ஜெர்மனிக்குக் தம்மையே அரசராக்இக் கொள்ள . ஆகையால் பேரரளர் . வேண்டுமென்பதுகான் அந்த எண்ணம் . அவரைக் கொல்ல எண்ணினர்7884ஆம் ஆண்டு அவரது இத்த எண்ணமும் நிறைவேறியது.

இந்த முடிவு வெஸ்ட் பேலியா)9/81ற1உ118) என்ற இடத்தில் ஏற்பட்டதால் அப்பொழுது ஏற்பட்ட உடன்படிக்கைக்கு வெஸ்ட் பேலியா உடன்படிக்கை என்று பெயர்வத் (தது . ஐரோப்பாவில்நடந்தேறியுள்ளஉடன்படிக்கைகளிலெல்லாம் மிக முக்கியமானது இந்த உடன்படிக்கை என்பது பல வரலாற்று சிரியர்களின் கருத்து இதன் பிறகே லூத்த .ர் எழுப்பிய மறுப்புக் கொள்கை வெற்றி பெற்றது ஐரோப்பாவில் ஒரே மதம் . விளங்கிய நிலை மாறி பல மதங்கள் நிலவவும் , சிறப்பாக மதக் கொள்கைகளில் மக்களுக்கு உரிமை வேண்டும் என்ற எண்ணம் உறுஇப்படவும் இது வழி வகுத்தது ஐரோப்பியப் பேரரசு . இந்த உடன்படிக்கை ஏற்பட்ட இனத்தன்றே குலைந்தது நீண்ட காலச் சண்டைக்குப் பிறகும் அது . . பலன் இதுதான் .கண்ட ஜெர்மனி நாடு முன்னிலும் அதிகமாகச்

சிர்குலைந்தது ஒன்று பட்ட ஜெர்மனிக்குப் பதில் அது முன்னிலும் . அதிகமாகப் பிளவு பட்டது அந்தச் சிறு நாடு .843 தனி அரசுகளாகப் பிரித்தது .கத்தோலிக்கச் சமயமும் ஒன்றுபட்ட சமுதாயமும் இடைக்கால ஐரோப்பாவின் குறிக்கோள்கள் இரண்டும் இந்த உடன் படிக்கையின் காரணமாகத் தோற்று மறைந்தன மறுப்பாளர் . இயக்கம் பல புது மதங்களாகத் தோற்றமளித்து இப்போது நிலை பெற்றது . இல்லை .இனி சமயச் சண்டை; ஆனால் சமய ஒற்றுமை யுமில்லை.

பிரான்ஸ் நாடு இந்த உடன்படிக்கையின் வழியாய் மெட்ஸ் , டூல், வொடன் என்ற மேற்றிராணிப் பட்டணங்களுக்கு உரிமை பெற்றது; தவிர ஆல்சேஸ் பகுதி அதற்குச் சொத்த மாயிற்று சுவீடன் . . நாடு இன்னும் மிகுந்த பயன் பெற்றது மேற்கு பொமரேனியாவும் ஓடர் ஆற்றைச் சுற்றி யுள்ள வட்டாரமும், வெர்டன் பிரமன்)Bremen) என்ற பட்டணங்களும் அதற்கு உரிமை ஆயின மனம் வைத் . திருந்தால் வட ஜெர்மனி முழுவதையுமே சுவீடன் கைப்பற்றி யிருக்கலாம் ஆனால் நீண்ட சண்டைக்குப் பிறகு அந்நாட்டினர் . சோர்ந்திருந்தார்கள் ஆகையால் அது தனது அரசின் எல்லையைப் . பரப்பாமல் மக்களின் நன்மையைத் தேடுவதில் கவனம் செலுத்தியது

இதிலும் சுவீடன் வெகுAmour. வெற்றி கண்டது ஆனால் . யார் சண்டையைத் .ஜெர்மனியின் சஇதான் கவலலைக்கட மாயிற்று தொடர்ந்து நடத்தியிருந்த போதிலும் அது பெரும்பாலும் ஜெர்மனியின் எல்லையில் நடந்த தால் ஜெர்மானிய மக்களே போரின் தொல்லையை முழுவதும் அனுபவித்தவர்கள் .

முப்பதாண்டுக் காலம் அவர்கள் சமாதான மென்பதையே காணவில்லை பட்டணங்கள் பாழடைந்தன வென்றால் . . விட் டார்கள் கிராமங்களில் மக்கள் ஊரை விட்டே போய் போஹேமியாவில் மக்கள் எண்ணிக்கை நான்கில் மூன்று பாகம் குறைந்தது; பெர்லின் படடணத்திலும் அதைப் போலவே 24,000 மக்கள் 6,000 ஆகக் குறைந்தார்கள் இ .த் தகைய நாட்டில் கல்வியேது , வாணிக மேது , கலைதான் ஏது ? இவை இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்தன உண்மையில் ஐரோப்பாவில் எந்த நாடும் இத்தகைய .

வெஸ்ட்பேலியா உடன்படிக்கையி . இன்னல் அடைந்ததில்லை லிருந்து ஏறக்குறைய ஐம்ப தாண்டுக் காலம் ஜெர்மனி ஐரோப்பாவி லிருந்து மறைந்த தென்றே சொல்ல வேண்டும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, மேல் நாட்டார் நமது இந்தியா தேசத்துடன் , சிறப்பாகத் தென் இந்தியாவுடன், வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். யவனர்" என்னும் ஐரோப்பியக் குலத்தார் சேர நாட்டின் கடற்கரைப் பட்டினங்களிற் பண்டகசாலைகள் அமைத்து, அவற்றில் நமது நாட்டுச் சரக்குகளைச் சேமித்துவைத்துக் கப்பல்கள் மூலமாக ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குக் கொண்டுபோனார்கள் . மதுரை, புகார்" முதலிய நகரங்களிலும் யவனர் வசித்து வந்ததாகத் தமிழ் நூல்களினால் அறிகிறோம் .மு .கி .22இல், மதுரையில் அரசாண் டிருந்த பாண்டிய மன்னன் , அகஸ்தஸ் ஸீஸர் ' என்னும் யவன அரசனிடம் தூதுவர்களை அனுப்பினான் என்று ஸ்த்ரேபொ * தமிழருக்கும் . என்னும் மேல்நாட் டாசிரியர் எழுதியிருக் கிறார் யவனருக்கும் இருந்த இவ் வணிகத் தொடர்பு கி .பி .47முதல் மேன்மேலும் அதிகப்பட்டது . ஏனென்றால், அந்த ஆண்டில் ஹிப்பலஸ்" என்பவர், இந்து மாகடலில் வீசுகிற தென்மேற்குப் பருவக்கா ற்றைக் கண்டுபிடித்தார் இப் பருவக்காற்று வீசுகிற காலங் . களிற் பிரயாணம் செய்வதால், மாலுமிகள் விரைவாகக் கப்பல்களைச் செலுத்திக் குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு ஏறக் குறையக் குறிப்பிட்ட காலத்திற் செல்லக்கூடியதாயி ருந்ததுஆகவே ., யவன வணிகர்கள் அதிகமாகத் தமிழ்நாட்டிற்கு வரத் தலைப்பட்டார்கள் வணிகப்.இவ் . பெருக்கத்தினால் நம் தேசத்தாருக்கு ஏராளமான வருவாய் கிடைத்தது .

"இந்தியா தேசம் ஏராளமான செல்வத்தை யவன தேசத்திலிருந்து ஆண்டுதோறும் கவர்ந்து கொள்கிறது," என்று பிளினி என்னும் ஆசிரியர் எழுதி யிருக்கிறார் யவனர்- இந்தத் தமிழர் . வணிகத் தொடர் பைப்பற்றிப் புறநானூறு , மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் முதலிய சங்கநூல்களிலும் குறிப்புக்கள் காணப்படு கின்றன தமிழருக்கும் யவனருக்கும் இருந்த இந்தத் . தொடர்பு

வாணிகத்தோடுமட்டும் நின்றிருந்ததே தவிரச் சமயம், கலை முதலியவைகளிற் சிறிதும் இடம்பெறவில்லை . யவனர் நம்முடன் நேர்முகமாகக் கொண்டிருந்த இந்த வணிகத்தொடர்பு கி .பி .3ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் திலைபெற்றிருந்தது .பி .கி .7ஆம் நூற்றாண்டில், அரபி தேசத்து முகம்மதியர்கள் எகிப்து , பாரசீகம் முதலிய நாடு களை வென்று கைப்பற்றிய பிறகு , யவனர் நமது தேசத்து டன் வைத்திருந்த நேர்முகமான வணிகத்தொடர்பு தடைப்பட்டுவிட்டது .7ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு முகம் மதியர் கடல்வழியையும் தரைவழியையும் கைப்பற்றி ஆதிக்கம் பெற்றதோடு, இந்திய வாணிகத்தையும் கைப் பற்றிக் கொண்டார்கள் .

இந்தியப் பொருள்களை வாங்கிக் கொண்டுபோய் ஐரோப்பிய தேசங்களில் விற்பனை செய் வதாற் பெரும்பொருள் ஊதியங் கிடைப்பதைக் கண்டு , முகம்மதியர் ஐரோப்பியரை இந்தியாவுடன் நேர்முகமாக வாணிகம் செய்யவொட்டாதபடி தடுத்துவிட்டார்கள் ., இவ்விதமாகப் பண்டைக்காலத்தில் ஐரோப்பியர் நமது தேசத்துடன் கொண்டிருந்த வீணிகத் தொடர்பு அற்றுப் போயிற்று முகம்மதியர் .

மலையாளக் கரையிற் பண்டக சாலைகளை அமைத்து , மிளகு முதலிய பொருள்களைச் சொற்ப விலைக்கு ஏராளமாய் வாங்கிச் சேமித்துவைத்து, அவற்றைக் கப்பல்களில் ஏற்றிக்கொண்டு அரபிக்கடல் வழி யாகச் செங்கடலிற் சென்று , அங்கிருந்து தரை வழியாக சூயஸ், கெய்ரோ, அலக்ஸாந்திரியா முதலான நகரங் களின் வழியாக ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குக் கொண்டுபோய் , ஒன்றுக்குப் பன்மடங்கு அதிகமாக விலைவைத்துச் சரக்கு களை விற்று , பெரும்பொருள் திரட்டினார்கள்வணிகத் . தொழில் செய்யும் குலத்தார் எப்பொழுதும் செல்வந்தராயி ருப்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மை . இதன்படி, வியாபாரத் தொழிலில் ஈடுபட்ட முகம்மதியர் மேன்மேலும் செல்வம் பெற்றுச் சிறப்படைந்து விளங்கினார்கள்.

ஐரோப்பியர் இப்போது கைத்தொழில் , நாகரிகம் முதலிய வற்றில் சிறப்படைந்திருப்பது போல அக்காலத்திற் சிறப்புப் பெறாமல் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்தார்கள் . ஆகையால், ஆடை முதலிய பல

பொருள்கள் இந்தியா முதலிய கீழைத் தேசங்களிலிருந்தே ஐரோப்பாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுவந்தன இதனால் இந்த . வாணிகத்தைத் தங்கள் கையில் வைத்திருந்த முகம்மதியர் 'பெருஞ் செல்வம் சம்பாதித்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை . இவ்வாறு சில நூற்றாண்டுகள் கழிந் தன . இந்தியச் சரக்குகளை ஐரோப்பிய நாடுகளிற் கொண்டு பேய் விற்பதனால் முகம்மதியர் செல்வம் : பெற்றுச் சிறப்புடன் வாழ்வதைக் கண்ட ஐரோப்பிய தேசத்தார் , "தாங்களும் நேர்முகமாக இந்தியாவுடன் வாணிகஞ் செய்து பொருள் ஈட்டவேண்டுமென்று ஆவல் கொண் டார்கள்ஆனால் ., இந்தியாவுக்குச் செல்லும்வழி முகம் wo Suir ஆதிக்கத்திலிரு ந்தபடியா லும், வேறு குலத்தார் 'இவ்வணிகத்தைக் கைக்கொள்ளா தபடி அவர்கள் முகம்) மதியர் வெகு கருத்தாகக் காவல் செய்திரு (ந்தபடியா லும், ஐரோப்பியரின் எண்ணம் கைகூடவில்லை . அக்காலத்தில் சரியான பூகோள நூல் தெரியா தபடியால் வேறு வழியாக இந்தியாவுக்குச் செல்லும் வழியையும் ஐரோப்பியர் அறிந் திருக்கவில்லை இந்தியா ஐரோப்பாவு .க்குக் கிழக்குப் பக் கத்தில் இருக்கிறதென்பதுமட்டும் அவர்களுக்குத் தெரி யும்

ஆனால், அங்குச் செல்வதற்கு வேறு வழி தெரியா மல் திகைத்தனர்அக்காலத்தில் ., ஐரோப்பாக் கண்டத் தில் இந்தியாவைப்பற்றிப் பல கதைகள் வழங்கிவந்தன . இந்தியாதேசம் பூலோக சுவர்க்கம் என்றும் , பணம் காய்க் கும் மரங்கள் அங்கே ஏராளமாக வளர்கின்றன என்றும், தேன் ஆறும், பால் ஆறும் அங்குக் கரைபுரண்டோடுகின் றன என்றும் பலவிதமான செய்திகள் உலவிவந்தனஇவ் . விதச் செய்திகளைக் கேட்டபோது , ஐரோப்பியருக்கு நாவில் நீர் சுரந்தது தேன ாறும் பாலாறும் கரை புரண் டோடும் அந்தப் பூலோக சுவர்க்கத்தை , பணம் காய்க்கும் மரங்கள் வளருகிற வியப்பான இந்தியா தேசத் தைக் காணவேண்டும் என்றும் அத்தேசத்துடன் நேர் . முகமாக வணிகத்தொடர்பு பெற்றுப் பொருள் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்றும் ஐரோப்பியர் ஆவலோடு விரும்பினார் கள்: அக்காலத்தில் ஐரோப்பா முழுதும் இந்தியாவின் .

பேச்சாகவே இருந்தது ஆனால் ., இந்தியாவுக்கு எப்படிப் போவது? இந்தியாவுக்குச் செல்லும் வழியை முகம்மதியர் கைப்பற்றித் தங்கள் ஆதிக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு , வேறு குலத்தார் அவ்வழியாகச் செல்லா தபடி , கண்ணை இமை காப்பதுபோல் காத்து வருகையில் , ஐரோப்பியர் இந்து தேசம் செல்ல நினைத்தது , முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டதுபோல் இருந்தது . இவ்வாறிருந்து வருகையில், பூகோள நூலைப்பற்றி ஆராய்ந்துவந்த அறிவாளிகள் பூமி அப்பளம்போல் தட்டையாக இருக்கவில்லை என்றும், பந்துபோல் உருண்டை வடிவாக இருக்கிறது என்றும் அறிந்தார்கள்.

ஆனால், இப் பூகோளநூல் உண்மையை மக்கள் ஒப்புக் கொள்வதற்கு நெடுநாள் சென்றது கடைசியாக ., போர்ச்சுகல் தேசத்தவராகிய கொலம்பஸ் என்பவர் , இப் பூகோள நூல் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு , இந்தியா தேசத்திற்குச் செல்ல வேறொரு வழியைக் கண்டுபிடிக்கத் துணிந்தார் எப்படி . என்றால், பூமி உருண்டையா யிருப்பதால், ஒருவன் ஓரிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு மேற்கு முகமாகப் பிரயாணம் செய்துகொண்டே போனால், கடைசியில் அவன் கிழக்குப் பக்கமாகத் தான் புறப்பட்ட இடத்திற்கு வந்து சேர்வான் என்னும் பூகோள நூல் உண்மையை மனத்திற்கொண்டு, இந்தியா தேசம் ஐரோப்பாவுக்குக் கிழக்கில் இருக்கிறபடியால், ஐரோப்பாவி லிருந்து மேற்குப் பக்கமாய்ப் பிரயாணம் செய்துகொண்டு போனால், இந்தியா போய்ச் சேரலாம் என்று கொலம்பஸ் என்பவர் நம்பினார் ஆனால் ., அவர் சொல்லிய கருத்தை ஒருவரும் ஆதரிக்கவில்லை கடைசியாக ., மிகுந்த சிபாரிசின் மேல், ஸ்பெயின் தேசத்து அரசன் கொலம்பஸாக்கு உதவி செய்ய இசைந்து , சில கப்பல்களையும் , மாலுமி களையும் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய சாமான்களையும் கொடுத்துதவினான் .

கொலம்பஸ் ஸ்பெயின் தேசத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு , மேற்குப் பக்கமாய்க் கடலிற் பிரயாணம் செய்துகொண்டு போனார் சில . நாட்கள் பிரயாணம் செய்த பிறகு , கொலம்பஸ் மேற்கிந்தியத் தீவுகளையும், புதிய உலகம் என்னும் அமெரிக்காக் கண்டத்தையும் *

கண்டுபிடித்தார்ஆனால் ., கொலம்பஸ் அத் தீவுகள் இந்தியா தேசத்தைச் சேர்ந்தவை என்றும் , அக் கண்டம் இதந்தியாதேசம் என்றும் தவறாக நினைத்தார் .

அவர் தாம் கண்டுபிடித்த பூபாகம் இந்தியா தேசம்தான் என்கிற நம்பிக்கையுடன் இருந்தார் ஆனால் ., உண்மையில் அது இந்தியா தேசம் அன்று ."ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட் டொன்றுகும்'' என்றபடி, கொலம்பஸ் இந்தியா தேசத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கத்தோடு செல்ல , தற் செயலாகப் புதிய பூபாகங்களைக் காணப் பெற்றுர் . கொலம்பஸ் புதிய உலகத்தைக் கண்டு பிடித்த செய்தி ஐரோப்பியர்களுக்குப் புதிய உணர்ச்சியையும் ஊக்கத் தையும் அளித்தது ஏனைய ஐரோப்பிய சாதியாரும் . இந்தியா தேசத்துக்குப் புதிய வழியைக் கண்டுபிடிக்க ஊக்கங்கொண்டு முயற்சி செய்தார்கள்இவ்வாறு . ஊக்கங்கொண்டவர்களில் போர்ச்சுகல் தேசத்தரசனும் ஒருவன் என்னும் "எமானுயெல் .பெயருள்ள அந்த அரசன் ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு கிழக்கு முகமாகப் பிரயாணம் செய்தால் , இந்தியா தேசம் போய்ச் சேரலாம் என்று நம்பிக்கை கொண்டவன் . ஆகையால், அவ்வழியாகச் சென்று இந்தியா தேசத்தைக் கண்டுபிடிக்கும்படி வாஸ்கோ காமா-டா-என்பவரை அனுப்பினான்காமா போர்ச்சுகல் தேசத்-டா-வாஸ்கோ . துத் துறைமுகப்பட்டினமாகிய லிஸ்பன் என்னும் பட்டினத்தை விட்டு கசசசகூஎ௦ சூலைமீ" கூஉ புறப்பட்டுக் கடல் வழியாகச் சென்றபோது , எதிர்காற்றில் அகப்பட்டு அதேக இடர் இழிப்புகளுக்குட்பட்டார் .

ஆனாலும், மனந் தளராமல் மேன்மேலும் கப்பலையோட்டிக் கொண்டு, ஆப் பிரிக்காக் கண்டத்தின் தென்கோடியாகிய நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றிக் கடந்து , அக் கண்டத்தின் கிழக்குக் கரையோரமாகப் பிரயாணம் செய்து கடைசியில் மிலாண்டா " என்னும் கடற்கரைப் பட்டினத்தை அடைந் தார்அஃது அக்கால .த்தில் பேர் பெற்ற துறைமுகப்பட் டினம்ஆகையால் ., இந்தியாவிலிருந்து பல கப்பல்கள் அங்கு வந்திருந்தன காமா அங்கிருந்த-டா-வாஸ்கோ . ஒரு முகம்மதிய மாலுமியை இந்தியா தேசத்துக்கு வழி காட்டும்படி

தம்முடன் அழைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டு, அந்த முகம்மதிய மாலுமியின் உதவி யால், கசசூஅ @R மேமீ" உஉஉ மலையாளக்கரையில் உள்ள கள்ளிக்கோட்டை" என்னும் பட்டினத்தை அடைந்தார் யவனருக்குப் பிறகு வாணிபத்தின் . பொருட்டு இந்தியாவுக்கு வந்த கிறித்துவ மதத்தைச் சேர்ந்த ஐரோப்பியர் இவர்தாம்பிறகு ., வாஸ்கோ-டா- காமா கள்ளிக்கோட்டையை அரசாண்டிருந்த சாமுத்திரி அரசனைக்" கண்டு பேசி போர்ச்சுகல் தேசத்தார் கள்ளிக் கோட்டையில் வர்த்தகம் செய்ய அவ்வரசனிடம் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, மீண்டும் தம் ஊருக்குச் சென்று , தாம் இந்தியாவைக் கண்டுபிடித்த மகிழ்வுச் செய்தியைத் தம் முடைய அரசனுக்குத் தெரிவித்தார் போர்ச்சுகல் தேசத் . தரசன் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்து , இந்தியா தேசத் துடன் வர்த்தகம் செய்வதற்காகவும், கூடுமானால், அத் தேசத்தைத் தன் ஆட்சிக்குட் படுத்துவதற்காகவும் சில கப்பல்களை ஆயத்தம் செய்து , பீட்ரோ ஆல்வாரெஸ் காப்ரால்," என்பவர்தலைமையிற் பல போர்ச்சுகீசியரை . அனுப்பினான் .

இந்தக் காப்ரால் என்னும் தலைவர் கப்பலைச் செலுத்திக்கொண்டு போகிறபோது , ஆப் பிரிக்காக் கண்டத்தின் கரையோரமாகச் சென்றால் , எதிர் காற்றில் அகப்பட்டு வருந்தவேண்டியிருக்கும் என்று நினைத்து, அக்கண்டத்துக்கு மேற்கே அதிக தூரமாய்க் கடலிற் போய்க்கொண்டிருக்கையில் , தென் அமெரிக்கா வில் உள்ள , இப்போது பிரேசில் " என்று வழங்கப்படுகிற செழிப்பான தேசத்தில் தற்செயலாகப் போய்ச் சேர்ந்தார். தாம் போகக் கருதிவந்த இந்தியா தேசம் செல்லாமல் தற்செயலாய் வேறு ஒரு புதிய தேசத்திற் சென்றதை அறிந்து வியப்புற்று , அவர் மீண்டும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு இந்தியா தேசம் வந்து சேர்ந்தார் பிரேசில் . தேசத்தி லிருந்து இந்தியாவுக்குப் புறப்படும்போது அங்கிருந்து சில பழச் செடிகளைக் கொண்டுவந்து இந்தியாவிற் பரவச் செய்தார்அவ .ர் கொண்டு வந்தவை மிளகாய் , முந்திரிக் கொட்டை, கொய்யாப்பழம், அனாசிப்பழம், சீத்தாப்பழம், பப்பளிப் பழம் முதலியவை .

இப்பழச்செடிகள் இவர் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு நமது நாட்டிலில்லை. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் நமது நாட்டிற்கு வந்த பரங்கியர் ப)ோர்ச்சுகீசியருக்குப் பறங்கியர்**' என்று பெயர்கொச்சி (, கள்ளிக்கோட்டை, கோவா முத லிய கடற்கரைப்பட்டினங்களில் அமர்ந்து வாணிகம் செய் யத் . இவர்களுக்கு முன் தனி உரிமை .தொடங்கினார்கள் யாய் வாணிகம் செய்திருந்த முகம்மதியருக்குப் பறங்கியர் வந்து வாணிகம் செய்வது பிடிக்கவில்லை இதனால் பறங்கி . யருக்கும் முகம்மதியருக்கும் சில சண்டைகள் நடந்தன. அச் சண்டைகளிற் பறங்கியர் வெற்றி பெற்று , முகம்மதி யரை அடக்கி , அரபிக்கடலைத் தங்கள் ஆட்சியிற் கொண்டுவந்தார்கள் அதுமுதல் சுமார் ஒரு நூற்றாண்டு . வரையில் பறங்கியர்கள்

இந்தியா, இலங்கை, சாவகம் முதலிய கிழக்கிந்தியத் தீவுகளில் வாணிகம் செய்து வந்தார்கள் இவர்கள் வாணிகம் . செய்வதோடு மட்டும் நில்லாமல், கிறித்துவ மதத்தைப் பரவச் செய்யவும் பாடுபட்டார்கள் ஏசுவின் சபைப் பாதிரிமார்களைக் . கொண்டு வந்து , பெருந்தொகையான இந்துக்களைக் கிறித்தவராக்கினார்கள்சவேரியார் ., தத்துவபோதக சுவாமி, ஜான்-டி-பிரிட்டோ, வீரமாமுனிவர் முதலிய பாதிரிமார் இவர்கள் அழைத்துவந்த ஏசுவின் சபையைச்சேர்ந்த துறவிகளாவர் இதுவுமன் . றி, பறங்கியர் தங்கள் வாணிபப் பட்டினங்களைக் காவல்புரியும் பொருட்டு, பறங்கிப் போர் வீரர்களையும் கொண்டுவந்திருந்தார்கள்.

இப்போர் வீரர்கள் இந்தியப் பெண்களை மணஞ் செய்து கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர் இவ்விதக் . கலப்புமணத்தினாற் பிறந்த பிள்ளைகள் துப்பாசி**'' என்னும் பெயருடைய புதிய குலத்தாரானார்கள் இந்தத் . துப்பாசிகள் பறங்கிமொழியைப் பேசிவந்தனர் . இவ்விதமாகப் பறங்கியர் இந்தியாவுக்குப் புது வழி கண்டுபிடித்து, இந்திய தேசத்துடன் வாணிபம் செய்து பொருள்திரட்டிச் செல்வந்தராவதைக் கண்டு ஏனைய ஐரோப்பிய இனத்தாரும் இந்தியா தேசத்துடன் வாணிபம்

செய்ய ஆவல் அடைந்தனர் அவர்களுள் ஹாலண்டு ." என்னும் நாட்டிலுள்ள டச்சுக்காரரும் இம் முயற்சியில்முனைந்து நின்றார்கள். இத்த டச்சுகாரருக்கு ஒல்லாந்தர்" என்பதும் பெயர் இந்த ஒல்லாந்தர் . இந்தியாவுக்கு வட கிழக்கு வழியொன்றைப் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்தார்கள் கொலம்பஸ் ஐரோப்பாவுக்கு மேற்கு . முகமாய் இந்தியாவுக்குப் போக ஒரு வழியைக் கண்டு பிடிக்க முயன்றாரல்லவா£ பறங்கியர் ஐரோப்பாவுக்குத் தெற்கு முகமாய் ஆப்பிரிக்காவைச் சுற்றிக் கிழக்கு முக மாகச் சென்று, இந்தியாவுக்கு ஒரு வழியைக் கண்பிடித் தார்களே, அதைப்போலவே தாங்களும் ஐரோப்பாவுக்கு வடகிழக்குப் பக்கமாய்ச் சென்று இந்தியாவுக்குப் புதுவழி ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்கலாமே என்று ஒல்லாந்தர் நினைத் தார்கள் அப்படி நினைத்தது அக்காலத்தில் பூகோள . சாத்திரத்தை அவர்கள் சரிவர அறியவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கிறது இந்த .

எண்ணத்தோடு அவர்கள் நான்கு கப்பல்களை இந்தியாவுக்கு வடகிழக்குப் பாதையைக் கண்டு பிடிக்க அனுப்பினார்கள் இந்த . முயற்சியில் அவர்கள் தோல்வி யடைந்தார்கள் .

ஆனால், முன்பு அறிந்திராத சில தீவுகளையும், கடல்களையும் கண்டு பிடித்தார்கள் ஒல்லாந் . தர் வடகிழக்குப் பக்கமாய்ப் புதுவழி கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்த அதேகாலத்தில் , வேறு நான்கு கப்பல்களைப் பறங்கியர் கண்டுபிடித்த வழியைப் பார்த்துவரும்படி , அனுப்பினார்கள் இக்கப்பல்கள் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளில் . ஒன்றாகிய சாவா தீவுவரையிற்சென்று திரும (சாவகம்)ிபி வந்தன அதுமுதல் . ஒல்லாந்தர் இந்தியா தேசத்துடனும், கிழக்கிந்தியத் தீவுகளுடனும் வாணிபம் செய்யத் தொடங் கினார்கள் இந்திய வியாபாரத்தை . பின்னர் . முதலில் தனிப்பட்ட மூறையில் நடத்திவந்தனர், கக௦உஆம் ஷ் மார்ச்சுமீ" உஉ ''கிழக்கிந்திய வர்த்தகச் சங்கம் '' என்னும் பேரால் ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள் . இத்தஒல்லாந்தர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பறங்கியரை இந்தியா , இலங்கை முதலிய இடங்களி லிருந்து துரத்திவிட்டு, அவர்களிருந்த இடங்களைத் தாங்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டு வாணிபம்

செய்துவந்தனர். இவர்களும் மதவெறிகொண்டு ,* யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களில் இந்துக் கோயில்களை இடித்தும் , இந்துக்களைக் கட்டாயப்படுத்திக்

கிறித்தவர்களாக்கியும், கிறித்தவர் களுக்கு மட்டும் அரசியல் அலுவல்களைக் கொடுத்தும் கொடுமை செய்தனர் முதலில் . வாணிகர்களாக வந்த இவர்கள் பிறகு நாடுகளைப் பிடித்து அரசாள முற்பட் டார்கள்ஆனால் ., ஆங்கிலேயர் இவர்களை இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமிருந்து துரத்தி விட்டார்கள். இந்தியாவுடன் வாணிகம் செய்து செல்வந் திரட்ட விரும்பிய மற்றொரு தேசத்தார் ஆங்கிலேயராவர்இவர் . களும் ஒல்லாந்தரைப் போலவே இந்தியாவுக்கு வடகிழக் குப் பாதையொன்றைக் கண்டுபிடிக்க முதலில் முயன்றனர். இவர்கள் சுமார் ௫௦ ஆண்டுகளாக வடகிழக்குப் பாதை யைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்தும் பயனடையவில்லை , பிறகு கருஎஅ ஆம் ஆண்டில் , சர் பிரான்சிஸ்டிரேக் என் " னும் ஆங்கிலேயர், இந்தியாவிலிருந்து போர்ச்சுகல் தேசத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்த ஒரு பறங்கிக் கப்ப லைப் பிடித்துக் கொள்ளையடித்தார்கொள்ளையிடுகையில் ., ஆப்பிரிக்காவின் நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றிக் கொண்டு இந்தியாவுக்குச் செல்லும் வழியைக் குறிப்பிடுகிற கடல்வழிப் படம் ஒன்றைக் கண்டெடுத்தார்அதன்பிறகு .,

நமது தேசத்தில் வாணிகம் செய்ய வந்த இன்னோர் ஐரோப்பிய இனத்தார் டேன்ஸ் !" என்னும் டேனிஷ்காரர் . இவர்கள் டென்மார்க்கு தேசத்தைச் சேர்ந்தவர் கசூ௨௦ . இல் கிழக்கிந்திய வர்த்தகச் சங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு நமது தேசத்தில் உள்ள தரங்கம்பாடி, பழவேற் காடு, சிராம்பூர் முதலிய இடங்களில் வாணிகம் செய்து வந்தனர் ஆனால் இவர்களின் வாணிகம் பலப்படவில்லை ., பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் , தரங்கம்பாடி முதலிய இடங்களை இவர்கள் ஆங்கிலேயருக்கு விற்றுவிட்டுப் போய் விட்டார்கள் . இவர்களும் கிறித்தவமதத்தைப் பரவச் செய்ய முயன்று வந்தனர்.

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் காலத்தில் கல்வி வளர்ச்சி

ஆங்கிலேயர்களின் கல்விக் கொள்கை:

ஆங்கிலேயர்களுக்கு முந்தைய நாட்களில், இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் முறையே பத்சலா மற்றும் மதரஸா மூலம் கல்வி கற்றனர், ஆனால் அவர்களின் வருகை ஒரு புதிய கற்றல் இடத்தை அதாவது மிஷனரிகளை உருவாக்கியது. அதனால், அவர்கள் "இரத்தத்திலும் நிறத்திலும் இந்தியராகவும், ஆனால் சுவையில் ஆங்கிலமாகவும்" இருக்கும் ஒரு இந்திய வகுப்பை உருவாக்க முடியும், அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் இடையில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாக செயல்படுவார்கள்.

உலகை மாற்றக்கூடிய சுதந்திரத்தின் தங்கக் கதவைத் திறக்க கல்வி ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாகும். இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் வருகையுடன், அவர்களின் கொள்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் பாரம்பரிய கற்றல் பள்ளிகளின் மரபுகளை மீறியது, இதன் விளைவாக கீழ்நிலை வகுப்பினரை உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இந்த இலக்கை அடைய, அவர்கள் கல்வி முறை மூலம் ஆங்கில வண்ணத்தில் இந்திய கேன்வாஸை உருவாக்க பல செயல்களை நிறுவினர்.

ஆரம்பத்தில், பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி கல்வி முறையின் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டவில்லை, ஏனெனில் அவர்களின் முக்கிய நோக்கம் வர்த்தகம் மற்றும் லாபம் ஈட்டுவதாக இருந்தது. இந்தியாவில் ஆட்சி செய்ய, அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கும் வெகுஜனங்களுக்கும் இடையில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாக செயல்படும் " இரத்தத்திலும் நிறத்திலும் இந்தியர் ஆனால் சுவையில் ஆங்கிலம்" வகுப்பை உருவாக்க உயர் மற்றும் நடுத்தர வகுப்பினரின் ஒரு சிறிய பகுதியினருக்கு கல்வி கற்பிக்க திட்டமிட்டனர். இது "கீழ்நோக்கி வடிகட்டுதல் கோட்பாடு" என்றும் அழைக்கப்பட்டது . இந்தியாவில் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஆங்கிலேயர்களால் பின்வரும் நடவடிக்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள்

எடுக்கப்பட்டன. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் காலத்தில் கல்வியின் காலவரிசை வளர்ச்சி கீழே விவாதிக்கப்படுகிறது:

சட்டம் & கல்வி

- மிஷனரி ஆர்வலர்களாக இருந்த **சார்லஸ் கிராண்ட் மற்றும் வில்லியம் வில்பர்ஃபோர்ஸ்**, கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் கண்டுபிடிப்பு அல்லாத கொள்கையை கைவிட்டு, மேற்கத்திய இலக்கியங்களை கற்பிக்கவும், கிறிஸ்தவத்தை போதிக்கவும் ஆங்கில வழி கல்வியை பரப்ப வழிவகை செய்யுமாறு கட்டாயப்படுத்தினர். எனவே, பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் 1813 சாசனத்தில் ஒரு விதியைச் சேர்த்தது, மேலும் ஒரு லட்சத்திற்கும் குறைவான கவர்னர்-இன்-கவுன்சில் கல்விக்காகவும், கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் தங்கள் மதக் கருத்துக்களை இந்தியாவில் பரப்ப அனுமதித்தார்.
- சட்டம் அதன் சொந்த முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருந்தது, ஏனெனில் இது பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் இந்தியாவில் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கு ஒப்புக்கொண்ட முதல் நிகழ்வாகும்.
- **RRM ராயின்** முயற்சியால், மேற்கத்திய கல்வியை கற்பிப்பதற்காக கல்கத்தா கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. மேலும், கல்கத்தாவில் மூன்று சமஸ்கிருதக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டன.

பொதுக்கல்வி பொதுக்குழு, 1823

ஆங்கிலிகன்களை விட ஓரியண்டல் கற்றலுக்கு பெரும் ஆதரவாக இருந்த ஓரியண்டலிஸ்டுகளால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்ட இந்தியாவில் கல்வியின் வளர்ச்சியைக் கவனிக்க இந்தக் குழு உருவாக்கப்பட்டது. எனவே, அவர்கள் மேற்கத்திய கல்வியை ஊக்குவிக்க பிரிட்டிஷ் இந்தியா கம்பெனியின் மீது மிக முக்கியமான அழுத்தத்தை உருவாக்கினர். இதன் விளைவாக, இந்தியாவில் கல்வியின் பரவலானது ஓரியண்டலிஸ்ட்-ஆங்கிலிஸ்ட் இடையே

விவாதத்திற்கு உள்ளானது மற்றும் பிரிட்டிஷ் கல்வி முறையின் தெளிவான சித்திரத்துடன் மக்காலேயின் தீர்மானம் வந்தது.

லார்ட் மெக்காலேயின் கல்விக் கொள்கை, 1835

- இக்கொள்கையானது சமூகத்தின் உயர் மட்டத்தினருக்கு மட்டுமே ஆங்கிலம் மூலம் கல்வி கற்பிக்கும் கல்வி முறையை உருவாக்கும் முயற்சியாகும்.
- நீதிமன்ற மொழியாக இருந்ததால் பாரசீகம் ஒழிக்கப்பட்டது, ஆங்கிலம் நீதிமன்ற மொழியாக மாறியது.
- ஆங்கிலப் புத்தகங்களின் அச்சடிப்புகள் இலவசமாகவும், மிகக் குறைந்த விலையிலும் கிடைக்கப்பெற்றன.
- ஓரியண்டல் கற்றலை விட ஆங்கிலக் கல்விக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.
- 1849 இல், JED பெத்துன் பெத்துன் பள்ளியை நிறுவினார்.
- விவசாய நிறுவனம் பூசாவில் (பீகார்) நிறுவப்பட்டது.
- பொறியியல் நிறுவனம் ரூர்க்கியில் நிறுவப்பட்டது.

வூட்ஸ் டிஸ்பாட்ச், 1854

- இது " இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியின் மாக்னா கார்ட்டா" என்று கருதப்படுகிறது மற்றும் இந்தியாவில் கல்வியைப் பரப்புவதற்கான ஒரு விரிவான திட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது.
- கல்வியை மக்களிடம் பரப்புவதற்கான அரசின் பொறுப்பை அது கூறுகிறது.
- இது படிநிலைக் கல்வி நிலையைப் பரிந்துரைத்தது- கீழே, வடமொழி தொடக்கப் பள்ளி; மாவட்டத்தில், ஆங்கிலோ-வேர்னாகுலர் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மற்றும் இணைந்த கல்லூரி, மற்றும் கல்கத்தா, பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் இணைந்த பல்கலைக்கழகங்கள்.
- உயர்கல்விக்கான பயிற்றுவிக்கும் மொழியாகவும் பள்ளி மட்டத்தில் உள்ளூர் மொழியாகவும் ஆங்கிலம் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது

ஹண்டர் கமிஷன் (1882-83)

- இது 1882 இல் **WW Hunter இன்** கீழ் 1854 இன் வூட் டிஸ்பாச்சின் சாதனைகளை மதிப்பிடுவதற்காக உருவாக்கப்பட்டது .
- இது தொடக்கக் கல்வி மற்றும் இடைநிலைக் கல்வியின் விரிவாக்கம் மற்றும் மேம்பாட்டில் மாநிலத்தின் பங்கை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.
- இது மாவட்ட மற்றும் நகராட்சி வாரியங்களுக்கு கட்டுப்பாட்டை மாற்றுவதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.
- அது இடைநிலைக் கல்வியின் இரண்டு பிரிவுகளைப் பரிந்துரைத்தது- பல்கலைக்கழகம் வரை இலக்கியம்; வணிக வாழ்க்கைக்கான தொழில்.

சாட்லர் கமிஷன்

- இது கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டது மற்றும் அவற்றின் பரிந்துரைகள் மற்ற பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் பொருந்தும்.
- அவர்களின் அவதானிப்புகள் பின்வருமாறு:
- 12 ஆண்டு பள்ளி படிப்பு
- இடைநிலை நிலைக்குப் பிறகு 3 வருட பட்டம்
- பல்கலைக்கழகங்களின் மையப்படுத்தப்பட்ட செயல்பாடு, ஒற்றையாட்சி குடியிருப்பு-கற்பித்தல் தன்னாட்சி அமைப்பு.
- பயன்பாட்டு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி, ஆசிரியர் பயிற்சி, மற்றும் பெண் கல்வி ஆகியவற்றிற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட விரிவாக்கப்பட்ட வசதிகள்.
- எனவே, பிரிட்டிஷ் கல்வி முறை கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் அபிலாஷையால் தாக்கம் செலுத்தியது என்று நாம் கூறலாம். நிர்வாகத்திலும் பிரிட்டிஷ் வணிக அக்கறையிலும் பல துணை பதவிகளை அதிகரிக்க, படித்த இந்தியர்களின் மலிவான விநியோகத்தை உறுதி செய்வதற்காக இது புகுத்தப்பட்டது. அதனால்தான் ஆங்கிலத்தை கற்பிப்பதற்கான ஒரு ஊடகமாக

வலியுறுத்தப்பட்டது மற்றும் பிரிட்டிஷ் வெற்றியாளர்களையும் அவர்களின் நிர்வாகத்தையும் மகிமைப்படுத்தியது.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்வி

- ராமநாட்டின் சேதுபதிகள் பற்றிய உங்கள் கருத்துகளை விளக்குக.

  ____

- நவாப்களின் நிர்வாகம் மற்றும் கிராம நிர்வாகம் விளக்குக.

  ____

- ஐரோப்பியர்களின் சமூக தாக்கம் என்னவை என்பதை விளக்குக.

  ____

அலகு - நான்கு

கிறிஸ்தவம்: நிறுவனத்தின் கொள்கை - வளர்ச்சி மற்றும் தாக்கம் - மேற்கத்திய கல்வியின் அறிமுகம் - அரசு கல்வி - தொழில்முறை மற்றும் தொழில்நுட்ப கல்வி - பெண் கல்வி.

நோக்கங்கள்

- கிறிஸ்தவம்: நிறுவனத்தின் கொள்கை - வளர்ச்சி
- மேற்கத்திய கல்வியின்
- தொழில்நுட்ப கல்வி

இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ தாக்கம், வரலாறு

இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ தாக்கம், வரலாறு, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இயேசுவின் சீடரான புனித தாமஸ், முதன்முதலில் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையை இந்தியாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார் என்று பரவலாக நம்பப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், ஐரோப்பியர்களின் பிற்கால வருகை வரை, துணைக்கண்டம் கிறிஸ்தவத்தின் செல்வாக்கை அனுபவிக்காது. போர்த்துகீசியர்கள் 1498 ஆம் ஆண்டு முதல் கோவாவில் குடியேறத் தொடங்கினர். 1542 ஆம் ஆண்டில் ஒரு போப்பாண்டவர் தூதர் பிரான்சிஸ் சேவியர் வந்தார், மேலும் ரோமன் கத்தோலிக்கர்களின் பணி தீவிரமாக தொடங்கியது. இந்தியாவில் புராட்டஸ்டன்ட் அமைச்சகம் முதன்முதலில் டிரான்க்யூபாரில் இரண்டு ஜெர்மன் பீடிஸ்ட்களான பார்தோலோமிவ் ஜீகன்பால்க் மற்றும் ஹென்றி புளட்சாவ் ஆகியோரால் நிறுவப்பட்டது.

கல்வி

இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ மிஷனரி செயல்பாடு பொதுவாக உயர்தர பள்ளிகளை நிறுவுவதை உள்ளடக்கியது. வெளிப்படையாக கிறிஸ்தவ சமூகத்தின் தாக்கம் அங்கு முடிவடையவில்லை. பள்ளிகளுடன் அச்சு இயந்திரங்களும் வந்தன, அவை அனைத்து வகையான இலக்கியங்களைப் பரப்புவதற்கு உதவியாக இருந்தன. உண்மையில், ஆரம்பகால வெளிநாட்டு மிஷனரிகள் ஆங்கிலம் மற்றும்

நவீன வடமொழிக் கல்விக்கு முன்னோடியாக இருந்தனர். ஆர்.எல். ராவத், தனது *இந்தியக் கல்வி வரலாற்றில்*, பாடப்புத்தகங்கள், அகராதிகள் மற்றும் இலக்கணங்களைத் தயாரிப்பதற்காகவும், கல்வி முன்னேற்றத்திற்கான அவர்களின் ஆர்வமுள்ள நோக்கத்திற்காகவும் இந்தியா என்றென்றும் மிஷனரிகளுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கும் என்று கூறுகிறார்.

மிஷனரிகள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் "நற்செயல்கள்" அவர்கள் இயேசுவின் அன்பு மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் வெளிப்பாடாக எப்போதும் புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். அடிப்படை உந்துதல், நிச்சயமாக, கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் மூலம் கடவுளின் இரட்சிப்பை அறிவிப்பதற்கான அவர்களின் கடமையாகும். இந்தியர்கள் பெருமளவிற்கு முந்தையதைப் பெறத் தயாராக உள்ளனர், ஆனால் பலர் பிந்தையவர்களின் தேவையை நிராகரித்துள்ளனர், குறிப்பாக உயர் சாதி இந்துக்கள், "நம்முடைய சொந்த இரட்சகர்கள் உள்ளனர்" என்று கூறுவார்கள். இருப்பினும், தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும், சமூக இயக்கத்திற்குப் பங்களித்திருப்பதாகவும் கிறிஸ்தவ சமூகம் உணர்ந்தது, அது வாழ்க்கையை மாற்றியது மற்றும் குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்கள், குறிப்பாக தலித்துகள் (முன்னாள் " தீண்டத்தகாதவர்கள்") மத்தியில் பயனடைந்துள்ளது.

பதினாறாம் நூற்றாண்டில், கிறிஸ்தவ கல்வி நிறுவனங்களை முதன்முதலில் நிறுவியவர்கள் ஜேசுயிட்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து ஜெர்மன் டிரான்க்யூபார் மிஷனரிகள் வந்தனர். பின்னர் புகழ்பெற்ற ஃபிரெட்ரிக் ஸ்வார்ட்ஸ் உள்ளூர் மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்திலும் கிறிஸ்தவ பள்ளிகளைத் தொடங்கினார். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கல்கத்தாவிற்கு வந்த வில்லியம் கேரி மற்றும் பிரிட்டிஷ் பாப்டிஸ்டுகள் வட இந்தியாவில் நவீன கல்விக்கு முன்னோடியாக இருந்தனர். 1818 வாக்கில், கல்கத்தாவிலிருந்து வடக்கே சிம்லா மற்றும் டெல்லி, தெற்கில் ராஜ்புத்னா என 111 பள்ளிகள் இருந்தன.

1813 இல் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் சாசனம் புதுப்பிக்கப்பட்டது மற்றும் பிரிட்டிஷ் மிஷன் சொசைட்டிகளின்

வருகையுடன், நாடு முழுவதும் பள்ளிகள் மற்றும் அச்சகங்களின் பெருக்கம் ஏற்பட்டது. முதல் மேற்கத்திய வகை போஸ்ட் செகண்டரி பள்ளி, செரம்பூர் கல்லூரி, 1818 இல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அமெரிக்கன் மிஷன் 1815 மற்றும் 1829 இல் பம்பாயில் ஆண்களுக்கான பள்ளிகளைத் திறந்தது. ஜான் வில்சன் பெண்களுக்காக பம்பாயில் ஒரு பள்ளியும் அமைக்கப்பட்டதைக் கவனித்தார்.

மேற்கத்திய கல்வியின் அறிமுகம்

உலகெங்கிலும் உள்ள அரசாங்கங்கள் கல்விக் கொள்கைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. கல்விக் கொள்கைகளின் விளைவுகள் மற்றும் சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அவற்றின் தாக்கம் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துவதில் உலகளாவிய அழுத்தம் உள்ளது. இருப்பினும் இ கல்விக் கொள்கைகள் எவ்வாறு உருவாகின்றன மற்றும் கல்விக் கொள்கை என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றிய புரிதல் பெரும்பாலும் இல்லை. கல்விக் கொள்கையின் தன்மை இ கல்விக் கொள்கைகளின் அடிப்படை அம்சங்கள் மற்றும் இந்தக் கொள்கைகளின் உத்தேசிக்கப்பட்ட விளைவுகள் ஆகியவற்றை பகுப்பாய்வு செய்ய இந்தத் தொகுதியில் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கல்விக் கொள்கை என்பது கல்வி அமைப்புகளின் செயல்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தும் விதிகள் மற்றும் கொள்கைகளைக் குறிக்கிறது. கல்வியின் இலக்குகள் இ இந்த இலக்குகளை அடைவதற்கான உத்திகள் மற்றும் அவற்றின் தாக்கத்தை மதிப்பிடுவதற்கான கருவிகளை அடையாளம் காண்பது தொடர்பான கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கவும் இந்த தொகுதி முயற்சிக்கிறது.

கல்விக் கொள்கைகளை உருவாக்கும் செயல்பாட்டில் இ பல முக்கியமான காரணிகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கல்வியியல் முறைகள் இ வளங்களைத் திரட்டுதல் இ பாடத்திட்ட உள்ளடக்கம் மற்றும் பல்வேறு குழுக்களில் கொள்கையின் சாத்தியமான தாக்கம் ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

- டெய்லரின் கூற்றுப்படி (1997) கல்விக் கொள்கையில் மூன்று முக்கிய அம்சங்கள் உள்ளனஇ அவை:
- அ) சூழல்: இது ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் முன்னோடிகளையும் அழுத்தங்களையும் குறிக்கிறது.
- உரை: இது கொள்கையின் உள்ளடக்கத்தைக் குறிக்கிறது.
- விளைவுகள்: கொள்கை நூல்கள் பயிற்சியாளர்களால் மாறுபட்ட விளக்கத்திற்குத் திறந்திருந்தால்இ இதுவும் சாத்தியமாகும் செயல்படுத்துவதில் வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்தும்.

இந்தியாவில் கல்வி நிறுவனங்கள் நாகரிகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே உள்ளன 1972). கல்விக் கொள்கையின் தற்போதைய நிலையைப் புரிந்து கொள்ள அதன் வரலாற்றுப் பின்னணியைப் பார்ப்பது அவசியம். வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வை இரண்டு காலகட்டங்களாகப் பிரிப்பதன் மூலம் கல்விக் கொள்கையின் சரியான புரிதலைப் பெறலாம் இ இவை சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலம் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம்.

சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கை

சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கை மேலும் இரண்டு காலகட்டங்களாக வகைப்படுத்தலாம் - பிரிட்டிஷாருக்கு முந்தைய காலம் மற்றும் பிரிட்டிஷ் காலம்.

ஆங்கிலேயருக்கு முந்தைய காலம்

ஆங்கிலேயருக்கு முந்தைய இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கையைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது இ பண்டைய காலத்தின் தொடக்கம் முதல் ஆங்கிலேயர் வருகை வரையிலான கல்விக் கொள்கைகளை ஆய்வு செய்ய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்திய நாகரிகத்தின் தொடக்கம் முதல் சமகாலம் வரை அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் கல்வியின் போக்கை வழிநடத்தினர் இ ஆனால் நவீன காலத்தின் வருகையுடன்தான் கல்விக்

கொள்கைகளை வகுப்பதில் அறிவியல் அணுகுமுறை பின்பற்றத் தொடங்கியது.

பண்டைய இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கைகளைப் பற்றிய உண்மையான புரிதலைப் பெறுவதற்கு இலக்கிய ஆதாரங்கள் எதுவும் இல்லை. கி.பி 1000 மற்றும் அதற்குப் பிறகான இலக்கிய ஆதாரங்கள் இந்தியாவின் பண்டைய கல்வி முறையை நிர்வகித்த கொள்கைகள் பற்றிய நியாயமான போதிய அறிவை வழங்குகின்றனஇ முக்கிய ஆதாரங்களான ரிகேடா ஆரண்யகங்கள்இ உபநிடதங்கள்இ இதிகாசங்கள் மற்றும் புராணங்கள்..

ஆரியர்கள் கி.மு ஐஐ இல் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தனர் இந்த ஆரியர்கள் இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கையை உருவாக்குவதில் முதன்முதலில் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சியை மேற்கொண்டனர். ஆரியர்கள் தங்கள் கல்வி முறையின் தன்மையை தெளிவாக வரையறுத்துள்ளனர் மற்றும் "தஸ்யுஸ்" என்று குறிப்பிடப்பட்ட பூர்வீகவாசிகள் ஆரியர்கள் வகுத்த விதிமுறைகளை கடைபிடிக்க வேண்டும் (1972).

அறிவற்றஇ முற்போக்கானஇ தார்மீக மற்றும் நல்லொழுக்கமான வாழ்க்கைப் பாதையில் ஒரு அறியாமையைக் கொண்டு செல்லும் ஒரு கருவியாக பண்டைய இந்திய சிந்தனையாளர்கள் கல்வியைக் கருதினர். பழங்கால இந்தியாவில் மாணவர்கள் வாழ்க்கையைக் கையாள்வதில் தங்களைத் தாங்களே திறம்படச் செய்ய வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தில் மட்டும் பாடங்களைப் படிக்க வேண்டும் இ ஆனால் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு ஒரு மேம்பட்ட அமைப்பை உருவாக்குவதற்கான பணியின் அடிப்படையில் அவற்றைப் படிக்க வேண்டும். பகுதியில் அறிவு. இதன் விளைவாக மாணவர்கள் கற்றறிந்த நபர்களின் நிலையை அடைந்தபோதுஇ அவர்கள் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டனர் இ மதிக்கப்பட்டனர். பண்டைய காலத்தில் கல்விக்கு ஒரு பெருமை

வழங்கப்பட்டதுஇ அது முதன்மையாக மதத்திலிருந்து அதன் உத்வேகத்தைப் பெற்றது.

வேத காலத்திற்குப் பிறகு இ தங்கள் சமூகத்தில் மேம்பட்ட வாழ்க்கைப் போக்கை வளர்க்க விரும்பிய சக்திவாய்ந்த மன்னர்களின் பெரிய ராஜ்யங்கள் உருவாகின. கற்றறிந்த அறிஞர்களுக்கு வளமான நன்கொடைகள் மற்றும் நிலங்களை வழங்குவதன் மூலம் உயர்கல்வியின் நலன்களை மேம்படுத்துவதில் அவர்கள் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினர். மேலும் முக்கியமாக இந்த மன்னர்கள் இந்தியாவில் கல்வி முறையை மறுவரையறை செய்வதற்கும் மறுகட்டமைப்பதற்கும் கொள்கைகளை இயற்றினர். பண்டைய இந்தியாவின் முக்கிய பல்கலைக்கழகங்கள் நாளந்தா மற்றும் தக்சிலா ஆகியவை அவற்றின் புலமைப்பரிசில் அறியப்பட்டவை..

கிமு 400 முதல் கிபி 1000 வரையிலான காலகட்டத்தில் புத்த மதத்திற்கும் பிராமணியத்திற்கும் இடையே உலகத்தை விளக்குவதில் முக்கியத்துவம் பெற நீண்ட போராட்டம் இருந்தது. பௌத்தம் மக்களை மையமாகக் கொண்டதாக இருந்தபோது பிராமணியம் படிநிலைகளை வலுப்படுத்த முயன்றது. மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இ பௌத்தக் கல்வி வேறுபட்டது மற்றும் வேத படிப்பின் அடிப்படையில் இல்லை மற்றும் ஆசிரியர்கள் பிராமணர்கள் அல்ல. பௌத்தத்தின் கல்விக் கொள்கைகள் மிகவும் தீவிரமானவை மற்றும் சமத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை மற்றும் அனைத்து சாதியினருக்கும் அறிவின் கதவுகளைத் திறந்தன. பௌத்த துறவிகளில் பெரும்பான்மையினர் விகாரைகளில் வாழ்ந்தனர் இ அவர்கள் இந்தியா முழுவதும் அதிக எண்ணிக்கையில் பரவினர். படிப்படியாக பல நூற்றாண்டுகளாக இந்த விகாரைகள் இந்தியா முழுவதும் பரவலாக பரவின. இந்த விகாரைகள் அறிவு மற்றும் உயர்கல்விக்கான மையங்களாக மாறிவிட்டன. மிக முக்கியமான பௌத்த கல்வி மையம் நாளந்தாவில் இருந்தது. ஃபா-ஹியன் (கி.பி. 399 – 414)இ ஹியுன் –

சாங் (கி.பி. 636 – 646) மற்றும் இட்சிங் (கி.பி. 675) போன்ற பல வெளிநாட்டுப் பயணிகள் நாலந்தா பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றது மட்டுமல்லாமல்இ புத்த மதத்தைப் பற்றிய உண்மையான அறிவைப் பெறுவதற்காக அங்கேயே தங்கியிருந்தனர். . நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்களுக்கு இலவச கல்வி இ தங்குமிடம் மற்றும் தங்குமிடம் போன்ற வசதிகள் வழங்கப்பட்டன.

"முகலாயர் காலத்தில் ஆட்சியாளர்கள் தற்போதுள்ள கல்வி முறையை உலகளாவிய மயமாக்க எந்த குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகளையும் எடுக்கவில்லை இ ஆனால் இந்தியாவில் இஸ்லாமியக் கல்வியைப் பரப்ப முயன்றனர் ". எந்த முஸ்லிமும் "மத்ரஸா"வில் கல்வி கற்க முடியும் இ மேலும் அனைத்து உயர் கல்வியும் மௌல்விகளால் அரபு மொழியில் கற்பிக்கப்பட்டது. முஸ்லீம் கல்வி நிறுவனங்கள் "மக்தபா" - பெரும்பாலும் மசூதியுடன் இணைக்கப்பட்ட அல்லது தனியார் வீடுகளில் இயங்கும் ஆரம்பப் பள்ளி மற்றும் "மத்ரஸா" - உயர் கல்விக்கான பள்ளிகள் பொதுவாக மடங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மக்தபாக்களும் மதரஸாக்களும் முதலில் முஸ்லிம்களுக்குள் மட்டுமே இருந்தன இ ஆனால் பின்னர்இ இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் ஒருவருக்கொருவர் மொழியைப் படிக்கத் தொடங்கினர். இது "உருது" என்ற புதிய மொழி உருவாவதற்கு வழிவகுத்தது. ஆங்கிலேயருக்கு முந்தைய இந்தியாவில் இந்து மற்றும் முஸ்லீம் கல்வி நிறுவனங்கள் மற்ற விஷயங்களை விட மதத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தன.

பண்டைய காலத்தில் கல்வியின் முக்கிய நோக்கம் மதம். கல்வியை உலகளாவிய மயமாக்குவதற்கும் பல்வேறு குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்களை உள்ளடக்குவதற்கும் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக பல நூற்றாண்டுகளாக கல்வி ஒரு சில குழுக்களால் ஏகபோகமாக இருந்தது இ "சாதி" மற்றும் "பாலினம்" ஆகியவை கல்வி வாய்ப்புகளை அணுகல் மற்றும் பயன்படுத்துதல் ஆகிய இரண்டையும் தீர்மானிக்கின்றன.

பிரிட்டிஷ் காலம்

மேற்கத்திய கல்வியின் அறிமுகமானதுஇ இந்தியாவில் ஒரு கல்விக் கொள்கையின் தோற்றத்திற்கு ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வாகும். நவீன கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு கற்றலுக்கான வாய்ப்புகள் பொதுவாக மக்கள்தொகையில் மிகச் சிறிய பகுதியினருக்கு மட்டுமே இருந்தன. சமூகப் படிநிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு கல்விக்கான அணுகல் அரிதாகவே இருந்தது. ஆங்கிலேயர்களின் கீழ் கல்வித் துறையில் முன்னோடியாகப் பணி புரிந்தது மிஷனரிகள். அவர்கள் கல்வியைப் பரப்புவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர் இ ஆனால் பெரும்பாலும் அது இந்தியாவின் பூர்வீக மக்களிடையே கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்புவதற்கான விருப்பத்தால் தூண்டப்பட்டது. மிஷனரிகளின் பெரும் முயற்சிகளின் ஒரு முக்கியமான முடிவு இ இங்கிலாந்திலும் இந்தியாவிலும் உள்ள அரசாங்கங்களைத் தூண்டி இ அவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் உள்ள மக்களின் கல்விக்காக ஏதாவது செய்வது அவர்களின் கடமை என்பதை உணர்ந்து கொண்டது (முநயல 1972).

1698 ஆம் ஆண்டின் சாசனம்இ ஆங்கிலேய மத மந்திரிகளின் கடமை மற்றும் நற்செய்தியைப் பரப்புவது அவர்களின் முதன்மைக் கடமை என்று தெளிவாகக் கூறியது. ஆனால் கிழக்கிந்திய கம்பெனி மத நடுநிலை கொள்கையின் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொண்டதுஇ எனவே 1698 இன் சாசனத்தின் வழிகாட்டுதல்களை செயல்படுத்துவதைத் தவிர்த்தது. இருப்பினும் இ நிறுவனம் தாராளமய மானியத்துடன் கூடிய பள்ளிகளை நிறுவுவதன் மூலம் கல்வி நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்தது. இவ்வாறு 1715 ஆம் ஆண்டு செயின்ட் மேரிஸ் பள்ளி சென்னையில் நிறுவப்பட்டது இ அதைத் தொடர்ந்து 1717 ஆம் ஆண்டில் டேனிஷ் மிஷனரிகளால் மேலும் இரண்டு தொண்டு பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டது. 1718 இல் பம்பாயில் ஒரு தொண்டுப் பள்ளியும் இ 1731 இல் கல்கத்தாவில் மற்றொன்றும்

திறக்கப்பட்டன. 1787 ஆம் ஆண்டில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித்தனியாக இரண்டு தொண்டு பள்ளிகள் சென்னையில் நிறுவப்பட்டன (சிங் 2005). ஆனால் அவர்களின் பாடத்திட்டம் பெரும்பாலும் 3சு (படித்தல்இ எழுதுதல் மற்றும் எண்கணிதம்) மற்றும் கிறிஸ்தவ போதனைகளைப் பெறுவதற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. 1781 ஆம் ஆண்டில் இ இந்தியாவின் முதல் கவர்னர் ஜெனரலான சர் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் இ அரபு மற்றும் பாரசீக படிப்புகளை வளர்ப்பதற்காக கல்கத்தா மதரஸாவை நிறுவினார் இ மேலும் சமஸ்கிருதத்தில் கிளாசிக்கல் படிப்பை மேம்படுத்துவதற்காக 1791 இல் பெனாரஸ் சமஸ்கிருதக் கல்லூரியையும் நிறுவினார். இந்து மற்றும் முஸ்லீம் சட்டங்களின் கொள்கைகளை விளக்குவதற்காக இந்திய உதவியாளர்களுக்கு ஆங்கில நீதிபதிகளுக்கு பயிற்சி அளிப்பதே இந்த நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்கான முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகும் (பாசு 1982).

கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்திய மக்களுக்கு கல்வியை வழங்கத் தொடங்கினர். ஆனால் இ 1813 ஆம் ஆண்டு சாசனச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னரே அவர்கள் இந்தியாவில் போதிக்கவும் கற்பிக்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர் இ இது உண்மையில் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்திற்கு கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் இந்தியாவில் தங்கள் கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அனுமதித்தது. மதமாற்றம் குறித்த அச்சம் கொண்ட இந்தியர்களால் ஏற்படுத்தப்படும் எதிர்ப்பின் காரணமாகஇ மிஷனரிகள் தங்கள் கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு நிறுவனம் ஆரம்பத்தில் தயக்கம் காட்டியது.

எனவே இங்கிலாந்தில் உள்ள மிஷனரிகளும் அவர்களது ஆதரவாளர்களும் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் மிஷனரிகளுக்கு எதிரான கொள்கையை எதிர்த்துப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினர். அவர்களின் போராட்டம் கணிசமான ஆதரவைப் பெற்றது மற்றும் இறுதியில் 1813 இன் சாசனச் சட்டம் உருவாவதற்கு வழிவகுத்தது. இந்தச் சட்டம் இந்தியர்களின் கல்விக்காக மொத்தம் 1 லட்சம்

ரூபாயை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒதுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை வகுத்தது (பாசு 1979). நாட்டில் கல்வியின் போக்கை வழிநடத்தும் முறையான கல்விக் கொள்கை இந்தியாவில் உருவாக்கப்பட்டது இதுவே முதல் முறை.

1813 இன் சாசனச் சட்டத்தின் நோக்கங்கள் தெளிவாக வரையறுக்கப்படாததால்இ இந்தியர்களின் கல்வியை மேம்படுத்துவது தொடர்பான ஷரத்து இ பாரம்பரியவாதிகள் மற்றும் ஆங்கிலேயர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு வழிவகுத்தது. சமஸ்கிருதம்இ அரபு மற்றும் பாரசீக மொழிகள் மூலம் கல்வியை மேம்படுத்துவதில் கிளாசிசிஸ்டுகள் ஆர்வமாக இருந்தபோது இ ஆங்கிலேயர்கள் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கொடுக்க விரும்பினர். இந்த மோதலில் தாய்மொழியின் கல்விக்கான சாத்தியங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதைக் குறிப்பிட வேண்டும் இ இன்று வரை இந்த நடவடிக்கையின் தாக்கம் இந்தியக் கல்வியில் உணரப்படுகிறது.

ராஜா ராம் மோகன் ராய் போன்ற இந்திய சீர்திருத்தவாதிகள் ஒரு புதிய வகை கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்தனர் மற்றும் இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியின் அறிமுகம் நாட்டை மறுமலர்ச்சி யுகத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் என்று கருதினர்.

1823 ஆம் ஆண்டில் இ அரசாங்கத்தின் புதிய கல்விக் கொள்கைக்கு வடிவம் கொடுக்கவும் இ அதைச் செயல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கவும் பொதுக் கல்விக் குழு அமைக்கப்பட்டது. குழு இரண்டு முக்கிய கொள்கைகளால் வழிநடத்தப்பட்டது: அ) படித்த மற்றும் செல்வாக்கு மிக்க வகுப்பினரின் நம்பிக்கையைப் பெறுதல் இ அவர்கள் மதிக்கும் கற்றல் மற்றும் இலக்கியத்தை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் இ ஆ) உயர் வகுப்பினரின் உயர் கல்வியை ஊக்குவிப்பதற்காக இருக்கும் குறைந்த நிதியைப் பயன்படுத்துதல். சமாதானத்தில் இருப்பது.

ஆங்கிலிஸ்ட் மற்றும் ஓரியண்டலிஸ்ட் சர்ச்சை ஏற்கனவே 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆழமான வேர்களை எடுத்தது. ஓரியண்டல் கலாச்சாரத்தின் மீது உண்மையான அன்பு

கொண்டிருந்த ஓரியண்டலிஸ்டுகள்இ சமஸ்கிருதம்இ அரபு அல்லது பாரசீகம் போன்ற செம்மொழிகள் மூலம் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினர். மாறாக இ இந்தியர்கள் விரும்பும் நவீன அறிவை ஆங்கில மொழி மூலம் மட்டுமே வழங்க முடியும் என்று அவர்கள் நம்புவதால் இ ஆங்கில வழிக் கல்வியை வழங்க வேண்டும் என்று ஆங்கிலேயர்கள் கருத்து தெரிவித்தனர். இந்த சர்ச்சை 1834 இறுதி வரை நீடித்தது. உண்மையில் இ இந்தக் காலகட்டத்தில் எந்தக் கல்விக் கொள்கையையும் செயல்படுத்த முடியவில்லை. இந்த நிலையில்தான் டி.பி.மெக்காலே பிரபு பொது கல்விக் குழுவின் தலைவராக இந்தியா வந்தார். அவர் ஆங்கிலேயர் சார்பு மற்றும் வகுப்புகளின் கல்வியை ஆதரித்தார். ஆங்கில மொழி மூலம் மேற்கத்திய கல்வியை பரப்புவதற்கு அவர் தீவிர வேண்டுகோள் விடுத்தார் (கோஷ் 2007).

மெக்காலே தனது மினிட்ஸ் என்ற புத்தகத்தில் ஆங்கிலத்தை கற்பிக்கும் ஊடகமாக ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே அறிவியல் அறிவை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று குறிப்பிட்டார். இந்திய மொழிகள் இந்த அறிவுப் பரிமாற்றத்தின் ஊடகமாகச் செயல்படத் தகுதியற்றவை என்ற அடிப்படையில் தாய்மொழியின் கூற்றுகளை அவர் ஒதுக்கித் தள்ளினார். ஆங்கிலத்திற்கு எதிரான அரபு மற்றும் சமஸ்கிருதத்தின் கூற்றுகளை அவர் நிராகரித்தார்.

செம்மொழியான இந்திய மொழிகள் மீதான மெக்காலேயின் அநியாயமான விமர்சனம் முதன்மையாக இந்த மொழிகளின் செழுமையைப் பற்றிய அவரது அறியாமையால் வேரூன்றியது மற்றும் அபிமானிகள் மட்டுமின்றி இந்த மொழிகளின் வலிமையை அறிந்தவர்களிடமும் பரவலான வெறுப்பை ஈர்த்தது. இருப்பினும் இ ஆங்கிலக் கல்வியானது இந்திய மனங்களில் நேர்மறையான விளைவை ஏற்படுத்தும் என்று நம்பிய மெக்காலே இ அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு வலுவாக வாதிட்டார்.

ஆங்கில மொழிக்கு ஆதரவாக மெக்காலேயின் வாதங்கள் பின்வருமாறு:

- ஆங்கிலம் ஒரு நவீன மொழி மற்றும் அரபு அல்லது சமஸ்கிருதத்தை விட மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது.
- மேற்கத்திய மொழிகளில் இ ஆங்கிலம் ஆதிக்கத்திற்கு முந்தைய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இந்தியாவில் அது ஆளும் வர்க்கத்தின் மொழி. மேலும் இ அது கிழக்கின் கடல் வழியாக வணிக மொழியாக மாறுவதற்கான வாய்ப்புகள் மிகவும் பிரகாசமாக உள்ளன.
- ஐரோப்பாவில் கிரேக்கம் அல்லது லத்தீன் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதைப் போலவே இ இந்தியாவிலும் ஆங்கிலம் அதையே செய்யும்.
- பூர்வீக இந்தியர்கள் ஆங்கிலத்தில் கற்பிக்க தயாராக உள்ளனர் மற்றும் சமஸ்கிருதம் அல்லது அரபு மொழியை கற்க ஆர்வமாக இல்லை.
- இந்தியாவின் பூர்வீக குடிகளை ஆங்கிலத்தில் நல்ல அறிஞர்களாக மாற்ற முடியும்.

"இரத்தத்திலும் நிறத்திலும் இந்தியர்களின் ஒரு வகுப்பினரைக் கொண்டுவருவது ஆங்கிலக் கல்வியின் மூலம் சாத்தியமாகும் , ஆனால் ரசனையில் , கருத்துகளில், ஒழுக்கம் மற்றும் அறிவு ஆகியவற்றில் ஆங்கிலம்" , மற்றும் ஆங்கிலக் கல்வியானது வகுப்புகளை வெகுஜனங்களிலிருந்து பிரிப்பதன் மூலம் வடிகட்டி விளைவை ஏற்படுத்தும். (கோஷ் 2007).

1835ல் அப்போதைய கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த வில்லியம் பென்டிங்க் பிரபுவால் இந்த நிமிடங்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கையின் விளைவு , எதிர்காலத்தில் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளில் கற்பித்தல் ஆங்கிலத்தில் இருக்கும். இந்த முக்கியமான முடிவு இந்தியாவின் கல்விக் கொள்கையில் தற்போது வரை அதன்

தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேற்கத்திய கல்வியின் அறிமுகம் இந்தியர்களை அரசாங்கம் மற்றும் ஜனநாயகம் பற்றிய மேற்கத்திய கருத்துக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு இந்திய தேசியவாதத்தின் எழுச்சிக்கு வழிவகுக்கும் என்று அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் முன்னறிவித்திருந்தனர்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் சாசனம் 20 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். அதன்படி, 1833 இல் சாசனத்தைப் புதுப்பிக்கும் போது, பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் இந்தியாவில் கல்விக்கான காரணத்தை மேம்படுத்துவதற்காக ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சத்தில் (1813) இருந்து ஒரு மில்லியனாக உயர்த்தியது. இந்தியாவில் ஏராளமான கல்விச் சிக்கல்கள் இருந்ததாலும், 1853-ல் சாசனம் புதுப்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில் அது உணரப்பட்டதாலும், இந்தியாவில் நன்கு அமைக்கப்பட்ட கல்வி முறையை உருவாக்குவதற்கான கட்டமைப்பை அமைக்கும் தெளிவான கல்விக் கொள்கையை உருவாக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

எனவே, இந்தியாவில் கல்வி சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்க சார்லஸ் வுட் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் குழு தயாரித்த ஆவணம் வூட்ஸ் எஜுகேஷன் டெஸ்பாட்ச் என்று பிரபலமாக அறியப்படுகிறது. நாட்டின் கல்வி முறையின் வளர்ச்சிக்கு இது மிகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது (சிங் 2005). வூட்ஸ் டெஸ்பாட்ச் என்பது 100 பத்திகள் கொண்ட ஒரு நீண்ட ஆவணமாகும், இது இந்தியாவில் கல்வி சீர்திருத்தங்களின் பல்வேறு அம்சங்களைக் கையாள்கிறது. இது 'இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியின் மாக்னா கார்ட்டா' என்றும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. இதுவரை பரிந்துரைக்கப்பட்ட எந்தவொரு கல்வித் திட்டத்தையும் விட இது மிகவும் பரந்த மற்றும் விரிவான கல்வித் திட்டத்தை முன்வைக்கிறது. இது ஐரோப்பாவின் கலைகள், அறிவியல், தத்துவம் மற்றும் இலக்கியங்களின் பரவலாக இந்தியாவில் கல்வியின் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தியது. அதில்

இந்திய மொழிகள் படிப்பதை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றும் , ஆங்கில மொழி தேவை உள்ள இடங்களில் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறியது. இதனால் ஐரோப்பிய அறிவுப் பரவலுக்கு ஆங்கிலம் மற்றும் இந்திய மொழிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. வூட்ஸ் டெஸ்பாட்சின் மிக முக்கியமான அம்சம் , இந்தியாவில் பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவுவதற்கான முடிவாகும். நவீன இந்தியாவின் முதல் பல்கலைக்கழகம் 1857 இல் கல்கத்தாவில் நிறுவப்பட்டது. விரைவில் பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸிலும் பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட்டன (முகர்ஜி 1976).

1944 ஆம் ஆண்டு சர் ஜான் சார்ஜென்ட் தலைமையில் இந்தியாவின் கல்வி முறை பற்றிய விரிவான அறிக்கையை தயாரிப்பதற்காக சார்ஜென்ட் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. அதன் அறிக்கை 'சார்ஜென்ட் ஸ்கீம் ' அல்லது 'இந்தியாவில் போருக்குப் பிந்தைய கல்வி வளர்ச்சி குறித்த சார்ஜென்ட் கமிஷனின் அறிக்கை ' என்று அழைக்கப்பட்டது. இது 1944 இல் ஆங்கிலேயரால் நடத்தப்படும் இந்திய அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கை நாட்டின் கல்வி முறையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது.

சுதந்திரத்திற்கு முந்திய காலத்தில் இந்தியாவில் கல்வி முறை எடுத்த பாடத்திட்டத்தை தீர்மானிக்கும் முக்கிய நிறுவனமாக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருந்தது. இது நாடு முழுவதும் பல பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளை நிறுவ உதவியது , இது பல்லாயிரக்கணக்கான படித்த இந்தியர்களை நவீன பாடங்களில் நன்கு அறிந்தவர்களாக மாறியது. தங்கள் நிர்வாக இயந்திரங்களுக்கு எழுத்தர்களை உருவாக்குவதே முக்கிய நோக்கம் என்றாலும் , ஆங்கிலேயர்கள், இந்தியாவில் நவீன கல்வியை (தாராளவாத மற்றும் தொழில்நுட்பம்) பரப்புவதன் மூலம் முற்போக்கான பாத்திரத்தை வகித்தனர் என்பது உண்மை.

சுதந்திர இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கை

சார்ஜென்ட் கமிஷனுக்குப் பிறகு இ பிரிட்டிஷ் காலத்தில் பெரிய கமிஷன்களோ அறிக்கைகளோ இல்லை. சார்ஜென்ட் கமிஷன்

அறிக்கை கூட வெளிச்சத்தை பார்க்கவில்லை. அதிகாரப் பரிமாற்றத்தைத் தொடர்ந்து இ சுதந்திர இந்தியாவின் தேவைகள் வேறுவிதமாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்துஇ பல்கலைக்கழகக் கல்வியைக் கையாள்வதற்கும் மற்றொன்று இடைநிலைக் கல்வியைக் கையாள்வதற்கும் இரண்டு கமிஷன்களை அமைக்க மத்திய கல்வி ஆலோசனை வாரியம் (ஊயுடீநு) முடிவு செய்தது. இந்தியாவில் கல்வி முறை மறுசீரமைக்கப்படும் என்பது உடனடியானது. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது கல்வித்துறையில் மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படும் நேரத்தில் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 14 வயது வரை இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி வழங்குவது அரசியலமைப்புச் சபையில் விவாதிக்கப்பட்டதுஇ மேலும் இந்த விவாதங்கள் இறுதியில் இந்திய அரசியலமைப்பின் மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளில் வெளிப்பாட்டைக் கண்டன. 1960 ஆம் ஆண்டளவில் உலகளாவிய தொடக்கக் கல்வி முறையை உருவாக்குவதே நாட்டின் கல்விக் கொள்கையின் இலக்காக இருந்தது. நாட்டின் உணரப்பட்ட தேவைகளுக்கு ஏற்ப இடைநிலை மற்றும் உயர்கல்வி முறையிலும் தேவையான மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன (சைகியா 1998).

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் கல்விக் கொள்கையில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் தொடங்கியது. இந்திய சமூகத்தின் மாறுபட்ட தன்மை காரணமாக நாட்டில் பல பிரச்சனைகள் மற்றும் சவால்கள் தோன்றியுள்ளன. இந்தச் சவால்களை எதிர்கொள்ளவும் இ கல்விச் சிக்கல்களுக்கான விரிவான கொள்கைகளை பரிந்துரைக்கவும்இ இந்தியாவில் கல்வி முறையை மேம்படுத்தவும் அரசாங்கம் கல்விக் கமிஷன்களை நிறுவியது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியா 1950 இல் அரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. கல்வி என்பது மாநில மற்றும் மத்திய அரசுகளின் பொறுப்பாக மாறியது. ஒரு ஜனநாயகப் போக்கைக் கடைப்பிடிக்கும் நாட்டின் ஸ்திரத்தன்மையும் முன்னேற்றமும் அதிக அளவில் படித்த வாக்காளர்களையே சார்ந்துள்ளது என்பதை அரசியலமைப்புச்

சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் அங்கீகரித்துள்ளனர். அரசியலமைப்புச் சட்டம் "கல்வி வாய்ப்பின் சமத்துவம் " என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தியது மட்டுமல்லாமல் இ "நேர்மறையான பாகுபாடு " கொள்கையின் மூலம் சமூக நீதியை அடைவதையும் வலியுறுத்தியது.

சுதந்திர இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கைகள் காலத்துக்குக் காலம் அமைக்கப்பட்ட கல்வி ஆணையங்களால் நெருக்கமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பின்வரும் பிரிவில் இந்த முக்கியமான கமிஷன்களின் பரிந்துரைகளின் சிறப்பம்சங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பல்கலைக்கழக கல்வி ஆணையம் (1948)

சுதந்திர இந்தியாவில் 1948 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகக் கல்விக் குழுவானது இ டாக்டர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் தலைமையில் இ இந்தியப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் நிலையைப் பற்றி அறிக்கையிடவும் இ தற்போதைய காலத்துக்கு ஏற்றவாறு மேம்பாடுகள் மற்றும் நீட்டிப்புகளைப் பரிந்துரைக்கவும் நியமிக்கப்பட்டது. நாட்டின் எதிர்காலத் தேவைகள் (அகர்வால் 1993). ஒரு விரிவான மற்றும் விரிவான அறிக்கையை தயாரித்த ஆணையம் இ நீண்ட கால காலனித்துவ காலத்திலிருந்து எழும் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் வகையில் கல்வி முறையை மறுசீரமைப்பது மட்டுமல்லாமல் இ நாட்டின் பொது செழிப்பை அதிகரிக்கவும்இ பயனுள்ள மற்றும் செயல்பாட்டு ஜனநாயகத்தை உருவாக்கவும் பணியை அமைத்தது. சமூக-பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைக்க. அடுத்த தலைமுறையினருக்கான உயர்கல்வி என்பது நாடு உருவாக்க முன்மொழியும் கல்விக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது.

ஆளுமையின் விரிவான வளர்ச்சிக்கான அறிவையும் ஞானத்தையும் வழங்கும் பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்குவதை இந்த ஆணையம் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. உயர்நிலைக் கற்றலுக்கான ஒரு முக்கிய படியாக பல்கலைக்கழகக் கல்வியை

அது கருதியது. ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவுவதன் முக்கிய குறிக்கோள்இ பிராந்தியம்இ சாதிஇ பாலினம் மற்றும் பிராந்தியம் ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் இ சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் உயர் கல்வியை அணுகுவதாகும். இந்த அறிக்கை இந்திய அரசியலமைப்பின் பார்வைக்கு ஏற்ப கல்வி முறையை மறுகட்டமைக்க முன்மொழிந்தது.

இடைநிலைக் கல்வி ஆணையம் (1952)

1952 ஆம் ஆண்டு டாக்டர். ஏ. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் தலைமையில் இடைநிலைக் கல்வி ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஆணையம் 1953 ஆம் ஆண்டு தனது அறிக்கையை அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பித்தது. இந்த அறிக்கை இந்தியர்களின் கல்விப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி விரிவான பார்வையை அளித்தது மற்றும் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க முன்மொழிந்தது. . உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்புகளை பல்வகைப்படுத்துதல் மற்றும் பல்நோக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நிறுவுதல் ஆகியவற்றை ஆணையத்தின் அறிக்கை பரிந்துரைத்தது. இந்தியா முழுவதும் ஒரே மாதிரியான முறையை அறிமுகப்படுத்துவது மற்றொரு முன்மொழிவாகும். மேலும்இ தொழில்நுட்ப பள்ளிகளை அமைக்கவும் பரிந்துரை செய்தது.

முதலியார் ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் சுதந்திர இந்தியாவில் இடைநிலைக் கல்வியின் வளர்ச்சியில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. மிகவும் நடைமுறை மற்றும் பயனுள்ள பரிந்துரைகளை வழங்கியதற்காக பெரும்பாலான கல்வியாளர்கள் அதன் பரிந்துரைகளை பாராட்டியுள்ளனர். இருப்பினும்இ இந்த அறிக்கையின் வரம்புகளை சுட்டிக்காட்டிய சிலர் உள்ளனர். ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளில் புத்துணர்ச்சி இல்லை என்றும்இ பழைய கொள்கைகளின் பிரதிபலிப்பு என்றும் இ நடைமுறைப்படுத்த முடியாத அபூரண மற்றும் திரிபுபடுத்தப்பட்ட பரிந்துரைகளை வழங்கியது என்றும் அவர்கள் கருத்து

தெரிவித்தனர். ஆணையத்தின் அறிக்கையும் பெண் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கான கட்டமைப்பை வழங்கவில்லை.

இந்திய கல்வி ஆணையம் (1964-66)

முதலியார் ஆணையத்தைத் தொடர்ந்து டி.எஸ்.கோத்தாரி தலைமையில் இந்தியக் கல்வி ஆணையம் நியமிக்கப்பட்டது. கோத்தாரி கமிஷன் என்று பிரபலமாக அறியப்படும் இ கல்வியின் அனைத்து அம்சங்களையும் மற்றும் துறைகளையும் கையாள்வதற்கான பணி மற்றும் தேசிய கல்வி முறையின் பரிணாம வளர்ச்சி குறித்து அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கு இது ஒப்படைக்கப்பட்டது. இந்த ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின்படிதான் 1968 ஆம் ஆண்டு தேசிய கல்விக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது.

அதன் தொடக்கப் பத்திகளில் இ கல்விக்கான கோத்தாரி ஆணையத்தின் அறிக்கை இ "இந்தியாவின் தலைவிதி இப்போது அவரது வகுப்பறைகளில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட உலகில் இ மக்களின் செழிப்புஇ நலன் மற்றும் பாதுகாப்பின் அளவைக் கல்வியே தீர்மானிக்கிறது. நமது பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளில் இருந்து வெளிவரும் நபர்களின் தரம் மற்றும் எண்ணிக்கையில் நமது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதே தேசிய மறுசீரமைப்பு என்ற மாபெரும் நிறுவனத்தில் நமது வெற்றியைப் பொறுத்தது" (கல்வி ஆணையத்தின் அறிக்கை 1964-66. தொகுதி 1).

ஆணையத்தின் பார்வையில் கல்வியானது சமூக இ பொருளாதார மற்றும் அரசியல் மாற்றத்திற்கான சக்தி வாய்ந்த கருவியாக செயல்படும் ஆற்றலைக் கொண்டிருந்தது. எனவே இ கல்வி நோக்கங்கள் நீண்டகால தேசிய அபிலாஷைகளுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். வன்முறைப் புரட்சி இல்லாமல் மாற்றத்தை அடைய வேண்டுமானால் இ ஒரே கருவி கல்வி என்று ஆணையம் குறிப்பிட்டது.

மேலும்இ இந்தியக் கல்வியின் நவீன காலகட்டத்திலும் இ குறிப்பாக சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரும் கல்வியின் வளர்ச்சியை ஆணையம் மதிப்பாய்வு செய்து இ அரசியலமைப்பு இலக்குகளை அடைவதற்கும்இ நாடு எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு பிரச்சனைகளைச் சந்திப்பதற்கும் இந்தியக் கல்விக்கு கடுமையான மறுசீரமைப்பு இ கிட்டத்தட்ட ஒரு புரட்சி தேவை என்ற முடிவுக்கு வந்தது. வெவ்வேறு துறைகளில். இந்த விரிவான புனரமைப்பு இ மூன்று முக்கிய அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது என்று ஆணையம் கூறியது: அ) உள்நிலை மாற்றம் ஆ) தர மேம்பாடு மற்றும் இ) கல்வி வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல்.

தேசிய கல்விக் கொள்கை (1968)

1968 ஆம் ஆண்டில் இ கோத்தாரி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில்இ இந்திய அரசு தேசியக் கல்விக் கொள்கையை உருவாக்கியது. கல்விக்கான தேசியக் கொள்கையானது "மொத்த சீர்திருத்தத்தை " நாடியது மற்றும் நல்லிணக்கம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு என்ற இலக்கை அடைய சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் கல்வியின் வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இந்திய அரசியலமைப்பில் முன்மொழியப்பட்ட 6-14 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்குக் கட்டாயக் கல்வி வழங்குவதை இந்தக் கொள்கை பரிந்துரைத்தது. மேலும் இ மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பிராந்திய மொழிகள் பயன்படுத்தப்படுவதை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றும் பரிந்துரைத்தது. பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்றும்இ இந்தியை தேசிய மொழியாகக் கருத வேண்டும் என்றும் ஆணையம் கருதியது. இந்தியாவின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் அடையாளமாக இருந்த சமஸ்கிருதத்தின் வளர்ச்சியை தேசிய கல்விக் கொள்கையும் ஊக்குவித்தது. இக்கொள்கை தேசிய வருமானத்தில் 6 சதவீதத்தை கல்விக்காக செலவிட வேண்டும் என்று இந்திய அரசுக்கு பரிந்துரை செய்தது.

1968 தேசியக் கல்விக் கொள்கையானது "மூன்று மொழி சூத்திரத்தை" ஊக்குவிப்பதற்காக பரவலாக விமர்சிக்கப்பட்டது. ஆர்வம் இல்லாவிட்டாலும் மூன்றாம் மொழி மாணவர்களின் மீது திணிக்கப்பட்டது என்பது பொதுவான உணர்வு. மேலும் இ கொள்கை மிகவும் தெளிவற்றதாகவும் இ கொள்கையில் உள்ள வழிகாட்டுதல்களை நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய வழிகளைக் குறிப்பிடாததன் மூலம் தெளிவு இல்லாததாகவும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இருப்பினும் இ சுதந்திர இந்தியாவில் கல்வி முறைக்கு சரியான வழிகாட்டுதலை வழங்கிய முதல் கொள்கை என்பதால்இ இந்தக் கொள்கை கணிசமான கவனத்தைப் பெற்றது. "மூன்று மொழி சூத்திரம் " தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான ஒரு படியாகக் காணப்பட்டது மற்றும் சிறுபான்மையினரிடையே கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு வசதியாக பார்க்கப்பட்டது (சர்மா 2004). விமர்சனங்கள் இருந்தபோதிலும் இ இந்தக் கொள்கை இந்தியக் கல்விக்கு வடிவம் கொடுப்பதற்கான முதல் முறையான முயற்சியாகப் போற்றப்பட்டது.

கல்விக்கான தேசியக் கொள்கை வரைவு (1979)

கல்விக்கான தேசியக் கொள்கை வரைவு - 1979இ மக்கள் தங்கள் அறிவை மட்டுமல்ல இ கல்வித் திறனையும் மேம்படுத்த உதவும் ஒரு கல்வி முறையை உருவாக்க முன்மொழிந்தது. மாணவர்களிடையே ஒழுக்கம் மற்றும் நெறிமுறைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும்இ அவர்கள் ஒரு நல்ல ஆளுமையை உருவாக்கிஇ தகுதியான குடிமக்களாக மாறுவதற்கும் அது அழைப்பு விடுத்துள்ளது. கல்விக்கான தேசியக் கொள்கை வரைவு அரசியலமைப்பு விழுமியங்களை வலுப்படுத்தும் ஒரு நல்ல கல்வி முறையை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது. கல்வி மூலம் தேசிய ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிப்பதில் உந்துதல் இருந்தது.

கல்விக்கான தேசியக் கொள்கை வரைவுஇ இந்திய மக்களின் சமகாலத் தேவைகளின் வெளிச்சத்தில் தற்போதைய இந்தியக்

கல்வி முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கருதியது (சௌபே 1988). கல்வி முறையானது நெகிழ்வானதாகவும்இ அனைத்து நிபந்தனைகளுக்கும் ஏற்புடையதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் அது கூறியது. மேலும்இ இந்தியக் கல்வி முறை இ உயர்ந்தஇ தாழ்வு மற்றும் அந்நியமான உணர்வுகளை வெல்ல இ படித்த வகுப்பினருக்கும் வெகுஜனங்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியைக் குறைக்க முயற்சிக்க வேண்டும். கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூகங்கள் ஒன்றிணைந்து ஒருவருக்கொருவர் உதவ வேண்டும் என்றும் கொள்கை பரிந்துரைத்தது.

தேசிய கல்விக் கொள்கை (1986)

இந்திய அரசு 1986 ஆம் ஆண்டு கல்விக்கான தேசியக் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது. சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் கல்வியை வழங்குவதே இதன் முக்கிய நோக்கமாக இருந்ததுஇ குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் இ பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினர்இ இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் பெண்கள்இ கல்வி வாய்ப்புகளை இழந்தவர்கள். நூற்றாண்டுகள். இந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் தேசிய கல்விக் கொள்கை (1986) ஏழைகளுக்கு பெல்லோஷிப் வழங்குதல் இ வயது வந்தோருக்கான கல்வியை வழங்குதல் இ ஒடுக்கப்பட்ட குழுக்களில் இருந்து ஆசிரியர்களை நியமித்தல் மற்றும் புதிய பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியது. இந்தக் கொள்கையானது மாணவர்களுக்கு ஆரம்பக் கல்வியை வழங்குவதில் அதிக கவனம் செலுத்தியது. மேலும் டெல்லியில் இந்திரா காந்தி தேசிய திறந்தநிலை பல்கலைக்கழகத்தை (ஐபுழேரு) அமைப்பதன் மூலம் திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவுவதற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தது. காந்தியத் தத்துவத்தின்படி கிராமப்புற மக்களுக்குக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கொள்கை பரிந்துரைத்தது. தனியார் நிறுவனங்களுக்கு தொழில்நுட்பக் கல்வித் துறையை பெரிய

அளவில் திறந்து விடுவதுடன் இ கல்வியில் தகவல் தொழில்நுட்பம் தோன்றுவதற்கும் இது களம் அமைத்தது.

தேசிய கல்விக் கொள்கை (1992)

இந்திய அரசு 1990 ஆம் ஆண்டு ஆச்சார்யா ராமமூர்த்தி தலைமையில் ஒரு ஆணையத்தை அமைத்தது இ இது விதிகளின் தேசியக் கொள்கையின் கல்வியின் தாக்கத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவும் மற்றும் பரிந்துரைகளை வழங்கவும். பின்னர் இ என்.ஜனதன ரெட்டி தலைமையில் மத்திய கல்வி ஆலோசனை வாரியம் அமைக்கப்பட்டது. நே இல் சில மாற்றங்களை இந்த வாரியம் பரிசீலித்தது. குழுவின் அறிக்கை 1992 இல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுஇ அது 1992 ஆம் ஆண்டின் தேசிய செயல்திட்டமாக அறியப்பட்டது. கல்விக்கான தேசியக் கொள்கை - 1992 வளர்ச்சியை மேம்படுத்துதல் மற்றும் தேசிய ஒருங்கிணைப்பை வலுப்படுத்துதல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியது. தேசியக் கல்விக் கொள்கை (1992) இந்தியக் கல்வி முறையின் தரத்தை மேம்படுத்துவதில் அதிக கவனம் செலுத்துவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது. மாணவர்களிடையே தார்மீக விழுமியங்களை வளர்ப்பது மற்றும் கல்வியை வாழ்க்கைக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டுவருவது குறித்தும் கொள்கை வலியுறுத்தியது (ரங்கநாதன் 2007).

சர்வ சிக்ஷா அபியான் (ளுளுயு)

சர்வ சிக்ஷா அபியான் அல்லது அனைவருக்கும் கல்வி இயக்கம் என்பது ஒரு மத்திய அரசின் திட்டமாகும்இ இது தொடக்கக் கல்வியை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் உலகளாவியமயமாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த திட்டம் 2000-2001 முதல் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இருப்பினும் இ அதன் தோற்றம் 1993-94 ஆம் ஆண்டிலிருந்துஇ மாவட்ட முதன்மைக் கல்வித் திட்டம் (னீநீ) தொடங்கப்பட்டது. னீநீ அடிப்படையில் தொடக்கக் கல்வியை உலகளாவிய மயமாக்கும் இலக்கை நிறைவேற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. சர்வ ஷிக்ஷா அபியான் ஒரு சிறந்த

கல்வி முறையை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது இ இது தனிநபர்கள் அறிவை வளர்க்கவும் இ புத்துயிர் பெறவும் இ சமூக மற்றும் மனித விழுமியங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வை உருவாக்கவும் மற்றும் வலுவான தன்மையை உருவாக்கவும் உதவுகிறது. சமகால சமூகத் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு கல்வி முறை உருவாக வேண்டும் என்று ளுளுயு முன்மொழிந்தது (ஆழாயவெல 2003).

கல்விக்கான அணுகலை வழங்குவதில் உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் அடிப்படையாகும். ளுளுயு திட்டத்தின் கீழ் 2002-03 மற்றும் 2008-09 க்கு இடையில் 1இ48இ492 புதிய தொடக்கப் பள்ளிகள் மற்றும் 1இ33இ277 புதிய மேல் தொடக்கப் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன இ மேலும் 8இ00இ000 வகுப்பறைகள் கட்டப்பட்டன இ இது தொடக்க நிலைக்கான அணுகலை கணிசமாக விரிவுபடுத்தியது. மேலும் இ ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் வசிக்கும் 35 நகரங்களில் (ளுளுயு 2009 இன் கூட்டு மறுஆய்வுப் பணி) தாழ்த்தப்பட்ட நகர்ப்புறக் குழந்தைகளைச் சென்றடைவதற்கான குறிப்பிட்ட உத்திகளை உருவாக்கஇ நிதியளித்தல் மற்றும் செயல்படுத்துவதற்கான அதிகரித்த முயற்சிகளையும் மிஷன் தூண்டியது.

கல்வி உரிமைச் சட்டம் (2009)

கல்வி உரிமைச் சட்டம் அல்லது இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்விக்கான குழந்தைகளின் உரிமைச் சட்டம் 6 முதல் 14 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. சட்டம் 1 ஏப்ரல்இ 2010 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது இ அதன் பின்னர் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் கல்வியை அடிப்படை உரிமையாக்கும் 135 நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்றாகும். மேலும் இ அனைத்து தனியார் பள்ளிகளும் சமூக ரீதியாக பின்தங்கிய பிரிவின் குழந்தைகளுக்கு 25மூ இடங்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்று இந்த சட்டம் குறிப்பிடுகிறது. தொடக்கக் கல்வி முடியும் வரை எந்தக் குழந்தையும் தடுத்து நிறுத்தப்படவோஇ வெளியேற்றப்படவோ அல்லது போர்டு தேர்வில்

தேர்ச்சி பெறவோ தேவையில்லை என்றும் அது கூறியது. பள்ளிப் படிப்பை பாதியில் நிறுத்தும் மாணவர்களுக்கு இச்சட்டத்தின் கீழ் சிறப்பு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கல்வி என்பது ஒரே நேரத்தில் ஒரு பிரச்சினையாக இருப்பதால் இந்தச் சட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கான பொறுப்புகள் மத்திய மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கான செலவில் 70 சதவீதத்தை மத்திய அரசும் இ 30 சதவீதம் மாநில அரசும் வழங்குகிறது.

இருப்பினும் செயல்படுத்துவதில் பல தடைகளை எதிர்கொண்டது. சில மட்டுமே கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாகஇ இந்தத் திட்டம் 1 முதல் 8 ஆம் வகுப்பு வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். இரண்டாவதாக இ சட்டம் பாலின நடுநிலையானது மற்றும் பெண்களின் கல்வியை ஊக்குவிப்பதற்காக எந்த சிறப்பு ஏற்பாடுகளையும் வழங்கவில்லை. மூன்றாவதாகஇ ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கான கல்வி உரிமை குறித்தும் மௌனம் சாதிக்கிறது. நான்காவதாக சட்டம் பிந்தைய தொடக்க நிலை பற்றி பேசவில்லை. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தொடக்கக் கல்வியை முடித்த பிறகு இ பாதிக்கப்படக்கூடிய குழுக்களைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் அத்தகைய பள்ளிகள் அல்லது கல்லூரிகளில் தங்கள் கல்வியைத் தொடர முடியாது. பின்னர் அவர்கள் சந்தேகத்திற்குரிய தரநிலைகளின் பள்ளிகளுக்கு மீண்டும் நழுவ வேண்டியிருக்கும் இ இது அவர்கள் மீது எதிர்மறையான உளவியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இறுதியாக இச்சட்டத்தை அமல்படுத்தும் போது பள்ளி நிர்வாகங்கள் பல ஊழல் சம்பவங்கள் நடப்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

இந்த மத்திய அரசின் கல்விக் கொள்கைகளைத் தவிர இ மாநில அரசுகள் இ மதிய உணவுத் திட்டம் மிதிவண்டித் திட்டம் கல்வி வாய்ப்புகளை அணுகுவதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் மெட்ரிக் முன் மற்றும் பிந்தைய விடுதிகளை நிறுவுதல் போன்ற பல

ஆதரவுத் திட்டங்களையும் தொடங்கியுள்ளன. ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு மாநில அரசாங்கமும் கல்வித் துறையில் கொள்கை மாற்றங்களைப் பரிந்துரைப்பதற்குமஇ அதை மேலும் “உள்ளடக்கிய“இ “தர உணர்வு “ மற்றும் “உலக அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தரநிலைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்குத் தன்னைத்தானே மாற்றிக் கொள்வதற்கும்“ குழுக்கள் மற்றும் கமிஷன்களை அமைத்துள்ளன. ஆனால் செயல்படுத்தும் நிலையில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன இ அவை எதிர்கால கொள்கைகளில் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

இறுதியான குறிப்புகள்

சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய நாட்களில் இருந்து இந்தியாவில் கல்வி முறையின் வளர்ச்சியில் கல்விக் கொள்கை மகத்தான முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளது. கல்விக் கொள்கைகள் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களின் கல்விக்கான அணுகுமுறைகளைப் பிரதிபலிப்பதால்இ அந்தக் காலத்தில் நடைமுறையில் இருக்கும் கல்வி முறையின் இலக்குகள் மற்றும் உத்திகள் ஆகியவற்றில் அவை நெருங்கிய தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. படிப்புகள் முதல் பாடத்திட்டம் வரை கற்பித்தல் நடைமுறைகள் வரை இ கல்விக் கொள்கையானது ஒரு கல்வி முறை வடிவம் பெறும் கட்டமைப்பை அமைக்கிறது. இந்தியாவில் இ நாட்டின் வளர்ந்து வரும் சமூக-பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இ கல்விக் கொள்கைகளின் உந்துதல் காலத்துக்குக் காலம் மாறி வருகிறது. 1813 ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டம் இயற்றப்படும் வரை இ பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது முறையான கல்விக் கொள்கை இல்லை இ ஆனால் அதன் பின்னர் 1854 ஆம் ஆண்டு வூட்ஸ் கல்வி அனுப்புதல் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு முன் சார்ஜென்ட் ஆணையத்தின் அறிக்கை ஆகியவை இந்தியாவின் கல்வி முறையின் போக்கை பாதித்தன. எடுக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கல்வியின் உயரடுக்கு தன்மையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் இ கல்வி நிறுவனங்களைத் தொடங்குவதற்கு அரசின் ஆதரவின் அவசியத்தை அங்கீகரித்த கல்விக் கொள்கைகளில் பிரதிபலித்தது. கல்வி பெற விரும்பினர். மானியம் இ கல்வித் துறைகளை

அமைத்தல்இ பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவுதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் இந்தியாவில் நன்கு அமைக்கப்பட்ட கல்வி முறைக்கு அடித்தளம் அமைத்தன.

நாடு சுதந்திரம் அடைந்து ஏறக்குறைய ஏழு தசாப்தங்களில்இ இந்திய அரசால் அவ்வப்போது பல கல்வி கமிஷன்கள் அமைக்கப்பட்டன. கமிஷன் அறிக்கைகள் கல்விக் கொள்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் சமூக மற்றும் அரசியல் அழுத்தங்கள் மற்றும் நிர்வாக குறைபாடுகள் காரணமாக பரிந்துரைகளுக்கும் நடைமுறைப்படுத்தலுக்கும் இடையில் இடைவெளிகள் உள்ளன. சமகால அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்களால் கொள்கைகளும் அடிக்கடி செல்வாக்கு பெற்றுள்ளன இ இந்தச் செயல்பாட்டில் நமது கல்வி முறையில் பல குறைபாடுகள் இன்னும் நீடித்து வருகின்றன.

அனைத்து மட்டங்களிலும் கல்வி நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையில் வளர்ச்சி குறிப்பாக தனியார் துறையில் கல்வி திட்டமிடுபவர்கள் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் இருவருக்கும் கடுமையான சவாலாக உள்ளது. நமது கல்விக் கொள்கைகள் பற்றிய ஒரு சோகமான கருத்து என்னவெனில் இந்தியாவில் செயல்படும் கல்வி அமைப்பில் உள்ள சமூக மற்றும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் கலாச்சார பன்முகத்தன்மையை நிவர்த்தி செய்ய அவர்கள் தவறிவிட்டனர். இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போக்கஇ கல்வியின் பல்வேறு நிலைகளில் பல அரசுகளால் தொடங்கப்பட்ட ஆதரவு சேவைகள் மற்றும் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருப்பது உண்மைதான் என்றாலும் இ தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் வளர்ந்து வரும் விரிவாக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவோ அல்லது பல அரசு நடத்தும் தரத்தை உயர்த்தவோ முடியவில்லை. தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள். எந்தக் கொள்கையாலும் பொதுவான கல்வி முறையையோ அல்லது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தர மதிப்பீட்டு பொறிமுறையையோ ஏற்படுத்த முடியவில்லை.

இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பது எதிர்கால கல்விக் கொள்கைகளுக்கு சவாலாக உள்ளது.

தொழில்முறை மற்றும் தொழில்நுட்ப கல்வி அறிமுகம்

தொழில்நுட்பம் என்பது கிரேக்க வார்த்தையான டெக்னே என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது இ இதன் பொருள் "கலை அல்லது கையின் திறன்" மற்றும் “லாஜி“ என்பது கருவிகள் இ இயந்திரங்கள் நுட்பங்கள் கைவினைப்பொருட்கள் அமைப்புகள் மற்றும் அமைப்பின் முறைகள் ஆகியவற்றின் உருவாக்கம் இ மாற்றம்இ பயன்பாடு மற்றும் அறிவு . ஒரு சிக்கலைத் தீர்க்கவும் அல்லது ஏற்கனவே உள்ள தீர்வுகளை மாற்றவும் இ நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கை அடைய, தேவையான மற்றும் பெறப்பட்ட இலக்குகளின் சரியான தன்மையை உறுதி செய்வதற்காக அத்தகைய பாத்திரங்களைக் கையாளவும் அல்லது செய்யவும்.

இயற்கை வளங்களை எளிய கருவிகளாக மாற்றியதன் மூலம் மனித இனத்தின் தொழில்நுட்ப பயன்பாடு தொடங்கியது. நெருப்பின் கண்டுபிடிப்பு பல்வேறு வகையான உணவு ஆதாரங்களுக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் பல பகுதிகளுக்கு மனிதர்கள் அணுகுவதற்கு சக்கர உதவியை உருவாக்கியது. அச்சு இயந்திரம் தொலைபேசி கணினி மற்றும் இணையம் போன்ற பிற தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகள் தகவல்தொடர்பு இடைவெளியைக் குறைத்து இ உலக அளவில் மனிதர்கள் சுதந்திரமாக தொடர்பு கொள்ள அனுமதித்தன.

தொழில்நுட்பம் சமூகத்தில் பல வழிகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தொழில்நுட்பம் ஒரு சமூகத்தின் கலாச்சாரம் இ மரபுகள் மற்றும் மதிப்பு அமைப்பை பாதிக்கிறது மற்றும் புதிய தொழில்நுட்பம் பெரும்பாலும் நெறிமுறை மற்றும் ஆரோக்கியம் தொடர்பான கேள்விகளை ஊக்குவிக்கிறது.

பல சமூகங்களில் இ தொழில்நுட்பம் மிகவும் மேம்பட்ட பொருளாதாரத்தை உருவாக்க உதவியது மற்றும் இயற்கை வளங்களை மாசுபடுத்துவதற்கும் குறைப்பதற்கும் வழிவகுத்தது.

கல்வியில் தொழில்நுட்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மூன்று காரணிகள் வழிவகுத்தன:

- வெடிக்கும் மக்கள் தொகை
- அறிவு வெடிப்பு
- நமது தற்போதைய சமூகத்தின் மாறிவரும் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம்

கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் கருத்து:

கல்வி என்றால் என்ன ? கல்வி என்பது இலத்தீன் வார்த்தைகளான. ஒரு செயல் அல்லது அறிவு இ திறன்கள் மற்றும் மனப்பான்மைகளைப் பெறுதல் மற்றும் வழங்குதல் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்பட்டது. தொழில்நுட்பம் என்றால் என்ன?

மனித சூழலை மாற்றியமைத்து கையாளுவதன் மூலம் மனித வாழ்வின் நடைமுறை நோக்கங்களுக்கு அறிவு மற்றும் அறிவியலின் பயன்பாடு ஆகும். தொழில் நுட்பத்தில் பொருட்கள் இ கருவிகள்இ நுட்பங்கள் மற்றும் சக்தியின் ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்தி வாழ்க்கையை எளிதாக்குவது அல்லது மிகவும் இனிமையானதாக மாற்றுவது மற்றும் அதிக உற்பத்தி செய்வது ஆகியவை அடங்கும். . விஷயங்கள் எப்படி இ ஏன் நடக்கின்றன என்பதில் அறிவியல் அக்கறை கொண்டிருந்தாலும் இ தொழில்நுட்பம் விஷயங்களை நடப்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

தொழில்நுட்பம் என்பது அறிவியல் கலைகள் அல்லது எந்தத் தொழில் தொடர்பான விஷயங்களைச் செய்வதற்கான நுட்பங்கள் மற்றும் முறைகளின் அறிவியலாகும்.தொழில்நுட்பம் என்பது சிறந்த வாழ்க்கை முறைகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட தகவல் செயலாக்க அமைப்பைத் தொடர்ந்து உருவாக்கி வருகிறது. தொழில்நுட்ப உள்கட்டமைப்புகள் சிறிய சிப்செட்கள் முதல் கிரகத்தைச் சுற்றி வரும் செயற்கைக்கோள்கள் வரை இருக்கும்.

கல்வி தொழில்நுட்பம் என்பது *கல்வி* மற்றும் *கல்வியின் தொழில்நுட்பத்தில்* தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு இ இதன் மூலம் கல்வி இலக்குகளை அடைய முடியும்.

கல்வியின் தொழில்நுட்பமானது இ அறிவைப் பெறுவதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் ஒவ்வொரு நபரும் கடந்து செல்ல வேண்டிய கற்றல் செயல்முறைகளின் அறிவியல் அறிவின் வளங்களை முறையாகப் பயன்படுத்துவதைக் கையாள்கிறது. கல்வியில் தொழில்நுட்பம் என்பது கல்வியில் தொழில்நுட்ப வன்பொருளைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது.

கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் வன்பொருள் (ர்.்.ற) மற்றும் மென்பொருள்

கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் வன்பொருள் அம்சம் என்பது டேப் ரெக்கார்டர் இ கணினிஇ முரீ போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் இயந்திர அம்சத்தைக் குறிக்கிறது. கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் மென்பொருள் அம்சம் ஆடியோ/வீடியோ கேசட்டுகள்இ மைக்ரோ∴பில்ம்இ ஸ்லைடுகள்இ பவர் பாயின்ட் பிரசன்டேஷன்கள்இ வேர்ட் ∴பைல் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியது. பொறியியல் கொள்கைகள் மீது · பிந்தையது உளவியல் மற்றும் சமூகவியல் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

- *வன்பொருள் அணுகுமுறை*
- *மென்பொருள் அணுகுமுறை*
- *சிஸ்டம்ஸ் அப்ரோச்*

உள்ளீட்டு அம்சம் வெளியீட்டு அம்சம் மற்றும் பின்னூட்ட பொறிமுறையைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் நிர்வாக மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகளில் முடிவெடுப்பதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அமைப்பு அணுகுமுறை அல்லது அமைப்பு பகுப்பாய்வு ஆகும். இது பின்னூட்டக் கட்டுப்பாட்டின் கொள்கையை வலியுறுத்துகிறது. பின்னூட்டம் என்பது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நிகழ்வுகளுக்கு இடையிலான ஒரு வகையான பரஸ்பர

தொடர்புகளைக் குறிக்கிறது இ இதில் ஒரு செயல்பாடு இரண்டாம் நிலை செயலை உருவாக்குகிறது இ இது முதன்மை செயலை திசைதிருப்புகிறது.

கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் வரையறை:

"கல்வி தொழில்நுட்பம் என்பது கற்றல் மற்றும் கற்றல் மற்றும் கற்றலின் செயல்திறன் மற்றும் செயல்திறனை மேம்படுத்த கற்றல் பற்றிய அறிவியல் அறிவைப் பயன்படுத்துவதாகும்."

கல்வித் தொழில்நுட்பத்திற்கான தேசிய கவுன்சில்-யுகே: "கல்வி தொழில்நுட்பம் என்பது மூன்று வெவ்வேறு விஷயங்களின் வளர்ச்சிஇ பயன்பாடு மற்றும் மதிப்பீடு ஆகும் ை) நுட்பங்கள் ை) அமைப்புகள் மற்றும் ைை) மனித கற்றல் செயல்முறையை மேம்படுத்த உதவுகிறது."

அசோசியேஷன் ஃபார் எஜுகேஷன் கம்யூனிகேஷன் அண்ட் டெக் யுஎஸ்- "கல்வி தொழில்நுட்பம் என்பது மக்கள் இ நடைமுறைகள்இ யோசனைஇ வடிவமைப்பு மற்றும் அமைப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு ஒருங்கிணைந்த செயல்முறையாகும்இ இது சிக்கல்களை பகுப்பாய்வு செய்தல் இ கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல் ஆகியவற்றின் அனைத்து அம்சங்களிலும் உள்ள சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகளை உருவாக்குதல் இ செயல்படுத்துதல்இ மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் நிர்வகித்தல். "

கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் தன்மை:

- கல்வியில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் முறையான பயன்பாடு.
- கோட்பாட்டு கட்டமைப்பை விட நடைமுறை ஒழுக்கம்.
- கற்றல் கற்பித்தல் பணிக்கு செயல்திறனை வழங்குகிறது.
- தொழில்நுட்ப வழிகாட்டுதல் மற்றும் கல்வியின் சிக்கல்களுக்கான தீர்வு
- ஆசிரியர் மற்றும் கற்பித்தவர்களிடையே பயனுள்ள தொடர்பு
- மொத்த கற்பித்தல் கற்றல் செயல்முறையை உள்ளடக்கியது.

- கல்வித் தொழில்நுட்பம் என்பது யுஏ எய்ட்களின் பயன்பாட்டிற்கு மட்டும் அல்ல.
- 5 எம்களை உள்ளடக்கியது.(மனிதன் இ நடுத்தரம்இ இயந்திரம்இ செய்தி மற்றும் பொருட்கள்)
- கற்றல் விளைவுகளை மதிப்பிடுவதற்கான கருவிகள் மற்றும் நுட்பங்களை வடிவமைக்கிறது.

- இன் நோக்கம்: சேர்க்கப்பட்டுள்ள பகுதிகள்/ செயல்பாட்டுத் துறை
- கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல் செயல்முறையின் பகுப்பாய்வு.
- கல்வி இலக்குகள் மற்றும் நோக்கங்களை கண்டறிதல்.
- பாடத்திட்டத்தின் வளர்ச்சி
- கற்பித்தல் கற்றல் பொருள் வளர்ச்சி
- ஆசிரியர் தயாரிப்பு/ ஆசிரியர் பயிற்சி
- கற்பித்தல் கற்றல் உத்திகள் மற்றும் தந்திரோபாயங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் தேர்வு.
- பொருத்தமான யுஏ எய்ட்களின் வளர்ச்சி இ தேர்வு மற்றும் பயன்பாடு
- வன்பொருள் மற்றும் வெகுஜன ஊடகங்களை திறம்பட பயன்படுத்துதல்.
- சிஸ்டம்ஸ் அணுகுமுறை மூலம் அமைப்பின் பயனுள்ள அமைப்பு மற்றும் மேலாண்மை
- மதிப்பீட்டின் மூலம் அத்தியாவசிய கருத்து மற்றும் கட்டுப்பாட்டை வழங்குதல்.

கல்வி தொழில்நுட்பத்தின் நோக்கம் வரம்பற்றது மற்றும் அமைப்பு மற்றும் அதன் துணை அமைப்புகளின் ஒட்டுமொத்த திட்டமிடல் மற்றும் அமைப்புக்கு வேலை செய்கிறது.

கல்வித் தொழில்நுட்பம் என்பது இ கல்விச் சிக்கல்களுக்குத் தகுந்த தீர்வுகளை வழங்குவதற்கும் இ கல்வியின் செயல்முறைகள் மற்றும் தயாரிப்புகளை மேம்படுத்துவதற்கும் கிடைக்கக்கூடிய மனித

மற்றும் பொருள் வளங்களின் புத்திசாலித்தனமான பயன்பாடாகும். கல்வித் தொழில்நுட்பம் என்பது பரந்த அர்த்தத்தையும் நோக்கத்தையும் கொண்டுள்ளது மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பம் இ தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் இ அறிவுறுத்தல் தொழில்நுட்பம் இ தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் மற்றும் நடத்தை தொழில்நுட்பம்.

கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு பகுதியாக பயிற்றுவிக்கும் தொழில்நுட்பம்

பயிற்றுவிப்புத் தொழில்நுட்பம் என்பது கல்வியின் துணைக்குழுவாகப் பயிற்றுவிப்பைக் கருதினால் இ கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு துணைத் தொகுப்பாகும். கல்வி என்பது அனுபவங்களின் தொடர்ச்சியான மறுகட்டமைப்பு மூலம் வாழும் ஒரு செயல்முறையாக வரையறுக்கப்படலாம் மற்றும் அறிவுறுத்தல் என்பது ஒரு தனிநபரின் பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்ட கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சூழலை வழங்கும் ஒரு செயல்முறையாகும். குறிப்பிட்ட குறிப்பிட்ட கற்றல் விளைவுகளை அடைவதற்கு வழிவகுத்துஇ தொடர்புகொண்டு அனுபவத்தைப் பெறுகிறது.

கற்பித்தல் தொழில்நுட்பமானது இ முன் அடையாளம் காணப்பட்ட குறிக்கோள்கள்/இலக்குகளை அடைவதற்கான நுட்பங்கள் அல்லது சாதனங்களின் வலையமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. கல்வித் தொழில்நுட்பம் என்பது ஒரு விரிவான செயல்முறையாகும் மற்றும் கல்வியின் இலக்குகள் மற்றும் நோக்கங்களை அடைவதற்கான துணைச் செயல்முறைகளில் ஒன்றாகும்.

கற்பித்தல் தொழில்நுட்பம் பெரும்பாலும் கல்வி தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு பகுதியாக குறிப்பிடப்படுகிறதுஇ இருப்பினும் அறிவுறுத்தல் தொழில்நுட்பமானது கற்றல் மற்றும் அறிவுறுத்தலின் செயல்முறைகள் மற்றும் அமைப்புகளை உள்ளடக்கியது. கல்வித் தொழில்நுட்பம் என்பது மனித திறனை வளர்க்கும் செயல்பாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் பிற அமைப்புகளை உள்ளடக்கியது.

இன் கூற்றுப்படி இ "அறிவுறுத்தல் தொழில்நுட்பம் என்பது ஆராய்ச்சிஇ மனித கற்றல் மற்றும் தகவல்தொடர்பு இ மனித மற்றும் பொருள் வளங்களை பயனுள்ள அறிவுறுத்தல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களின் அடிப்படையில் கற்றல் மற்றும் கற்பித்தலின் மொத்த செயல்முறையை வடிவமைத்தல் இ செயல்படுத்துதல் மற்றும் மதிப்பீடு செய்வதற்கான ஒரு முறையான வழியாகும்"

கற்பித்தல் தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்:

- உள்ளடக்கப் பொருளை தனிமங்களாகப் பிரிக்கலாம் மற்றும் ஒவ்வொரு தனிமத்தையும் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடலாம்.
- வெளிப்புறக் கற்றல் நிலைமைகளை இல் கூறுகளை வரிசைப்படுத்துவதன் மூலம் உருவாக்க முடியும்.
- அவரவர் வேகத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்
- கற்றல் கற்பவர்களின் தேவை மற்றும் ஊக்கத்தால் பாதிக்கப்படுகிறது
- அறிவுறுத்தல் தேவையான வலுவூட்டலை வழங்க முடியும்
- அறிவுறுத்தலின் உத்திகள் மற்றும் தந்திரோபாயங்கள் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களை அடைய வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன
- தனிப்பட்ட கற்றல் சாத்தியம்

பயிற்றுவிக்கும் தொழில்நுட்பம் ஆசிரியர் கட்டுப்பாட்டு அறிவுறுத்தலை உள்ளடக்கியது · கற்றவர் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வழிமுறைகள் மற்றும் தனிப்பட்ட அறிவுறுத்தல்கள் · குறிப்புகள்இ தூண்டுதல்கள்இ உந்துதல்இ சுய-வேகத்திற்கான சாதனங்கள் · கற்பித்தல் மாதிரிகள் சுய திருத்தம் மற்றும் மதிப்பீடு சாதனங்கள்.

பயிற்றுவிக்கும் தொழில்நுட்பம் வன்பொருள்இ மென்பொருள் மற்றும் சிஸ்டம் அணுகுமுறை ஆகியவற்றின் கலவையாக இருப்பதால்இ அறிவுறுத்தல் தொழில்நுட்பம் கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு பகுதி என்று கூறலாம்.

கல்வி தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு பகுதியாக தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம்

நாகரீகம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளதால் இ தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பமும் வளர்ந்துள்ளது. கடிதங்கள் முதல் தொலைபேசி அழைப்புகள் மற்றும் மின்னஞ்சல் வரை இ அடிப்படை தகவல் தொடர்பு முறைகள் இன்று நாம் அனுபவிக்கும் சிக்கலான அமைப்புகளாக தொடர்ந்து முன்னேறி வருகின்றன. மனிதர்கள் தொழில்நுட்பத் தகவல்தொடர்புகளை மேலும் மேலும் சார்ந்து இருப்பதால்இ இதுபோன்ற மேம்பாடுகள் தொடர்ந்து செய்யப்படும். இன்றைய தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் அடிப்படையில் உடனடிஇ மலிவான மற்றும் சுருக்கமான தொடர்புகளை உருவாக்கியுள்ளது.

தொலைபேசிகள்இ டெலக்ஸ்இ தொலைநகல்இ வானொலிஇ தொலைக்காட்சிஇ வீடியோ மற்றும் கணினி சார்ந்த தொழில்நுட்பங்கள் போன்ற தகவல்தொடர்பு அமைப்பை வடிவமைத்தல்இ கட்டமைத்தல் மற்றும் பராமரித்தல் ஆகியவற்றின் செயல்பாடு தனிநபர்கள் அல்லது குழுக்களுக்கு இடையேயான தகவல்தொடர்பு தரத்தை மேம்படுத்துகிறது.

- இது அனைத்து மின்னணு அமைப்புகளையும் உள்ளடக்கியது
- இது தகவல் பரிமாற்றம் (தொடர்பு) விரைவான மற்றும் எளிதான முறையில் தகவல் தொடர்பு + இயந்திரங்களின் கலவையாகும்.

தொடர்பு முறைகள்:

தகவல்தொடர்பு முறைகள் ஒரு நபர் அல்லது சாதனத்திலிருந்து மற்றொருவருக்கு தகவல்களை அனுப்பும் வழிகள் (முறைகள்).

ஒரு வழி தகவல்தொடர்பு அச்சு ஊடகம் இ வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு இ கிராமபோன்இ டேப் ரெக்கார்டர் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துகிறது. எ.கா. கல்வி வானொலி இ கல்வித் தொலைக்காட்சிஇ கல்வித் திரைப்படங்கள்

இரு வழித் தொடர்பு டெலி கான்ஃபரன்சிங் இ வீடியோ கான்பரன்சிங் இ இணைய அரட்டை/மின்னஞ்சலைப் பயன்படுத்துகிறது. எ.கா. டெலி கான்பரன்சிங்இ ஏவி கான்பரன்சிங் இ அரட்டைஇ எஸ்எம்எஸ்இ மின்னஞ்சல்இ கலந்துரையாடல் குழுஇ மொழி ஆய்வகம். இவை தகவல்தொடர்புகளின் அடிப்படை வடிவங்கள் இ ஆனால் அவை மிகவும் குறிப்பிட்ட பாணிகளாக பிரிக்கப்படலாம். நேருக்கு நேர் தொடர்பு மிகவும் பொதுவானது. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நபர்களுக்கு இடையே நடக்கும் சாதாரண உரையாடல் இதில் அடங்கும். நேருக்கு நேர் என்பது மிகவும் எளிதான தகவல்தொடர்பு பாணியாகும் இ இது அனைவருக்கும் அனுபவம் மற்றும் கூடுதல் செலவை ஏற்படுத்தாது இ எனவே இது தகவல்தொடர்புக்கான மலிவான விருப்பமாக அமைகிறது. இது உடனடியானதுஇ மேலும் நீங்கள் தொடர்பு கொள்ளும் நபர் அல்லது நபர்களிடமிருந்து காட்சி குறிப்புகளின் பலனைப் பெறுவீர்கள்.இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தரப்பினரை இணைக்க வெப் கேமராக்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வீடியோ தொடர்பு அடையப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட அதே பலன்களைப் பெறுவதால் இ நேருக்கு நேருக்குப் பிறகு இதுவே அடுத்த சிறந்த தகவல்தொடர்பு விருப்பமாகும்.

ஆடியோ என்பது குரல்-மட்டும் தகவல்தொடர்பு வடிவமாகும் இ மேலும் இது தொலைபேசியில் உரையாடலுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். இது நேருக்கு நேர் தொடர்பு கொள்ள அனுமதிக்காது இ இருப்பினும் இது ஒரு நல்ல உடனடி தகவல் தொடர்பு கருவியாகும்.

தகவல்தொடர்பு என்பது மின்னஞ்சல் இ உடனடி செய்தி மற்றும் மன்றங்கள் இ உரைச் செய்தி மற்றும் அச்சிடப்பட்ட காகிதங்கள் போன்ற இணையத் தொடர்புகளை உள்ளடக்கியது. உரை தகவல்தொடர்புக்கு ஆடியோ மற்றும் வீடியோவின் நன்மைகள் இல்லைஇ ஆனால் ஒரு பெரிய குழுவிற்கு தகவலை விநியோகிப்பது மற்றும் தகவல்தொடர்பு பதிவுகளை சேமிப்பது மிகவும் எளிதானது.

இண்டர்நெட்இ செல்போன்கள்இ உடனடி செய்தி அனுப்புதல்இ குறுஞ்செய்தி அனுப்புதல் இ மின்னஞ்சல் மற்றும் வீடியோ

கான்பரன்சிங் ஆகியவை ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்ளும் முறையை நவீனமயமாக்கியுள்ளன.

தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பத்தின் நன்மைகள்:

- வசதி: மின்னஞ்சல் இ ஸ்கைப்இ வலைப்பதிவுகள்இ சமூக வலைப்பின்னல் தளங்கள் போன்ற முறைகள் மிகவும் எளிதாகவும் வசதியாகவும் சென்றடைகின்றன. தகவல்தொடர்பு தொழில்நுட்பம் ஒரு நபருக்கு எப்போது இ எப்போதுஇ எவ்வளவு நேரம் வசதியாக இருந்தாலும் தொடர்பு கொள்ள உதவுகிறது. இது நேரத்தையும் இடத்தையும் வெட்டுகிறது.
- நேரம்: தகவல்தொடர்பு தொழில்நுட்பம் பணியை விரைவாகவும் சரியான நேரத்திலும் செயல்படுத்த உதவுகிறதுஇ இதனால் நேரத்தை மிச்சப்படுத்துகிறது. இது தூரத்தை குறைக்கிறது மற்றும் வேகத்தை விரைவுபடுத்துகிறது மற்றும் ஒரே நேரத்தில் பலரை அணுக முடியும்.
- **கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு பகுதியாக தகவல் தொழில்நுட்பம்** (ஐவு).
- கணினியின் வன்பொருள் உபகரணங்களைப் பயன்படுத்தி இ குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகத் தகவல்களைத் தொடர்புகொள்வதற்காக மென்பொருள் நிரல் உதவியுடன் செயலாக்கப்படும் தரவு தகவல் தொழில்நுட்பம் எனப்படும்.
- தகவல் என்பது பல்வேறு வழிகளில் சேகரிக்கப்பட்ட உண்மைகளின் தொகுப்பாகும்.
- தொழில்நுட்பம் தகவல் சேகரிப்பை விரைவாகவும் எளிதாகவும் செய்கிறது.
- தகவல் தொழில்நுட்பத்துடன் தகவல் தொழில்நுட்பம்.
- தகவல் தொழில்நுட்பம் தகவல் அமைப்புடன் தொடர்புடையது.

- வன்பொருள் சாதனம் மற்றும் மென்பொருள் நிரலை மாற்றுவதன் மூலம் தகவல் அமைப்பை மேம்படுத்துவதும் மாற்றியமைப்பதும் முக்கிய பணியாகும் .
- தகவல் தொழில்நுட்பம் என்பது இ குரல்இ படங்கள் அல்லது உரை வடிவில் தகவல்களை வழங்குவதற்காக இ பெறுதல்இ செயலாக்குதல்இ சேமித்தல் மற்றும் அனுப்புதல் ஆகியவற்றுக்கான தொலைத்தொடர்பு மற்றும் கணினியின் கலவையாகும். இதில் அடங்கும்:
- மென்பொருள் பயன்பாடுகள் மற்றும் இயக்க முறைமைகள்இ
- இணைய அடிப்படையிலான தகவல் மற்றும் தொலைதூரக் கற்றல் போன்ற பயன்பாடுகள்.
- தொலைபேசிகள் மற்றும் தொலைத்தொடர்பு வழிமுறைகள்
- வீடியோ உபகரணங்கள் மற்றும் மல்டிமீடியா தயாரிப்புகள்.
- உலகளாவிய வலை
- மின்னணு சாதனங்கள்- எ.கா. போட்டோகாப்பியர் இ ஸ்கேனர்இ மொபைல்.

தகவல் தொழில்நுட்பம் கணினிகள் மற்றும் மென்பொருளைப் பயன்படுத்தி தகவல்களைப் பாதுகாப்பாகச் சேமித்து இ பாதுகாக்கஇ மாற்றஇ செயலாக்க மற்றும் அனுப்புகிறது. தகவல் தொழில்நுட்பம் இ அல்லது தகவல் தொழில்நுட்பம் இ பள்ளி தளம் முதல் மாவட்ட அலுவலகம் வரை மாநில மற்றும் கூட்டாட்சி மட்டங்களில் அனைத்து நிலைகளிலும் கல்வியில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தகவல் தொழில்நுட்பம் மிகவும் துல்லியமான கண்காணிப்பு இ போக்குவரத்து மற்றும் தகவலை சேமிப்பதற்கு அனுமதித்தது மற்றும் தொடர்ந்து உருவாகி வருகிறது. தகவல் தொழில்நுட்பம் கல்வியின் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் அவசியமான பகுதியாக மாறிவிட்டது.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் கூறுகள்: வன்பொருள் இ மென்பொருள்இ தரவுஇ நபர்கள் மற்றும் முறைகளின் தொகுப்பு

(கல்வி முறையின் பாரம்பரியம் மற்றும் நடைமுறைகள்) ஆகியவை அடங்கும்.

தகவல் தொழில்நுட்ப செயல்முறை: தகவல் தொழில்நுட்பம் என்பது தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் + கணினி தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றின் கலவையாகும். தகவல் தொழில்நுட்பம் என்பது கணினி மூலம் தகவல்களைச் செயலாக்குவதை உள்ளடக்கியது. மென்பொருள் பயன்பாடுகள் மற்றும் வன்பொருள் சாதனங்கள் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் முக்கிய கூறுகள். இணைய உலாவிகள்இ இயக்க நோக்கத்திற்கான பயன்பாடுகள் ஆகியவை தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மென்பொருள் ஆகும்.

கல்வியில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு:

- கணினி நெட்வொர்க்கிங் அமைப்பு மற்றும் இணைய அமைப்பு ஆகியவை கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி ஆய்வுகளில் பல்வேறு வகையான தகவல் அமைப்புகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் மெகா போக்குகள் ஆகும்.
- தற்போதுள்ள வழிமுறைகளை ஆராய்வதற்கான நெட்வொர்க்கிங்இ கம்ப்யூட்டிங்இ தரவு பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவற்றில் ஆராய்ச்சி.
- ஆன்லைன் கற்றல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் மல்டிமீடியா மின்னணு நூலகங்கள் அறிவு மற்றும் கல்வி நடைமுறைகளின் பகிர்வை மேம்படுத்த.
- சிக்கலைத் தீர்க்கும் திறன் இ பகுப்பாய்வு மற்றும் ஆராய்ச்சி திறன்களை வளர்ப்பது.
- மின்னணு கற்றல்: றுநடிஊவுஇ நுளிசைநஇ றுநடிநஒஇ ர் மெய்நிகர் வகுப்பறைஇ ஐடீஆ தாமரை மெய்நிகர் வகுப்பறை போன்ற கருவிகள் மாணவர்கள் புரிந்துகொள்ளவும் இ கற்றுக்கொள்ளவும் மற்றும் திறம்பட தொடர்பு கொள்ளவும் உதவுகின்றன.

- CD ROM/ LAN/ இணையம் மூலம் வழங்கப்படும் ஊடீவு ஆனது ஆசிரியருக்கு ஊக்கம் மற்றும் கருத்துகளை வழங்குகிறது.
- ஹுடீவு இணையம்/இன்ட்ராநெட் மூலம் கல்வி உள்ளடக்கத்தை வழங்குகிறது மற்றும் குறிப்புகள்இ மின்னஞ்சல்இ புல்லட்டின் பலகைகள் மற்றும் கலந்துரையாடல் குழுக்கள் போன்ற பிற கற்றல் ஆதாரங்களுக்கான இணைப்புகளை வழங்குகிறது.
- மெய்நிகர் வகுப்பறைகள்: மாணவர்கள் தரவுத் தளங்களைத் தேடலாம்இ முன்பே பதிவுசெய்யப்பட்ட ஆடியோ கருத்துகளைக் கேட்கலாம்இ
- ஆசிரியர்/ பிற மாணவர்களுடன் மின்னஞ்சல் இ கலந்துரையாடல் குழு மூலம் உரையாடுங்கள் இ அறிவைத் தேடஇ அணுக மற்றும் பயன்படுத்துவதற்கு பொருத்தமான ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்தவும்.
- தொலைதூர இடங்களிலிருந்து ஆன்லைன் கல்வி.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் தேவை:

- கல்வி என்பது ஒரு வாழ்நாள் செயல்முறையாகும்இ எனவே எந்த நேரத்திலும் அதை அணுகுவது அவசியம்.
- தகவல் வெடிப்பு என்பது தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் நிகழ்வாகும்இ எனவே இந்த தகவலை அணுக வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.
- கல்வி பல்வேறு கற்றவர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்இ எனவே இந்த தேவையை பூர்த்தி செய்வதில் தகவல் தொழில்நுட்பம் முக்கியமானது.
- தனிநபர்கள் தொழில்நுட்ப அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டியது சமூகத்தின் தேவை.
- கல்வியறிவின்மை மற்றும் வறுமையின் சவால்களை எதிர்கொள்ள தகவல் தொழில்நுட்பம் அணுகலை அதிகரிக்கலாம் மற்றும் கல்வி செலவைக் குறைக்கலாம்.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் முக்கியத்துவம்:

- பல்வேறு கற்றல் ஆதாரங்களுக்கான அணுகல்
- தகவல் உடனடி
- எந்த நேரத்திலும் கற்றல்
- எங்கும் கற்றல்
- கூட்டு கற்றல்
- கல்விக்கான மல்டிமீடியா அணுகுமுறை
- உண்மையான மற்றும் புதுப்பித்த தகவல்
- ஆன்லைன் நூலகங்களுக்கான அணுகல்
- வெவ்வேறு பாடங்களைக் கற்பிப்பது சுவாரஸ்யமாக இருந்தது
- கல்வி தரவு சேமிப்பு
- திறந்த மற்றும் தொலைதூரக் கற்றலுக்கு.
- தகவல் மூலத்திற்கான அணுகல்
- பல தொடர்பு சேனல்கள்-மின்னஞ்சல் இ அரட்டைஇ மன்றம்இ வலைப்பதிவுகள் போன்றவை.
- திறந்த பாடத்திட்டத்திற்கான அணுகல்
- குறைபாடுகள் உள்ள குழந்தைகளுக்கு சிறந்த அணுகல்
- பல வழக்கமான பணிகளில் நேரத்தை குறைக்கிறது

கல்வி தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு பகுதியாக தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்பத்தில் (ஐஊவு) ஏற்பட்ட புரட்சி கல்வி இ பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக வளர்ச்சியில் ஆழமான தாக்கங்களை கொண்டுள்ளது. சுகாதாரம்இ கல்விஇ பொருளாதாரம்இ நிர்வாகம்இ பொழுதுபோக்கு போன்ற மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் இது வியாபித்துள்ளது. ஐஊவு என்பது சேகரிப்பு இ சேமிப்புஇ மீட்டெடுப்புஇ பயன்பாடுஇ போன்றவற்றில் உதவும் கருவிகள் இ உபகரணங்கள் மற்றும் பயன்பாட்டு ஆதரவு போன்ற வடிவங்களில் பயன்படுத்தப்படும் தொழில்நுட்பத்தைக் குறிக்கிறது. தகவல் பரிமாற்றம் கையாளுதல் மற்றும் பரப்புதல் (ஊளுசுருவுஆனு) அறிவை

வளப்படுத்த மற்றும் தகவல் தொடர்பு இ முடிவெடுக்கும் திறன் மற்றும் பயனரின் சிக்கலைத் தீர்க்கும் திறனை மேம்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக முடிந்தவரை துல்லியமாகவும் திறமையாகவும்.

கல்வியில் தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் (ஐஊவு) என்பது தகவல் மற்றும் அதன் தகவல் தொடர்பு வசதிகள் மற்றும் கல்வியில் கற்பித்தல் இ கற்றல் மற்றும் பல்வேறு செயல்பாடுகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் அம்சங்களைச் செயலாக்குவதாகும். ஐஊவு என்பது கல்வி அமைப்பில் எங்கும் நிறைந்துள்ளது. அதன் ஊடாடும் மற்றும் மல்டிமீடியா அணுகுமுறை பயனுள்ள கற்றலை உருவாக்கியுள்ளது. ஐஊவு என்பது வன்பொருள்இ மென்பொருள் மற்றும் ஊடகம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் மல்டிமீடியாவின் ஒருங்கிணைப்பு பயன்பாட்டில் தகவல் நெகிழ்வுத்தன்மையை மாற்றும் முறை போன்ற பல்வேறு பரிமாணங்களை உள்ளடக்கியது மற்றும் பயனுள்ள கற்றலுக்காக ஒன்றையொன்று இணைப்பதில் சிறப்பு உள்ளது.

தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

- செயலி நினைவகம் மற்றும் உள்ளீடு/வெளியீட்டு சேனல்கள்இ
- மைக்ரோ. மினி மற்றும் பெரிய அளவிலான கணினிகள்இ
- மாஸ் ஸ்டோரேஜ் தொழில்நுட்பங்கள்இ
- தரவு தொடர்புஇ நெட்வொர்க்கிங் மற்றும் விநியோகிக்கப்பட்ட செயலாக்கம்இ
- தரவு உள்ளீடுஇ காட்சி பதில் மற்றும் மென்பொருள்

அவை மூன்று முக்கிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியது:

- கணினி தொழில்நுட்பம்இ
- தொடர்பு தொழில்நுட்பம் மற்றும்
- கல்வியில் விண்ணப்பம்:

- பொருள்களை ஒளிபரப்ப இ வெவ்வேறு பாடங்களில் ஆன்லைன் வசதி
- சிறப்புத் தேவைகள் உள்ள மாணவர்களுக்கான தகவல்தொடர்புகளை எளிதாக்குதல்
- இடஞ்சார்ந்த விழிப்புணர்வு மற்றும் சைக்கோமோட்டர் கட்டுப்பாட்டை உருவாக்க மின்னணு பொம்மைகளைப் பயன்படுத்துதல்.
- தொலைதூர புவியியல் பகுதிகளில் இருந்து மாணவர்களை ஈடுபடுத்த வீடியோ கான்பரன்சிங் வசதி
- வழக்கமான வகுப்பறை கற்றலை இணைப்பதன் மூலம் கலப்பு கற்றலுக்கு.
- தரவுகளின் நிர்வாக மற்றும் மதிப்பீட்டைச் செயலாக்க.
- தொழில்முறை வளர்ச்சிக்காக ஆசிரியர்களிடையே கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும்இ பகிர்ந்து கொள்ளவும்.

பெண்கள் கல்வி

கல்வி என்பது ஒவ்வொரு மனிதனின் அடிப்படை உரிமை. அது பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி , ஆண் குழந்தையாக இருந்தாலும் சரி, கல்விக்கு எல்லையே இல்லை. கல்வி ஆன்மாவை அறிவூட்டுகிறது மற்றும் ஒரு மனிதனை தவறு மற்றும் சரி , நீதி மற்றும் அநீதி ஆகியவற்றை வேறுபடுத்துகிறது. கல்வி ஒரு தேவை அல்ல, மாறாக வாழ்க்கையின் தேவை.

பெண்கள் சமுதாயத்தின் கட்டுமானப் பொருட்கள். சமூகம் மற்றும் தேசத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் மேம்படுத்துவதில் அவை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. நாட்டின் பெண் மக்கள்தொகை நிறுவப்பட்டு, அதிகாரமளித்து, பாதுகாப்பாக இருக்கும்போதுதான் ஒரு தேசம் நன்கு நிறுவப்பட்டு , அதிகாரம் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. கல்வி என்பது ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் மிகப்பெரிய போரை வெல்லவும், உலகில் மிகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களை உருவாக்கவும் உதவும் முக்கிய அங்கமாகும்.

ஒரு பெண் , அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை உருவாக்கும் அறிவையும் குணத்தையும் கொண்ட ஒரு தனிமனிதன். பெண்களின் கல்வியை ஊக்குவிப்பது மூச்சுக்கு ஆக்சிஜன் எவ்வளவு அவசியமோ அதே அளவு பயனுள்ளதாகவும் இருக்கிறது. இந்தியாவால் புகழ்பெற்ற சில தலைவர்களை பெண்களாக உருவாக்க முடிந்தது. ஆயினும்கூட, நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் , பெண்கள் இன்னும் கல்வியைப் பெறுவதற்கான பலனைப் பெறவில்லை மற்றும் அவர்களின் அடிப்படை வசதிகள் மற்றும் உரிமைகளை இழந்துள்ளனர்.

பெண் கல்வியின் முக்கியத்துவம்

கல்வி என்பது அனைவருக்கும் அடிப்படை உரிமை. அனைவருக்கும் கல்வி என்பது இந்திய அரசாங்கத்தின் முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகும் , ஆனால் இன்னும் , ஆசிய பிராந்தியத்தில் பெண் கல்வியறிவு விகிதத்தில் இந்தியா மிகக் குறைவாக உள்ளது. சமூகம் பெண்ணிடமிருந்து பிறக்கிறது , மேலும் பெண்ணுக்கு கல்விக்கான அணுகல் வழங்கப்படாவிட்டால் , ஒரு மனிதன் அவர்களிடம் புகுத்த வேண்டிய அனைத்து முதன்மை கலாச்சாரங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பண்புகளிலிருந்து சமூகம் தடுக்கப்படும்.

ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு பெண் கல்வியறிவு பெற்றவளாக இருந்தால், அது ஒரு மனிதனின் சிறந்த பதிப்பை அவர்களில் வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு பெண்ணின் கல்வியின் முக்கியத்துவம் குடும்பத்தின் தலைமுறையிலும் குடும்பத்தின் வாழ்க்கை முறையிலும் பிரதிபலிக்கிறது.

ஒரு சமூகத்தில் , சமநிலையை பராமரிக்க சமத்துவம் மிகவும் முக்கியமானது. பாகுபாடு மற்றும் சமத்துவமின்மை ஆகியவை சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வை உருவாக்கும் சமூகத்தின் இரண்டு சபிக்கப்பட்ட மயக்கங்கள். சமூகத்தில் ஆண் பாலினத்திற்கு முன்னுரிமை அளிப்பது மட்டுமே ஒரு சமூகத்தில் உள்ள அனைத்து எதிர்மறைகளையும் பின்னர் குடும்பத்தில் உள்ள எதிர்மறைகளையும்

வெளிப்படுத்துகிறது. பெண் குழந்தைகளை பள்ளிகளில் சேரவிடாமல் செய்வது அல்லது அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறுவதைத் தடுப்பது அவர்களை பலவீனப்படுத்துகிறது. அவர்கள் சமூகத்தின் ஆண் பிரிவினரின் ஆதிக்கத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். இது ஒரு சமூகத்தை பலவீனமாக்குகிறது மற்றும் ஒரு மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளை கூட மீறுகிறது. சமூகத்தின் தனிநபர்கள் சமூகத்தில் சுதந்திரமாகவும் சமமாகவும் வாழும் போது மட்டுமே ஜனநாயகம் பொருந்தும் மற்றும் நெகிழ்வானது.

பெண்களுக்கான கல்வி முக்கியமானது , ஏனெனில் அது அவர்களை அதிகாரம் மற்றும் சுதந்திரம் மற்றும் தன்னம்பிக்கையை வளர்க்க உதவுகிறது. இது அவர்களுக்கு கனவு காணவும் , சிறந்த எதிர்காலத்தை நோக்கவும் உதவுகிறது. இது அவர்களின் வலிமையை அதிகரிக்கிறது மற்றும் அவர்களுக்காக கடினமாக உழைக்க மற்றும் அவர்களின் கனவுகளை அடைய அவர்களுக்கு தீப்பொறி அளிக்கிறது.

இந்தியாவில் பெண்கள் கல்வி

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு , பெண்களின் சித்தாந்தம் குடும்ப மாற்றத்திற்கானது. பெண்களுக்கான உயர்கல்வி என்பது செயல்பாட்டிற்கு வந்தது , பலர் அதையே நாடினர். ஆனால் பெண்களுக்கான கல்வி முறை எப்போது வந்ததோ , அப்போது சமூகத்தின் உயர் பிரிவினர் மட்டுமே அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிந்தது. இருப்பினும் , பெரும்பாலான பெண்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை அல்லது அதற்கு வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை.

காலப்போக்கில் நடந்த புரட்சிகர செயல்களினால் தான் பெண்கள் தனக்காக நிற்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. சமூகத்தின் உயர் பிரிவினர் இந்தக் கிளர்ச்சியை ஆதரித்தனர் , பலர் எதிர்த்தனர். ஆனால் இறுதியில் , ஒரு முன்னேற்றத்திற்கான புரட்சி எப்போதும் ஒரு நல்ல குறிப்பில் செலுத்துகிறது. அரசாங்கக் கொள்கைகளில் மாற்றத்துடன், அதிகாரத்தின் ஜனநாயகப் பிரயோகம் வைரலானது.

பெண்கள் அடிப்படைக் கல்வியைப் பெற பள்ளிகளுக்குச் செல்லத் தொடங்கினர்.

ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையை நாம் பார்ப்பது போல், இது முன்பு இருந்ததை விட முற்றிலும் மாறுபடுகிறது. பெண்கள் இப்போது அனைத்து முன்னணி ஊழியர்களின் ஒரு பகுதியாக மாறிவிட்டனர். கல்வி முறையில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அவர்கள் பாலின அடிப்படையிலான சார்பு பாத்திரங்களை சமமாக நடைமுறையில் உள்ள பாத்திரங்களாக மாற்றியுள்ளனர். சமூகத்தின் பெரும் பகுதியினரின் அனைத்து குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை எதிர்கொண்ட பின்னரும் அவர்கள் தங்கள் இலக்குகளை அடைய முன்வந்துள்ளனர். சமமான பணிச்சூழலை நோக்கி தனிநபர்களின் முழுமையான அணுகுமுறை அவர்களை கூட்டத்திலும் பிரகாசிக்க வைக்கிறது.

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி , இந்தியாவின் மொத்த கல்வியறிவு விகிதம் சுமார் 74.04% ஆகும், இதில் 82.14% ஆண்களின் கல்வியறிவு மற்றும் பெண்களின் கல்வியறிவு விகிதம் 65.46% வரை உள்ளது. பெண்களின் கல்வியறிவு விகிதம் சதவீத அளவில் உயர்ந்திருந்தாலும், அடைய வேண்டிய இலக்கை அது நிறைவேற்றவில்லை.

பெண்களின் கல்வியைப் பாதிக்கும் காரணிகள்

பெண்கள் சமூகத்தில் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவினர். பெண்களின் கல்வியில் சிக்கல்களை உருவாக்கும் காரணிகளின் பட்டியல் உள்ளது. ஒரு பெண் குழந்தைக்கு கல்வி கற்பதில் உள்ள அடிப்படை சங்கடமானது முழு சமூகம் அல்லது முழு தேசத்தையும் விட அவள் சார்ந்த குடும்பத்தை சார்ந்துள்ளது.

பெண்களின் கல்வியில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துவதற்கான காரணங்களாக இன்னும் கருதப்படும் பல்வேறு காரணிகள்:

- சமூக பாகுபாடு
- பாலின சமத்துவமின்மை
- பொருளாதார சுரண்டல்

உலகெங்கிலும் உள்ள நுண்ணறிவு விவாதத்திற்கு உலகத் தலைவர்களை ஈர்க்கும் எரியும் விஷயமாக பெண் கல்வி உள்ளது. ஒரு பெண்ணுக்கு கல்வி கற்பிப்பதில் மக்கள் பெரும்பாலும் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். ஒரு பெண் குழந்தைக்குக் கல்வி கற்பிப்பது, அவளது வாழ்க்கை முறையைப் பாதித்து அவளை வழி நடத்தும் என்று மக்களின் ஒரே மாதிரியான மனம் நினைக்கிறது , இது முன்மொழியப்பட்ட சித்தாந்தத்திற்கு எதிரானது. கல்வி அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பையும் , சிறகுகளையும், நல்ல நாளை தேடும் நம்பிக்கையையும் அளிக்கிறது.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்வி

- கிறிஸ்தவ நிறுவனத்தின் கொள்கை விளக்குக

  ____

- மேற்கத்திய கல்வியின் விளக்குக.

  ____

- தொழில்முறை மற்றும் தொழில்நுட்ப கல்வி என்னவை என்பதை விளக்குக.

  ____

அலகு - ஐந்து

நிர்வாக மற்றும் தொழில் வல்லுனர்களின் எழுச்சி - நீதிக்கட்சி மற்றும் பிராமணரல்லாத இயக்கம் - ஈ.வி.ஆர் , ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதி - சுயமரியாதை இயக்கம் - சமூக மாற்றத்திற்கு திராவிட இயக்கத்தின் பங்களிப்பு - திராவிடக் கட்சிகளின் சமூக - கலாச்சார தாக்கம்

நோக்கங்கள்

- நிர்வாக மற்றும் தொழில் வல்லுனர்கள் எழுச்சி
- சுயமரியாதை மேற்கொள்ளும் சீர்திருத்தங்கள்
- திராவிடக் கட்சிகளிள்

நீதிக்கட்சியின் தோற்றம்

இம்பீரியல் சட்டமன்றத் தேர்தலில் தோல்வியைத் தழுவிய பிட்டி தியாகராய செட்டியும், எம்.நாயரும் அவர்களுடைய ஆதரவாளர்களுடன் 1916 நவம்பர் 20 ஆம் நாள் சென்னை விக்டோரியா பொது மண்டபத்தில் (Victoria Public Hall) கூடி வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய இரண்டு முடிவுகளை எடுத்தனர்: 1) தென்னிந்திய மக்கள் சங்கம் (South Indian People's Association) என்ற பெயரில் ஒரு அமைப்பைத் துவக்குவது 2) அதேபோன்று, தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம் (South Indian Liberal Federation) என்ற அமைப்பையும் உருவாக்கவது. தென்னிந்திய மக்கள் சங்கம் தென்னிந்திய மக்கள் சங்கம் ஒரு கூட்டுப் பங்குக் கழகத்தைப (Joint- Stock Company) போன்று வர்த்தக அமைப்பாகும். அதன் நோக்கம் ஆங்கிலம், தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் செய்தித்தாள்களைத் துவக்கி, அவற்றின் மூலம் பிராமணரல்லாதாரின் குறைகளை வெளியிடுவதாகும். அதாவது, இந்த சங்கம் ஒரு பிரச்சார சாதனமாக இயங்கும். தியாகராய செட்டி இதன் செயலராக இருந்தார்.

தென்னிந்திய நல உரிமை சங்கம்

இரண்டாவது நிறுவனமான தென்னிந்திய நல உரிமை சங்கம் அரசியல் கட்சியாகும். இதன் நோக்கங்கள்: 1)

பிராமணரல்லாதார் உரிமைக்காகவும், நலனுக் காகவும் குரல் கொடுப்பது 2) அரசாங்க அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு இவை பற்றி எடுத்துரைப்பது 3) பிராமணரல்லாதவர்களுக்கான திட்டங்களைத் தீட்டி செயல் படுத்துவது இக்கட்சி நீதி (Justice), திராவிடன் (னுசயஎனையெ), ஆந்திர பிரகாசா (Andhra Prakasa) ஆகிய நாளேடுகளை முறையே ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும், தெலுங்கிலும் வெளியிடுவதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படியே கட்சியும், பத்திரிகைகளும் துவக்கப்பட்டன. ஆங்கில நாளேடான “நீதி“ செல்வாக்கு பெற்றமையால் தென்னிந்திய நல

உரிமைச் சங்கம் நீதிக்கட்சி (justic Party) என்ற பெயர் மாற்றம் பெற்றது. தனித்தனியே செயல்பட்டு வந்த சென்னை திராவிடர் சங்கமும், தென்னிந்திய மக்கள் சங்கமும் நீதிக்கட்சியுடன் இணைந்தன.

ஒன்று சேரந்த துருவங்கள்

சென்னை மாநகராட்சியில் இரு துருவங்களாக செயல்பட்டு வந்த பிட்டி தியாகராய செட்டிக்கும் நாயருக்குமிடையே இருந்த கருத்து வேறுபாடுகளைப் போக்கி, இருவரையும் ஒன்று சேர்த்து நீதிக்கட்சிக்கு கொண்டு வந்த பெருமை சி.நடேச முதலியாரைச் சேரும். இவர்தான் பின்னர் பிரதிநிதித்துவம் இன்றேல் வரியில்லை“ (No taxation without representation) என்ற கோஷத்தை சென்னை சட்டமன்றத்தில் எழுப்பினார். இவர்களுடன் மு.ஏ.ரெட்டி, பனகல் அரசர், போப்பிலி அரசர் போன்றோரும் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறி நீதிக்கட்சியில் சேர்ந்தனர். இதனால் நீதிக்கட்சிக்கு மக்களிடையே அங்கீகாரமும் மதிப்பும் அதிகரித்தது.

பிராமணரல்லாதார் பிரகடனம்

1916 டிசம்பர் மாதம் தியாகராய செட்டி வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பிராமணரல்லாதார் பிரகடன (Non-Brahmin Manifesto)த்தை வெளியிட்டார். இப்பிரகடனத்தின் முக்கிய அம்சங்களாவன: 1) இந்தியர்கள் இன்னும் சுயாட்சிக்குத் தயாராகவில்லை 2) இந்நிலையில் பிரிட்டிஷார் இ

ந்தியர்களுக்கு சுயாட்சி வழங்கினால் அது பிராமணர்கள் பிறர்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதில் தான் முடியும் 3) சென்னை இராஜதானியின் மக்கள் தொகையில் பிராமணர்கள் 3மூ மட்டுமே உள்ளனர் ஆனால் அவர்கள் அரசாங்க அதிகாரவர்க்கம் (Bureaucracy), சட்டம், மருத்துவம் போன்ற துறைகள், இந்திய தேசிய காங்கிரசின் முக்கிய பதவிகள் ஆகியவற்றில் அளவுக்கு மீறி அதிக இடங்களைப் பிடித்துள்ளனர். 4) மிகப் பெரும்பான்மையில் உள்ள பிராமணரல்லாதோர் அரசாங்கத்துக்கு வரி செலுத்துகின்றனர் ஆனால் அவர்களுக்கு அரசாங்க வேலையிலும் கல்வியிலும் உரிய இடம் கொடுக்கப்படவில்லை 5) இந்த நிலை நீடித்தால் பிராமணர்கள் அரசாங்கப் பணிகள் மற்றும் பிற பிரதிநிதித்துவ அமைப்புகள் அனைத்தையும் ஆக்கிரமித்துக்கொள்வர் 6) செட்டி, கோமுட்டி, முதலியார், நாயுடு, நாயர் போன்ற சமுதாயத்தினர் சென்னை இராஜதானியின் பொருள் மற்றும் ஒழுக்க மேம்பாட்டு முன்னேற்றத்துக்குப் பங்களிப்பு செய்திருப்பினும் இவர்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். எனவே மக்கள் சுயாட்சி பெறுவதற்கு முன்பாக சாதி வேடுபாடுகள் நீக்கப்படுதல் வேண்டும். இதற்காக நீதிக்கட்சி பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு விசுவாசத்துடன் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கும். பிராமணரல்லாதார் பிரகடனம் நீதிக்கட்சியின் குறிக்கோள், கொள்கை, திட்டங்கள் பற்றிய அடிப்படை ஆவணமாகும். இப்பிரகடனம் சென்னை இராஜதானி வாழ் பிராமணரல்லாதாரின் மாக்னா கார்டா (ஆயபயெ ஊயசவய) என்று வர்ணித்துள்ளார் சிதம்பரம் குடியரசு.

கண்டனக் குரல்

பிராமணரல்லாதார் பிரகடனம் அடையாள அரசியல் (Identify Politics) அறிவிப்பாகவும் அழைப்பாகவும் இருந்தது. இந்த அறிவிப்பு பிராமணரல்லாதோருக்கு தனிப்பட்ட அடையாளத்தைக் கொடுத்தது. இது தற்கால தமிழ்நாட்டு அரசியலுக்குப் புதிய வடிவத்தைத் தந்து, புதிய பாதையையும் போட்டுக் கொடுத்தது. எனவே, பிராமணரல்லாதார் என்ற அடையாளத்தை வலிமைப்படுத்த இச்சொல் பிரகடனத்தில் 13

இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும் தேசிய பத்திரிகைகள் இப்பிரகடனத்தை சர்ச்சைக்குரிய ஆவணமாகவே பார்த்தன் இதற்கு எதிராகக் கண்டனக் குரல் எழுப்பின. எடுத்துக் காட்டாக இந்து பத்திரிகை இந்த பிரகடனத்தை மிகுந்த வேதனையோடும், வியப்போடும் பரிசீலித்ததாகவும், இதில் காணப்படும் பல விஷயங்கள் நியாயமற்றதாகவும், திரித்துக் கூறப்பட்டிருப்பதாகவும், பெருமைக்குரிய இந்திய சமூகத்தாரிடையே இந்த அறிவிப்பு கசப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதைத் தவிர வேறு எந்த நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றப் போவதில்லை என்றும் எழுதியது (1916 டிசம்பர் 20).

இந்து நேசன் பத்திரிகை இப்புதிய சங்கம் துவக்கப்பட்டதைப் பற்றிய சந்தேகத்தைக் கிளப்பியது. அன்னிபெசண்ட்டின் நியூ ஏஜ் (New Age) இப்பிரகடனமும் நீதிக்கட்சியும் அகால மரணமடையும் என்று ஆரூடம் கூறியது. இது செட்டியாரின் பிரகடனம்" என்று வர்ணித்த டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா (Times of India) ஒன்று சேர்ந்து செயல்படக்கூடிய ஒருமித்த பிராமணரல்லாதார் என்ற வகுப்பார் யாருமில்லை என்று கூறியது. இப்பிரகடனம் ஒரு முறைகேடான கட்டுக்கதை (ஐடடநபவைைஅயவந குயடிசஉையவழைெ), அரசியல் போலிப்புனைவு (Political Fiction), கற்பனைச் செய்தி (Figment of Imagination) என்றெல்லாம் குறை கூறப்பட்டது. இக்குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில் பிராமணர் அல்லாதார் (Non-Brahmin) என்ற நீதிக்கட்சி பத்திரிகை "கேலி பேசுவோர் பேசட்டும். பிராமணரல்லாதார் சமுதாயம் எவராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாத அளவுக்கு முன்னேறும" என்று எழுதியது. எனினும் நீதிக்கட்சியின் எழுச்சி கோப்பையில் எழுந்த புயல் அல்ல என்பதை உணர வைத்தது.

நீதிக்கட்சி பத்திரிகைகள்

1917 ஆம் ஆண்டு தென்னிந்திய மக்கள் சங்கம் தனது பங்குகளை (ளுாயசநள) விற்று, மேலும் பணம் திரட்டி

ரூ.40,000க்கு ஒரு அச்சுக்கூடத்தை வாங்கி நீதி (துரளவஉை௨ந) என்ற பெயரில் முதல் இதழை வெளியிட்டது (1917 பிப்ரவரி 24). டி.எம்.நாயர் இப்பத்திரிகையில் கவுரவப் பதிப்பாளராகவும், எம்.எ.பூர்ணலிங்கம் துணைப் பதிப்பாளராகவும் பொறுப்பேற்றனர். அதேபோன்று, பக்தவத்சலம் பிள்ளையைப் பதிப்பாளராகக் கொண்டு திராவிடன் என்ற தமிழ் செய்திப் பத்திரிகை 1917 ஜூன் மாதம் துவக்கப்பட்டது. ஏ.சி.பார்த்தசாரதி நாயுடு ஆந்திர பிரகாசிகா என்ற தெலுங்கு செய்திப் பத்திரிகையை விலைக்கு வாங்கி பதிப்பித்தார். நீதிக்கட்சி மூன்று பத்திரிகைகள் மூலம் கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும், செயல்பாடுகளையும் பரப்பும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அந்த காலகட்டத்தில் பிராமணர் பத்திரிகைகளை எதிர்த்து நிற்பது என்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது. எடுத்துக்காட்டாக, திவான் பகதூர் கருணாகர மேனன் நீதி (துரளவஉை௨ந) ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருக்க ஒப்புதல் கொடுத்தார். ஆனால் அன்னிபெசண்ட், சி.பி. இராமசாமி ஐயர், பி.கேசவ பிள்ளை ஆகியோரின் பேச்சைக் கேட்டு கடைசி நேரத்தில் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்க மறுத்து விட்டார்.

பிராமணரல்லாதார் மாநாடு

நீதிக்கட்சி துவக்கப்பட்டு, பிராமணரல்லாதார் பிரகடனம் வெளியிடப்பட்ட பின், முதல் பிராமணரல்லாதார் மாநாடு (First Non- Brahmin Conference) 1917 ஆகஸ்டு 19 ஆம் நாள் கோயம்புத்தூரில் இரமராயனின்கரின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் நீதிக்கட்சியின் நோக்கங்களும், இலக்குகளும் தெளிவுபடுத்தப் பட்டது: 1) தென்னிந்தியாவிலுள்ள அனைத்து சமுதாயங்களின் கல்வி, பொருளாதார, சமூக, ஒழுக்க நிலைகளை மேம்படுத்தல் 2) பிராமணரல்லாதாரின் எண்ணங்களையும், எதிர்பார்ப்புகளையும் ஆங்கில அரசாங்கத்திடம் எடுத்துரைத்தல் 3) பொதுக்கூட்டங்கள், பிரசுரங்கள் மூலம் கட்சிக் கொள்கைகளையும், செயல் திட்டங்களையும் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்தல்.

இக்கொள்கைகளை மக்களிடம் கொண்டு செல்வதற்காக 1917 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் கோவை, சேலம், திருநெல்வேலி, பிக்காவளே, புலிவெண்டியா, பெசவாடா ஆகிய நகரங்களில் மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. இம்மாநாடுகள் நீதிக்கட்சி நிலை பெற்றுவிட்டது என்பதை உறுதிப்படுத்தின. ஒரே ஆண்டில் (1917) 6 வட்டார மாநாடுகளை நடத்திய பின் முதல் மாநில மாநாடு 1917 டிசம்பர் 28-29 தேதிகளில் சென்னை வெல்லிங்கடன் திரை அரங்கில் நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில் துவக்கக் கல்வி, விவசாயக் கல்வி, தொழில் கல்வி, பொது நிறுவனங்கள், அரசாங்கப் பணி, உள்ளாட்சி அமைப்புகள்,

அறக்கட்டளை அமைப்புகள், சமூக-சமய முன்னேற்றம், தற்காப்பு இயக்கம், அரசியல் சீர்திருத்தம், வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம், லட்சியக் கனவுகள் பற்றியெல்லாம் பரிசீலிக்கப் பட்டது. “அரசியல் போர் துவங்கிவிட்டது. ஓயாது உழையுங்கள். வெற்றி நோக்கி நடை போடுங்கள். உங்களுடைய சமுதாய உரிமைகள் உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் போகலாம். ஆனால் வருங்கால சமுதாயம் இவற்றை நிச்சயம் அறுவடை செய்யும்” என்ற அறைகூவலுடன் மாநாடு முடிவுற்றது.

முதல் நான்கு ஆண்டுகள், 1916-1920

நீதிக்கட்சி துவக்கப்பட்டபின் அக்கட்சி பல சவால்களை சந்திக்க வேண்டிய தாயிற்று. அவற்றுள் முதலாவது அறிவிலும், ஆற்றலிலும், அரசாங்க ஆதரவிலும் வலுவாக இருந்த பிராமணர்களுடன் மோதியதாகும். அன்றைய சென்னையில் மூன்று வலுவான பிராமணர் கோஷ்டிகள் (குயஉவழைளெ) செயல்பட்டு வந்தன: 1) மைலாப்பூர் குழு. இக்குழுவில் சேத்துப்பட்டு ஐயர்களும், வெம்பாக்கம் ஐயங்கார்களும் இடம் பெற்றிருந்தனர். 2) எக்மோர் குழு. இந்தக் குழு “இந்து“ பத்திரிகை பதிப்பாளர் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்காரின் தலைமையில் செயல்பட்டது. 3) சேலம் குழு. சி. இராஜகோபாலாச்சாரியும் பிற தேசிய வாதிகளும் சேலம்

பிரிவின் பிரதான தலைவர்களாவர். இக்கோஷ்டிகள் நீதிக்கட்சியின் கொள்கைகளை எதிர்த்தன.

நீதிக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் எத்தகைய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் என்பது பற்றி இக்கோஷ்டிகளுடன் போராட வேண்டியிருந்தது. குறிப்பாக மைலாப்பூர், எக்மோர் பிராமணக் கோஷ்டிகள் இனவாரி இட ஒதுக்கீட்டு முறையை (Communal Representation) எதிர்க்க சேலம் குழுவின் தலைவர் இராஜாஜியும் அவரது ஆதரவாளர்களும் காந்தி துவக்கிய ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை சென்னை இராஜதானியில் வெற்றகிரமாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதில் தீவிரமாக இருந்தனர். நீதிக்கட்சி வகுப்புவாரி இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையிலும், ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை எதிர்ப்பதிலும் பிடிவாதமாக இருந்தது.

நீதிக்கட்சியும் சுயாட்சி இயக்கமும்

நீதிக்கட்சியும், அன்னிபெசண்ட் அம்மையாரின் சுயாட்சி இயக்கமும் (ர்ழஅந சுரடந ஆழஎநஅநவெ) ஒரே ஆண்டில் துவக்கப்பட்டன. (1916). அம்மையார் சனாதன இந்து மதத்தின் தீவிர ஆதரவாளர். அவரது இயக்கத்தை தமிழ் நாட்டுப் பிராமணர்கள் ஆர்வத்துடன் ஆதரித்தனர். எனவே, நீதிக்கட்சி சுயாட்சி இயக்கத்துக்கு எதிராகச் செயல்பட்டது. டாக்டர் டி.எம்.நாயர் அன்னிபெசண்ட்டின் பிற்போக்கு மருத்துவக் கருத்துக்களை எதிர்த்து வந்தார். பிராமணரல்லாதார் பிரகடனம் சுயாட்சி இயக்கத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தது. அதேபோன்று அன்னிபெசண்டின் நியூ இந்தியா பத்திரிகையும் இப்பிரகடனத்தைச் சாடியது. நீதிக்கட்சி அன்னிபெசண்டை “அயர்லாந்து பிராமணி“ என்று வர்ணித்தது. சுயாட்சி என்பது பிராமணர் ஆட்சி என்று விமர்சித்தது திராவிடன் பத்திரிகை. நீதிக் கட்சியின் மூன்று பத்திரிகைகளிலும் சுயாட்சி இயக்கத்தை எதிர்த்துப் பல விமர்சனக் கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. வெள்ளைக்கார பெண்மனியால் துவக்கப்பட்ட சுயாட்சி இயக்கத்தின் எதிர்மறைப் பயனை பிராமணர்கள் தான் அறுவடை செய்வர் என்பதை நீதிக்கட்சி பிரச்சாரம் செய்தது. இதற்கு எதிராக சுயாட்சி இயக்கத்தின்

பிராமண ஆதரவாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தங்களுக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை பிரிட்டிஷ் வைசிராய்க்கு அனுப்பியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் சிதம்பரம் குடியரசு.

நீதிக்கட்சி ஆட்சி, 1920-1937

இணைக்கப்பட்ட அனைத்து பிராமணரல்லாதார் சங்கங்களுக்கும் பொதுவான தலைவர் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. அவரே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தலைவராகவும் செயல்பட்டார். செயற்குழு, அதன் உறுப்பினர்களது நிலை வரையறுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நீதிக்கட்சி மாநாடு கூட்டப்படுதல் வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

நீதிக்கட்சியின் முதல் தலைவராக சர்.தியாகராய செட்டியும், முதல் பொதுச் செயலாளராக ஆர்க்காடு இராமசாமியும் பொறுப்பேற்றனர். ஒரு மாநில அரசியல் கட்சி எவ்வாறு அமைக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதற்கு நீதிக்கட்சி சிறந்த முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்தது. நீதிக்கட்சி 1920 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சென்னை சட்டமன்றத் தேர்தலில் முதல் முறையாகப் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றது.

சென்னை சட்டமன்றம்

சென்னை சட்டமன்றம் (ஆயனசயள டுநபளைவயவளைந ஊழரஉடை) 1861 ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டது. அப்போது அம்மன்றம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாத ஆலோசனை அவையாக மட்டுமே இருந்தது. அதன்பின் 1909 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மிண்டோமார்லி சீர்திருத்தங்களின் (Minto- Morley Reforms) விளைவாக மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்றனர். பின்னர் 1919 இல் மாண்டேகு-செம்ஸ் போர்டு சீர்திருத்தங்களின் (Montfort Reforms)படி அமைக்கப்பட்ட இரட்டை ஆட்சி (Diarchy)யின் கீழ் நடைபெற்ற தேர்தலில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வாக்காளர்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இந்த

உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சட்டமன்றம் ஓரவை (Unicameral) அமைப்பாக 1920லிருந்து 1937 வரை செயல்பட்டது.

சட்டமன்றத் தேர்தல், 1920

சென்னை சட்டமன்றத்தில் 127 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். ஆளுநரின் நியமன உறுப்பினர்கள் இந்த எண்ணிக்கையில் அடங்கார். 127 உறுப்பினர்களில் 98 பேர் 61 தொகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். தேர்தல் தொகுதிகள் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன: 1) வகுப்புவாரி தொகுதிகள் (Communal Constituencies). இவற்றுள் முகமதியரல்லாத நகரம், முகமதியரல்லாத கிராமம், பிராமணரல்லாத நகரம், முகமதியர் நகரம், முகமதியர் கிராமம், இந்திய கிறிஸ்த்துவர், ஐரோப்பியர், ஆங்கிலோ இந்தியர் ஆகியோருக்கான தொகுதிகள் அடங்கும் 2) சிறப்புத் தொகுதிகள்: (Special Constituencies) நிலச் சொந்தக்காரர், பல்கலைக்கழகங்கள், பண்ணையார், வர்த்தக சங்கங்கள் ஆகியோருக்கான தொகுதிகள் இவை 3) ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதிகள் (Reserved Constituencies). இத்தொகுதிகளில் 28 பிராமணரல்லாதவர்களுக்கும் 29 நியமன உறுப்பினர்களுக்கும் 5 பறையர், பள்ளர், வள்ளுவர், மாலா, மடிகா, சக்கிலியர், தோட்டியர், செனுமான்கள், ஹோலேயர் ஆகிய வகுப்பினருக்கும் ஒரு தொகுதி பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கும்“ (Backward நீதிக்கட்சி ஒரு அரசியல் அமைப்பாக துவக்கப்பட்டது. அதன் நோக்கம் பிராமணரல்லாதாரிடையே விழிப்புணர்வை உருவாக்கி, தேர்தலில் போட்டியிட்டு, ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, சமூக நீதியை நிலைநாட்டுவதாகும். நீதிக்கட்சியின் நிர்வாகிகள் 1917 அக்டோபர் மாதம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். நீதிக்கட்சி வெளியிட்ட கொள்கை அறிக்கையே அக்கட்சியின் அரசியல் சட்ட வரைவாகக் கருதப்பட்டது. 1925 டிசம்பர் 19 ஆம் தேதி நீதிக்கட்சியின் அமைப்புச் சட்டம் (Party Constitution) அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அதன் அலுவலகம் மௌண்ட் ரோடில் இருந்தது.

கட்சிக் கிளைகள் முதலில் சென்னையில் துவக்கப்பட்டு பின்னர் மாவட்டங்களுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டன. கட்சித் தலைவர்கள் அவ்வப்போது மாவட்டக் கிளைகளுக்குச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டனர்.

நீதிக்கட்சிக்கு ஒரு தலைவரும், நான்கு துணைத் தலைவர்களும், ஒரு பொதுச் செயலரும், ஒரு பொருளாளரும் இருந்தனர். 25 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட செயற்குழு (Executive Committee) கட்சியின் கொள்கை முடிவுகளை செயல்படுத்தியது. 1920 தேர்தலுக்குப் பிறகு நீதிக்கட்சி ஐரோப்பிய அரசியல் கட்சி போன்று சீரமைக்கப் பட்டது. கட்சிக் கொரடா ீயசவல றூாி) என்ற புதிய கட்சிப் பதவி உருவாக்கப்பட்டது. செயற்குழு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழுக்கள் (ஊழஅஅவைவநநள) அமைக்கப் பட்டன. நீதிக்கட்சித் தலைவர் கட்சியோடு வுசயஉவள) ஒதுக்கப்பட்டன. நியமன உறுப்பினர்களையும் சேர்த்து சென்னை சட்டமன்றத்தின் மொத்த எண்ணிக்கை 134. வாக்காளர்களும், வாக்குப்பதிவும் சென்னை சட்டமன்றத்துக்கான முதல் பொதுத் தேர்தல 1920 நவம்பர் மாதம் நடைபெற்றது. அப்போது சென்னை இராஜதானியின் மக்கள்தொகை 40 மில்லியன். சொத்துத் தகுதி உடையோர் மட்டுமே வாக்காளர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டனர். எனவே, 12,48,156 பேர் மட்டுமே வாக்களிக்கும் தகுதியைப் பெற்றிருந்தனர். இவர்களுள் 3,03,558 பேர் மட்டுமே வாக்களித்தனர்! சராசரியாக 24.9மூ வாக்குப் பதிவாயிற்று. இருப்பினும், இத்தேர்தல் மக்களின் அரசியல் விழிப்புணர்வையும், பொதுத் தேர்தலில் நேரடியாகப் பங்கேற்கும் ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது. மைலாப்பூர் தொகுதியில் மட்டுமே அதிகபட்சமாக 52மூ வாக்குகள் பதிவாயின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தேர்தல் முடிவுகள்

இந்திய தேசிய காங்கிர ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் பங்கேற்று சட்டமன்றத் தேர்தலைப் புறக்கணித்தது. பலமிக்க எதிர்க்கட்சி இன்மையால் நீதிக்கட்சி 63 இடங்களில் வெற்றி

பெற்றது. மொத்தம் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத 18 உறுப்பினர்கள் ஆதரவைப் பெற்ற நீதிக்கட்சியின் எண்ணிக்கை 81 ஆக உயர்ந்தது. 1920 சட்டமன்றத் தேர்தலில் நீதிக்கட்சி குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி பெற்றமைக்கான முக்கிய மூன்று காரணங்களாவன: 1) காங்கிர இத்தேர்தலைப் புறக்கணித்தது 2) நீதிக் கட்சியின் தீவிரப் பிரச்சாரம் 3) பிராமணரல்லாதாருக்கான இட ஒதுக்கீடு வாங்கித் தருவதாகக் கொடுத்த வாக்குறுதி.

நீதிக்கட்சி ஆட்சி, 1920-1923

சுப்பராயலு நாயுடு ஆட்சி

சென்னை இராஜதானி ஆளுநர் மார்க்குஸ் வில்லிங்டன் (Marquess Willington) தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற நீதிக்கட்சித் தலைவர் பி.தியாகராய செட்டியை ஆட்சி அமைக்குமாறு அழைத்தார். ஆனால் அவர் மக்கள் வரிப்பணத்தில் ஊதியம் பெற விரும்பவில்லை எனக் கூறி அந்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவருக்குப் பதில் ஏ.சுப்பராயலு நாயுடுவின் பெயரைப் பரிந்துரைத்தார். அவரின் பரிந்துரையை ஏற்று சுப்பராயலு நாயுடுக்கு அழைப்பு விடுத்தார் ஆளுநர். ஆளுநரின் அழைப்பை ஏற்றுக் நாயுடு முதலமைச்சரானார். அவருடன் இராமராயனின்கரும், வெங்கடரெட்டி நாயுடுவும் அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் 1920 டிசம்பர் 17 ஆம் நாள் பதவிப் பொறுப்பேற்றனர்.

பெருங்காவூர் இராஜகோபாலாச்சாரி சட்டமன்றத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். எட்வின் பெரியநாயகம், ஆர்க்காடு இராமசாமி முதலியார், பி.சுப்பராயன் ஆகிய மூவரும் சட்டமன்ற செயலர்களாயினர். சர் லியோனல் டேவிட்சன் (உள் துறை), சர் சார்ல தோதுந்தர் (நிதி), முகமது ஹபிபுல்லா (வருவாய்), எ .சீனிவாச ஐயங்கார் (சட்டம்) ஆகிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆளுநர் ஆட்சி அவையின் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். பிராமணரல்லாதார் அமைச்சரவையில் பிராமணர் அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. 1921 ஜுலை 11 ஆம் தேதி உடல் நிலை காரணமாக சுப்பராயலு ரெட்டியார் பதவி

விலகியதால் அவக்குப் பதில் பனகல் அரசர் (Raja of Panagal) முதலமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். ஏ.பி.பாட்ரோ கல்வி அமைச்சரானார். நீதிக்கட்சியின் முதல் அமைச்சரவை 1923 செப்டம்பர் 11 வரை பதவியில் இருந்தது.

சட்டச் சாதனைகள

முதல் நீதிக்கட்சி அரசாங்கம் சில வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டங்களை நிறைவேற்றி நடைமுறைப்படுத்தியது. 1) 1921 ஏப்ரல் முதல் தேதி சென்னை சட்டமன்ற தீர்மானத்தின்படி சட்டமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட பெண்களுக்கு (1919 இந்திய அரசாங்கச் சட்டத்தில்) விதிக்கப்பட்டிருந்த தடை நீக்கப்பட்டது. இத்தடை நீக்கம்

1926 இல் டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி சட்டமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வழிவகுத்தது. 2) 1920 இல் சென்னை மாநகராட்சி சென்னை ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் இருந்த பள்ளிகளில் இலவச காலை உணவு வழங்கியதற்கு சட்டமன்றம் அங்கீகாரம் அளித்தது. இதுவே, பின்னர் மதிய உணவுத் திட்டமாக விரிவடைந்தது. 3) பஞ்சமர், தீண்டத்தகாதோர், அரிஜன் என்று முத்திரை குத்தி சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் ஆதிதிராவிடர் என்று அழைக்கப்பட்டு சமுதாய அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டது. 4) உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சட்டம் (Local Boards Act 1920) மாவட்ட, தாலுகா, பஞ்சாயத்து நிறுவனங்களுக்கு சுயேட்சையாக இயங்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது. இச்சட்டம் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் முக்கியத்துவத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டியது. இந்த அமைப்புகளுக்கான தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்ததோடு அதிகாரிகளுக்கு இவற்றின் மீது இருந்த ஆதிக்கத்தைக் குறைத்தது. 5) 1922 டிசம்பர் 18 ஆம் நாள் இந்து சமய அறக்கட்டளை சட்ட மசோதா (Madras Hindu Religious Endowment Act). இச்சட்டம் 1925 இல் நிறைவேற்றப் பட்டது.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சென்னை இராஜதானியில் உள்ள அனைத்து இந்து கோயில்களும் அரசாங்கத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சட்டம் அரசாங்கத்தின் சமயக் கொள்கையைத் தீர்மானித்தது. பின்னர் இது சம்மந்தமாக கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களுக்கு முன்மாதிரிச் சட்டமாக அமைந்தது. முதல் நீதிக்கட்சி அரசாங்கம் கொண்டு வந்த இந்த ஐந்து சீர்திருத்தங்களும் அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும்.

தாழ்த்தப்பட்டோருக்குத் தனி அதிகாரி

சட்டங்களை நிறைவேற்றினால் மட்டும் போதாது அவை செம்மையாக நிறைவேற்றப்படுதல் வேண்டும். குறிப்பாக நீதிக்கட்சி ஆட்சி தாழ்த்தப்பட்டோரின் நலனில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தியது. அவர்களது நலனைப் பாதுகாத்துப் பராமரிப்பதற்காகவே ஒரு ஐ.சி.எஸ் .அதிகாரியை கமிஷனர் (Labour Commissioner I.C.S) ஆக நியமித்தது. அவர் தாழ்த்தப்பட்டோர், ஆதிவாசிகள், மலைவாழ் மக்கள் போன்றோரின் உரிமைகளையும், நலத் திட்டங்களையும் பாதுகாத்து, நிறைவேற்றும் பொறுப்புடையவர். அவர் மேற்கண்ட வகுப்பிற்கு 1) வீட்டுமனை வழங்கினார் 2) கூட்டுறவு கடன் சங்கங்களைத் துவக்கினார் 3) குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்தார் 4) பொது நிலத்தை குறைந்த வாடகைக்கு வழங்கினார் 5) குடிப்பழக்கத்திலிருந்து விடுபடுமாறு ஊக்குவித்தார் 6) சாதி இந்துக்களின் எதிர்ப்பிலிருந்து பாதுகாத்தார் 7) அரசாங்க நிலத்தை விவசாயத்துக்காக ஒதுக்கினார் 8) இவர்கள் பிரதான பாதையை எளிதில் அடைப்பதற்கான கிளைப் பாதைகளைப் போட்டுக் கொடுத்தார் 9) பெண்களுக்கென கழிப்பறைகள் கட்டிக் கொடுத்தார் 10) ஏழைகள் வீடுகட்டிக் கொள்ள 20 சென்ட் நிலம் இலவசமாகக் கொடுத்தார் மரக்கன்றுகள் நடப்பட்டன் மிகக் குறைந்த விலையில் வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டன. தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்காகத் தனி அதிகாரியை நியமித்தது நீதிக்கட்சியில் நிலைத்த மகத்தான சரித்திர சாதனையாகும்.

நீதிக்கட்சி ஆட்சி, 1920-1923

நீதிக் கட்சியின் முதல் மூன்றாண்டு கால ஆட்சியின் போது பல முக்கிய சமுதாய, சமய, கல்வி, உள்ளாட்சி, வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ திட்டங்களை நிறைவேற்றிய போதிலும் கட்சிக்குள் ஒற்றுமை இல்லாமல் போயிற்று. கட்சி அதிருப்தியாளர்கள் அரசாங்க எதிர்ப்புக் குழுவினர் (Anti-Ministerialists) என்று கூறிக் கொண்டு தனியே செயல்படலாயினர். சி.நடேச முதலியார், டி.ஏ. இராமலிங்கம் செட்டியார், சி.ஆர்.ரெட்டி, பி.சுப்பராயன் போன்றோர் இக்குழுவின் பிரதான பிரமுகர்கள். இவர்கள் நீதிக்கட்சித் தலைவர் தியாகராய செட்டியின் மீது கீழ்க்கண்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தினர்: 1) பிறரைக் கலந்து ஆலோசிக்காத யதேச்சாதிகார தலைமை 2) பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பினரின் நலனைவிட உயர்சாதி வகுப்பினருக்கு சாதகமாகச் செயல்படல் 3) ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை இரும்புக்கரம் கொண்டு அடக்கிய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் செயலை ஆதரித்தது 4) முதல் நீதிக்கட்சி அமைச்சரவையில் தமிழருக்கு இடம் கொடுக்காமை. இச்செயல் தமிழர் தலைவர்களிடையே மிகுந்த மனக்கசப்பை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் முதல் அமைச்சரவையைத் தெலுங்கர்களே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதாக குற்றம் சாட்டினர். எனவே, நீதிக்கட்சிக்குள் இரு கோஷ்டிகள் எதிரும் புதிருமாகச் செயல்பட்டதால் கட்சி பலவீனமடைந்தது.

சுயராஜய் க் கடசி

1920 தேர்தல் இந்திய தேசிய காங்கிரசில் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. காந்தி, இராஜாஜி போன்றோர் காங்கிரஸ் தேர்தல்களில் பங்கேற்கக்கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர். ஆனால் சித்தரஞ்சன்தாஸ், மோதிலால் நேரு போன்றோர் காங்கிரஸ் தேர்தலில பங்கேற்பதை ஆதரித்தனர். அதற்கான தீர்மானத்தையும் 1922 செப்டம்பர் 7 ஆம் தேதி நிறைவேற்றினர். இவர்கள் காங்கிரசுக்குக் சுயராஜ்யக் கட்சி (Swaraj Party) என்ற தனி அமைப்பை

உருவாக்கினர். தமிழ் நாட்டில் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார், சீனிவாச ஐயங்கார், ஏ. இரங்கசாமி ஐயங்கார், வரதராஜுலு நாயுடு, விஜயராகவாச்சாரி, ஏ. இரங்கசாமி ஐயங்கார் ஆகியோர் சுயராஜ்யக் கட்சியில் சேர்ந்து, தேர்தலில் போட்டியிட்டு, சட்டமன்றம் சென்று ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை நடத்துவதென்று முடிவு செய்தனர். 1923 நவம்பர் 13 ஆம் தேதி நடைபெற்ற தேர்தலில் பங்கேற்றனர்.

சட்டமன்றத் தேர்தல்

நீதிக்கட்சியின் முதல் ஆட்சி 1923 செப்டம்பர் 11 ஆம் தேதி முடிந்தது. சட்டமன்றத்துக்கான தேர்தல் 1923 அக்டோபர் 31 ஆம் நாள் நடத்தப்பட்டது. அடை மழையும், வெள்ளமும் தேர்தல் உரிய நாளில் முடிவதில் காலதாமதம் ஏற்படுத்தின. தேர்தல் நவம்பர் 10 ஆம் தேதி முடிவுற்றது. 17 தொகுதிகளில் 20 உறுப்பினர்கள் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 44 தொகுதிகளில் மட்டுமே தேர்தல் நடைபெற்றது. கடந்த தேர்தலைவிட இத்தேர்தலில் அதிக வாக்காளர்கள் பங்கேற்றனர். சென்னை நகரில் 58.8மூ் திருநெல்வேலி-பாளையம்கோட்டை நகரில் 77மூ் வடஆர்க்காடு கிராமத் தொகுதி 58.8மூ வாக்குப்பதிவு இருந்தது. சென்னை இராஜதானியின் சராசரி வாக்குப்பதிவு 36.2 மூ. இத்தேர்தலில் சுயராஜ்யக் கட்சி பங்கேற்றதால் நீதிக்கட்சியின் தேர்தல் வெற்றியைப் பெரிதும் பாதித்தது. சுயராஜ்யக் கட்சி போட்டியிட்ட 11 இடங்களிலும் வெற்றி பெற்றது. நீதிக்கட்சி தனிப்பெரும் கட்சியாக வெற்றி பெற்றாலும், அரசாங்கத்தை அமைக்கக்கூடிய பெரும்பான்மையை இழந்தது.

1923 தேர்தலில் நீதிக்கட்சிக்குப் பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. அதற்கான காரணங்கள்: 1) கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் நீதிக்கட்சியை பலவீனப் படுத்திவிட்டது. நடேச முதலியார், எம்.சி. இராஜா, ஓ.கந்தசாமி செட்டியார் போன்றோர் கட்சித் தலைமையை வெளிப்படையாகவே விமர்சித்தனர். 2) முதல் அமைச்சரவையில் தமிழருக்கு இடம் கொடுக்காமையால் ஏற்பட்ட ஏமாற்றம் தென் தமிழ்நாட்டுத் தொகுதிகளில் நீதிக்கட்சி வேட்பாளர்கள்

தோல்வியடைவதற்குக் காரணமாக இருந்தது 3) சுயராஜ்யக் கட்சி நீதிக்கட்சிக்குப் பிரதான பலமிக்க எதிர்க்கட்சியாக உருவெடுத்தது 4) கட்சிப் பூசலால் நீதிக்கட்சியின் தேர்தல் பிரச்சாரம் பலமிழந்துவிட்டது. சுருங்கக்கூறின், 1923 சட்டமன்றத் தேர்தல் நீதிக்கட்சியின் சரிவுக்கான அடையாளமாக அமைந்தது.

பனகல் அரசர் ஆட்சி

தேர்தல் முடிந்தபின் ஆளுநர் வெல்லிங்டன் நீதிக்கட்சி அரசாங்கம் அமைப்பதற்கு அழைப்பு விடுத்தார். தியாகராய செட்டியின் பரிந்துரையின் பேரில் பனகல் அரசர் முதலமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார் ஏ.பி.பாட்ரோ அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றார் கூர்மா வெங்கடரெட்டி நாயுடுவுக்குப் பதில் தமிழ் சட்டமன்ற உறுப்பினர் டி.என்.சிவஞானம் இடம்
பெற்றார். 1923 நவம்பர் 19 ஆம் தேதி நீதிக்கட்சியின் இரண்டாம் அமைச்சரவை பதவிப் பொறுப்பேற்றது. அப்துல்லா காட்டலா சாகிப் பகதூர், எ.அற்புதசாமி உடையார், டி.சி.தங்கவேலு பிள்ளை ஆகியோர் சட்டமன்ற செயலர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். ஆளுநரின் புதிய ஆட்சிக் குழுவில் சி.ஜி.தோதுண்தர், ஏ.ஆர்.நாப், சி.பி. இராமசாமி ஐயர், வாசுதேவ இரவிவர்மா ஆகியோர் இடம் பெற்றனர். எல்.டி.சாமிக்கண்ணு சட்டமன்றத் தலைவராக ஆளுநரால் ஒரு ஆண்டுக்கு நியமிக்கப்பட்டார் அதன்பின் அப்பதவிக்கு சட்ட மன்றமே நியமனம் செய்யும். நீதிக்கட்சியின் இரண்டாவது அமைச்சரவை 1926 நவம்பர் 7 ஆம் தேதி வரை செயல்பட்டது. பனகல் அரசர் ஆட்சியின் போது தான் வன்னியர் வகுப்பைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாணிக்கவேலு நாயக்கர் நீதிக்கட்சி அரசாங்கத்தின் பாராளுமன்ற செயலராகவும் வருவாய்துறை அமைச்சராகவும் இருந்தார்.

நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம்

நீதிக்கட்சியின் அரசாங்க எதிர்ப்பாளர்கள் (Anti-Ministerialists) ஐக்கிய தேசிய கட்சி (United Nationalist

Party) என்ற புதிய கட்சியை அமைத்தனர். ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் சார்பாக சி.ஆர்.ரெட்டி நீதிக்கட்சிக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார் (1923 நவம்பர் 27). அப்போது அவர் நீதிக்கட்சியைப் பற்றிய இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறினார்: 1) நீதிக்கட்சி பெரும்பான்மை பலத்தைப் பெறாததால் வாக்காளர்களின் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டது 2) பனகல் அரசர் உள்ளாட்சி நிறுவனத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கையில் அவரது உறவினர்களுக்கு முன்னுரிமை (நேிழவளைஅ) கொடுத்தார். இத்தீர்மானத்தை சுயராஜ்யக் கட்சி ஆதரித்தது. அக்கட்சியின் பிரபல உறுப்பினரான சொல்வலர் எஸ்.சத்தியமூர்த்தி நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை ஆதரித்து அவரது கன்னிப் பேச்சை நிகழ்த்தினார் (பின்னர் சுயராஜ்யக் கட்சியின் தலைவரானார்). இத்தீர்மானம் இரண்டு நாட்கள் விவாதிக்கப்பட்டது. விவாதத்துக்குப்பின் ஆளும் நீதிக்கட்சி நியமன உறுப்பினர்களின் ஆதரவோடு தீர்மானத்தைத் தோற்கடித்து பதவியைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது. இந்திய சட்டமன்ற வரலாற்றில் முதல் முறையாகக் கொண்டு வரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இதுவேயாகும்.

சாதனை

நீதிக்கட்சியின் இரண்டாவது அரசாங்கம் புதிய சாதனைகள் எதையும் செய்யவில்லை. 1920-1923இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களை பனகல் அரசரின் ஆட்சி தொடர்ந்து செயல்படுத்தியது. குறிப்பாக 1922 டிசம்பர் 18 ஆம் தேதி சட்டமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இந்து அறநிலைய மசோதா (ர்iனெர சுநடபைழைரள நுனெழறஅநவெ டீடைட)வை நிறைவேற்றியது (1925). இச்சட்டத்தின் மூலம் சென்னை இராஜதானியில் இருந்த இந்து கோயில்கள் அரசாங்கத்தின் நேரடி நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. எனினும் சரிவுப் பாதையில் சென்ற நீதிக்கட்சிக்கு 1926 சட்டமன்றத் தேர்தல் பெரும் சவாலாக இருந்தது.

நீதிக்கட்சியின் நிலை

நீதிக்கட்சி உட்கட்சி கோஷ்டிப் பூசல்களால் பலவீனப்பட்டுப் போயிருந்தது. அக்கட்சித் தலைவர் தியாகராய செட்டி இறந்தபின் (1925 ஏப்ரல் 28) நிலைமை மேலும் மோசமாயிற்று. முதலமைச்சராயிருந்த பனகல் அரசர் கட்சித் தலைமைப் பொறுப்பேற்றார். நடேச முதலியாரின் ஐக்கிய தேசிய கட்சியினரை மீண்டும் நீதிக்கட்சிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு பனகல் அரசர் மேற்கொண்ட முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. பருவமழை பொய்த்ததால் விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயிகள் வேலையின்றி புலம் பெயர்ந்து சென்றனர். இந்த இக்கட்டான நேரத்தில் நீதிக்கட்சிக்கும் புதிதாக ஆளுநர் பொறுப்பேற்ற வைகௌண்ட் கோஷனுக்கு (ஏளைஉழரவெ புழளஉாநெ) மிடையேயான உறவில் விரிசல் ஏற்பட்டது (1924). அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் வேண்டியவர்களுக்கு உதவுவது (ீயவசழயெபந) போன்ற விவகாரங்களில் அமைச்சர்களுக்கும் ஆளுநர் ஆட்சிக் குழுவுக்குமிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் எழுந்தன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஈ.வே. இராமசாமி நாயக்கர் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறி தேர்தலில் நீதிக்கட்சி வேட்பாளர்களை ஆதரித்தார். அவர் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறியதற்கான முக்கியக் காரணம் அவர் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை ஆதரித்துக் கொண்டு வந்த தீர்மானங்களை காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொள்ளாததுதான்.

சட்டமன்ற தேர்தல்

1926 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தல் சென்னை இராஜதானி அரசியலில் எதிர்பாரா மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. சுயராஜ்யக் கட்சி எ.சத்தியமூர்த்தி தலைமையில் இத்தேர்தலில் களமிறங்கிப் போட்டியிட்டது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தேர்தலைப் புறக்கணித்தது. நொண்டிக் குதிரையான நீதிக்கட்சி நம்பிக்கை இழந்த இத்தேர்தலில் கலந்து கொண்டது. அக்கட்சியால் 21 இடங்களை மட்டுமே பெற முடிந்தது. சுயராஜ்யக் கட்சி 41 இடங்களைக் கைப்பற்றியது. நீதிக்கட்சியின் கோட்டையாகக்

கருதப்பட்ட சென்னை நகரில் 4 இடங்களிலும் வெற்றிவாகை சூடியது. நடேச முதலியார், ஓ.தணிகாசலம் செட்டியார், கூர்மா வெங்கிரரெட்டி நாயுடு, ஆர்க்காடு இராமசாமி முதலியார் போன்ற நீதிக்கட்சி பிரபலங்கள் தோல்வியைத் தழுவினர்.

சுப்பராயன் ஆட்சி, 1926-1929

இம்முறை அரசாங்கம் அமைப்பதில் சிக்கல் ஏற்பட்டது. தனிப் பெரும்பான்மையைப் பெற்ற சுயராஜ்யக் கட்சியைச் சேர்ந்த சி.வி.எ .நரசிம்மராஜுவை ஆட்சி அமைக்குமாறு அழைப்பு விடுத்தார் ஆளுநர கோஷன் (Goschen). ஆனால் சுயராஜ்யக் கட்சி அரசாங்கம் அமைக்க மறுத்துவிட்டது. பெரும்பான்மை இன்மையால் நீதிக்கட்சி அரசாங்கம் அமைக்க முன்வரவில்லை. எனவே ஆளுநர் கோஷன் தேசிய சுயேட்சைகளில் ஒருவரான டாக்டர் பி.சுப்பராயனை முதலமைச்சராக நியமித்தார். சுப்பராயன் முன்னாள் நீதிக்கட்சி பிரமுகர். பனகல் அரசருடன் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டதால் அவர் நீதிக் கட்சியிலிருந்து விலகினார். சுப்பராயன் ஆளுநரின் அழைப்பை ஏற்று சுயேட்சை அரசாங்கத்தை அமைத்தார். முன் விரோதத்தை மறந்து நீதிக்கட்சியும் அவருக்கு நேசக்கரம் நீட்டியது! எனவே, டாக்டர் பி.சுப்பராயன் சுயராஜ்யக் கட்சி, நீதிக்கட்சி ஆகியவற்றின் ஆதரவோடு ஆட்சி நடத்தினார். சுப்பராயன் அமைச்சரவையில் ஏ.இரங்கநாத முதலியாரும், ஆர்.என்.ஆரோக்கியசாமி முதலியாரும் இடம் பெற்றனர். பின்னர் இவர்களுக்குப் பதில் எ.முத்தையா முதலியாரும், எம்.ஆர்.சேதுரத்னம் ஐயரும் அமைச்சர்களாக நியமிக்கப் பட்டனர். இவ்விருவம் சுயராஜ்யக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து வந்தவர்கள். அதனால் சுப்பராயன் அமைச்சரவைநீதிக்கட்சியின் மறுபதிக்காகக் கருதப்பட்டது. அதாவது, சுயேட்சை அரசாங்கம் என்ற பெயரில் நீதிக்கட்சியின் நிழலாட்சி (Prexy) நடைபெற்றது.

கோட்டா முறை

டாக்டர் சுப்பராயன் அரசாங்கத்தின் மகத்தான சாதனையாகக் கருதப்படுவது கோட்டா முறை (ஞரவவய ஞலளவநஅ) ஆகும். நீதிக்கட்சி பிற்பட்டோருக்கும்

தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுத் தந்தாலும் அதற்கான அறிவியல் பூர்வமான முறையை வகுக்கவில்லை. இப்பொறுப்பை சுப்பராயன் அமைச்சரவையில் புதிதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட எ.முத்தையா முதலியார் ஏற்றுக் கொண்டார். முதலியார் செல்வந்தர், நிலச்சுவான்தார், சட்ட வல்லுநர். அவர் தனது சட்ட அறிவைப் பயன்படுத்தி வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ கொள்கையை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான விதிமுறை (Formula)வகுத்துக் கொடுத்தார். இது முத்தையா முதலியாரின் கோட்டா முறை என்று கூறலாம். முத்தையா முதலியார் வடிவமைத்த “கோட்டா முறை“யின்படி ஒவ்வொரு வகுப்பாருக்கும் எத்தனை இடங்கள் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி பிராமணரல்லாதாருக்கு 44% முஸ்லீம்களுக்கு 16%; கிறித்துவர்களுக்கு 16%; பிராமணர்களுக்கு 16%; ஆங்கிலோ இந்தியருக்கு 16% ஆதிதிராவிடருக்கு 8% என்று பங்கிட்டு அளிக்கப்பட்டது. அப்படிப் பார்க்கும் போது 12 அரசாங்கப் பணிகளுக்கு பிராமணரல்லாதவர்களுக்கு 5 இடங்களும், பிராமணர்கள், ஆங்கிலோ இந்தியர், முஸ்லீம்கள் ஆகியோருக்கு தலா 2 இடங்களும், ஆதி திராவிடருக்கு 1 இடமும் கிடைக்கும். இந்த விகிதாச்சாரம் குறிப்பிட்ட வகுப்புகளின் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப இல்லை என்று குறை கூறப்பட்டது. இந்துவும் சுதேசமித்திரனும் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தன. முதலில் முத்தையா முதலியாரின் கோட்டா முறையில் குறை கண்ட ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் பின்னர் அமைச்சர் முத்தையா முதலியார் நீண்ட காலம் வாழ்க என்று குடியரசு பத்திரிகையில் எழுதினார் (குடியரசு, தலையங்கம் 1928, நவம்பர் 11). இன்றைய இடஒதுக்கீட்டு முறை (சுeservation System)யின் அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்ததால் முத்தையா முதலியாரை வகுப்புவாரி இட ஒதுக்கீட்டு முறையின் தந்தை என்று கூறினால் மிகையாகாது.

நீதிக்கட்சி ஆட்சி 1930-1934

1926 தேர்தல் தோல்விக்குப் பிறகு நீதிக்கட்சியின் சரிவு தொடர்ந்தது. இராமராயனின்கர் இறந்தபின் (1928) பொப்பிலி அரசர் (Raja of Bobbili) என்ற இராமகிருஷ்ண இரங்காராவ் நீதிக்கட்சியின் தலைவர் பொறுப்பேற்றார். டாக்டர் சுப்பராயனின் சுயேட்சை அரசாங்கத்தை நீதிக்கட்சி தொடர்ந்து ஆதரித்தது. நீதிக்கட்சிக்குள் நிலவிய கோஷ்டிப் பூசல்களை புதிய தலைவரால் தடுக்க முடியவில்லை.

அக்கட்சி இரண்டுபட்ட வீடாக இருந்தது. உலகப் பொருளாதார மந்தத்தால் (World Economic Depression) தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்நிலையில் சட்டமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றது.

சட்டமன்றத் தேர்தல், 1930

இரட்டை ஆட்சியின் கீழ் சட்ட மன்றத்துக்கான நான்காவது தேர்தல் 1930 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. நீதிக்கட்சியின் நிலை மிகவும் மோசமாக இருந்ததால் அதன் ஆட்சிக் குழுவின் தீர்மானத்தின் (1930 ஜூன் 15) நீதிக்கட்சியின் கதவுகள் பிராமணர்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டன. அதன் நோக்கம் காங்கிரசின் ஆதரவோடு ஆட்சியைப் பிடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். அரசியலில் மார்க்கத்தைவிட முடிவு தான் முக்கியம். 1929 இல் நடைபெற்ற லாகூர் மாநாட்டுத் தீர்மானத்தின்படி காங்கிரஸ் தேர்தலில் கலந்து கொள்வதில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த முடிவின்படி தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் சட்டமன்றத் தேர்தலைப் புறக்கணித்தது. அதுமட்டுமல்ல. சத்தியமூர்த்தி உள்ளிட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பதவி விலகினர். எனினும், சாமி வெங்கடாசலம், ஆர்.கே.சண்முகம் செட்டியார் போன்ற காங்கிரபிரமுகர்கள் இத்தேர்தலில் சுயேட்சைகளாகப் போட்டியிட்டன்னர். எனவே, இந்த சட்டமன்றத் தேர்தல் நீதிக் கட்சிக்கும், டாக்டர் பி.சுப்பராயன் தலைமையிலான தேசிய கட்சி (Nationalist Party)க்கும் இடையிலான நேரடிப் போட்டியாக இருந்தது. சட்டமன்றத்

தேர்தலில் 132 இடங்களுக்கு 61 தொகுதிகளிலிருந்து 98 உறுப்பினாகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

நீதிக்கட்சி போட்டியிட்ட 45 இடங்களில் 35 இடங்களில் வெற்றி பெற்றது. சுயேட்சை தேசிய கட்சியும், லிபரல்களும் (டுடைிநசயடள) 10 இடங்களைக் கைப்பற்றினர். 98 இடங்களில் 35 வேட்பாளர்கள் போட்டியின்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். எஞ்சியிருந்த இடங்களில் சுயேட்சைகள் வெற்றி பெற்றனர். இத்தேர்தலில் 43% வாக்குகள் பதிவாயின் இது சென்னை இராஜதானியின் மொத்த மக்கள் தொகையில் 4% மட்டுமே.

சிறுபான்மை அரசாங்கம்

நீதிக்கட்சிக்கு தனிப் பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சி அமைக்க முடியவில்லை. எனவே, ஆளுநர் நியமித்த 32 உறுப்பினர்களின் ஆதரவோடு நீதிக்கட்சித் தலைவர் முனுசாமி நாயுடு 1930 அக்டோபர் 27 ஆம் தேதி முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்றார். பி.இராமச்சந்திர ரெட்டி சட்டமன்றத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பி.டி.இராஜாவும், எ.குமாரசாமி ரெட்டியாரும் முனுசாமி அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றனர். முன்னாள் முதலமைச்சர் பி.சுப்பராயன் எதிர்க்கட்சித் தலைவரானார். தமிழ் நாட்டில் நிலவிய நிலையற்ற சூழ்நிலையில் முனுசாமி நாயுடு சிறுபான்மை அரசாங்கத்துக்குத் தலைமையேற்று நடத்தினர்.

அரசாங்கத்தின் அவல நிலை

கட்சி கட்டுக்கோப்புடன் இருந்தால்தான் அரசாங்கம் நிலையாக இருக்கும். முனுசாமி நாயுடு முதல்வர் பொறுப்பேற்ற போது நீதிக்கட்சி கோஷ்டிப் பூசல் புயலில் சிக்கியிருந்தது. நீதிக்கட்சியை ஆதரித்த ஜமீன்தார்களுக்கு அமைச்சரவையில் இடம் கொடுக்காமையால் அவர்கள் கட்சிக்கு எதிராகச் செயல்பட்டனர். அமைச்சர் பதவியை எதிர்பார்த்து ஏமாற்றமடைந்த பொப்பிலி அரசரும், வெங்கடகிரி குமார ராஜவும், எம்.ஏ.முத்தையா செட்டியாரின் தலைமையில் நீதிக்கட்சிக்குள்ளேயே ஒரு இஞ்சிக் குழு (புபைெநச புசழரி)வை உருவாக்கினர். முதலமைச்சர் முனுசாமி நாயுடு

நெருக்கடிக்கிடையே மக்களின் பொருளாதார நெருக்கடியை சமாளிப்பதில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டார். அரசாங்கத்தின் வருவாய் இழப்பை சரிக்கட்டுவதற்காக நிலவரியை உயர்த்தினார். நிலவரி உயர்வு குழவிக் கூட்டில் கைவிட்டது போலாயிற்று. நிலவரி உயர்வால் பாதிக்கப்பட்ட ஜமீன்தார்களும், நிலச்சுவான்தார்களும் முதலமைச்சருக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்தினர். பொப்பிலி அரசரும், வெங்கடகிரி குமார ராஜாவும் அமைச்சரவையில் இடம் பெறாதது எரியும் நெருப்பில் எண்ணெயை ஊற்றியது போலாயிற்று. இதற்கிடையே, நீதிக்கட்சியின் தலைமைப் பதவிக்காக பி.டி.இராஜானும், முனுசாமி நாயுடுவும் போட்டியிட்டார்கள் (1928). இப்போட்டியில் முனுசாமி நாயுடு வெற்றி பெற்றார். முனுசாமி நாயுடு கட்சித் தலைவராகவும், முதலமைச்சராகவும் இருந்தபோதிலும் அவரால் கட்சியின் கட்டுக்கோப்பையும், மாகாண நிர்வாகத்தையும் திறமையாகக் கையாள முடியவில்லை. நீதிக்கட்சி ஆண்டு மாநாட்டை மூன்றாண்டு காலம் கூட்டாமல் நிலைமையைச் சமாளித்தார். எனினும் உட்கட்சி ‘இஞ்சிக் குழு“, 1932 அக்டோபர் மாதம் நடைபெற்ற 12வது ஆண்டு மாநாட்டில் முனுசாமி நாயுடுவுக்குப் பதில் பொப்பிலி அரசரை
கட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தது. பொப்பிலி அரசர் 1932 நவம்பர் 5 ஆம் தேதி முதலமைச்சரானார்.

இரண்டாவது முறையாக முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்ற பொப்பிலி அரசர் மக்கள் பிரச்சனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் ஜமீன்தாரர்களுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டார். இவரது ஜமீன்தார் ஆதரவு பொருளாதாரக் கொள்கையால் மக்கள் மிகுந்த ஏமாற்றமடைந்தனர். நீதிக்கட்சி மக்களின் ஆதரவை இழந்தது. ஜமீன்தாரர்களை மட்டும் நம்பி தேர்தலில் வெற்றி பெற முடியாதல்லவா? எனவே, நீதிக்கட்சி 1934 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் நிலைகுலைந்து போயிற்று. நம்பிக்கையோடு துவக்கப்பட்ட நீதிக்கட்சி மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்த அரசியல் அமைப்பாக ஓரங்கட்டப்பட்டது. அக்கட்சியின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

வருமாறு: 1) நீதிக்கட்சிக்குள் நிலவிய உட்குழுக்களிடையே நிலவிய மோதல்கள் 2) தாழ்த்தப்பட்டோர் நலன்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு உயர் வகுப்பாரின் உயர்வுக்காகப் பாடுபட்டது 3) அரசாங்கத்தின் அனைத்து நிலைகளிலும் உறவினர்களுக்கும், வேண்டியவர்களுக்கும் பதவிகளை வழங்கியது 4) அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியது 5) ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்கான போட்டி 6) தேசப்பற்றுடைய காங்கிர மக்களிடையே செல்வாக்கு பெற்றது.

நீதிக்கட்சி ஆட்சி (1934-1937)

மீண்டும் பொப்பிலி அரசர் ஆட்சி

நீதிக்கட்சி ஜமீன்தார் ஆதரவு குழு, ஜமீன்தார் எதிர்ப்புக் குழு என்று இரு கோஷ்டிகளாகப் பிரிந்து பூசல்களில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபட்டிருந்தன. பொப்பிலி அரசர் மக்கள் நிலையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தனது ஜமீன்தார் ஆதரவுப் பொருளாதாரக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து பின்பற்றினார். இதற்கிடையே 1930-1931 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட உப்புச் சத்தியாகிரகம் மற்றும் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தால் தமிழ் நாட்டில் காங்கிரசின் மீது மக்களுக்கு மரியாதையும், நம்பிக்கையும் அதிகரித்தது. இரட்டை ஆட்சியைத் தொடர்ந்து எதிர்த்து வந்த சுயராஜ்யக் கட்சி சத்தியமூர்த்தியின் திறமையான தலைமையின் கீழ் தேர்தலில் கலந்து கொள்ளத் தயாராக இருந்தது. இந்நிலையில் நீதிக்கட்சி தன் செல்வாக்கைப் பெருக்கி கொள்ள இரண்டு முக்கிய முடிவுகளை எடுத்தது: 1) நீதிக்கட்சியில் பிராமணர்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளல் 2) சுயமரியாதை இயக்கத்தை (ளுநடக-சுநளிநஉவ ஆழஎநஅநவெ) வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொண்டிருந்த ஈ.வெ. இராமசாமியின் ஆதரவைப் பெறுவது.

நீதிக்கட்சி பெரியாரின் ஈரோட்டுத் திட்ட (நுசழனநீடயுெ)த்தை ஏற்றுக் கொண்டு அவரின் ஆதரவைப் பெற்றது. ஈரோட்டுத் திட்டத்தின் முக்கியக் கூறுகளாவன: 1) அத்தியாவசிய தொழில்களை நாட்டு உடைமையாக்கல் 2) அனைவருக்கும் ஆயுள் காப்பீட்டுத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தல்

3) மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தல் 4) அனைவருக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி அளித்தல் 5) தீண்டாமை ஒழிப்பு 6) அனைவருக்கும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறையை நடைமுறைப்படுத்தல் 7) அனைத்து நிர்வாக அமைப்புகளுக்கும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்தல். இருப்பினும் நீதிக்கட்சி 1934 சட்டமன்றத் தேர்தலில் படுதோல்வி அடைந்தது. சுயராஜ்யக் கட்சி 29 இடங்களில் வெற்றி பெற்று தனிப் பெரும்பான்மையுடன் திகழ்ந்தது. எனினும், அக்கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பேற்க மறுத்துவிட்டதால் பொப்பிலி அரசர் தொடர்ந்து முதலமைச்சராக நீடித்தார்.

ஆட்சியின் வீழ்ச்சி

பொப்பிலி அரசர் சிறுபான்மை அரசாங்கத்தின் முதல்வராக நீடித்தாலும் நீதிக்கட்சியின் வீழ்ச்சியைத் தடுக்க முடியவில்லை. நீதிக்கட்சியின் தலைமைக் கொறடா (ஊாநைக றூாமி)வாக இருந்த எம்.ஏ.முத்தையா செட்டியார் அவரது ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டதால் ஆர்.கே.சண்முகம் செட்டியும், ஆர்க்காடு இராமசாமி முதலியாரும் தேர்தலில் தோற்க நேர்ந்தது. எனவே பொப்பிலி அரசர் எம்.ஏ.முத்தையா செட்டியாரை கட்சியின் தலைமைக் கொறடா பதவியிலிருந்து நீக்கினார். அதனால் ஆத்திரமடைந்த செட்டியார் பொப்பிலி அரசாங்கத்துக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். அவரைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக எ.குமாரசாமி ரெட்டியாருக்கு பதில் எம்.ஏ.முத்தையா செட்டியாரைக் கல்வி அமைச்சராக்கினார். பிறரைத் திருப்திப்படுத்து வதற்காக புதிதாக உள்துறை அமைச்சரகத்தை ஏற்படுத்தி அதில் முகமது உஸ்மானையும், பின்னர் ஏ.டி.பன்னீர் செல்வத்தையும் அமைச்சர்களாக நியமித்தார். பொப்பிலி அரசரின் யதேச்சாதிகாரப் போக்கு நீதிக்கட்சியினரிடையே அதிருப்தியை அதிகரித்து விட்டது. கட்சி முக்கியஸ்தர்களே அவரை நேரில் பார்த்துப் பேச முடியவில்லை. தன்னை எதிர்த்தவர்களையும், அவருடன்

ஒத்துப்போகாத உள்ளாட்சி நிறுவனங்களையும் ஒடுக்க முற்பட்டார்.

இதற்காக உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சட்டம் (Local Boards Act) திருத்தப்பட்டது. தாலுகா போர்டுகள் கலைக்கப்பட்டன. தனக்கு வேண்டாத ஒரு மாவட்ட மன்றம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவரோடு ஒத்துழைக்காத பிற மாவட்ட மன்றங்களையும் பிரிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதேபோன்று அவரது அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பணியாத நகராட்சி மன்றங்கள் முடக்கப்பட்டன் தனக்கு வேண்டாத நகராட்சி மன்றத் தலைவர் தண்டிக்கப்பட்டனர். கமிஷனர்களை நியமிப்பதன் மூலம் இம்மன்றங்களின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. சுருங்கக்கூறின், நீதிக் கட்சியின் தேர்தல் வெற்றிக்கு ஊற்றுக் கண்களாக இருந்த உள்ளாட்சி நிறுவனத் தலைவர்களை விரோதித்துக் கொண்டார் பொப்பிலி அரசர். அதுமட்டுமல்ல. ஜமீன்தாரியல்லாத நிலப் பகுதிகளில் அதீதமான நிலவரியைக் குறைக்க விடாப்பிடியாக மறுத்துவிட்டார். பொருளாதார நெருக்கடியில் உழன்று கொண்டிருந்த விவசாயிகளும், நிலச் சொந்தக்காரர்களும் பொப்பிலி அரசரின் விவேகமற்ற நடவடிக்கைகளால பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். இதன் காரணமாக இவர் கிராம மக்களின் ஆதரவை இழந்தார்.

காங்கிரசின் செல்வாக்கு

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்திய அகில இந்திய காங்கிரசின் செல்வாக்கு மக்களிடையே விரைந்து பரவிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் பொப்பிலி அரசர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்து கொண்டு நிலவரியைக் குறைக்கக் கோரி காங்கிரசார் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் போராட்டங்களுக்கு எதிராகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். இத்தகைய அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் காங்கிரசின் மக்கள் செல்வாக்கை அதிகரிக்கவே செய்தன. ஏளிய உடை அணிந்து நாட்டு விடுதலைக்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கையில் நீதிக்கட்சி முதலமைச்சரும், பிற

அமைச்சர்களும் அதிக ஊதியம் பெற்றுக் கொண்டு ஆடம்பரமாக வாழ்ந்ததை மக்கள் வெறுப்போடு பார்த்தனர் பத்திரிகைகள் கண்டித்தன. சுருங்கக்கூறின், பொப்பிலி அரசர் அடக்குமுறையை விதைத்து மக்களின் வெறுப்பை அறுவடை செய்தார். நீதிக்கட்சி மீண்டும் தலைதூக்க முடியாத அளவுக்கு 1934 சட்டமன்றத் தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்பட்டது காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்று ஆட்சியைப் பிடித்தது. அதன்பின் எதிர்க்கட்சியாக செயல்பட்டு வந்த நீதிக்கட்சி 1938 டிசம்பர் 29 ஆம் தேதியிலிருந்து 1944 ஆகஸ்டு 27 ஆம் தேதி வரை பெரியாரின் தலைமையின் கீழ் செயல்பட்டது. பெரியார் தனியாகத் திராவிடர் கழகத்தைத் தோற்றுவித்த பின்னர் (1944) நீதிக்கட்சி பி.இராமச்சந்திர ரெட்டியின் தலைமையின் கீழும் (1944-1945), பி.டி. இராஜன் தலைமையிலும் (1945-1957) பெயரளவுக்கு நீடித்தது. அதன்பின் நீதிக்கட்சி தமிழ்நாட்டு அரசியல் வானிலிருந்து மறைந்துவிட்டது.

நீதிக்கட்சி பிராமணர் எதிர்ப்பு அமைப்பா? நீதிக்கட்சியின் பிராமணர் கொள்கை துவக்கத்திலிருந்தே தெளிவில்லாமல் இருந்தது. டாக்டர் டி.எம்.நாயர் மட்டுமே ஆதிகால ஆரியர்கள் “தூங்கும்போது நுழைந்த திருடர்களைப் போன்றவர்கள்“ என்றும், அவர்களுடைய வாரிசுகளே பிராமணர்கள் என்றும், ஆரியர் களமும் திராவிடர் களமும் இருவேறு இனங்கள் என்றும் பகிரங்கமாகப் பேசினார். பொதுவாக நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் அரசாங்கப் பதவிகளில் பிராமணர் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தார்களேயன்றி பிராமணர்களை விரோதித்துக் கொள்ளவில்லை.

நீதிக்கட்சி துவக்கப்பட்ட போது கட்சிக் கூட்டங்களில் பிராமணர்கள் பார்வையாளர்களாக அனுமதிக்கப்பட்டனர். 1926 தேர்தல் தோல்விக்குப் பிறகு பிராமணர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1929 அக்டோபர் மாதம் கூடிய நீதிக்கட்சியின் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் இதற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் பின்னர் நெல்லூரில் கூடிய 11வது கட்சி மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

முனுசாமி நாயுடு, பாட்ரோ போன்ற நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் இத்தீர்மானத்துக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். ஆனால் பெரியார் ஈ.வெ.ரா, ஆர்.கே.சண்முகம் செட்டியார் போன்றோர் இப்போக்கைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். 1930களில் நீதிக்கட்சியின் செல்வாக்கு சரிந்தபோது 1934 ஆகஸ்டு மாதம் நீதிக்கட்சி அதன் கதவுகளைப் பிராமணர்களுக்குத் திறந்துவிட்டது. பெரியார் ஈ.வெ.ரா. அக்கட்சிக்கு அளித்து வந்த ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டார். நீதிக்கட்சி அனைத்து பிராமணரல்லாதார் நலன்களையும்
பாதுகாக்கும் என்ற தேர்தல் வாக்குறுதியுடன் ஆட்சிக்கு வந்தது (1920). ஆதிதிராவிடர்களும், முஸ்லீம்களும் பிற சிறுபான்மை வகுப்பினரும் அந்த வாக்குறுதியை நம்பினர் நீதிக்கட்சியை ஆர்வத்துடன் ஆதரித்தனர். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே நீதிக்கட்சி செட்டியார், முதலியார், நாயுடு, பிள்ளை போன்ற உயர் சாதியினரின் கோட்டை என்ற எண்ணம் சிறுபான்மையினரிடையே எழுந்தது. சட்டமன்ற உறுப்பினர் அப்பா அலிகான் ஒரு முஸ்லீமுக்குக்கூட அமைச்சரவையில் இடம் தரவில்லை என்று வெளிப்படையாகக் குற்றம் சாட்டினார் (1923). டாக்டர் டி.எம்.நாயர் இறந்தபின் ஆதி திராவிடர்களின் நலன் புறக்கணிக்கப்பட்டது. “புளியந்தோப்பு நிகழ்ச்சிகள்“ என்று அழைக்கப்பட்ட பி அன்டு சி மில் வேலைநிறுத்தம் (B and C Mill Strike) பிராமணரல்லாத உயர் வகுப்பாருக்கும் ஆதி திராவிடர்களுக்குமிடையே பெரும் பிளவை ஏற்படுத்திவிட்டது. சுருங்கக்கூறின், சென்னை இராஜதானியிலிருந்த சிறுபான்மையினர் மலையை எதிர்பார்த்து மலை எலியைக்கூட பெறவில்லை.

நீதிக்கட்சி பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் ஆதரவுடன் பிராமணரல்லாதார் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட பிராந்திய அரசியல் அமைப்பாகும். துவக்கத்திலிருந்தே நீதிக்கட்சியினர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்க விசுவாசிகள் என்பதை வெளிப்படையாகவே கூறி வந்தனர். அவர்கள் அன்னிபெசண்ட் அம்மையாரின் சுயாட்சி

இயக்கத்தையும், காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தையும் எதிர்க்கத் தயங்கவில்லை. நீதிக்கட்சி ஜாலியன் வாலாபாத் படுகொலையைக்கூட கண்டிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எழுந்தது. நீதிக்கட்சியினர் தேசியவாதிகளா? அல்லது தேச விரோதிகளா? என்ற வினா விவாதிக்கப்பட்டது. நீதிக்கட்சியினர் தேச விடுதலைப் போராட்ட நீரோட்டத்திலிருந்து விலகிச் சென்று அந்நிய அரசாங்க ஆதரவுடன் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதிலேயே குறியாக இருந்தனர். அந்த நோக்கம் நிறைவேறிய பின் நீதிக்கட்சி சரிவுப் பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கியது. நீதிக்கட்சியினர் பிராந்தியவாதிகளேயன்றி தேசியவாதிகள் அல்லர்.

நீதிக்கட்சியின் சாதனைகள

நீதிக்கட்சியின் எழுச்சி தற்காலத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றின் திருப்புமுனை நிகழ்ச்சியாகும். சென்னை இராஜதானியின பிராமணரல்லாதார் சார்பாகத் துவக்கப்பட்ட முதல் அரசியல் அமைப்பு நீதிக்கட்சி தான். இக்கட்சியின் சாதனைகள் வருமாறு: 1) நீதிக்கட்சி குரல் இல்லாதிருந்த பிராமணரல்லாதாரின் குரலாக ஒலித்தது. இக்கட்சியின் குறிக்கோள்கள் பிராமணரல்லாதோர் பிரகடனத்தின் மூலம் தெளிவாக்கப் பட்டது. கட்சிப் பத்திரிகைகள் மூலம் இக்குறிக்கோள்கள் மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. 2) நீதிக்கட்சியின் சட்டச் சாதனைகளில் முதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ அரசாங்க ஆணையாகும். இந்த ஆணையின் அடிப்படையில் தான் பிற்கால இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டன. 3) இந்து மத அறக்கட்டளைச் சட்டம் இந்து கோயில்களை அரசாங்கத்தின் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்த புரட்சிகரமான சீர்திருத்தமாகும். 4) பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கியது பெண்ணுரிமை வழங்கப்பட்டதற்கான முதல் முன்னேற்ற நடவடிக்கையாகும். 5) சென்னை மாநகராட்சி துவக்கிய இலவச உணவுத் திட்டத்துக்கு சட்ட அங்கீகாரம் அளித்தது. பின்னர் வந்த

அரசாங்கங்கள் விரிவுபடுத்திய பள்ளி மதிய உணவுத் திட்டங்களுக்கான அடித்தளமாகும். 6) பஞ்சமர்கள் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஆதி திராவிடர் என்று பெயரிட்டு சமுதாய அங்கீகாரம் அளித்தது நீதிக்கட்சியின் துணிச்சல் மிக்க சமூக சீர்திருத்தச் செயலாகும். 7) உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சட்டத்தின் மூலம் தமிழ் நாட்டின் பாரம்பரிய புல்லிதழ் ஜனநாயக அமைப்புகளுக்கு புத்துயிர் ஊட்டப்பட்டது. இந்த நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரம் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முயற்சி தொலைநோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாராட்டுக்குரிய புதுவழியாகும். 8) தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சொந்த வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காகப் பட்டா மனைகள் வழங்கும் திட்டத்தை நீதிக்கட்சி அறிமுகப்படுத்தியது. 9) மாநிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி தொழில்மயமாவதில்தான் உள்ளது என்பதை நன்குணர்ந்த நீதிக்கட்சி சென்னை மாநில தொழிற்சாலைகளுக்கு உதவச் சட்ட (Madras State Aid to Industries> 1922)த்தை நிறைவேற்றியது. இது தொலைநோக்குடைய பொருளாதாரத் திட்டமாகும். 10) நீதிக்கட்சியின் துவக்ககால நடவடிக்கைகளின் விளைவாக மாநில மக்களிடையே, குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களிடையே தன்மான உணர்வும், உரிமை வேட்கையும், வாழ்க்கையில் உயர வேண்டும் என்ற எண்ணமும் வேர்விட்டு வளரலாயிற்று.

நீதிக்கட்சி ஆட்சியின் கீழ் சென்னை வரலாறு காணாத வளர்ச்சி அடைந்தது. சென்னை நகரத் திட்ட சட்டம் (Madras Town Planning Act 1920) செயல்படுத்தப் பட்டதன் விளைவாக பல குடியிருப்புக் காலனிகள் உருவாக்கப்பட்டன. நீண்ட நுங்கம்பாக்கம் நீர்நிலை அமைக்கப்பட்டது.

மர்மலான் கிராமம், மாம்பலம் ஆயிற்று தியாகராய நகர் என்ற பெயர் பெற்றது. சென்னை நகரின் மையப்பகுதியில் பனகல் பூங்கா புன்னகைத்தது. உஸ்மான் ரோடு, ஹபிபுல்லா ரோடு, தணிகாசலம் ரோடு, நடேசன் பூங்கா,

பாண்டி பசார் போன்றவை நவநாகரிக அடையாளங்களாயின. மருத்துவப் படிப்புக்காக இந்திய மருத்துவப் பள்ளி (ஐனெயைெ ளுஉாழழட ழக ஆநனளைஉைநெ) துவக்கப்பட்டது. சிவஞானம் பிள்ளைக் குழுவின் (1926 மார்ச் 22) பரிந்துரையின் பேரில்தான் பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் துவக்கப்பட்டது (1929). தமிழ் நாட்டில் இரட்டை ஆட்சிக் காலம் (Dyarchy) முழுவதையும் நீதிக்கட்சி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. இரட்டை ஆட்சியின் கீழ் நிர்வாகப் பொறுப்புகள் இரு கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன: 1) பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட துறைகள் (வுசயளெகநசசநன ளுரடிதநஉவள) 2) ஒதுக்கப்பட்ட துறைகள் (சுநளநசஎநன ளுரடிதநஉவள). கல்வி, பொதுப் பணிகள், விவசாயம், உள்ளாட்சி, பொது சுகாதாரம், மருத்துவ நிர்வாகம், தொழில் கல்விவளர்ச்சி-ஆராய்ச்சி போன்ற துறைகள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட துறைகளாகும். அதேபோன்று, காவல், நீதி நிர்வாகம், நில வருவாய், சிறைகள், தொழில் தகராறுகளைத் தீர்த்தல் போன்றவை ஒதுக்கப்பட்ட துறைகளாகும். நீதிக்கட்சி பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளைச் செய்தது.

நீதிக்கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலையான அரசாங்கத்தை (ளுவயடிடந புழஎநசஅநவெ) அமைத்துச் செயல்பட்டது. அதன் விளைவாக சில ஆரோக்கியமான ஜனநாயக வழக்காறுகள் (Democratic Conventions) பின்பற்றப்பட்டன: 1) மக்கள் நலம் சம்மந்தப்பட்ட துறைகளை நிர்வகிக்கும் அனுபவம் கிடைத்தது 2) ஆளுநர் சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மை பலம் பெற்ற கட்சியின் தலைவரை அரசாங்கம் அமைக்க அழைக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. 3) அமைச்சரவையின் கூட்டுப் பொறுப்பு (Collective Responsibility), அமைச்சரவை சட்ட சபைக்குப் பொறுப்பானது போன்ற பிரிட்டிஷ் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. 4) சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும்-சுயராஜ்யக் கட்சியினர் உட்படசட்ட சபையின் முடிவுக்குக் கட்டுப்படல் என்ற வழக்கம்

நடைமுறைக்கு வந்தது. 5) ஆளும் கட்சி-எதிர்க்கட்சி தொடர்பு ஜனநாயக அரசியல் பண்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு முன்மாதிரியாக அமைந்தது. 6) கட்சிக் கொறடா (Party Whip) சட்டமன்றத்துக்குள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டும் பழக்கம் வழக்கத்துக்கு வந்தது. இந்திய அரசியல் சமூகவியலை (Political Sociology) ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்த ஆர்.பாஸ்கரன் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் சென்னை இராஜதானியில் மட்டுமே இரட்டை ஆட்சி வெற்றிகரமாக செயல்பட்டது என்று கூறுகிறார்.

நீதிக்கட்சியின் குறைகள்

நீதிக்கட்சியின் குறைபாடுகள் கட்சியின் பலவீனங்களின் வெளிப்பாடுகளே யன்றி வேரில்லை. அக்குறைகள் வருமாறு: 1) நீதிக்கட்சி ஒற்றைக் குறிக்கோள் கட்சியாக செயல்பட்டு தேக்கமடைந்தது. வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின் நீதிக்கட்சி தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளத் தவறிவிட்டது. அதன் காரணமாக அக்கட்சி உந்து சக்தியை இழந்தது. 2) அரசாங்கத்தை எந்த வகுப்பார் அமைக்கின்றார்களோ அந்த வகுப்பு நலனுக்காகவே பாடுபடுவர் என்ற அரசியல் அறிவியல் விதிக்கேற்ப நீதிக்கட்சி ஆட்சியாளர்கள் உயர் வகுப்பாரின் உயர்வுக்காக மட்டுமே முன்னுரிமை கொடுத்ததால் மக்களின் மதிப்பையும், ஆதரவையும் இழந்தனர். 3) நீதிக்கட்சியிடமிருந்து நிறைய எதிர்பார்த்த சிறுபான்மையினர், குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட ஆதிதிராவிடர்கள் பெருத்த ஏமாற்றமடைந்தனர். அக்கட்சி நம்பகத்தன்மையை இழந்தது. 4) அதிகார ஆசையும், பதவிப் பித்தும் நீதிக்கட்சிக்குள் கோஷ்டிப் பூசல்களையும், போராட்டங்களையும் தீவிரப்படுத்திவிட்டன. உட்கட்சிப் பூசல்களே நீதிக்கட்சியின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. 5) நீதிக்கட்சித் தலைவர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை முறை அக்கட்சியை மக்களிடமிருந்து அந்நியப்படுத்திவிட்டது. 6) முதலமைச்சராயிருந்த பொப்பிலி அரசர் தனது யதேச்சாதிகார தன்முனைப் பாட்சியால் நீதிக்கட்சியை மீண்டும் தலைதூக்க முடியாமல் செய்துவிட்டார்! சுருங்கக்கூறின் நீதிக்கட்சியின்

குறைபாடுகள் அக்கட்சியின் குறைபாடுகளேயாகும். விடிவெள்ளியாகத் தோன்றிய நீதிக்கட்சி எரிநட்சத்திரமாக எரிந்து மறைந்தது.

மதிப்பீடு

நீதிக்கட்சி பிராமணரல்லாதாருக்கு ஆதரவாகத் துவக்கப்பட்ட அமைப்பேயன்றி பிராமணர்களுக்கு எதிராக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கட்சி அல்ல. நீதிக்கட்சி பிராமணர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தது என்பது நியாயமற்ற குற்றச்சாட்டாகும். ஏனெனில், நீதிக்கட்சியின் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ சட்டம் பிராமணர்களின் அரசாங்க வேலை வாய்ப்பை வெகுவாகக் குறைத்து விட்டது அதன் காரணமாக தமிழ் நாட்டில் பிராமணர் ஆதிக்கம் குறையலாயிற்று. நீதிக்கட்சி கொண்டு வந்த மாற்றத்தால் தமிழ்நாடு காங்கிரசும் அதிக அளவில் பிராமணரல்லாதாரை உறுப்பினர்களாகவும், பொறுப்பாளர்களாகவும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

தேர்தல் தோல்வியை சந்திக்க விரும்பாத நீதிக்கட்சி பிராமணர்களை கட்சி உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக் கொண்டது சந்தர்ப்பவாத அரசியலாகும். நீதிக்கட்சி வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை செயல்படுத்தியது பிராமணரல்லாதாரின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்காகத்தான் என்று குறை கூறினார் கம்யூனிட் தலைவர் பி. இராமமூர்த்தி. பொருளாதார நெருக்கடியில் விவசாயிகள் சிக்கித் தவித்தபோது நிலத்தீர்வை இரத்து செய்யாதது பொருளாதாரத் தவறாகும். அதேபோன்று, நீதிக்கட்சி சில பிராமணரல்லாத சமூகத்தினரைக் குற்றவாளிகளாகக் கருதிய குற்றப் பழங்குடியினர் சட்ட (ஊசரைஅயைட வுசரைந யுஉவ)த்தை நீக்காதது சமுதாயத் தவறாகும்.

நீதிக்கட்சியினர் துவக்க காலத்தில் அந்நிய ஆதிக்க அரசாங்க ஆதரவாளர்களாக, விசுவாசிகளாக இருந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் விரைவிலேயே அவர்கள் தேசிய சுதேசிப் பொருளாதாரத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கான தீர்மானத்தை 1925இல் நடைபெற்ற ஆண்டு

மாநாட்டில் நிறைவேற்றினர். நீதிக்கட்சி அரசியலமைப்பில் சுவராஜ்“ என்ற சொல் இடம் பெற்றது. நீதிக்கட்சியின் நான்காவது ஆண்டுக் கூட்டத்தில் ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலைக்குக் கண்டனம் தெரிவித்ததோடு அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. எனினும், நீதிக்கட்சி தேசியத்தை (யேவழையெடளைஅ)விட பிராந்தியத்துக்கே (Regionalism) அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் நம்பிக்கையுடைய நீதிக்கட்சி திராவிடர் இயக்கத்தின் அரசியல் கிளையாக இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் சி.சுப்பிரமணியம். சுருங்கக்கூறின், நீதிக்கட்சியின் எழுச்சி தற்காலத் தமிழ்நாட்டு அரசியல் வரலாற்றைத் திசைதிருப்பிய நிகழ்ச்சியாகும்.

பெரியார் ஈ.வெ. இராமசாமி (1879-1973)

ஈரோடு வெங்கட இராமசாமி (ஈ.வெ.ரா) 1879 செப்டம்பர் 17 ஆம் தேதி ஈரோட்டில் மண்டி வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் சின்னத்தாயம்மை ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவர் செல்வமும் செல்வாக்குமிக்க கர்நாடக பலிஜவார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். இராமசாமி திண்ணைப் பள்ளியிலும், துவக்கப் பள்ளியிலும் படித்தார். 12வது வயதிலேயே பள்ளிப் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு, வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் மண்டிக்கடை வியாபாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டார். 19 ஆவது வயதில் சேலம் நாதம்பட்டியைச் சேர்ந்த 13 வயது நாகம்மையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார் (1898). 25 ஆம் வயதில் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, காசி, கல்கத்தா முதலான இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டு மீண்டும் ஈரோட்டுக்கே வந்து “ஈ.வெ. இராமசாமி நாயக்கர் மண்டி“ வியாபாரியானார் (1904). வியாபாரியாக இருந்த போதே காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் ஆர்வம் கொண்டார். காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் கலந்து கொண்டார். அதேசமயம் ஈரோடு நகர் மன்றத் தலைவராகவும் இருந்தார். பின்னர் நகர் மன்றத் தலைவர் பதவியையும், பல கவுரவப் பொறுப்புக்களையும் விட்டுவிட்டு காங்கிரஸ்

உறுப்பினராகி இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிரப் பங்கேற்றார் (1919).

காங்கிரஸ் போராளி

காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட ஈ.வெ. இராமசாமி நாயக்கர் ஒத்துழையாமை இயக்கத்துக்கு முழு ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்தார். நெல்லை காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். ஈரோட்டில் கள்ளுக்கடை மறியலைத் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். காந்தியின் நிர்மானத் திட்டத்தை சிரமேற்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தினார். தாதம்பட்டியில் அவருக்குச் சொந்தமான தென்னந்தோப்பில் நூற்றுக்கணக்கான தென்னை மரங்களை வெட்டிச் சாய்த்தார். வீதி வீதியாகச் சென்று தீவிரக் கதர் பிரச்சாரம் செய்தார். தஞ்சாவூர் காங்கிரசில் மீண்டும் வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார் (1921). கள்ளுக்கடை மறியலில் ஈடுபட்டதற்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் (1922). ஈ.வெ.இராமசாமி நாயக்கர் 1923 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தமிழ் நாட்டில் முதல் முதலாக காங்கிரஸ் தலைமைப் பொறுப்பேற்ற பிராமணரல்லாதவர் இவர்தான். அப்படியும் வ.வே.சு.ஐயர் இவருக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். (விடுதலை, 1960, ஜனவரி 6). "தட்சிண காந்தி" என்று அழைக்கப்பட்ட இராஜாஜியுடன் பெரியார் பொள்ளாச்சிக்கு வந்ததாக (1925)க் குறிப்பட்டுள்ளார் சி.சுப்பிரமணியம். காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரான பின்னரும் வகுப்புரிமை கோரிக்கையைக் கைவிடவில்லை. ஈ.வெ.ரா 1924 ஆம் ஆண்டில் மூன்று முக்கிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்: 1) கேரளாவில் வைக்கம் மகாதேவர் கோவில் முன் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சத்தியாகிரகத்தில் பங்கேற்று, இருமுறை சிறை சென்று, போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்று வைக்கம் வீரர்" என்று பாராட்டப்பட்டார் 2) திருவண்ணாமலை காங்கிரசில் வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து உணர்ச்சி உரையாற்றினார் 3) சேரன்மகாதேவி குருகுலத்தில்

தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியை வன்மையாகக் கண்டித்தார். இவற்றோடு நீதிக்கட்சி ஆட்சியின் அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஆதரித்தார். ஈ.வெ. இராமசாமி நாயக்கர் 1925 நவம்பர் 25 ஆம் தேதி நடைபெற்ற காஞ்சிபுரம் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் இறுதியாக வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார். அத்தீர்மானம் ஏற்கப்படாமையால் அவரும் அவரது ஆதரவாளர்களும் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறினர். வெளியேறிய பின்னரும் அவர் காங்கிரசை ஒரு வகுப்புவாத சபை“யாகவே கருதினார்.

சுயமரியாதை சமதர்மம், 1925-1938 கயாவது போயாங்கான ‘தமிழ்நாட்டு ரூசோ“ பப்ப காங்கிரசை விட்டு வெளியேறிய ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் பல சமுதாய சீர்திருத்தப் பரிசோதனைகளில் ஈடுபட்டார். காங்கிரசின் இந்திக் கொள்கை“யைக் கண்டித்து எழுதினார். 1926 டிசம்பர் மாதம் மதுரையில் பிராமணரல்லாதார் முதல் மாநில மாநாட்டைக் கூட்டி பிற்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோரின் பிரச்சனைகள் பற்றிப் பேசினார். காந்தியின் நிர்மாணத் திட்டத்தை நிராகரித்தார். காந்தியாரை பெங்களூரில் சந்தித்து பிராமண எதிர்ப்புக் கொள்கையைப் பற்றி விவாதித்தார் (1927). நாகை தொழிலாளர் கிளர்ச்சியில் பங்கேற்று சிறை சென்றார். சைமன் கமிஷனை வரவேற்றார். திருக்குறள், புத்தர் கொள்கைகளைப் பரப்பினார். தன் பெயருக்குப் பின்னால் இருந்த நாயக்கர்“ சாதிப் பட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டார். சர்.ஏ. இராமசாமி முதலியார் ஈ.வெ.இராமசாமியை தமிழ் நாட்டின் ரூசோ“ என்று அழைத்து பெருமைப்படுத்தினார் (1927 ஜூலை). 1928 ஆம் ஆண்டிலிருந்து காந்தியை “மகாத்மா“ என்று அழைப்பதை நிறுத்திவிட்டார். அதேபோன்று காந்தியின் இந்து மதம் பற்றிய விளக்கத்தையும், ஆதி திராவிடர்களுக்கென தனிக் கோயில்கள் வேண்டும், கலப்புத் திருமணங்களும், சமபந்தி விருந்தும் தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் என்ற கருத்துக்களை பெரியார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

பெரியார் ஈ.வெ. இரா

ஈ.வெ.இராமசாமி என்று பெயரை மட்டும் போட்டுக் கொள்வது மரியாதையாக இருக்காது என்று கருதிய நாகர்கோவில் வழக்குரைஞர் பி.சிதம்பரம் பிள்ளை முதல் முதலாக ஈ.வெ. இரா.பெரியார் என்று அழைத்தார் (1927). அதிலிருந்து ஈ.வெ.இரா.பெரியார் என்ற பெயர் பிரபலமாயிற்று. 1929 பிப்ரவரி 17-18 தேதிகளில் செங்கல்பட்டில் முதலாவது சென்னை மாகாண சுயமரியாதை மாநாட்டைக் கூட்டி முறைப்படி சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் துவக்கினார். முனைவி நாகம்மையுடன் மலேசிய நாட்டில் சுற்றுப் பயணம் செய்து சுயமரியாதைப் பிரச்சாரம் செய்தார். அப்பயணத்தின் போதுதான் பெரியார் தாடி வளர்க்கத் தொடங்கினார்.

சமதர்மவாதி

மலேசியாவிலிருந்து திரும்பிய பெரியார் ஈ.வெ.இரா பல பகுத்தறிவாளர் சங்கங்களைத் துவக்கினார். இரண்டாவது சுயமரியாதை மாநாட்டை ஈரோட்டிலும் (1930), மூன்றாவது மாநாட்டை விருதுநகரிலும் (1931) நடத்தினார். 1932 ஆம் ஆண்டு பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு வந்த பெரியார் சமதர்மவாதியானார். சமதர்மப் பிரச்சாரம் செய்ததற்காகப் பெரியார் தண்டிக்கப்பட்டு சிறை தண்டனை பெற்றார் (1933). பெரியார் தயாரித்த சமதர்ம வேலைத் திட்டத்தை நீதிக்கட்சி ஏற்றுக் கொண்டதால் அக்கட்சியின் ஆதரவாளரானார் (1935). பகுத்தறிவு என்ற நாளேட்டைத் துவக்கினார்.

1937 இல் நடைபெற்ற சட்டசபைத் தேர்தலில் நீதிக்கட்சிக்காக பிரச்சாரம் செய்தார். இருப்பினும் நீதிக்கட்சி படுதோல்வி அடைந்தது. இத்தேர்தலில் காங்கிரஸ் மகத்தான வெற்றி பெற்று இராஜாஜி சென்னை இராஜதானியின் முதலமைச்சாரானார். அவர் பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்திய இந்தியை எதிர்த்துப் போராடி சிறை சென்றார் பெரியார் (1938). பெரியார் பெல்லாரி சிறையில் இருந்தபோதுதான் நீதிக்கட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள்

மாநாடு ஈ.வெ.இராவை எப்போதும் பெரியார் என்றே குறிப்பிட வேண்டும் என்று அறிவித்தது.

நீதிக்கட்சித் தலைவர், 1938-1944

நீதிக்கட்சித் தலைவரான பெரியார் அக்கட்சியை ஒரு சமுதாய சீர்திருத்த இயக்கமாக உருமாற்றம் செய்வதில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டார். சிறையிலிருந்து திரும்பிய பெரியார் “திராவிட நாடு“ கோரிக்கையை எழுப்பினார். திராவிட நாட்டை இலட்சியமாகக் கொண்டு அதற்கான பிரச்சாரத்தைத் துவக்கினார். சர். ஸ்டாபோர்டு கிரிப்சை (Sir Staford Gripps) சந்தித்து “திராவிட நாடு பிரிவினை“ பற்றிப் பேசினார் (1939). 1940 ஜனவரி 8 ஆம் தேதி முகமது அலி ஜின்னாவை பம்பாயில் அவரது இல்லத்தில் சந்தித்து தனிநாடு கோரிக்கைக்கு அவரது ஆதரவைக் கோரினார். அந்த உரையாடலின் போது டாக்டர் பி.ஆர்.அம்பேத்காரும் உடனிருந்தார். திருவாரூர் மாநாட்டில் திராவிட நாடு கோரிக்கையை விளக்கிப் பேசினார் (1940 ஏப்ரல்). இராஜாஜி நேரில் வேண்டுகோள் விடுத்தும் பெரியார் அமைச்சர் பதவியை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். பிராமணர் மற்றும் இந்திக்கார வடநாட்டவரிடமிருந்து தமிழ்நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே தனிநாடு கோருவதாகக் கூறினார். ஆனால் அப்போது பெரியாருக்கு திராவிட நாடு பற்றிய தெளிவில்லை. ஒருபக்கம் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே“ என்று முழக்கமிட்டார். அந்த வாசகத்தை ஒவ்வொரு தமிழனும் கையில் பச்சை குத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். அதே சமயம் திராவிட பிரிவினை பற்றியும் பிரச்சாரம் செய்தார். பிராமணரல்லாதார் என்ற பெயரில் செயல்பட்டுவந்த அமைப்புகளைப் படிப்படியாக திராவிடர் கழகம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்து வந்தார் (1941). அமைச்சரவை அமைக்கும் வாய்ப்பு வந்தும் அதைப் பெரியார் நிராகரித்துவிட்டார் (1942). திராவிடப் பிரிவினைப் பிரச்சாரத்தில் தன்னை முழுவதுமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார் பெரியார். 1944 ஆகஸ்டு 27 ஆம் தேதி சேலத்தில் பெரியார் நீதிக்கட்சி என்ற பெயரை திராவிடர் கழகம் என்று அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவித்தார்.

திராவிடர் கழகத் தலைவர், 1944-1973

நீதிக்கட்சியை திராவிடர் கழகமாக மாற்றியபின் பெரியார் தராசு சின்னம் பொறித்த நீதிக்கட்சியின் கொடியை கருப்புப் பின்னணியில் சிவப்பு வட்டம் கொண்ட கொடியாக மாற்றினார். தனிக் கொடியுடன் திருச்சி திராவிடர் கழக மாநில மாநாட்டில் கருஞ்சட்டைத் தொண்டர் படை என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார் (1945 செப்டம்பர் 29-30). அதன்பின் மதுரையில் கருஞ்சட்டைப் படை மாநாடு நடத்தப்பட்டது (1946 மே 11). திராவிடர் கழகக் கொடி முறையாக ஏற்கப்பட்டது.

இயக்கம் இரண்டுபட்டது

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணய சபையின் அமைப்பு முறையை எதிர்த்தார் பெரியார் (1946). 1947 ஆகஸ்டு 15 ஆம் தேதி நாடு முழுவதும் சுதந்திர நாளாகக் கொண்டாடிய போது பெரியார் அந்த நாளை “திராவிடருக்கு துக்க நாள்“ என்று அறிவித்தார். வடநாட்டவர் தமிழ்நாட்டு ஆளுநராக நியமிக்கப்படுவதை எதிர்த்தார். கடலூரில் திராவிடர் மாநாடு கூட்டி நாட்டுப் பிரிவினைப் பிரச்சாரம் செய்தார். இந்தி எதிர்ப்புக் கொள்கையை தீவிரப்படுத்தினார். சென்னைக்கு வந்த இராஜாஜிக்கு எதிராக ஆர்ப்பட்டம் செய்ததற்காக சிறை தண்டனை பெற்றார் (1948). மூத்த கழகத் தலைவர்கள் மீது நம்பிக்கையின்றி திராவிடர் கழகப் பாதுகாப்பு கருதி 1949 ஜூலை 9 ஆம் தேதி பெரியார் மணியம்மையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். பெரியாரின் யதேச்சாதிகார சர்வாதிகாரப் போக்கை எதிர்த்து சி.என்.அண்ணாதுரையும் அவரது ஆதரவாளர்களும் திராவிடர் கழகத்தை விட்டுப் பிரிந்து சென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரில் தனிக்கட்சியைத் துவக்கினர். அதன்பின் திராவிடர் கழகத்து தலைவர் பெரியார் பல போராட்டங்களை நடத்தி 1973 டிசம்பர் 24 ஆம் தேதி காலை 94 வயதில் இயற்கை எய்தினார்.

சுயமரியாதை இயக்கம், 1925-1935

பெரியார் ஈ.வெ.இராமசாமி சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் துவக்குவதற்கு முன்னால் வெளிநாடுகளில் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளுக்காக அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வந்த இயக்கங்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டார். எடுத்துக்காட்டாக, இலண்டன் பகுத்தறிவாளர் சங்கம் (சுனுயு), அமெரிக்க சுதந்திர சிந்தனையாளர் சங்கம் (Free Thinkers' Association), இரஷ்ய கடவுள் எதிர்ப்பு சங்கம் (Anti-God Society), சீன வாலிப சீனர்கள் (Young Chinese) ஆகியவற்றைப் பெரியார் முன்மாதிரி இயக்கங்களாகக் கருதினார். இவற்றுள் இரஷ்ய சங்கம் அரசாங்கத்தால் ஆதரிக்கப்பட்டது. இவையன்றி ஆப்கானிஸ்தானத்திலும், துருக்கியிலும் சுயமரியாதைப் பிரச்சாரங்கள் நடைபெற்று வந்தன. இச்சங்கங்களின் செயல்பாடுகள் பெரியாருக்கு உந்து சக்திகளாக இருந்தன.

சுயமரியாதை-விளக்கம்

பெரியார் ஈ.வெ.இராமசாமி சுயமரியாதையை உயிருக்கு ஒப்பாகக் கருதினார். “சுயமரியாதையற்றவனைப் பிணமென்றுதான் சொல்ல வேண்டும்“ என்றார். சுயமரியாதை இல்லாதவர்களுக்கு இந்தியா அந்நிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை அடைவதால் எந்தப் பயனுமில்லை என்று கருதினார் ஈ.வெ.இரா. அவருடைய நோக்கில் சுயமரியாதை என்பது சமத்துவம், சம உரிமை, சம வாய்ப்பு, சிக்கனம், அன்பு, இரக்கம், ஒழுக்கம் ஆகியவற்றையும் குருட்டு நம்பிக்கை, மூடப் பழக்கவழக்கங்கள், தீண்டாமை, பெண் அடிமை ஒழிப்பு, எளியோரை வலியோர் அடக்கி ஆளாமை, படித்தவர்கள் படிக்காமல் இருப்போரை ஏமாற்றாமல் இருத்தல், பகுத்தறிவு வளர்ச்சி பெறல், தன் முயற்சிக்கு ஊக்கமளித்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். சுருங்கக்கூறின், சுயசிந்தனையும், சுய சார்புடைமையும் சுயமரியாதையின் இரு கண்களானால் பகுத்தறிவும் தன்மானமும் இரு கால்களாகும்.

நீதிக்கட்சியில் ஏன் சேரவில்லை?

நீதிக்கட்சி பிராமணரல்லாதார் அனைவரது சமூக சமத்துவத்தையும், உரிமைகளையும், சமவாய்ப்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு துவக்கப்பட்டது. அக்கட்சி எதிர்ப்புகளுக்கிடையே எதற்கும் அஞ்சாமல், உறுதியுடன் இருந்து சவால்களை சமாளித்து, அவ்வியக்கத்தை அழியவிடாமல் காப்பாற்றி, மக்களிடையே சுயமரியாதை உணர்ச்சியை ஊட்டி வந்தார்கள் என்பதை பெரியார் ஈ.வெ.இரா ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் அக்கட்சி பிராமணர்களை உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக் கொள்வது என்ற முடிவை தேன் கூட்டில் நெருப்பு வைக்கப்பட்டது போன்றது“ என்றும் இந்த ‘இயக்கம் செத்து, பார்ப்பன ஆதிக்கத்திற்கு மற்றொரு சாதனமாய் மாறிவிடும்“ என்றும் அஞ்சிய பெரியார் ஈ.வெ.இரா. அக்கட்சியில் சேரவில்லை ஆனால் அக்கட்சியை ஆதரித்தார். எனினும் நீதிக்கட்சியை “உத்தியோக வேட்டைக் கட்சி“யாகவே கருதினார். எனவே பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் துவக்கி அதன் தனித்தன்மையை நிலை நாட்டுவதில் குறியாக இருந்தார். ஆங்கிலம் தெரிந்த மக்களிடையே சுயமரியாதைக் கொள்கையைப் பரப்புவதற்காக ரிவோல்ட் (சுநஎழடவ) என்ற இதழை நடத்தினார் (1928). சுயமரியாதை இயக்கம் வேர்பிடித்து வளர நீதிக்கட்சியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். 1929 இல் செங்கல்பட்டில் நடைபெற்ற சென்னை மாகாண சுயமரியாதை முதல் மாநாடு இதைத் தெளிவுபடுத்தியது. இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க மாநாடு சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தோற்றுவாயாகக் கருதப்பட்டது. – 1925 அரசியல் கட்சியல்ல சுயமரியாதை இயக்கம் ஒரு அரசியல் கட்சியைப் போன்று குறிப்பிட்ட இடத்தில் சிலர் கூடி துவக்கப்பட்ட அமைப்பல்ல. இந்த இயக்கம் பெரியார் ஈ.வெ.இராவின் தலைமையின் கீழ் செயல்பட்ட தனிமனித சமுதாய சீர்திருத்த இராணுவமாகும் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுடன் நடத்தப்பட்டது. பெரியாரின் வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின் ”சுயமரியாதை இயக்கமானது அரசியல்களின் பேரால் நமது நாட்டிலுள்ள பல கட்சிகளைப்

போலல்லாமல், அன்னியர்களிடம் இருந்து யாதொருவிதமான சிறு விஷயத்தையும் எதிர்பாராமல் மக்கள் அறிவை விளக்கை அவரவர்களின் மனப்பான்மையை மாற்றுவதன் மூலம் உண்மையான விடுதலையையும், சமத்துவத்தையும், தன்மதிப்பையும் உண்டாக்கக் கூடிய ஒரு இயக்கமாகும்" (தலையங்கம், குடியரசு 25-8- 1929). அதாவது, சுயமரியாதை இயக்கம் தமிழர்களின் அறிவை விரிவுபடுத்தி, மனப்பான்மையை மாற்றி, சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்கும் இயக்கமாகும். ஏனெனில் அரசியல் தொண்டு என்பது "அயோக்கியர்களை உற்பத்தி செய்து அவர்கள் மூலம் பாமர மக்களை வஞ்சிக்கச் செய்வதே அல்லாமல் வேறில்லை" என்றார் பெரியார். பெரியார் ஈ.வெ.இராமசாமியால் துவக்கப்பட்ட சுயமரியாதை

இயக்கம் வேகமாக வளரத் துவங்கியது. இந்த வேக வளர்ச்சியைக் கண்ட நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் அதன்பால் ஆர்வம் காட்டலாயினர். 1929 மே மாதம் பட்டுக்கோட்டையில் எ.குருசாமியின் தலைமையின் கீழ் மாபெரும் சுயமரியாதை நடைபெற்றது. கே.வி.அழகிரிசாமி தொண்டர் படைக்குத் தலைமை தாங்கினார். இந்த மாநாட்டைப் போல் சென்னை இராஜதானியின் பிற நகரங்களிலும் சுயமரியாதை மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றுதான் 1929 ஆம் ஆண்டு செங்கல்பட்டில் நடத்தப்பட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க சுயமரியாதை மாநாடு ஆகும்.

இயக்கத்தின் குறிக்கோள்கள்

1929 இல் செங்கல்பட்டில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை இயக்க மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களின் மூலம் இந்த இயக்கத்தின் 10 அம்சக் கொள்கையை வெளியிட்டார் பெரியார் ஈ.வெ.இரா. அவையாவன: 1) மக்கள் பிறப்பால் சாதிபேதம் அற்றவர்கள் 2) சாதிபேதம் கற்பிக்கும் மதம், வேதம், சாஸ்திரம், புராணம் இவைகளைப் பின்பற்றக்கூடாது 3) வருணாசிரமப்படி பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், பஞ்சமர் என்ற பிரிவுகளை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது 4)

மக்களிடையே தீண்டாமையை ஒழித்து, பொதுக்கிணறு, குளம், பள்ளிக்கூடம், சத்திரம், தெரு, கோயில் முதலியவற்றில் பொது மக்களுக்குச் சமஉரிமை இருக்க வேண்டும் 5) இவற்றுக்கு எதிர்ப்பு வந்தால் அரசாங்கம் மூலம் சட்டம் இயற்றி, அச்சட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்ற முயற்சிக்க வேண்டும் 6) சாதி மத வேறுபாட்டைக் காட்டக்கூடிய பட்டம், குறியீடுகள் முதலியவற்றை உபயோகிக்கக் கூடாது 7) பெண்களைப் பொறுத்தவரை, திருமண வயது 16க்கு மேல் இருக்க வேண்டும் கணவனுக்கும் மனைவிக்குமிடையே ஒத்துப்போக முடியாவிடில் பிரிந்து போகும் உரிமை வேண்டும் விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் கலப்பு மணம் செய்து கொள்ளலாம் ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் துணைகளை அவர்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம் 8) திருமணச் சடங்குகள் போன்றவை மிகவும் சுருக்கமாகவும், சிக்கனமாகவும், ஒரு நாளைக்கு மிகாமலும் இருத்தல் வேண்டும், 9) கோயில் பூசைகளுக்குப் பண விரயம் செய்யக்கூடாது கடவுளுக்கும் பக்தனுக்குமிடையே இடைத்தரகர் கூடாது கோயில் சொத்தை கல்விக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும். 10) மூடப்பழக்க வழக்கங்களை ஒழித்தல் 11) பெண்களுக்கு சொத்துரிமை, உத்தியோக உரிமை அளித்தல் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் பெண்களாகவே இருக்க வேண்டும் 12) தீண்டத்தகாதோர்" என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்போருக்கு உணவு, உடை, புத்தகம் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு அரசாங்க நிலங்களை வழங்கல். 13) பிராமணரல்லாத இளைஞர்களுக்கு உள்ள தடைகளையும், இடர்பாடுகளையும் நீக்கல் 14) கல்வி சம்பந்தமாக தாய்மொழி, அரசாங்க மொழி கல்விக்குப் பொதுப் பணம் செலவழித்து கட்டாயமாக கற்பிக்க வேண்டும் உயர்நிலைக் கல்வி பொது பணம் செலவிடக்கூடாது அரசாங்க அலுவல்களுக்குத் தேவைப்பட்டால் - ஒதுக்கீட்டின்படி மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து படிப்பிக்க வேண்டும்: 15) சிற்றுண்டி, ஓட்டல் முதலிய இடங்களில் வேறுபாடு எதுவும் இருக்கக்கூடாது.

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் சாதனைகள

சுயமரியாதை இயக்கம் கோப்பையில் எழுந்த புயல் அல்ல் வானத்தில் தோன்றி மறைந்த வானவில்லும் அல்ல. அது ஒரு சமுதாய, சமய, கலாச்சார சீர்திருத்த இயக்கம். சுயமரியாதை இயக்கம் சமுதாயப் புரட்சிக்கான முன்னோடி முயற்சியாகும். அந்தப் பாதையில் முளைத்தவைதான் திராவிடர் கழகமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஆகும். சுயமரியாதை இயக்கத்தின் சாதனைகள் பல. அவை வருமாறு: 1) தமிழ் நாட்டில் பிராமணர் ஆதிக்கம் படிப்படியாகக் குறைந்தது 2) பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த கண்மூடித்தனமான மரியாதையும், மதிப்பும், முன்னுரிமையும் முக்கியத்துவம் இழந்தன் 3) பொதுத் தேர்தல்களில் பிராமண வேட்பாளர் களுக்குப் பிராமணரல்லாத வாக்காளர்களின் ஆதரவு வெகுவாகக் குறைந்தது 4) பண்டிகைகள், விரதங்கள், சமயச் சடங்குகள் சிறப்பிழந்தன் 5) விதவைகள் திருமணம், கலப்பு மனம், சாதி வேறுபாடு கருதாமை, தீண்டாமை ஒழிப்பு, கோவில் நுழைவு ஆகியவை மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. 6) புரோகித விலக்குச் சங்கங்கள் தோன்றி, மதப் புரட்டுகளை அம்பலப்படுத்தி, புரோகிதர்களின் தேவையை மட்டுப்படுத்தியது 7) மக்கள் வாக்கெடுப்பின் போது, ஒவ்வொரு குடிமகனும் இந்தியன் என்று கூற வேண்டும், எக்காரணம் கொண்டும் சாதிப் பெயரைச் சொல்லக்கூடாது என்று தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு அனுப்பப்பட்டன் 8) வகுப்புரிமை பிரதிநிதித்துவம் நடைமுறை சாத்தியமாயிற்று 9) பதிவுத் திருமணங்கள் பிரபலமடைந்தன் 10) சனாதன வைதீகங்களும், புராணங்களும், வர்ணாசிரம தர்மமும் செல்வாக்கு இழந்தன் 11) பொது உணவு விடுதிகள், ஆலயங்கள், புகைவண்டி நிலையங்கள், சத்திரங்கள் போன்ற பொது இடங்களில் பிராமணர்களுக்கும் பிறர்க்கும் காட்டப்பட்டு வந்த வேறுபாடுகள் மறைந்தன.

திராவிட கட்சிகளின் சமூக கலாச்சார தாக்கம்

தமிழ்நாட்டின் சட்டமன்றத் தொகுதிகள் எண்ணிக்கை 234 மற்றும் நாடாளுமன்ற தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை 39 ஆகும்.

சட்டமன்றம் மாற்றும் மக்களவைக்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் நடத்தப்பட்டு இ மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். தேர்தல்கள் 1950 இல் நிறுவப்பட்ட ஒரு சுதந்திர அமைப்பான இந்திய தேர்தல் ஆணையத்தால் நடத்தப்படுகின்றன தமிழ்நாட்டில் அரசியலில் 1960கள் வரை தேசிய காட்சிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தின. அதற்கு பிந்தைய காலம் தொட்டு பிராந்திய கட்சிகள் ஆட்சி செய்து வருகின்றன. முன்னாள் சென்னை மாகாணத்தில் நீதிக்கட்சியும் சுயாட்சிக் கட்சியும் இரண்டு பெரிய கட்சிகளாக இருந்தன. 1920கள் மற்றும் 1930களில்இ தியாகராய செட்டி மற்றும் பெரியார் ஆகியோரால் வழிநடத்தப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கம் இ சென்னை மாகாணத்தில் நீதிக்கட்சியை உருவாக்க வழிவகுத்தது. இறுதியில் நீதிக்கட்சி 1937 தேர்தல்களில் இந்திய தேசிய காங்கிரசிடம் தோல்வியடைந்தது மற்றும் இராசகோபாலாச்சாரி முதலமைச்சரானார். 1944 இல்இ பெரியார் நீதிக்கட்சியை ஒரு சமூக அமைப்பாக மாற்றினார் இ கட்சியின் பெயரை திராவிடர் கழகம் என்று மாற்றி இ தேர்தல் அரசியலில் இருந்து விலகினார். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகுஇ காமராசர் தலைமையில் 1950கள் மற்றும் 1960 களில் இந்திய தேசிய காங்கிரசு தமிழ்நாட்டின் அரசியல் காட்சியில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது.ஜ181ஸஜ182ஸ பெரியாரைப் பின்பற்றிய அண்ணாதுரை 1949 இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை (திமுக) தொடங்கினார்.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரான தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அப்துல் கலாம் தமிழ்நாட்டின் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் திராவிடக் கட்சிகளின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது இது . 1967 இல் திமுக அரசமைக்க உதவி செய்தது . 1972 இல்இ திமுகவில் ஏற்பட்ட பிளவின் விளைவாக ம .கோ . இராமச்சந்திரன் தலைமையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (அதிமுக.உருவானது (ஜ185ஸ இன்று வரை தொடர்ந்து திராவிடக் கட்சிகள் தமிழ்நாடு அரசியலில் ஆதிக்கம்

செலுத்துகின்றனஇ தேசியக் கட்சிகள் பொதுவாக முக்கிய திராவிடக் கட்சிகளான அதிமுக மற்றும் திமுகவுடன் இளைய பங்காளிகளாக இணைகின்றன அண்ணாதுரைக்குப் பிறகு மு . கருணாநிதி திமுகவின் தலைவராகவும் இ ராமச்சந்திரனுக்குப் பிறகு அதிமுகவின்

தலைவராக ஜெயலலிதாவும் பணியாற்றினார். கருணாநிதியும் ஜெயலலிதாவும் 1980 களில் இருந்து 2010 களின் முற்பகுதி வரை மாநில அரசியலில் தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்தினர் இ 32 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக முதல்வர்களாக பணியாற்றினர்.

சுதந்திரத்திற்குப் பின் இந்தியாவின் முதல் இந்தியத் தலைமை ஆளுநராக இருந்த இராசகோபாலாச்சாரி தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர். சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன் இ ஆர். வெங்கட்ராமன்இ மற்றும் அப்துல் கலாம் ஆகிய மூன்று இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர்களை இந்த மாநிலம் உருவாக்கியுள்ளது.

மக்கள் வகைப்பாடு

இந்தியாவின் இந்தி இதயப்

பகுதிகளை உலுக்கிய இந்துத்துவா இயக்கத்திற்கு

தமிழகத்தில் ஆதரவு இல்லாதது அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பது

திராவிடக் கட்சிகளின் பெரும் தாக்கங்களில் ஒன்றாகக்

கூறப்படுகிறது. 1990 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய பிரதமர் வி.பி. சிங் அறிவித்த மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரை இ மத்திய அரசின் வேலைவாய்ப்பில் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட

வகுப்பினருக்கும் இடஒதுக்கீடு நீட்டிக்கப்படும் என்ற

பரிந்துரை "அதற்கான தீர்மானத்தின்படி நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாநிலங்களவையில்" தி.மு.க.வின் சாதனைகளில் ஒன்றாகக்

கூறுகிறது. ஜ7ஸ மத்தியில் அதிகாரத்தைப் பகிர்வதால் மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கும் பலன்களைப் பட்டியலிட்ட தி.மு.க. திமுக ஆட்சியில் (1996-2001) தஞ்சாவூர் விவசாயிகள் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தொடுத்த வழக்கில் காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சனையில் தீர்ப்பளிக்க ஒரு நடுவர் மன்றம் நியமிக்கப்பட்டது . 205 டி.எம்.சி.அடி வழங்குவதை உறுதி

செய்யும் தீர்ப்பாயத்தின் இடைக்காலத் தீர்ப்பை ஏற்க கர்நாடகாவை வற்புறுத்துவதில் பிரதமர் வாஜ்பாயின் முயற்சிக்கு கிடைத்த வெற்றி. பாஜக தலைமையிலான ஆட்சியில் திமுக முன்னிலையில் இருந்ததன் பலன்களில் ஒன்றாக காவேரி நதி நீர் தமிழகத்திற்கு கிடைத்துள்ளது..

திமுக.வின் கருத்துப்படி இ பொதுத்துறையில் 11 நவரத்தினங்கள் மற்றும் 97 மினி-ரத்னா நிறுவனங்களின் "உருவாக்கம்"இ (பொதுத்துறை மியூச்சுவல் ஃபண்டுகளில் 30 சதவீதத்தை முதலீடு செய்யும் புளுசிப் நிறுவனங்கள்) "நிர்வாக மற்றும் நிதி சுயாட்சியுடன்" இ மத்தியில் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் போது (1996-98) அமைச்சரவையில் கட்சி முன்னிலையில் இருந்தது.

திமுகவால் குறிப்பிடப்பட்ட மற்றொரு நன்மை இ தாராளமயமாக்கல் செயல்முறையின் தொடக்கத்திலிருந்து வெளிநாட்டு முதலீடுகள் மூலம் மாநிலம் பெற்ற கணிசமான லாபம் ஆகும். கட்சி அறிக்கையின்படி இ தாராளமயமாக்கல் தொடங்கியதில் இருந்து நாட்டிற்கு வந்த மொத்த முதலீட்டான ரூ . 13இ150இ170 மில்லியன்களில்இ தமிழகம் மில்லியன்களைப் பெற்றுள்ளது இ இது நாட்டின் மொத்த முதலீட்டில் 11.5 சதவீதமாகும்.

தேசிய

1996 மற்றும் 2014 க்கு இடையில் இ இந்தியாவின் மத்திய அரசாங்கங்களில் திமுக அல்லது அதிமுக ஆகிய இரண்டும் அங்கம் வகிக்கின்றன. 1997 இல் ஐ.கே.குஜ்ரால் தலைமையிலான ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தில் தி.மு.க.வை இணைத்தது நெருக்கடிக்கு உள்ளானது படுகொலையை மேற்பார்வையிட நியமிக்கப்பட்ட ஜெயின் கமிஷனின் இடைக்கால அறிக்கை. ராஜீவ் காந்தி கொலையாளிகளுக்கு உடந்தையாக இருந்ததற்கு அப்போதைய திமுக அரசுதான் காரணம் என்று ராஜீவ் காந்தி கூறினார் 2007 ஆம் ஆண்டு திமுக தலைவர் கருணாநிதிஇ ராமர் பற்றிய தனது கருத்துகளால் சர்ச்சையை

கிளப்பினார் இ அரசியல் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தினார் ஜ68ஸ அதன் விளைவாக அவருக்கு எதிராக முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது

காவிரி ஆற்று நீர்ப் பிணக்கு என்பது இந்திய மாநிலங்களான தமிழ்நாட்டுக்கும் கர்நாடகாவிற்கும் இடையேலான ஆற்று நீர்ப் பங்கீட்டுப் பிணக்கு ஆகும். காவிரியாற்றின் நீரை கர்நாடகம்இ தமிழ்நாடுஇ கேரளாஇ புதுச்சேரி ஆகிய மாநிலங்கள் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும். 1892 மற்றும் 1924 ஆண்டுகளில் சென்னை மாகாணத்திற்கும் மைசூர் மாகாணத்திற்கும் இடையே நிகழ்ந்த இரு வேறு முரண்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் இந்த நீர் பங்கீட்டு பிரச்சினைக்கு முக்கிய காரணமாகக் கருதப்படுகிறது. கடந்த 2016ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்திற்கு காவிரி நீர் திறந்து விடுவது குறித்து கர்நாடகாவில் பல இடங்களில் வன்முறைகள் நடந்தன. கலவரத்தின் உச்சக்கட்டமாக கர்நாடகத்தின் பல பகுதிகளில் தமிழக வாகனங்கள் தீக்கு இரையாக்கப்பட்டன. கடந்த பல வருடங்களாக நீடித்து வரும் இந்த காவிரி நீர் பகிர்வு பிரச்சனை காரணமாக ஏற்பட்ட முதல் கலவரம் இது அல்ல. சரியாக 25 வருடங்களுக்கு முன்னர் இதே போன்ற காவிரிப் பிரச்சனை காரணமாக நாம் நேற்று கண்டதைவிடப் பல மடங்கு பெரிய கலவரம் 1991-ஆம் ஆண்டு வெடித்தது....12-13இ டிசம்பர் -1991தென் கர்நாடக பகுதிகளில் தான் இந்த கலவரம் பெரிதாக உண்டானது.

முக்கியமாக பெங்களூர் மற்றும் மைசூர் பகுதிகளில். காவிரி நடுவர் மன்றத்தின் ஆணையை எதிர்த்து இந்த கலவரம் நடந்தது. தமிழர்கள் மீது தாக்குதல்! இந்த கலவரத்தில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இ தென் கர்நாடக பகுதியில் வசித்து வந்த தமிழர்கள் தான். எல்லை பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் மீது கடுமையான தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன. இதில் அப்பாவி மக்கள் பலர் உயிரிழந்தனர்.

பெங்களூர் நகர்புறம்இ பெங்களூர் கிராமப்புறம்இ ராமநகரம்இ மைசூர் மாண்டியா போன்ற பகுதிகளில் தமிழக மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தது. ஜூன் 1991 அன்று காவிரி நீர்

நடுவர் மன்றம் கர்நாடக அரசை தமிழகத்திற்கு 205 பில்லியன் கவ3 அளவு நீரை அந்த வருடத்திற்குள் திறந்துவிட ஆணை பிறப்பித்தது. பிறகு கர்நாடக அரசு காவிரி நீர் நடுவர் மன்ற ஆணையை எதிர்த்து சுப்ரீம்கோர்ட்-ல் முறையிட்டது. இந்திய அரசு டிசம்பர் 11இ1991 அன்று காவிரி நீர் நடுவர் மன்ற ஆணையை நிறைவேற்ற கூற இ மறுநாளே கர்நாடகம் முழுவதும் பெரிய அளவில் கலவரம் வெடித்தது. கர்நாடக அரசியல்வாதி வட்டாள் நாகராஜ் தலைமையில் பந்த் அறிவிக்கப்பட்டது. காவிரி கர்நாடகத்தின் தாய் இ அதை நாங்கள் யாருக்கும் தரமாட்டோம் என்று கூறி நீர் தர மறுப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. டிசம்பர் 12 தேதி முதலே சாலைகளில் கலவரக்காரர்கள் அதிகரித்தனர் இ தமிழ் பேசும் மக்கள் மீது அதிரடி தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன. தமிழர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்களுக்குஇ பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாகஇ நீலகிரிஇ கூடலூர் போன்ற பகுதிகளில் வசித்து வந்த கன்னட மக்கள் மீதும் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன. மாற்றி மாற்றி நடத்தப்பட்ட இந்த தாக்குதல்களால் ஏறத்தாழ 17 கோடி மதிப்பிலான சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன என இந்திய மனித உரிமை ஆணையம் அறிக்கை ஒன்றில் தெரிவித்திருந்தது

இந்தியாவில் பதினான்கு மகாநதிகள் உள்ளன. அவை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு இடையே ஓடுகின்றன. 44 நடுத்தர ஆறுகளுள் ஒன்பது ஆறுகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு இடையே ஓடுகின்றன. மாநிலங்களுக்கு இடையே ஓடுகிற ஆற்று நீரைப் பங்கீடு செய்வதில் வரும் சிக்கல்களைத் தீர்க்க இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இதற்கெனப் பிரிவு 262 சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. நதிநீர்ப் பங்கீடு பற்றிய சிக்கல் எழுந்தால் அதை நாடாளுமன்றம் தலையிட்டுத் தீர்த்துவைக்க வேண்டும் என அந்தப் பிரிவு கூறுகிறது.

அரசியலமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 262 -இன்படி மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நதிநீர்ப் பிரச்சினைகள் சட்டம் 1956-இல் இயற்றப்பட்டது. காவிரிப் பிரச்சினை போலவே மேலும் பல நீர்ச்

சிக்கல்களுக்கும் நடுவர் மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கர்நாடகா மகாராஷ்டிரா ஆந்திரா ஆகிய மாநிலங்கள் கிருஷ்ணா ஆற்றுநீரைப் பங்கிட்டுக்கொள்வதில் எதிர்கொண்ட சிக்கலைத் தீர்க்க 1969-இல் நடுவர் மன்றம் அமைக்கப்பட்டது. மேலும் கோதாவரி நர்மதா முதலிய ஆறுகளின் நீரைப் பங்கிடுவதிலும் சிக்கல் எழுந்து அவற்றுக்காகவும் நடுவர் மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் எதுவும் நிரந்தரமாகத் தீர்க்கப்படவில்லை. பல ஆண்டுகள் சென்ற பிறகு ஒன்றிய அரசு காவிரி நீர்ப்பங்கீட்டிற்காக 1990-ல் “காவிரி நடுவர் மன்றம்“ அமைத்தது

1991இல் தமிழ்நாட்டுக்கு 205 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தர வேண்டுமென்று ஒரு இடைக்கால ஆணையை நடுவர் மன்றம் வழங்கியது. 1991 தமிழருக்கெதிரான கருநாடகக் கலவரம் காவிரி ஆற்று நீர்ச் சிக்கலில் பிப்ரவஉரி 5இ 2007-ஆம்நாள் காவிரி நடுவர் மன்றம் தனது இறுதித் தீர்ப்பை வழங்கியது. ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான பக்கங்களைக்கொண்ட இ ஐந்து தொகுதிகளையும் (வால்யூம்கள்) கொண்ட அத்தீர்ப்பில் இஜ9ஸ தமிழகத்திற்கு 419 பில்லியன் அடிகள்3 (12 கி. மீ.3) அளவு காவிரி நீரும்இ கர்நாடகத்திற்கு 270 பில்லியன் அடிகள்3 (7.6 கி. மீ3) நீர் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நீதிபதி *என்.பி. சிங்* தலைமையிலான நடுவர் மன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில் காவிரியின் மொத்த நீர் 740 டி.எம்.சி. என கணக்கிடப்பட்டு அது தமிழ்நாடு இ கர்நாடகம்இ கேரளா மற்றும் பான்டிச்சேரி (புதுச்சேரி) ஆகிய மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டுக்கு 419 டி.எம்.சி. வழங்கப்பட்டிருந்தாலும்இ கர்நாடக மாநிலம் தமிழகத்திற்கு ஆண்டிற்கு வெறும் 192 பில்லியன் அடிகள் 3 (5.4 கி. மீ. 3) அளவு தண்ணீரை வழங்கியது. மீதமுள்ள 227 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தமிழகத்தில் உள்ள நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளிலிருந்து கிடைக்குமென நடுவர் மன்றம் கூறியிருக்கிறது. மேலும் இ கேரள மாநிலத்திற்கு 30 பில்லியன் அடிகள் 3 மற்றும் பான்டிச்சேரிக்கு 7 பில்லியன் அடிகள் 3 அளவு வழங்கப்பட்டது. தமிழகத்துக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள நீரில் 7

டி.எம்.சியைப் புதுவைக்குத் தர வேண்டும். இந்தத் தீர்ப்பின் மூலம் 1892 மற்றும் 1924-ஆம் ஆண்டுகளில் போடப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் இனிச் செயலற்றுப்போகும்.

காவிரி மேலாண்மை ஆணையம்

காவிரி நதிநீர் பங்கிட்டு வழக்கை விசாரித்த நடுவர் மன்றம் கடந்த 2007 இல் இறுதி உத்தரவு பிறப்பித்தது. அந்த உத்தரவில் தமிழகத்துக்கு 192 டி.எம்.சி நீர் வழங்கவும் உத்தரவிட்டிருந்தது. இந்த தீர்ப்பை எதிர்த்து தமிழ்நாடு கர்நாடகா கேரளம் ஆகிய மாநிலங்கள் உச்சநீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்தன. கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடந்த இவ்வழக்கில் 2018 பிப்ரவரி மாதம் 16 ஆம் தேதி உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது. அதில் தமிழகத்துக்கு வழங்கப்பட்ட நீரின் அளவை 192 டி.எம்.சியில் இருந்து 177.25 டி.எம்.சி ஆக குறைக்கப்பட்டது. கர்நாடகாவுக்கு 284.75 டி.எம்.சி.நீரும் கேரளாவுக்கு 30 டி.எம்.சி நீரும் புதுச்சேரிக்கு 7 டி.எம்.சி நீரும் வழங்க வேண்டும் என்றும் இந்தத் தீர்ப்பை நடைமுறைப்படுத்த மத்தில அரசு 6 வாரங்களுக்குள் செயல் திட்டம் உருவாக்க வேண்டும் எனவும் உத்தரவிட்டது. 2018 மே 14 ஆம் தேதியில் மத்திய அரசு 14 பக்க செயல்திட்ட வரைவு அறிக்கையை தாக்கல் செய்தது. இதில் தமிழகம்- கேரளா புதுச்சேரி அரசுகள் பல்வேறு திருத்தங்களை மேற்கொண்டன. தமிழக அரசின் கோரிக்கையின்படி காவிரி மேலாண்மை ஆணையம் என பெயர் மாற்றப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் தலைமையகம் பெங்களூருவிலிருந்து புது தில்லிக்கு மாற்றப்பட்டது. நீர் பங்கீடு ஆய்வுகள் மேற்கொள்வது அணைகளை திறப்பது இறுதி முடிவை எடுப்பது உள்ளிட்ட அனைத்து அதிகாரமும் ஆணையத்துக்கே இருக்க வேண்டும் என்பதையும் உச்சநீதிமன்றம் உறுதி செய்தது. இதன் தொடர்பாக திருத்தப்பட்ட இறுதி அறிக்கையை 2018 மே 18 ஆம் நாள் உச்சநீதிமன்றத்தில் மத்திய அரசு தாக்கல் செய்தது. காவிரி தீர்ப்பை செயல்படுத்தும் வரைவு அறிக்கையின்படி காவிரி மேலாண்மை வாரியமானது வரும் பருவ காலத்துக்குள் மத்திய

அரசால் அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்தத் தீர்ப்பை அடுத்த 15 ஆண்டுகளுக்கு நடைமுறையில் இருக்கும். இது தொடர்பான அறிவிப்பை மத்திய அரசு உடனடியாக அரசிதழில் வெளியிட வேண்டும் என உச்சநீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. இதன்படி சூன் 1 ஆம் நாள் காவிரி மேலாண்மை வாரிய அறிவிப்பு மத்திய அரசிதழ் மற்றும் இணையதளத்தில் வெளியிடப்பட்டது. காவிரி மேலாண்மை ஆணையத்தின் தற்காலிக தலைவராக மத்திய நீர்வளத்துறைச் செயலாளர் யூ. பி. சிங் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஜ12ஸஇந்த ஆணையத்திற்கான தமிழக உறுப்பினர்களாக தமிழக பொதுப்பணித்துறை செயலர் எஸ்.கே.பிரபாகர் இ நீர்வளத்துறை தலைமை பொறியாளர் செந்தில்குமார் ஆகியோரை நியமிக்குமாறு மத்திய அரசுக்கு தமிழக அரசு பரிந்துரை செய்துள்ளது

சர்வதேச

கடந்த இலங்கை உள்நாட்டுப் போரில் திராவிடக் கட்சிகள் முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளன . அப்போது அதிமுக தலைவராக இருந்த எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் 110 மில்லியன் இந்திய ரூபாயை விடுதலைப் புலிகளுக்கு நன்கொடையாக வழங்கியதாக கூறப்படுகிறது. 1989 மற்றும் 1991 க்கு இடையில் திமுக ஆட்சி எல்.ரீ.ரீ.ஈ உடன் இணைந்ததாக ஜெயின் கமிஷன் அறிக்கை அளித்தது. ்ஆமு இன் கட்சித் தலைவர் எஸ். ராமதாஸ் இ சமீபத்தில் இந்திய மத்திய அரசாங்கத்தை அதற்கான பணிகளுக்கு உதவுமாறு அழைப்பு விடுத்துள்ளார். " இலங்கையில் ஆரம்பகால அரசியல் தீர்வு. 2007 ஆம் ஆண்டில் திமுக அதிமுக மற்றும் ம.தி.மு.க. போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து தமிழ் மலேசியர்கள் கைது செய்யப்பட்டதற்கு தங்கள் கவலைகளை வெளிப்படுத்தின .

சுய மதிப்பிட்டு கேள்வி

- சுயமரியாதை மேற்கொள்ளும் சீர்திருத்தவாதியாக EVR இருந்தார் என்பதை விளக்குகள்?

  ____

- சமூக மாற்றத்திற்கு திராவிட இயக்கத்தின் பங்களிப்பு விளக்குக.

  ____

கூடுதல் வாசிப்பு நூல்கள்

- பிள்ளை கே. கே. தென்னிதிய வரலாறு
- வெங்கடேசன் க., தற்கால தமிழ்நாட்டு வரலாறு.
- இராமசாமி அ., தமிழ் நாட்டு வரலாறு.
- *நந்தி வர்மன், என்.,* "1965 இல் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தை நினைவுகூறல்".
- கண்ணன், ஆர் . "அண்ணா நினைவுகூறல்
- *கருணாநிதி, கலைஞர் மு* மணி மகுடம்
- *ராமன், ஏ. எஸ்.,* "இந்தியாவின் இரும்புப் பெண்மணி
- *கோஷ், தீப்ஷிகா.,* "தமிழக அரசியலின் அம்மா
- *ராமச்சந்திரன், TM.,* "ஒரு புதிய பிரகாசமான நட்சத்திரம்